

നാല്പത്തി

ഡോ. എം.പി.എസ്.

ମୁଠ ଗୀତ ପିଲା

SMARANAKAL

BY

R. EASWARA PILLAI B. A.

Published by:

R. PADMANABHA PILLAI B. A., B. L.

First Impression—August 1956

Rights reserved by Publisher

DISTRIBUTORS:

NATIONAL BOOK STALL
POST BOX 40 KOTTAYAM

Rs. 1—8—0

സുരണകം

അഞ്ച്. ഇംഗ്രേസ് പിള്ള ബി. എ.

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്ററിം
കളിക്കൽ വസാർ കോട്ടയം

വില 1ക. 8 ല

അം റി ബ് .

സ്വപ്നസിലു വിഭ്രാഭ്രാസപ്രവത്തകനം സാഹിത്യകാരനം ചിന്തകനമായ എൻറീ അഡിവാദ്ദു പിതാവു് പരേതനായ ശ്രീ. ആർ. ഇംഗ്രേസ്പിഇജ്ഞ ബി. എ. യുടെ പേരിൽ കൈരളീഭാവിയുള്ളു് സമുദ്ധിക്കുന്ന അനേന്ത്രാചഹാരമാണു് ഈ ‘സുരണ’ഹാരം. ഈതിൽ അടങ്കിയിട്ടിള്ളു ലേവന്നങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ 101-നും 105-നും ഇടയുള്ളു് വളരെക്കാലം മനു് പ്രവത്തനം നിന്നോയ “ഗ്രന്ഥാമന്ത്” മാസികയിൽ പല സന്ദർഭ കൂടിലൊരു പ്രസിലും ചെയ്തിട്ടിള്ളുതാണു്. ഈ ലേവന്നങ്ങൾല്ലാം ചേത്തു് ഗ്രന്ഥങ്ങൾപേണ പ്രസിലുംചെവിയന്തിനു് എന്നിക്കു് അതിയായ സന്ദേശാഷ്ടംഖം⁶

ശ്രീമാൻ ഇംഗ്രേസ്പിഇജ്ഞ അവർക്കളെല്ലാലെ യുള്ള ഒരു മഹനീയ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതസൂരണകരം പ്രസിലുംചെയ്യേണ്ട അവസ്ഥകതയെപ്പറ്റി രണ്ടു ക്ഷമാഭാവാം തരമില്ല. സുരണകളുടെ പ്രാധാന്യ തത്ത്വപ്പറ്റിയും അവ രേഖപ്പെടുത്തേതണ്ടതിന്റെ അവയ റൂകതയെപ്പറ്റിയും ഗ്രന്ഥകത്താവു് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്:- “മനഷ്ടജീവിതം അവിച്ചിന്നാമായ സുമരണാപരമ്പരയാണെന്ന പരയുന്നതിൽ വല്ല അസാംഗത്യവുമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ബാലപും, യൈഥ്രുനും, വാർഡകപും എന്നീ ജീവിതലുടക്കങ്ങൾ അനേന്ത്രാന്ത്രം സംയോജിപ്പിക്കുന്നതു് സുമരണാബന്ധം കൂദാശനായാണു്. ഒരു ലഭ്യത്തിലെ അംഗങ്ങൾ

വക്കാൾ മരംലട്ടത്തിൽ വിസ്‌മതക്കും തായാൽ, ദത്തമായ എട്ടും ജീവിതത്തിൽ കേവലം ഒരു ത്രിപ്പുപ്പേരോമായിത്തന്നെ ഇരിക്കയേയുള്ളൂ. ഏ നാതനീയമല്ല, തുടർച്ചയായ ജീവിതത്തിന് ഭംഗവും നേരിട്ടും. മനഷ്യൻ ഇതുണ്ടിയങ്ങൾ മുഖേന ഉണ്ടാകുന്ന ബഹുമിശ്രലോക അഞ്ചാനം തന്നീയാണ് നമ്മക്കു സ്ഥാവക്ഷമിക്കു മാനസിക സ്വപ്നത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം. അവായ അല്ലെങ്കിലും വിസ്‌മതിയിലേക്ക് തിരുത്തുന്നതായാൽ നമ്മുടെ മാനസികസ്വപ്രത്ത്^{*} അതുതേതാ തും കുറഞ്ഞതിരിക്കാനെന്ന തരമുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള വദ്ധന ജീവിതം അവസാനത്തിൽ മലയ്ക്കുപ്പമായി പരിഞ്ഞിക്കാനെന്ന മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. മനഷ്യൻ ലോകജണാനം ഏ രക്ഷരെ സ്വമന്ത്രണുത്തമിത്തമായിട്ടാണ് തിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ലോകാന്തരവാദങ്ങൾപുറത്തിയുള്ള സ്വമന്ത്രങ്ങളെ സത്തും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ജണാനാട്ടിപ്പുലിക്കണം ജീവിതസാമലപ്പത്തിനും അത്പൂര്വ്വമായിട്ടുള്ളതാണു്. നമ്മുടെ അപര ജീവിതത്തെ യമാവിധി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും അന്ത്രമാക്കു് വഴികാണിക്കുന്നതിനും പുസ്തകങ്ങൾക്കും ഉപയോക്കങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അധ്യാത്മന മാക്കു് അപരിചിതങ്ങളും പക്ഷേ അജണാതങ്ങളുമായ പല പഴയ നടപടികളും മറ്റും അറിഞ്ഞു് അവ യെപ്പുറാറി ചിന്തിക്കുന്നതിനും പുതിയ ഏഴ്പാട്ടകളുമായി താരതമ്പ്യപ്പട്ടത്തുന്നതിനും നമ്മുടെ സ്വമന്ത്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ് മല്ലു.”

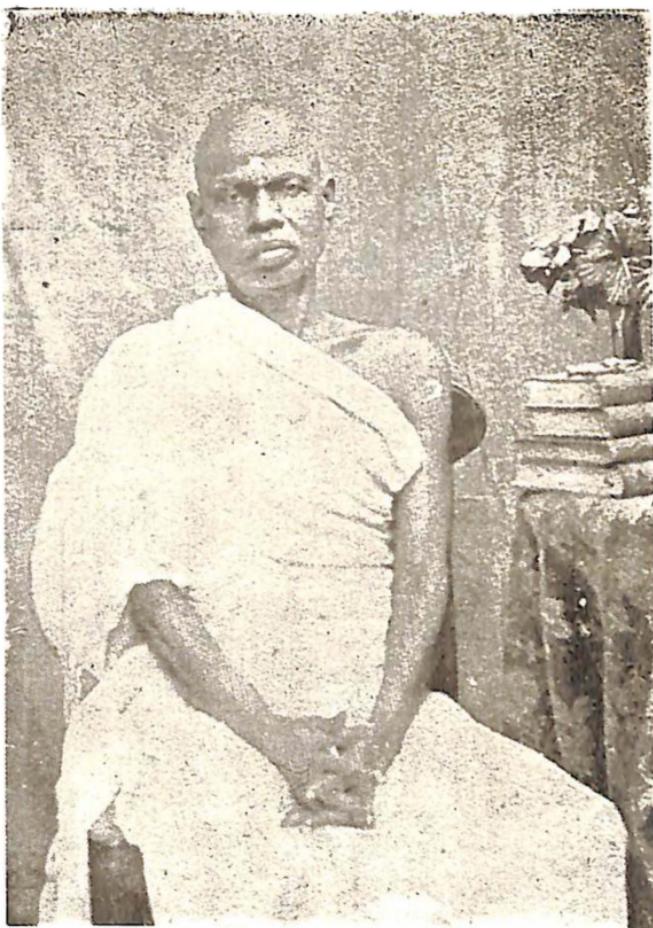
അന്നമകത്താവിഞ്ഞര ജീവിതം മഴവൻം വി
ദ്യാല്പാസവിഷയത്തിൽ നയിക്കെപ്പട്ടിരിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ട് “ഈ സുമരണകൾ മിക്കവാറും വിദ്യാല്പാസപര
മായിട്ടിള്ളതാണെന്നു” പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലെല്ലാ.
ഈ ലേവന്റങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്ന ‘മുതനാമൻ’
മാസികയുടെ പഴയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിൽ നേരിട്ട്
കാലതാമസമാണു് ഈ അന്നമത്തിഞ്ഞര പ്രസിദ്ധിക്കാ
ണും ഇത്തും താമസിച്ചപ്പോയതെന്നു് പ്രസ്താവിച്ച
കൊണ്ടിം ഈ അന്നമത്തിഞ്ഞര മുദ്രണം ഏതുയും കണ്ടി
യായി നിന്ത്യമിച്ചതനാ എസു്. ജി. പ്രസ്തു് ഉടമസ്ഥ
നാരോട്ടള്ള എന്നും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊ
ണ്ടം ശ്രീ. ഇംപ്രോപ്പിള്ള യുടെ 102-ാം ജമിനിനമായ
ഈനു് ഈ “സുമരണ”ഹാരം സമ്പ്രദയസമക്ഷം സമ
പ്രിച്ചുക്കൊള്ളുന്നു.

പുറ്റും, } എന്നോ,
2—8—1956. } അതും പത്രനാമവിജ്ഞ.

വിഷയ വിവരം

പേജ്

1.	കഥംവാസ്തവനകൾ	1
2.	ബാലപ്രസ്താവനകൾ	18
3.	വിദ്യാഭ്യാസസ്താവനകൾ	29
4.	എൻറി വിദ്യാഭ്യാസം	45
5.	ക്ഷേമപ്രായിക ജീവിതസ്താവനകൾ	71
6.	വിചലിനസ്താവനകൾ	112
7.	ഉദ്യാനാനന്ദരസ്താവനകൾ	127
8.	അനന്തരസ്താവനകൾ	129

அத்த. ஹுபைராபிஷேக் வெ. ஏ.

കു ടം ബി സ്കൂൾ കു റി.

കുടംവൈകുഞ്ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു "വേവകൻ" അരു വയസ്സിനു മേലുള്ള സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമെ പ്രത്യക്ഷ ഇതോന്നുള്ളിൽ. അതിനു മുമ്പുള്ള സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഇതോന്നു പാരാക്കുമായിട്ടുള്ള താണ്ടണനും ആല്ലെന്നുമായി ചരിത്രീകരാതുന്നു. ലേവകൻറെ ജന്മത്തിനു കോട്ടയം താലു കമിൽ ഉംപ്പേട്ട് "ഒളിശ്" എന്ന പേരുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമമാണു്. ഇവിടെ പണ്ട് തെക്കംകൂർ രാജവംശക്കാർ താമസിച്ചിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തിനും ഇന്നും "ഇടത്തിൽപ്പറന്നു" എന്നാണു് പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അവർ "നാട്ടാദ്ദേഹി" എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ വകുപ്പുക്കും ഇപ്പോൾ സക്കാർ അധിനിവേശിലാണീരിക്കുന്നതു്. ഒളിശ് റെക്കരൽ ആചാരപ്രാശിയും ഏറ്റപ്രത്യുമുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഇന്നാത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതനൊയുമല്ല, ഫാരാഡേയ് സ്കൂളിൽത്തിന്റെ കവിതയിൽ വണ്ണിക്കപ്പേട്ടിട്ടുള്ള "നിജങ്ങന്മാരുമുണ്ടാക്കുന്നതു്" അതിന്റെ തിരിലാവസ്ഥിതിയെ ഉപമിക്കാമെന്ന ദോന്നുണ്ടു്. ഇന്നും ഒരു അല്ലാഗതനു് ഇതു സ്ഥലം ശ്രീരാമൻ പോയ അദ്ദേഹത്വം യെപ്പോലെ "ഓഷ്ടലക്ഷ്മികും ജനോൽബാധ വർജ്ജിതം" ആയിതന്നെ തീർന്നു. ഇതു ഗ്രാമം വളരെ ചെറുതാണു്

മനു പരണ്ഠിട്ടില്ലെല്ലാ. ഗ്രഹങ്ങളും ഇന്നങ്ങളും വളരെ
കുറവാണ്". ഇതുപറ്റോ ഇതുപത്തിയഞ്ചേയോ നായർ ഗ്രഹ
ങ്ങളും, ഏതാറം കെങ്കുസ്തുവങ്ങൾക്കും, ഇന്ത്യവരുടെയും ഗ്ര
ഹങ്ങളും, രണ്ടോ മൂന്നോ ഭ്രാഹ്മണഗ്രഹങ്ങളും മാത്രമേ
ഇവിടെയുള്ളൂ. ഇന്ന് ഇതിനുള്ള പ്രശ്നപ്പി അതു് സുപ്ര
സിലു ഭിഷഗ്രന്ഥായ ചീരിട്ടുമണം മുസ്തു് അവർക്കുള്ളടെ വ
സതിയാണുള്ളൂ ഒരു ഒരു സംഗതി മാത്രമാണ്". ഈ
വിടെ മന്ത്രപരണ്ഠ ക്ഷേത്രമാലപ്പെട്ട മുന്ന് സക്കാർ ക്ഷേ
ത്രങ്ങളും മുസ്തുലൻറ വക ഒരു ക്ഷേത്രവും വിവിധവർത്തി
പ്രഥമപ്പെട്ട കെങ്കുസ്തുവങ്ങെട വക മുന്ന് പഴളിക്കുള്ളുണ്ട്. ലേ
വകക്കൻറ ഉത്സാഹത്താൽ തന്നെന്റ വക സ്ഥലത്തു് സ്ഥാ
പിതമായ ഒരു പ്രാമാഖ്യ വില്ലുാലയവും, ഒരു അഞ്ചുലാ
ഫീസും, സന്നാനാ മിഷ്ടുന്നവക ഒരു ബാലികാ പാംതാല
യും, സി. എ. എസ്. വക ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മല്ലുമ വില്ലുാ
ലയവുള്ളുണ്ട്. വില്ലുാലയങ്ങളും അധികവും അന്നുകരയി
പുള്ളിവരാണ് പരിചൃവങ്ങനാതു്. എങ്കിലും സപദേശിക
ളം അതിനെ തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടെ പഴയ റീ
തിയിലുള്ളൂ ഒരു കരയോഗമുണ്ട്. എന്നാൽ അതു് സജീ
വമായി പ്രവത്തിക്കുന്നണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഏകി
ക്കൽ ഇതു് സോത്സാഹം പ്രവത്തിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നറി
യാം. ഒരു ശരിയായ നേതാവിന്നെന്റ അഭാവമാണ് ഈ
തിനുള്ള പ്രധാന കാരണമെന്ന തൊന്തരം. ഇതു് സുവ
വാസത്തിനു പററിയ ഒരു സ്ഥലമാണുന്ന പരയാം. പ
ടിന്ത്യാദവരം ആയതങ്ങളും പുണ്ണനിലങ്ങളും, കിഴക്ക്
വരം ഉയരം കുറഞ്ഞ കുന്നകളും, മല്ലപ്രദേശരം ഏകാക്ക
രെ മെത്താനസ്ഥലവുമാണ്. ആത്രോഗ്രന്ഥിനാവശ്യമാ
യ നല്ല കാറ്റം വെള്ളുവും ഇവിടെ സുലജ്ജ്യങ്ങൾണ്ട്. ദു

അവികം മുതൽ മുന്ന് മാസത്തോടു വരുമ്പോളെ കാഴ്ച നയനരമണിയംതനൊയാണോ. കായലോരംവരെയുള്ള സ്ഥലം ഒരു മരിതവണ്ണമായ പട്ട് വിരിച്ചിരിക്കുന്നതു ചോ വെ മരുന്നാഹരമായി കാണാപ്പെട്ടും. ഇടക്കിടെ ചലഭല അങ്ങളും ഫലനിബിധണങ്ങളുമായ കേരകംബുദ്ധങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ചെറുചേരു നിവാസത്രാക്കളുമുണ്ട്. വർഷകാലത്തു് കാഴ്ച ഒന്ന് മാറിയാണോ. പടിഞ്ഞാറുവരുമ്പോൾ മുഴുവൻം ചെരു ചെരു പ്രീചുകളും തുട്ടിടിയ ഒരു സമുദ്രമാണെന്നോ ആക്കം തോന്നും. ഇക്കാലത്തു് ഇരു പ്രീചുകളിൽ താമസിക്കുന്ന വക്കു് തോണികൾ തുടാതെ സഖ്യരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇരു നില അധികം നീണ്ടനില്ക്കുകയില്ല. കരം ദേശം വലിയ ഫലചുജ്ജിയുള്ളതല്ല. കേരവുകൾക്കും കുറവിയ മഴുമല്ല. കുന്നകളിലാക്കുന്നും മുതമനിബിധണ ഇണ്ടോ. ഇവ മൂസ്തിന്റെ വകയും അവ കടികൾ പാട്ടു തനിനു വാങ്ങി താമസിക്കുന്നതും കൂടി ചെയ്തുവരുന്നതുമാകുന്നു. എന്നാൽ കവി പറയുന്നതുപോലെ ഇവിടെ “വളരാതെ വസ്തു മനസ്ത്വം മാതൃമെ”യുള്ളത്. മറ്റു് അയൽക്കരകളും അപേക്ഷിച്ചു് പല വിഷയത്തിലും ഒരു പിന്നോക്കമാണോ നില്ക്കുന്നതു്. വില്രാല്രാസത്തിന്റെയും തജഞ്ച അങ്ങായ പരിഷു് കുതാശയങ്ങളുടെയും കുറവാണോ ഇതിലേക്കുള്ള പ്രധാന കാരണം. ജനങ്ങൾ മിയ്ക്കവരും നില്പം നാരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശരിയായ വില്രാല്രാസം സന്നാശിക്കുന്നതിനു് സാധിക്കുന്നമല്ല. എങ്കിലും അല്ലാലുമായി മുന്നാട്ടു വരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടു്. പ്രയത്നശീലമാണോ ഇന്നോ് അത്രാവരും. ഇതു വളരെ കുറഞ്ഞാണോ കാണുന്നതു്. ഇതാണോ എന്നുറെ ജനസ്ഥലമായ ഒരു ശയുടെ ഇനാത്തെ ഒരു അവുകുത പ്രിതും. എന്നാൽ ലേവകൾന്റെ

ബാല്പുകാലത്തിൽ ഇരു ഗ്രാമത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതൊന്നു മല്ലായിരുന്നു.

ലേവകൻറെ കുടംബം പുരാതനമായിട്ടുള്ള താണം നാണ് കേരാവി. എവിടെനിനാണ് വനിച്ചുള്ളതെന്ന് കേട്ടുകേൾവിയില്ല. ലേവകൻറെ പുത്രികമാർ “കഴിഞ്ഞു” താവാട്ടിലായിരുന്ന താമസിച്ചിരുന്നതു”. സാമാന്യം കാലക്ഷേപങ്ങിൽ ഒവണ്ടനാ വസ്തുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ലേവകൻറെ ജനനത്തിന് വളരെ മുമ്പ് തന്നെ ഇരു സ്ഥലവും നിലങ്ങളും മറ്റൊക്കെ വിറദ്ധപോയിരുന്നു. പക്ഷേ രണ്ടു വിത്തുകൾ പുരയിടങ്ങളും വിത്തുകൾ നിലങ്ങളും അക്കാലത്തുനായിരുന്നവ അന്നത്തെ നിയമപ്രകാരം പിഛാൻ പാടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ടെവിൽ ഇവ മാത്രം ശേഷിച്ചു. തറവാട് വിററതിനശേഷം നാലാങ്കൾ എന്ന വിത്തുകളില്ലരയിടത്തിൽ ഒരു “മൺപുര്” ഉണ്ടാക്കി അന്നം ണായിരുന്നവർ അവിടെ താമസിച്ചുവന്നു. ടെവിൽ ലേവകൻറെ മാതാമഹിയും അവരുടെ കട്ടികളായ രാമൻപിള്ള, ഇംഗ്രേസ്പിള്ള, ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, സദോദരി കണ്ണതി അമ്മ ഇവരും മാത്രം ശേഷിച്ചു. ഇരു കണ്ണതിയമ്മയാണ് ലേവകൻറെ പുജ്യജനയിതി. സോഡരന്മാരിൽ ഇംഗ്രേസ് പിള്ള അവർക്കുകൾക്ക് പല ലിക്കിലും പാർപ്പുരും ജോവിയുണ്ടായിരുന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർക്കും അള്ളുകാലം കുറെ കട്ടികളും എഴുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരിന്വരുമാണ് ഗ്രഹസംരക്ഷണം ചെയ്തുവന്നതു്: ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർക്കുകൾക്ക് താമസിയാതെ ഒരു “പ്രവൃത്തിയിൽ കണക്കജോലി” കിട്ടി. അദ്ദേഹം മുളക്കഴിഞ്ഞ പ്രവൃത്തിയിൽ ജോവിയായിരുന്ന കാലത്തു് അവിടെ പലഭാഗങ്ങളും സഹായത്തോടുകൂടി മരംകൊണ്ട് ഇങ്ങപ്പത്താണ്പെത്തും കോൽ പതി

നാട് ക്ഷേമക്കിൽ ഒരു ചെറിയ പുര പണിവെള്ളിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു നാലുക്കൽ പുരഭിട്ടിൽ വച്ചു. ഇതാണോ കുടം ബേബ്രപ്പത്തിന്റെ പ്രമുഖ ചിഹ്നമായി വെച്ചതു്. ഈ നോ കുടംബം താമസിക്കുന്നതു് പിന്നീടു് പല ഭേദഗതികൾ തും തുടക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതിലും ഒരു പുരയിൽത്തന്നൊയാണോ. രാമൻപിള്ള അവർക്കരു ഇതിനെല്ലാം മനു് മരിച്ചു. പുരപണി കഴിഞ്ഞു് ദന്നരണ്ട് കൊല്ലും കഴിഞ്ഞപ്പോരം ഇത്തന്നപരപിള്ള അവർക്കുള്ളോ ക്ഷയങ്ങാഗബാധിതനായി കിട്ടപ്പെട്ടിലായി. ലേവകൻ ജനിച്ചു് ഒരു കൊല്ലും കഴിയുന്ന തിനമനു് ഇഷ്യപ്രപരപിള്ള അവർക്കുള്ളോ മരണം പ്രാപിച്ചു. ലേവകൻ ഇന്നും 1029-ാമാണ്ടു് കക്കടകമാസ ത്തിൽ രോഗിണി നക്ഷത്രത്തിലായിരുന്നു. കണ്ണതിങ്ങാമുകൾു് ലേവകനെ തുടക്കാതെ കമാരപിള്ള, നാരായണപിള്ള, രാമൻപിള്ള എന്ന മൂന്നു പുത്രന്മാരും, പാർപ്പതിങ്ങാമുകൾ, കൊച്ചുകണ്ണതിങ്ങാമുകൾ, കണ്ണതിക്കട്ടിങ്ങാമുകൾ എന്ന മൂന്നു പുതികുള്ളുണ്ടായിരുന്നു. ലേവകനായിരുന്നു ഒട്ടവിലത്തെ സന്നാനും. ലേവകൻറെയും മരംഡം പിതാവു് ചെറുകരെ ഗോവിദന്നനായർ എന്നൊരു അരോഗ്യാനുന്നായ കൂപ്പിക്കാരനായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കുടംബത്തിന്റെ എത്രപത്രംബിവുഖിക്കു് മെത്രവാധിത്തിന്റെ ഒരു സംഗതി കൂടി പരയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലേവകൻ കുടംബത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ ചെങ്ങളിൽത്തിൽ “എന്നെനക്കാടു്” എന്ന സ്ഥലത്തെ താമസിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ ഒരു സ്കൂളിയും എത്രാനും പുതിയന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്കൂളു് “കൊച്ചുകുള്ളൻ” എന്ന പേരുള്ള ഒരു ബാലൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ബാലൻ വളരെ സുമഖനും ക്രമാനുന്നമായിരുന്നു. അഞ്ചു മുപ്പുത്താറാമാണു് നാടനീജീയ മചാരാജാവു തിരുമ്പാനും

നസ్�ുകൊണ്ട് രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. തിരുമന്നസുകൊണ്ട് കൊട്ടാരംവക തെ കമകളി സംഘം എപ്പോൾ ദത്തിയിരുന്നു. അതിവേക്ഷ് വേഷചേരുച്ചുജീവങ്ങു ദേഹം ശ്രദ്ധാരംമായ നടന്നാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് കടമാളിൽ “ചോറുർ” നസ്സുരിപ്പാടിനെ ചുമതലപ്പെട്ടതിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പല ദിക്കിലും അനേന്പശിച്ചുനടന്ന അവസര തതിൽ കൊച്ചുതുണ്ണുനെ കണ്ണെത്തി. ഇദ്ദേഹത്തോടുള്ളി ഇം ബാലനെ അയക്കണമെന്നു് മാതാവിഡനാടം മാതൃവ നാരോടം അപേക്ഷിച്ചതിൽ അവർ സമ്മതിക്കാത്തതി നാൽ കല്ലുന്നപ്രകാരം സ്ഥലം തമ്മിൽഡാർ മുഖാന്തിരം ബാലനെ തിരുവന്നെപ്പരഞ്ഞെതക്കയക്കുന്നതിന് ഇടയായി. ഭാഗ്യം വരുമ്പോൾ വേണ്ടാ എന്നു് ഉപേക്ഷിച്ചാലും അതു വരാതെ കഴികയില്ലെന്നുള്ളിട്ടിന് ഇതൊരുത്തമദ്ദും മാണു്. ഇദ്ദേഹമാണു് പിന്നീട് തിരുമനസ്സും പാദ സേവകനായ “പുതനു് കൊച്ചുതുണ്ണുപിള്ളി” എന്ന നാമ ദയയത്തിൽ പ്രശ്നാഭിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹത്തെക്കാതെ “ഇംഗ്രേസ് റാഡി വിചാരിപ്പുകാർ”, “പഴയ കൊച്ചുതുണ്ണുപിള്ളി”, “ഓണംപിള്ളി” എന്നു് വേരെ മുന്നപേരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇം കൊച്ചുതുണ്ണുപിള്ളി നാലാക്കൽ ഗോവിംഗപ്പീഡ്റിയുടെ അനന്തിരവനായിരുന്നു. കൊച്ചുതുണ്ണുപിള്ളി അവർക്കരം തന്റെ മാതൃവന്റെ കാല്യം തിരുമനസ്സുറിയിക്കയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുകൊട്ടക്കുന്നതിന് ദിവാൻജിയോട് കല്ലിക്കയും ചെയ്യിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം ഗോവിംഗപ്പീഡ്റി അവർക്കരംകൂടു് ഉടനെ സാന്തുതിവേലയും പിന്നീട് അമിനാവും പിന്നീട് തമ്മിൽവേലയും ലഭിക്കാനിടയായി. ഗോവിംഗപ്പീഡ്റി അവർക്കരം ഉള്ളജ്ജപസ്പല നം ബുദ്ധിമാനം സമർപ്പനമായിരുക്കൊണ്ട് അന്നാദി

വാനായിരുന്ന സർ ടി. മാധവറാവു അവർക്കുടുക്ക് അദ്ദേഹത്താട്ട് വളരെ മുഴീയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് അതുപോലെ ഗോവിന്ദപുരിജിൽ അവർക്കുശേഷം എറബമാനും തഹശിൽ ഭാബായി നിയമിച്ചതരവു കൊടുത്തതാണ്. പിന്നീട് കല്ലിച്ചു “നീട്ടം” കൊടുത്തു. അക്കാലത്തു് ഇവക്ക് താലുക്കിലെ സർവ്വാധികാരവും ഉണ്ണായിരുന്നതിനാൽ തഹശിൽഭാരതാ യൈട നിയമനം കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു് “നീട്ട്”മുഖ്യമാണ് അതുകൊണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ നാലാക്കൽ കുടംബത്തിലേക്ക് കുപ്പിച്ചു് “തിരുമ്പവ്”സ്ഥാനവും കൊടുത്തു. ഇതിലേക്ക് അന്ന് അതുകൊണ്ട് പണം അടിയറ വയ്ക്കുണ്ടായും ഇരുന്നു. “തിരുമ്പവ്” പിടിച്ചുവക്ക് കരയിൽ എവിടെ ചേന്നാലും പുല്ലപായ് ലഭിക്കുന്നതിനും ചുറമെ കല്പ്രാണത്തിനു് മല്ലപ്പു ന്തൽ, പാണ്ടിവാല്ലും, മേനാവ്, അനുന മതലായവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനും അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. എഴു ത്രഞ്ഞക്കുളം കുട്ടികൾ “കണക്ക്” എന്നു് പേരിനമുന്നു് ചേക്കി നാതിനും അധികാരം നീട്ടംമുഖ്യമാണ് അവിടെ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ഇതു് ഒരു വിലയേറിയ ബഹുമതിയായി ഗണിച്ചുവന്നു. ഗോവിന്ദപുരിജിൽ അവർക്കും ഇതിനിടയ്ക്കു് വിറു പോയ തരവാടായ “കഴിമിററം” എന്ന സ്ഥലം, കുയിക നായിരുന്ന ഒരു പോരിക്കു് വേരെ സ്ഥലം വാങ്ങി പുരപണിയിച്ചുകൊടുത്തു് മടക്കിവാങ്ങി അവിടെയും ഒരു ചെറിയ പുരപണിയും തരവാട്ടപുരയൈട സാമാന്യരം ഉപയോഗിച്ചു് പണികഴിപ്പിക്കുകയും വിറുപോയ നിലങ്ങളിൽ പലതും ശിപ്പിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചുകുള്ളപിള്ളയും ഇതുപോലെതന്നെ തരവാട്ടക്കു് കാലക്കേഷപത്തിനും വേണ്ട വസ്തുകൾ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ ഇതുമഹാനാർ രണ്ടുപേരുംകൂടി ഒരു കുടംബപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു എന്നവേണ്ട പറവാൻ.

“ലേവകന്” തന്റെ പേര് നടന്നുമെന്ന് ഇത്തന്നെ പിള്ള അവർക്കു നിർബ്ബന്ധിച്ചതിനാലാണ് ഈ ലേവകൻ യരിക്കുന്ന നാമം തനിക്കു ലഭിച്ചതു്. രോഹിണി നക്ഷത്രത്തിൽ ഇനിച്ചുതുക്കാണ്ട് “കൃഷ്ണൻ” എന്ന പേരിടണമന്നായിരുന്ന ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർക്കളുടെ അഭിപ്രാ യം. ഒട്ടവിൽ ജേപ്പുങ്ങൾ അഭിപ്രായത്തെ ആരാഗിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇപ്പുലുകാരംതന്നെ ചെയ്തു. ഇവർ ത മിലുജി സമോദരണ സ്ഥാപിക്കാനും അനന്തസാധാരണമായിരുന്നു. എക്കു സമോദരിയൈക്കിച്ചും ഇവക്ക് അതിയായ ആരാഗ വും സ്ഥാപിച്ചുമാറ്റായിരുന്നു. സന്ധത്തിലും ഇവക്ക് അവർ അനഭവിച്ച ഭാരിപ്രാശ്നപ്പറവിയും സ്ഥാപിച്ചു. ഇവർ പലവിധങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുവന്നു. കൊച്ചു കുള്ളപിള്ള അവർക്കളുടെ അനന്തനായി കേൾവപിള്ള എന്നാരാം. ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ബഹുധിരുന്നു ഉം അഞ്ചപ്പവനും ഇനസപാധിനമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ആനന്ദക്കാട്ട തറവാട്ട് ദരിച്ചുവന്നാതു്. അവിടെ പല കെട്ടിടങ്ങളും ഇദ്ദേഹം പണിചെയ്തിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അട്ടത്ത ദിക്കെകളിലേക്ക് ഒരു രാജാവുതന്നൊന്നായിരുന്നു. എത്ര കാഞ്ഞത്തിനും ഇദ്ദേഹത്തെ ഒന്ന് കണ്ട് കാഴ്ച വയ്ക്കാതെവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങാൾ ശ്രവണാൽ ഇദ്ദേഹം മപ്പുത്തിരിഞ്ഞ വയസ്സിലാണെന്നു തോന്നുന്ന മരിച്ചുപോയി. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മപ്പുത്തിഞ്ഞരാമാണ്ട് നാട്ടന്നിങ്ങിയതേണ്ടാട്ടുട്ടി കൊച്ചുകുള്ളപിള്ള അവർക്കരംക്കു സുവമില്ലാതായി. എങ്കിലും ഒരു കൊല്ലപ്പുംകു തിരുവന്നുപറത്തു താമസിച്ചു. മപ്പുത്തിക്കു ശാമാണ്ട് കംഘമാസങ്ങിൽ അദ്ദേഹം കാസഫേംഗായിക്കും നിമിത്തം ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. സുവക്കേട്ട കമല

ലായി ഗോവിന്ദപുരിജീ അവർക്കളുമൊന്നിച്ചു് വിട്ടിവെയ്ക്കു
വങ്ങനാ വഴിക്കു് ഭോട്ടിൽവച്ചാണു് മരണം സംഭവിച്ചതു്.
ഈതു് കുടംബവത്തിനും കുടംബാംഗങ്ങൾക്കും ഒരു ദയത്താ
യ വിപ്രതായിങ്ങനും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാത്രി, അറുവുകാൽ
ഗോവിന്ദപുരിജീ, കൊച്ചുകുള്ളംപിശ്ച മുതലായവരുടെ ഒരു
സ്പസാവായിങ്ങനും. അതിൽ ഒരു ഘതി മാത്രമേ സന്താന
മായി ഉണ്ടായിങ്ങനും.

ഗോവിന്ദപുരിജീ അവർക്കു എറുവമാറ്റു, പത്ര
നാട്ടുരു, പറവുൻ, കുതനാഗപുരിജീ, ചേത്തല, കെരുംഗാരി
എക്കര എന്നീ ആറു സ്ഥലങ്ങളിൽ തഹശിൽ ഉള്ളൂഗം വ
ളരെ ശ്രദ്ധിയോടും ഉള്ളജിതത്തോടുംതുടി വഹിച്ചിങ്ങനും.
ചേത്തലവ വച്ചു് അനു ചേത്തല പേജ്ഞാരായിങ്ങനും ഡിര
നും ഗംഭീരനമായ ശജ്ജിമേനവനവർക്കളുമായിട്ടു് അല്ലെല്ലാം
മല്ലിട്ടകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വഴിക്കു മുക്കന്തിനമുപു്
അവിടെനിനും കെരുംഗാരിന്കരയ്ക്കു് സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടു.
പിബാൻ മി. മാധവരാവു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധിയെ ദ്രോ
മലിച്ചു് പല ഉപദേശങ്ങൾ നംകിയും എഴുത്തുകുറം അ
യച്ചിട്ടും തുടരുന്ന പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ണിട്ടണ്ടു്.
ഗോവിന്ദപുരിജീ അവർക്കളുള്ളപ്പാലെ നിഷ്ടുകു രാജഭക്തി
യുള്ളവർ വഴിരെ ചുരുക്കമാണു്. ഇതുപോലെ കുടംബ
സ്ത്രീഹമുള്ള ഒരു കാരണവരേയും കാണാൻ പ്രധാനമാ
ണു്. അതുംതുംവാത്സല്യവും ഇതുപോലെതന്നെയായിങ്ങ
നും. പലക്കണ്ഠം ഉള്ളൂഗം കൊട്ടത്തും മറു പലവിധത്തിലും
സഹായം ചെയ്തിട്ടണു്. തന്റെ കുടംബവൈശപ്രത്തിനും
വേണ്ടി പല സർക്കമ്മണ്ണങ്ങളും ധമ്മങ്ങളും മറും ചെയ്തിട്ടു്
ണു്. അട്ടത്തും ചുവാൻകുളങ്ങരെ കുഴത്തിൽ അത്താ
ഴപ്പുജയ്യു് സക്കാരിയന്നിനും എപ്പാടില്ലാത്തതിനാൽ അ

തിലേക്ക് വേണ്ട പണം മാറാഗാന്തിക്കാരനായ കുഴൽപ്പ് തുടർച്ചയായതിനെ ഏല്ലിച്ചും പ്രമാണം വാങ്ങുകയും ചെയ്യു. പോരാതെ വന്നതു് അന്നത്തെപ്പുാലെ ഇന്നും നൈപ്പായിട്ടു് കൊട്ടത്തുവയ്ക്കാണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെ “വെട്ടെയ്യായമകൾ” ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഭിന്നം നിവേദ്യം വക്കണം നാഴി അരി വിതം കൊട്ടക്കുന്നതിനും ഏപ്പും ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. ഈ റണ്ട് ദിക്കിലും രണ്ടോ വിളുക്കിനുള്ള ഏല്ലായും അനവലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വിനേഹായി പല പാട്ടുകളും വഴിപാടുകളും പ്രതിവാഹം നടത്തുന്നതിനും നിയുദ്ധം ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ വീടിരിക്കുന്നതിനും നേരു വേദക്കുന്നതിനും പുരയിടത്തിൽ പണം ചെയ്തിച്ചു മാത്രം 1045-ാമാണ്ടു് ഒരു വിശ്വാസം അടിയന്തിരം നടത്തി, അവിടെ ഒരു ചെറിയ വിജ്ഞക്ഷേത്രം പണിക്കേണ്ടി ആണുച്ചു. ഇതുപോവെ മറ്റു പല ഏപ്പും കളികളും ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. അവയെക്കുറഞ്ഞും ഇന്നു വിജ്ഞംകൂടാതെ നടത്തിവയ്ക്കാണ്ട്. ആറേന്നുക്കാട്ടും ഈ തുപ്പോലെ ചില ഏപ്പും കളികൾ ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. 1100 മീനത്തിൽ ഭാഗം കുഴിഞ്ഞപ്പും ആ വകയ്ക്കു വേണ്ടതായ വസ്തുകൾ പ്രത്യേകം തിരിച്ചു. തരവാട്ടിൽ കുടംബമായി താമസിക്കുന്ന ശാഖയെ ഏല്ലിച്ചിരിക്കുന്നാം. ഗോവിഞ്ചുപ്പി ഒരു അവർക്കും കുടംബാംഗങ്ങളുടെ വില്ലാല്ലാസത്തിലും അല്ലപ്പതിക്കാതിരുന്നാലും. ലേവക്കേന്നും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷ് വില്ലാല്ലാസത്തിനും ഫ്രാസാഫിപ്പിച്ചതും ഇങ്ഗ്ലേഷംതന്നെ യാണും. വളരെക്കാലമായി വെട്ടിക്കാതെ മക്കാലും നികന്ന കിടന്ന പുവാർകളും വളരെ പണം വ്യയംചെയ്യു് വെട്ടിച്ചുനന്നാക്കി ഒരു കല്ലു കെട്ടിച്ചുതും ഈ മഹാസ്തന്നും സും. ഒഴിഞ്ഞും ജീബ്നപ്പേട്ടുകിടന്നായിരുന്നു വെട്ടെയ്യായമ

കൺ കേൾക്കും ഒക്സോലൂം പണിത്തിന്റെ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു അവർക്കും തന്നെയാണ്. ഒളി കരക്കുന്ന ദണ തെളി എത്തും ഇത്രേമ്പതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടാണുന്ന പറയുന്നതിൽ അബുദുഘുണം തോന്നന്നില്ല. എന്നാൽ “ബൈബലിയന്മാർക്കായുള്ളില്ല” എന്നിൽ വാക്കും പലപ്പോഴും വാസ്തവമായി വേംക്കുണ്ടല്ലോ. കുടംബത്തിന്റെ ഒന്താഗ്രംമിത്തം 1047-ാമാണ്ട് മീനമാസം 19-ാം ശേഖരി ഓഗസ്റ്റാഗ്രം അവക്കും തിരവന്നുപറയ്തു വച്ചും മനു രി ഓഗസ്റ്റാഗ്രം മരിക്കുന്നാണെന്നും അഭേദം മരണ ശരൂത്തിൽ കിടക്കുന്നോരും ജൂൺ നാരായണപിള്ള യുടെ പേരും ഒരു ചരമസന്ദേശം അയച്ചിരുന്നതിന്റെ ഒട്ടവിലു തെരുവാവകം ഇണ്ടിനേയായിരുന്നു. “ഇത്രപത്തിരണ്ടിൽ കൂടിപ്പുക്കാമെന്നാണും പറയുന്നതും. ഞാൻ അതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഉടപ്പിരുന്നവരെയും കട്ടിക്കുള്ളേയും രക്ഷിച്ച കൊള്ളണം.” അഭേദത്തിന് തന്റെ പതി ലക്ഷ്മിയമ്മ കുറി ഒരു പുതുനം രണ്ട് പുതികളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവക്കും കാലക്കേഷപത്തിനവേണ്ട വസ്തുകൾ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ആരും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരുപ്പില്ല. അവരുടെ സന്നാനങ്ങൾ മാത്രമെയുള്ളൂ. പത്ര കൊല്ലും മുന്നും കൊച്ചുള്ളും പിള്ളിയുടെ മരണം നിമിത്തം വലിയ ഇടിവുട്ടുകൂടിയ കുടംബം ആ വിപരത്തിന്റെ കാക്കൾ തിരികിന്നും നിരുദ്ധേഷം വിമുക്തമാക്കുന്നതിനുമുമ്പാണും ഈ അത്രാഹിതം സംഭവിച്ചതും. അതുനിമിത്തം ഈ സംഭവം കുടംബത്തിനും രഥമനിപാതംതന്നെ ആയിരുന്നു. കുടംബ പ്രതിജ്ഞാപകനാരാധ ഇം രണ്ട് മഹാന്മാരണങ്ങളും വിദ്യാ ഗം പലവിധത്തിലും കുടംബത്തിന്റെ മേൽവല്ലന്തും. വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീന്നതിനുംപുരാമെ തല്ലാലും വി

ല കൂഴ്ചപ്പത്തിനും ഇടയാക്കി. എങ്കിലും അംഗങ്ങളുടെ ദേശ ജിപ്പുനിമിത്തം വലിയ കേരകാനും പററാനിടയായില്ല എന്നതനെ പറയാം. ഗോവിന്ദപ്പ്പിള്ളി അവർക്കൾ ഇരിക്കുന്നതു തന്റെ മുൻഗഡ ഗ്രഹണം തന്റെ രണ്ടാമതന്നെ അനന്തി രവനായ നാരാധാരപാപിള്ളി യെ എല്ലിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ബുദ്ധിമാനം പ്രാഘ്നമായിരുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റു കൂഴ്ചപ്പു അംഗ യാത്രാനും ഇസ്താതിരുന്നാതുകൊണ്ടും കുട്ടംബവ്യതീത യമാസ്യിതിയിൽത്തന്നെ സംരക്ഷിച്ചുവന്നു; നുംഗത്തെ അനന്തിരവൻ സുവക്കേടുകാരനും വ്യയശീലനമാണെന്നു കണ്ണാണ് ഈ എപ്പും ചെയ്തിരുന്നതും. ലേവകൻറ്ററയും ജൈജീസഫോററൻറ്ററയും വില്ലാല്യാസവും നിർത്തിപ്പിണ്ടും നടത്തപ്പെട്ടു. നാലുത്തിപ്പെട്ടു മകരത്തിൽ ലേവകൻറ്ററയും മറ്റും പിതാവായിരുന്ന ഗോവിന്ദനായർ വാല്മീക്രതാൽ ചരമം പ്രാപിച്ചു. നാരാധാരപാപിള്ളി അവർക്കൾ 47 മീനം മിത്ത 73 കനിവരെ ഗ്രഹണണും എപ്പിഡാവക്ഷം തുള്ളികരിക്കാനും വിയതിലും പതിവേപ്പും കരകൾ വില്ലംകൂടാതെയും കുട്ടംബപ്രശ്നപ്പിക്കും മാനി തട്ടാതെയും നടത്തിവന്നു. 57-ാമാണ്ടും മീനമാസം 7-ാംഡ് ലേവകൻറ്ററയും മറ്റും മാതാവായ ആ മഹതിയും തന്റെ 69-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സന്താനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പരബ്രഹ്മപ്രാപ്തിയായി. ഇങ്ങിനെ ചിരകാലമായി സവിശേഷം ഉച്ചപലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടംബപ്രശ്നപിച്ചും നിർവ്വഹിതമായി. ദീനമാണെന്നു ദിനത്തും മാവേലിക്കരും ജോലിയായിരുന്ന ലേവകനും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ജൈജീസഫോററ നും മുൻപേതന്നു വന്നുചെന്നിരുന്നു. 59-ാമാണ്ടും ലേവകൻ ആലപ്പുഴ മുഖ്യമാസ്യരായി സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ടു. അന്നമുതൽക്കും കട്ടികകളെ പഠിച്ചിച്ചതിനുംപുറമെ കുട്ടംബ

തിരോക്കു തക്കതായ ധനസഹായവും ചെയ്യുവനു. ജേരു
ശുന്ന രാമൻപിള്ള ഗവർണ്ണർട്ട് പിലവിൽ സേഭാപ്പുട
യിൽ കൂച്ചിവിഷയം അല്ലെസിച്ചു മടങ്ങിവനു. അദ്ദേഹം
കരാനാൽ മേലഭാഗം തമശീൽ ഉള്ളൊഗം വഹിച്ചിര
നു. പിന്നീട് കൊട്ടയം കൂച്ചിത്തോട്ട തിലും, കരമന കൂച്ചി
തോട്ടതിലും ജോലിചെയ്യും എത്തോട്ടും ഇൻവസ്റ്റുകൾ
വേല നോക്കുകയും ചെയ്യുതിനശേഷം തിരുവനന്തപുരം,
അമ്പലപ്പുഴ ഈ കണ്ണക്കൂച്ചികളിൽ തമശീൽജോലി വ
ഹിക്കുയും ടെവിൽ ചെങ്കോട്ട റവന്യൂ തമശീൽഡാരായി നി
യമിക്കുപ്പുട്ടുകയും ചെയ്തു. നാരായണപിള്ള കുടംബവാസം
ബന്ധമായ പല വിശ്രദിച്ച അടിയന്തിരങ്ങളിൽ അനാന്തര
പുയ്യുമ്പുമായ റിതിചിൽ നടത്തി. നിംബാഗ്രവശാൽ
നാരായണപിള്ള അവർക്കരം 73-ാമാണ്ട് കനിമാസം
12-ാം വിഷു പികാരോഗം നിമിത്തം മരണം ഫൂവിച്ചു.
ഈ സംഭവം കുടംബത്തിനും ഒരു ഹട്ടിവായി പരിണമിച്ചു.
നാരായണപിള്ള അവർക്കരം വസ്തുകൾ സന്ധാരിക്കുന്ന
തിൽ അതിതാലുള്ളൂമിള്ള രോഗായിത്തനാതിനാൽ പണം ക
ടംവാഞ്ചിച്ചു ടെട്ടുവരുവാൻ വസ്തുകൾ പിടിച്ചിരുന്നു. ഇതുനിലി
ത്തം തറവാട്ടുക്കു കുറ കടം വന്നുവേണ്ടിയുണ്ടു. ഈ ക
ടം കൊട്ടത്തുതീക്കിവാൻ തല്ലാലും വേരു ഇനം ഇല്ലാതി
രുന്നതിനാലും കടം നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു കുടംബത്തി
നു. മാനികരമായിത്തനാതുകൊണ്ടും ഇതുവക വസ്തുകൾക്കു
നേര വിട്ടുകൊട്ടത്തും പിലവ വിറ്റും രാമൻപിള്ള അവർക്ക്
ഒരു ലേവകനംതുടി കടം ഒരു മുക്കാലും കത്തുക്കി. അനന്തരം
രാമൻപിള്ള അവർക്കരം അന്താരാഷ്ട്രിക്കിൽ താമസമായതു
കൊണ്ട് ഗ്രഹണം ലേവകന്നുറ മേൽനോട്ടത്തിൽത്ത
നേര നടത്തിപ്പുനു. ഗ്രഹത്തിലെ വിശ്രദിഷ്ഠാൽ ചിലവു

കളം പിടികൾ നടത്തി തീരവാന്തുവയും ലേവകൻ തന്നെ കരുതിനാൽ നടത്തിപ്പോന്നു. ഗ്രഹകാന്തുങ്ങളം കീഴു് പതിവന്നസരിച്ചു് വീളുംകുടാതെ നടത്തി; ജൈജീൻറു മരണംകൊണ്ട് ഭരണ ചിഷയത്തിൽ വരാവുന്നതായ വൈകല്യം ഒരു കമ്പനിയും കുടാതുവും അതുവന്നാശം ദിംഗാധ്യ തെന്നെ തരണംചെയ്തു് യഥാസ്ഥിതിയിൽതന്നെ ഭരണം തുടർന്നുകാണിക്കുന്നു. സാമാന്യം ധനപൂജ്യിയും, അനേകം അംഗങ്ങളുമുള്ള ഒരു ഗ്രഹം രൈക്കന്നതു് ദൈത്യരം ശീക്ഷണം തന്നെയാണു് ക്ഷമ, സഹനശക്തി, സമഭാവന, സപാത്മത്രാഗം, പരവിത്താനവത്തനം, അതുംസംയമനം, അവധാനം മുതലായ വിശിഷ്ടതാജോദി സന്ധാരിക്കുവാൻ ഈ തു് ഏററവും നിശ്ചാദകമായ ഒരു രാധ്യഭാണം. പലയാദും ചിത്തത്തിനന്തരപ്രമായും, ഏന്നാൽ നീതി വിടാതേയും, പൊതുക്കേശമത്തെ ബാധിക്കാതേയും രൈക്കബൈന്തു് അതു സുകരമായ ദനാബന്നനു തോന്നന്നില്ല. ഏൻപ താമാണ്ടു് രൂഖ്യികമാസം 4-ാംഡ് ജൈജീസഫോറനായ കരാറപിള്ളു് എൻപപത്തിനും ധന, ഫേഡം ഇരു മാസ അളവിൽ പാർത്തിഅമുഖ, കണ്ണതിക്കട്ടിശാഖ ഏന്നീ റണ്ട് സഫോറിമാതം പങ്കെത്തരായി ഭവിച്ചു്. ഇപ്രകാരം അട്ടപ്പിള്ളുണ്ടായ ഇരു വിപരതു് കുടംബക്കേശമത്തെ അല്ലാലുമായി ബാധിച്ചുവെങ്കിലും അതിനു വലിയ വിശ്വാതാംവരാതെത്തന്നെ കൂടിച്ചുള്ളൂട്ടി! ഇവരുസംബന്ധിച്ചുള്ള അടിയന്തിരം അള്ളും മറ്റും രാമൻപിള്ളു് ലേവകന്നംള്ളടി കവിയാത്ത മട്ടിൽ കൂടിച്ചുള്ളൂട്ടി. കുടംബഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു് പിഡിയുവന്മാകരം ഇരയിടയ്ക്കു് ചെയ്തുവെങ്കിലും അവരും രാമൻപിള്ളു അവർക്കളുടെയും ലേവകനേരയും കാലഘരം മാതൃം നടപ്പിൽവരുമെന്നു് നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അ

തു ഒക്കവലം ലുഫ്റ്റാത്മ്പരവായി ഇരുന്നാതെയുള്ളത്. 85-ാമാജ്ഞം ചിങ്ങമാസത്തിൽ രാമൻപിള്ളു അവർക്കും ഉള്ളാഗം പിരിഞ്ഞെ വന്നു ഗ്രൂഹത്തിൽ താമസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗ്രൂഹഭരണം അഭ്യുദയം നേരിട്ട് കയ്യേറു. പിന്നീട് 98 മേഡം 16-ാംഡ് അഭ്യുദയത്തിന്റെ മരണംവരെ ഗ്രൂഹഭരണം അഭ്യുദയമാണ് നടത്തിവന്നത്. 100 തുലാത്തിൽ തന്റെ ശേഷിച്ചു സഖോദരി പരേതയായി. ലേവകൻ 84 മകരം മതക പറവുകൾ താമസമാക്കി. 100 മീനത്തിൽ ചില കുടംബാംഗങ്ങൾ ഭാഗം കിട്ടുന്നെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട തന്നെരിച്ചും തറവാട്ടുവസ്തുകൾ ഭാഗംചെയ്തു. പുരുഷനാർ എല്ലാം കുറഞ്ഞും സ്കൂളിന്റെ നേരുള്ളിലെ പിരിഞ്ഞെ. ആ നിവയിൽ ഇന്നും നടന്നു. കേൾക്കുന്നിലെ പതിവുകൾക്കും മറ്റു ധമ്മങ്ങൾക്കും വേണ്ട ചിലവിലേക്ക് വസ്തുകൾ പ്രത്യേകം തിരിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും കുടംബത്തിനും വലിയ ഹാനി കൂടാതെത്തന്നെ തുരിക്കുന്ന എന്നും ഒരു സമാധാനമുണ്ട്. കണ്ണത്തിനുമുയ്ക്ക് എഴു സന്നാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഇന്നു ലേവകൻ മാത്രമേ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളി. മറ്റൊരുവർക്കും കൈയ്യും അവരുടെ സന്നാനങ്ങളുടെ സന്നാനങ്ങളാണ്. എക്കുദേഹം എന്നുംപത്ര കൊല്ലുത്തിനെമുന്തു അഭ്യുംഗാരിക നാരായ രണ്ട് വിശേഷിച്ചു പുരുഷനാരായ സുപ്രതിജ്ഞിതവും അവരുടെ വാതാല്പര്യംവടാംബുംവാല്പിതവുമായ ഇതു കുടംബവുക്കൾ ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടായ വാത്രാവേഗത്താൽ അല്ലിം ഉല്ലഞ്ഞെ എക്കിലും ഇന്നു പത്രപ്രവാളശാഖാവാദ്ദമായി തന്നെന്ന നില്ക്കുന്ന എന്നുള്ളതും എററാവും ചാരിതാത്മ്പജനകമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. അവർ എപ്പോറ്റത്തിനിട്ടുള്ള ധമ്മങ്ങൾക്കുമാറിക്കുള്ളം ഇന്നു നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ഇതു കുടം

ബരക്ഷക്കായി ലേവകനം തന്നാൽ കഴിയുന്നതുപാശ്വ
ആമംചെയ്തിട്ടണിനു മാത്രമേ പാശാൻിള്ളു. കുടംബാംഗ
അള്ളിൽ പലഭരയും വില്ല അഞ്ചുസിപ്പിക്കുയും ഗ്രഹങ്ങൾ
കേട്ടപാടകൾ തീർത്ത് ഹാടിട്ടവിക്കുയും പുതിയ കെട്ടിടം പ
ണിചെയ്തിക്കുയും കുടംബത്തിലെ പല ആവശ്യങ്ങൾ നട
ത്തുകയും കടം തീക്കണ്ണതിനു വേണ്ട എപ്പറ്റികൾ ചെയ്യു
കയും മറ്റൊ പലതും ചെയ്തിട്ടണ്ട്.

മനശ്ശേജിവിതം അവിരാനിനായ സ്വരംശപരമാ
രയാണിനു പറയുന്നതിൽ വല്ല അസാംഗത്രവുമണിനിനു
ഭോന്നനില്ല. ബാല്യം, ദൈഹ്യം, വാല്ലക്കും എന്നീ ജീ
വിതമല്ലത്തെല്ലെങ്കിലും സംശയജിപ്പിക്കുന്നതു് സ്വം
ണാബുദ്ധ്യം നേരതന്നായാണ്. ഒരു ഘട്ടത്തിലെ അനാഭ
വഞ്ചര മരഘട്ടത്തിൽ വിസ്തൃതങ്ങളായിപ്പോക്കനാതായാൽ,
സതമായ ഘട്ടം ജീവിതത്തിൽ കേവലം ഒരു ഗ്രൗണ്ട്പ്രദേശം
മായിത്തന്നൊരു ഇരിക്കുന്നേയുള്ളൂ. എന്നതനൊരുമല്ല, തുട
ച്ചയായ ജീവിതത്തിനു് ഭംഗവും നേരിട്ടും. മനശ്ശേനു് ഈ
ദ്വിതീയങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകുന്ന ബഹിർഭവക്കുള്ളതാനും
നേരാണു് നമ്മക്കുല്ലാവക്കിം തുള്ളു മാനസികസപത്തികൾനും
ഒരു പ്രധാന ഭാഗം. അവരെ അല്ലെങ്കിലും വിസ്തൃതിയി
ലേക്കു തള്ളുന്നതായാൽ നമ്മുടെ മാനസികസപത്തു് അ
തുടങ്ങാളിലും കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രൂപമില്ലൂ. ഇങ്ങനെയുള്ളൂവ
കുടുംബജീവിതം അവസാനത്തിൽ ഫലത്രസ്ത്രമായി പരിണ
മിക്കാണു മാറ്റുമില്ലൂ. മനശ്ശേന്നും ലോകജീതാനും എറ്റ
ക്കുറെ സ്വരംശുത്രമിതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതു
കൊണ്ടു് നമ്മുടെ വോകാനഭവഞ്ചെല്ലപ്പറിയുള്ള സ്വരം
കുളു സത്രാലം സംരക്ഷിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ ജീതാനാലിലു
ഡിക്കും ജീവിതസാമല്ലത്തിനും അത്രാവശ്യമായിട്ടിള്ളുതാ

ഓം. നമ്മുടെ അപരജീവിതത്തെ യഥാവിധി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനും അസ്വന്നമാക്കി വഴിക്കാണിക്കുന്നതിനും ഷൂച്ചലും രണ്ടുകൾ ഉപയുക്തങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു. ഇതുകൂടാതെ അംഗുഹാതനമാക്കി അപരിചിതങ്ങളും പക്ഷേ, അംശങ്ങാതം അള്ളമായ പല പഴയ നടപടികളും മറ്റൊരു അറിയപ്പെട്ടു. അവയിൽ ഒരു വയ്യപ്പുറി ചിന്തിക്കുന്നതിനും പുതിയ എപ്പുംകളുമായി താരതമ്രപ്പുച്ചത്തുനിന്നും നമ്മുടെ സ്വരണകളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ട് അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണെല്ലാ. ഇവകു ഗ്രംഘണം വല്ലതും സില്പിക്കമെന്നു വിശദിച്ചുല്ലോ, ഇന്ന് ലേവനകത്താവും തന്റെ ചില സ്വരണകളെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും എന്നതുടി ആളുമായി പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഒരു ഷൂച്ചയമാനത്തുനിന്നും പറപ്പെട്ട ഉപദേശത്തെ അതുസ്വദമാക്കി മാത്രമാണോ? ലേവനകൾ ഇന്ന് പ്രാരംഭം “അഞ്ചാലാളിയുണ്ടാം എന്ന് വിശദിച്ചിയാ” എന്നാണെല്ലാ അപ്പുവാക്കും. എന്നാൽ ലേവനകത്താവിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻം വില്ലുല്ലാസവിഷയത്തിൽ നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ന് സ്വരണകൾ എല്ലാംതന്നെ ഇന്ന് വഴിക്കു മാത്രമാണെന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പല അനുഭവങ്ങളും ധാരണാശക്തിയുടെ ക്ഷയം നിമിത്തം വിസ്താരങ്ങളായും തീന്നിട്ടുണ്ട്.

ബഹുമുർഖക്കിടം .

ഈ ലേവകൻറെ വില്യാല്യാസം ആരംഭിച്ചതു് ഒരു പഴയ ആശാന്നെന്നു കീഴിലും, കളിയിലും, പഴയ റീതിയിലും ആയിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചു വയസ്സു മുതൽ പത്തു വരെ പാഠം എന്നുവരെ ഇവിടെ കിടന്ന കഴങ്ങണംതായി വന്നു. ആ കാലത്തു് ആശാന്നായെന്നു ശനിബന്ധ ആരംഭിച്ചിരുന്നില്ല. വൃഥാ ആദശം അവസാനിക്കാറായിരുന്നതാണു്. ആശാന്നാർ ഏ രക്ഷരെ ഒരു വർദ്ധീയസപ്തഭാവത്തെ രക്ഷിച്ചുപോയെന്നാവരായിരുന്നു. ആകുക്കിയിലും മറ്റൊരു അല്ലെസപ്പല്ലും വൃത്രാസ പ്ലൂടിയെന്നുകാമെക്കിലും, അവരുടെ പെയമാറ്റത്തിലും സപ്തഭാവത്തിലും ആശാന്നാക്ക് അന്വാധാരണമായ സാമ്രംഭം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗംഭീരമായ മുഖഭാവം, കുറുക്കായ സപ്തഭാവം, നിഃ്യമായ ചുരുക്കപ്രയോഗം, സുഖവല്ലുലമായ യാമാസമിതികപ്രാം മുതലായവ ഇവരുടെ സാമാന്യത്രണങ്ങളിൽ പ്രധാന ത്രണങ്ങളായിട്ടുള്ള വയായിരുന്നു. ബാഖന്മാരും സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നോളം ഇവർ ദേഹരജുത്തികളായിരുന്നു ചെന്നാണു് കേൾവി. ഏന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ ലേവകൻു് ലഭിച്ച മുഖനാമൻ ഇതിനു് ഒരു വൃത്രാസമായിരുന്നു. ഈ ഒളുമും ഒരു ബുദ്ധിമാനം, വൃദ്ധനാണു്, ശാന്തനാം ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സാധാരണ ആശാന്നായെന്നു അഭിംവും, പക്ഷേ പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ ഏറക്കരെ നിശ്ചയാജന്മവായ പാംപല്ലതിയെ ആപാദചൂഡം തന്നെ അവ

ലംബിക്കാതെ അല്ലോ ഭേദഗതിയോടുകൂടിയാണോ അല്ലൂവ നീം ചെയ്യുവന്നാതു്. ചുരുക്കപ്രയോഗത്തിലും ഇള്ളേഖനി നീം വലിയ വിശ്വേഷാസമില്ലായിരുന്നു. വിഭ്രാംഭാസവിഷയ ത്തിൽ സമ്പ്രധാനമായി ആശാന്നാർ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നു ചതുരത്തിലോപായം ഇള്ളേഖനം ആ നിലയിൽ സ്പീകരിച്ചി അനില്ലു. എന്നാൽ എല്ലാം കാണാപാഠം പറിക്കണമെ നീളു നിർബ്ബുദ്ധം ഇള്ളേഖനം തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുത്തുന്നമില്ലു. അന്നത്തെ പാഠപലതതിയിൽ ഉംപ്പുട്ടത്തപ്പെട്ടിരുന്നവ അധികം എത്ര കാരണവശാലോ, ഗണിതരാജും ഹാ ക്കനാൽക്കി. ഉപയുക്തങ്ങളായിട്ടുള്ളവയായിരുന്നു. അവ തിൽ പലതുമിപ്പോൾ പ്രയോജനത്തുന്നങ്ങളായി മനസ്സിൽ ഒരു ശീതേ മുലയിൽ കിടക്കുന്നതെങ്കിലുള്ളൂ. എന്നാൽ കാണാപാഠം പറിച്ചുവ പലതും ചിന്താശക്തിയുടെ വികാസ തേതാട്ടുടി ഉപയോഗപ്രാണായും തീന്തിട്ടുണ്ട്. ബാലു ത്തിൽ ഉയ്യവിട്ട അമരകോശം, സിലവുപം മുതലായവ സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യന്തരാനത്തിനു് ആവശ്യങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണല്ലോ. “അടിയളവുവാക്കും” പകലും, “നക്ഷത്രപാന” രാത്രിയിലും സമയം നിഖയിക്കുന്നതിനു് ഇന്നും ഉപയോഗപ്പെടുന്നണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് കളരികളിൽ അവരുടെ ബാലുവെന്നതെ തരണംചെയ്യാനിടയായവർ എല്ലാവരും ലോകത്തിൽ മരബുല്ലികളോ, വിവേകഗ്രന്ഥരാജോ ആയിരുന്നവൻ ദിക്കലും പറഞ്ഞുള്ളടാ എന്നു് ഈ ലേവകൻറ അന്നഭവംതന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നണ്ട്. നേരെമറിച്ചു് പല താം യോഗ്യമാരായിതീന്തിട്ടുണ്ട്. ഒരുക്കാലത്തു് ആശാനായാൽ കളരികളും അവരുടെ ബുല്ലിശക്തിക്കും ജ്ഞാനത്തിനും തക്കവണ്ണം വിഭ്രാംഭാസത്രുപമായ ഉൽക്കുള്ളിസമുദായങ്ങൾവും ചെയ്യുവെന്നു സമാധാനപ്പെട്ടാനെന്നുള്ളൂ. ആ

ശാന്തീയം കളരിയെയുംപറാഡി ലേവകൻ “മുത്രനാമൻ” മാ സികയിൽ സവിഷ്ടം എഴുതിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ ഈ തൃജ്യം മതിയാക്കമെന്ന വിചാരിച്ചു് വളരെ ചുരുക്കനാതാ ണം: വിഹാരിത്തശക്തികളുടെ വ്യാപാരം നിമിത്തം അവരു ഒരു തൊഴിലിനു് ഉടവുത്തിരെയക്കിലും ഏകദേശം * പതി നബ്യ കൊല്ലും മുമ്പുവരേക്കും ആശാനാർ ദീനപീപ്പജില്ല നാഫോലെ നിസ്ത്രുമാണായിട്ടുകൂടിലും അഞ്ചുമിഞ്ചും അവരു ഒരു തൊഴിലിനെ സാമ്പൂധ്യം സംരക്ഷിച്ചു വര്ത്തിച്ചുവനിയ നാ. എന്നാൽ ആയിട്ടുണ്ടായ വില്ലാല്ലാസനിയമത്തി നേര ആവിഭാവത്തോടുള്ളിട്ടി ആശാനാക്കിു് വില്ലാല്ലാസ ലോകത്തിൽ അമാവാ ലോകത്തിൽത്തന്നെയും ന്യാനമി പ്ലാതായിതീർന്നു. അപ്പോൾ ഗത്രുന്നരമിപ്ലാതേ ഇതു സാ യുവർഗ്ഗക്കാർ കളരിയും ഘട്ടി ഓലയും നാരാധരവും ചുരലും കൈകെ താഴീത്തു വച്ചു് തങ്ങളുടെ തൊഴിലുമായിട്ടു് അവസാ നയാതു പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

ഈതൃജ്യതന്നെയാം തന്നെ പത്രാമതേത വയ സ്ഥിൽ രാലുവംശത്തിൽ ഒരു സപ്രീതിയും പഠിച്ചു് മുത്രക്ക്ഷി ണായുംചെയ്യു് തന്നെ പ്രമുഖ വില്ലാലയമായ കളരിയേ യും മുത്രനാമനേയും ദീമ്പംപ്രാസസഹിതം വിട്ടപിരിഞ്ഞു. ഇതു കഴിഞ്ഞു് ഏകദേശം ഒരു കൊല്ലും വരേയും താലുക്കു കച്ചേരിയിൽ ഇരുന്നു് അന്നത്തെ റിതിയിൽ ഓലയിലുള്ള എഴുത്തുക്കത്തുകൾ പഠിശീലിച്ചുവന്നു. അന്നു് ഇതു വില്ലാ ല്ലാസത്തിനേരു രംബമാധ്യമായിരുന്നു. അന്നത്തെ ചില സൂര ണകളുണ്ടു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ രേവപ്പേട്ടുത്തുവാൻ പോ കുന്നതു്. അന്നു് താലുക്കുചെച്ചുരിക്കു് “മണ്ണപത്തിന്റെ

* 1101 കുമ്പക്കത്തിൽ എഴുതിയതു്.

തിൽ” എന്നാണോ പേരു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. ദിവാൻ
അംഗി. രാമചുക്കാരാണോ ഈ തിൽ “താലുക്കു്” എന്ന പേരു
നൽകിയതു്. അന്നനാൽ തമശിൽഡാരന്മാർ പോലീസു്
ആഫീസറന്മാരുടെ അനുയിൽനാം. സാമ്പത്തിപ്പിള്ളി സബ്ബു
ഫീസറുമായിരുന്നു. ഇതുള്ളടാൽ ഫ്ലാംഗാ നായ്ക്കും, ശി
പായിമാക്കിം, പാർപ്പിതുകാരന്മാക്കിം, പിള്ളിക്കാരക്കിം, ഭേദ
കാവൽക്കാരക്കിം ത്രില ചില്ലറ പോലീസു് അധികാരങ്ങളും
ബണ്ടായിരുന്നു. പോലീസാഫീസറന്മാരുടെ മേലധികാരം
ദിവാൻജി അവർക്കുംകാണോ. ഇതിലേക്കു് മാജുരിൽ
“പോലീസു് ശിരസ്യ” എന്നായ ഉദ്ഘാഗവും അന്നബണ്ടായി
രുന്നു. ഇതുള്ളടാൽ തമശിൽഡാക്കിം ഒരു താലുക്കിലെ മ
ററ സകല അധികാരങ്ങളും ഉണ്ടോ. ഇതു ഉദ്ഘാഗസ്ഥനെ ജ
നങ്ങളാക്കിം വഴിരെ ഭയവും ബഹുമാനവുമാണെന്നുണ്ടായിരുന്നു. എ
ഴുത്തുക്കുത്തുകൾ കൈകെയും അക്കാലത്തു് ഭാലയിൽനാണു
യിരുന്നു. പോലീസു് കാന്ത്രജാപരാക്കിം കിഴച്ചരിതിൽ ഒരു തു
മന്ത്രം, രണ്ടാംപിള്ളിയും പണസംബന്ധമായ കാന്ത്രജാ
പരാക്കിം ഒരു സാമ്പത്തിയും മത്തൻപിടിയും കിഴക്കുട്ടം പിള്ളി
മാഞ്ചം മററ രവന്നു കാന്ത്രജാപരാക്കിം ഒരു രാധസംപിള്ളിയും
ബെപ്പുട്ടി രാധസവും രണ്ടുത്തുകാരനം ഉണ്ടായിരുന്നു. മേലാവിലേജ്ഞുള്ളതുനാ “സാധനങ്ങൾ” “ഇവിടത്തെ ചെ
യ്യിഞ്ഞവിതു്” എന്നാളും തമിഴു് വാചകംകൊണ്ടാണോ ആരം
ബിച്ചിരുന്നതു്. അവസാനത്തിൽ “ഇച്ചയ്യിയെല്ലാം” റാ
ധസംപിള്ളി വാചിച്ചു് ഇന്നാരെ കേരംപുളിച്ചുവയ്ക്കും
ഭവണം” എന്നാഴതിവന്നു. കിഴക്കുട്ടം വക കണക്കുകരും
കൈയും നാടൻ തമിഴിലാണോ എഴുതിവന്നിരുന്നതു്. മണ്ണ
പത്രംവാതുകൾ കൊടുക്കുന്ന മഞ്ചികളും തേയും സകടങ്ങ
ളും മററം ആലുവാചകം “ഇന്ന മണ്ണപത്രംവാതു

കണ്ണ ശ്രീ പണ്ഡാരകാച്ചം ചെയ്യാകൾ മന്ദിരം” എന്നായിരുന്നു. എല്ലാ ക്ഷേത്രരികൾക്കും ഒരു വിളക്കവെള്ളു കാരനും വിളക്കിനും എല്ലായും എതാനും ഇരുന്നു “മാട സ്വിവിളക്ക്”കളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒപ്പു കാച്ചിഞ്ഞാട്ടം എതാനും “ചെറിയ കമ്പുട്ടക്കാരൻ”മണ്ഡായിരുന്നു. ക്ഷേത്ര റി സാധാരണ രാത്രിയിൽ പള്ളതു മണിവരെ ഉണ്ടായിരിക്കും. തഹശിൽഭാരനും ക്ഷേത്രരിക്ക പോകുമ്പോൾ ഉട്ടും വില്ലയുമിട്ടും രണ്ടു ശിചായിമാർ കക്ഷത്തിൽ വടിയുമായിട്ടും മന്ദിരം നടക്കുക പതിവായിരുന്നു. ക്ഷേത്രരിതിൽ തഹശിൽഭാക്കം ഇരിക്കുന്നതിനും ഒരു മെത്തപ്പൂജ്യം ചാങ്ങ പലകയും ചാവട്ടയുമാണും ഉണ്ടായിരുന്നതും. മന്ദിരം ഒരു മേഖപ്പെട്ടിയുമണ്ഡായിരിക്കും. ഇതും അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള വേണ്ടിവരുന്ന കഠലാസസ്ത്രത്തിന്റെ അവഗ്രാഹത്തിലേക്കാണും. മുമസ്തുന്നാക്കം മറ്റൊരു ഇരിക്കുന്നതിനും സാധാരണ പാകളും തട്ടകകളും ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഓവയായി അനുബന്ധത്തെ ഭൂഷണമന്ത്രം. ഇതും ഗവമെൻററിൽനിന്നും കൊടുക്കും. നാരായണം പിറ്റോത്തിയും മറ്റൊരു ഉദ്ഘാടനസ്ഥിതാം ക്രാന്തിക്കാരാണും ക്രാന്തിക്കാരാണും. “കൈതമുക്കു നാരായണം” അനും അധികംപേജും ഉപയോഗിച്ചുവന്നതും. വലിയ ഉദ്ഘാടനസ്ഥിതാം വെള്ളിയോ പൊന്തോ പുണിയ നാരായണം മതലായവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മിക്ക ഉദ്ഘാടനസ്ഥിതാം പിറ്റോക്കത്തിയും നാരായണം ചുരിയും ഒരു ഉരയിലിട്ടും എളിയിൽ തിരക്കിയിരുന്നു. ഒരു തുണഡാലയും കള്ളിൽ കാണും. “സാധനഞ്ഞാട്” നീളമുള്ള വലിയ ഓല ചിലും പ്രവൃത്തിയിലേക്കും ദേവസ്പത്തിലേക്കും നാണാഫി ലേക്കും മറ്റൊരു ചീടും മറ്റൊരു ചീടും മറ്റൊരു ചീടും അംഗീരവേക്കും മറ്റൊരു ചീടും സാധനഞ്ഞാട്ടും അം

“அறுயாறு மாயாதம் வேகச்சீலி யான் கிடங்கள் தான் ஸ்ரீ முருகன் வேகச்சீலி யான்.”

என்னமாறும் நன்றாக்கி அதுவோவிட்டு புவத்திக்கவான் கா
ஞ்சிஜித். அனாம் தமரீத்தலரங்காண்டெயும் மரஷல்ரா
ரஸமங்காண்டெயும் “காஞ்சிரி உட்டபு” கட்டியும் கவளியு
மாயின்ன. தலயில் ஒரு வேளியிடத் “கஞ்சிக்கபூட்டி”^{கு}
கெட்டியுமிரிக்கல். தொழில் குழுமாதிரி வேஸுமிட்டிரிக்கல்.
அனாம் ஹாதை மாதிரி உட்டபும் மரஷ அதுங் உபயோ
கிழிக்கானில். ரஸியங்களா மரோ வகுக்க வில அஷுட்டு
ஸங்க்ளெலிய உபயோகிக்காதின் ஒரு உட்டபு குத்தி
வழிரிக்கல். காஞ்சிரிஸமயம் ஸிங்கபூட்டிக்கிலில்லாயி
க்கன். விலபூர்ம் ஏழு மளிநித்தால் பற்ற மளிவரேயும்

പിനീട് പത്രണ്ട് മൺമതൽ രാത്രി പത്രം മൺവരേയു മായിരിക്കം. തമൾിൽദാരന്മാരം മറ്റും അന്ന് സക്കിട്ടി നൂപയോഗിച്ചിരുന്ന വാഹനങ്ങൾ മഞ്ചൻ, മേന്മാവ്, കു തിര മുതലായവയായിരുന്നു. വണ്ടികൾ അക്കാലത്തു് നട പുണ്ഡായിരുന്നില്ല. റോധുകളും അവയുടെ അഭാവംകൊണ്ടാണും ശോഭിച്ചിരുന്നതു്. ദേശകാവൽക്കാർ രാത്രി പത്രണ്ട് മൺക്കം വെള്ളപ്പാൻകാലത്തും കുചുരിസ്ഥലത്തു കൂടി കാവൽ വിളിക്കണമെന്നും ഏപ്പുംടണ്ഡായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ മോഷണം മുതലായ കുറങ്ങെല്ലാമറോ ആരു കിലും ചെയ്യുന്നണണ്ടാ എന്നും അനേപഷിക്കുന്നതു് ഇവയുടെ ചുമതലയാണു്. ഇവരായിരുന്ന അന്നാത്തെ “പെട്ടോറി” കുത്രും നടത്തിവന്നതു്. കുറക്കാരെ പിടിച്ചേല്ലിക്കുന്നതിനും ഇവക്ക് ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നു. കുറക്കാരെ ഒരു രം ഇങ്കുറകളായിരുന്ന ധാന്മാവുകളിലാണു് സുക്ഷിക്കു പ്പുട്ടിരുന്നതു്. അന്ന് മരവിലണ്ണാണു് സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചുവന്നതു്. ഇതിനു് “കയ്യാമം” എന്ന പേര് പറഞ്ഞുവന്നു. ഇതു് രണ്ടുരത്തും കൈയുടെ പത്തികൾ കു കുത്തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രാരംഭേണ്ടുള്ളിലെ ഒരു തടിക്കമ്പണമായിരുന്നു. കൈ കുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഉറരിഎടുക്കാതിരിപ്പാൻ ഓഫോ ആപ്പുകളും തല്ലിക്കേരും. ഇത്തരം “കയ്യാമങ്ങൾം” പൊതുസ്ഥലങ്ങളിലും വഴികൾ തമ്മിൽ വിലാഞ്ഞുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും ഒരു തുണിയും ഉറപ്പിച്ചു് സ്ഥാപിക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. ഇതു് കുറം ചെയ്യാലുള്ളതു തല്ലാലു ഫലത്തെ ഇനങ്ങൾക്കു് ഒമ്പാല്ലുപ്പുട്ടത്തുന്നതിനായിരുന്നു. ഇതും ചുമന്നംകുണ്ടുവേണ്ടം കുറക്കാർ സഭാ ഇരിക്കുവാൻ. ഇതുപോലെതന്നെ കാലിന്നുറ പത്തി കുടക്കുത്തക്കു വണ്ണം രണ്ടുരത്തും പ്രാരമ്ഭിച്ച ഒരു ഉദാശ തടിയിൽ കൊ

ബക്കം കടത്തി അച്ചു വയ്ക്കുകയും ചെയ്യാറണ്ട്. പൈസ് ഇതിൽ കാലുകൾ ഇട്ടാൽ പിന്നെ കിട്ടുകയെന്നു ഇരിക്കുകയോ മാത്രമേ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളത്. ഇതിന് “തടിയി ലിട്ടക്” എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. ഇങ്ങുവിലണ്ട് അംഗാലത്തു് അച്ചുവ്രമ്മായിരുന്നു. ദോഷംവും മറ്റും തെളിയിക്കാതിനായി “കിട്ടി” എന്നൊരു ഉപകരണം ഉണ്ടായിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടണ്ട്. ഒരോ ചാണ്ട് നീളുമുള്ള രണ്ട് അലക്കക്ഷണങ്ങൾ ചീകി ഉട്ടടി രണ്ടംതുടി രററത്തു് കയറക്കാണ്ടു ശ്രീ മുരകേ കെട്ടിയതാണ് ഈ ഉപകരണം. മററ അററ വിട്ടത്തി കററക്കാരൻറെ കൈവിരലുകൾ അകത്താകിയിട്ട് അമത്രകയാണ് ഇതിന്റെ പ്രയോഗം. വിരലുകളുടെ മട്ടകളിലാണ് സാധാരണ “കിട്ടി” ഇടനാ പതിവു്. ഈ പ്രയോഗത്തിന്റെ ഒച്ചി എന്നാണെന്നു് അനഭ്യിച്ചുവക്ഷമാത്രമേ അറിവാണ് പാടുള്ളത്. കരം കൊട്ടകാത്തവരെ കനിച്ചുനിന്തി മതുകിൽ കല്ലു കയറുന്ന എപ്പാടം അകാലത്തുണ്ടായിരുന്നതായി കേരംവിയുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്നു് എത്തുമാത്രം വ്യത്യാസം വന്നിട്ടണ്ട്. ഇന്നു് കരവുകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടിയിൽ ചെന്നു് ഇന്നു അംഗം കാത്തുകിടക്കകയാണു്. വാഞ്ചിച്ചു് രസിതു കൊട്ടക്കവാൻതന്നെ പ്രയാസം. അന്നു് വസ്തുക്കൾക്കു് ഇന്ന തെപ്പോലെയുള്ള പ്രിയം ഇല്ലായിരുന്നു. അന്നുവെവ്വും അംഗിനെതന്നെയാണു്. കരം കൊട്ടകാത്തവരെ ചില പ്പാറം സ്ഥാനാവിലാക്കകയും അന്നു നടച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അകാലത്തു് താലുക്കിന്തോടു് “വിത്തികാർ” എന്നൊരു വക “ഉഴിയി” വേലക്കായും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവക്കുള്ള പ്രധാന ജോലി കൊപ്പോല്ലപ്പിക്കയും ചുമട്ടചുമക്കയുമാണു്. തിരുവന്നേത്യുരുത്തു് ഉത്സവമംഞ്ഞിൽ നെന്തും തെരഞ്ഞു് എ

നെക്കായും ചേന്നയും ഇവർ കോൺട്ടെന്റ് എറിപ്പീസേ സ്കിയിങ്ങൻ. നെയ്യു് ശഹശീരലാർ പരിശോധിച്ചു് കിട അഭിലാക്കി മുദ്രാച്ചു് കൊച്ചത്തയക്കനാതു് പ്രതിവായിക്കുന്ന. തെരുക്കു് തീരവന്നതുപുരുത്തു് “കോനാരമാരോച്ച” വാജ്ഞാച്ചു കൊച്ചക്കുകയും കോച്ചുകരിക്കു് വില കൊച്ചക്കുയും ചെയ്യുവന്നു. എന്നായാലും പിന്നൊയും കുടിസ്തിക കിടക്കണം. പേരിനമാതും വിലയും ഇവക്ക് കൊച്ചത്തുവന്നു. ഈ ലേവകൾന്റെ തറവാട്ടേക്കണ്ണ രണ്ട് വിത്തനികരിൽ ഉണ്ടും വിത്തനാതിനാൽ ഈ വക്കാഡുകൾക്കും കുഴിതയെപററി ഒരു ഏകദേശം ഇത്തോന്തും ഉണ്ടായിട്ടണ്ടു്. എല്ലാവരുടെ കൈക്കണം ഇവരുടെ പുരം ലാക്കായിരുന്നു. സർ. വി. പി. മാധവരായർ അവർകളുടെ അനന്തരമീത ഹസ്തതാലാണു് ഈ വർ ഈ ഭരിതത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്.

ഒരു മണിച്ചുവരുത്തുവാതുക്കലുള്ള സകല കാർഷികക്കും തമശീരലാരാണു് ചുമതലപ്പെട്ടിരുന്നാതു്. ഈക്കും സർപ്പകാർത്തുപ്പുർഖനായിരുന്നു. വഴികരിക്കു, പാലാദിം ഇവന്നനാക്കിക്കു, കുളങ്ങരിം ബെട്ടിക്കുക, ഉണ്ടു്, ദേവസ്തം ഇവ ശരിയായി നടത്തുക, കരം പിരിക്കുക, കററക്കാരെ കണ്ണപിടിച്ചു് ശിക്ഷിക്കുക, റസിഡന്റ് സായിപ്പിനം മറ്റും സക്രീതിയും തവായമാറ്റത്തിനു് ഏപ്പാടുചെയ്യുക മുതലായവയെല്ലാം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നു. അനുംതമാരുമുണ്ടായാൽ നേരിട്ടു് കൊട്ടാരത്തിനിന്നു് കല്പിച്ചു് തീടുകൊച്ചതാണു് നിയമിച്ചുവന്നാതു്. അനുംതമാരുമുണ്ടായാൽ “തീടുപിടിച്ചു ഉള്ളുഗമ്യമാർ” എന്നു് സബ്രഹ്മാനം വിളിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. 1010-ആംാണ്ടഞ്ചു ആറുംാറു റത്നലേഷ്യനായിരുന്നു. അംഗാത്തത പോലീസ് നിയമവും ശിക്ഷാനിയമവും കും

മിനൽ നടപടി നിയമവും. ഇതിന്റെ ഭാഷാരീതിയേയും ഉള്ളശ്വരതയും കാണിക്കുന്നതിനായി അതിലെ മുന്നാം വക്ഷും ഇവിടെ ഇലരിക്കുന്നതു് അസ്ഥാനത്തിലാക്കകയില്ലെന്ന വിചാരിക്കുന്നു. “പൊലീസാപ്പീസർന്നാൽ അവരുടെ മണിയച്ചതുംവാതുകൾ അതുകൊക്കത്തു് ഇരിക്കുന്ന ആനദേശംക്കു് സൗഖ്യവുമായിരിക്കുന്നപ്രകാരം നോക്കി കാക്കകയും മേഖലഴുതിയവർ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളേയും പൊലീസ് സംഗതികളിൽ തങ്ങൾ അറിഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു വൃമായ വന്നത്മാനങ്ങളേയും അതായും സമയംതന്നെ ദിവാന് കഴുതുറിക്കാവോയിപ്പിയ്ക്കുയും വേണം. കുറരു ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ പിടിപ്പാനായിട്ട് പൊലീസാപ്പീസയും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം എല്ലാ പ്രയതാജ്ഞയിലും ചെയ്യുയും വെണ്ണോ.” ഇതു് ഒപ്പരിഷ്ട് തുതകാലത്തെ നിയമമാണെങ്കിലും ജനക്കേഷമത്തെ ആസ്ഥാനമാക്കി അതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചിംശാഖാ എത്രയോ ഫ്രോഡുനിയൈംബളം ഇന്നും അനന്തര സീയങ്ങളുമായിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ഓരോ താലൂക്കിലുള്ള ഒന്നാം നാലുകൾക്കു സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അപേപ്പാളപ്പോരം ദിവാൻജി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് അവരുടെ രക്ഷക്കു് എത്രമാതും ഉപയുക്തമായിരിക്കുമെന്നു് പറയുണ്ടതില്ലപ്പോ. ഇന്നാത്തെ നിലയ്ക്കു് അതു് എത്ര കടവു കടന്നിട്ടേണ്ണും ദിവാൻജി അവർക്കളുടെ അട്ടക്കാലവത്താണു്? അവിടെ എപ്പോഴെങ്കിലും എത്രതുന്ന കാര്യംതന്നെ സംശയഗ്രന്ഥമാണു്. ഗവർണ്ണറിക്കാരക്കുറവിലേക്കും നിമിത്തം ചുരുക്കം ചീലകാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ആ മാന്യസ്ഥാനത്തു് ഇന്നൊരുന്നൂള്ളു. അന്നാത്തെ തഹസീൽഭാരമുണ്ടും ഇന്നാത്തെ ആ തരം ഉള്ളാഗസ്ഥമായും തമിൽ അജഗജാനരം ഉള്ള താഴി കാണാം. അനുംതമുണ്ടും തഹസീൽഭാരമാക്കും മുന്നുറും നാന്നുറും അഞ്ചുറും

പണം വീതമായിരുന്ന ശ്രദ്ധളം. പടിയും മറ്റൊരും ഈ പ്ലാറ്റോസ്. ഇപ്പോൾ ജോലിയുടെ അളവും രീതിയും ഒരു തനവും വളരെ ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ജനങ്ങളുടെ കേൾ മത്തക്കരിച്ചു ഗ്രാമിക്കനാതിനും തഹസീൽഭാരഗ്രാമങ്ങളും സമയം കിട്ടുകയില്ല. ഗവർണ്ണറിൻ്റെ വ്യാപാരപരിധി വല്ലിച്ചേരാട്ടുടി ധനസ്ഥിതി സഭാ ഒരു അസപാസമ്പൂര്ണതുക്കമായ ചിന്താവിഷയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എത്ര കാര്യത്തിനും പണം മതിയാകാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടും നാം കുറഞ്ഞ ചരിയുന്നും ഇതു സംഗതിയുംതുടി ഓന്നാലോചിക്കേണ്ട നോണും. പഴയ മണ്ഡപത്രംവാതു കിൽ കൂച്ചരിയെപ്പറ്റി “എഴുതിത്തീച്ച്” “ഒക്കമാറം” മിതലായി ഇനിയും പലതും പറവാനണ്ണേകില്ലോ വിന്നും ദയംകൊണ്ടും അവയെ ഇപ്പോൾ വിട്ടുകളിയാനേ നിവത്തി യുള്ളിട്ടും എന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ സൂരണക്ക് .

(ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം)

താലുക്കക്കേച്ചരിയിൽ ഒരു കൊല്ലുക്കാലം അന്നാത്തെ റിതിയിലുള്ള പരിശീലനം കഴിഞ്ഞതാണ് ലേവകൻ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിത്തം ആരംഭിച്ചതു് : അക്കാലത്തു് തിരവിതാംകൂർ റിൽ തിരവനന്തപരത്തു് മാതൃമല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാ വുന്നാവർ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. അവിടെയും വളരെ പേര് ഇല്ലായിരുന്നു. രാജാ സർ ടി. മാധവറാവു ദിവാൻ പട്ടം കൈയേററുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ എടുക്കാ പഞ്ചാ ഇംഗ്ലീഷ് വില്ലാലയങ്ങൾ തിരവിതാംകൂർ റിൽ അവിടവിടെയായി സ്ഥാപിച്ചു. എന്നാൽ ഇവയിലെല്ലാറിലും പ്രധാന അ ശ്രൂപകൾ അടുത്ത സഹായാല്ലുപകൾ എന്നാണെന്നു പറയാണു അംഗീകാരം ആരംഭിച്ചതു്. ഇതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അല്ലെങ്കിലും എഴുതുവാനും വായിക്കിവാനും അറിയാവുന്നാവർ അവർ മാതൃമെ അക്കാലത്തുനാഡായിരുന്നു ഒരു എന്നുള്ളതാണ്. അല്ലുപകസ്ഥാനത്തിനു് ഇവക്കുള്ള ഒരാഗ്രതകൾ എത്രഭേദാളമാഡായിരുന്നവെന്നു് നല്ല നിശ്ചയമില്ല. ഇതു ലേവനക്കത്താവു് തന്റെ പത്രങ്ങളാമ തെരുവായി വരുന്നും സംഗതിവര്ത്താൻ, 'കായാക്കളും ഇംഗ്ലീഷ് വില്ലാലയത്തിൽ പഠിത്തം ആരംഭിച്ചു. ഇതു ഇടയ്ക്കാണു് തിരവിതാംകൂർ റിൽ മറ്റാസിൽ പോയി പഠിച്ചു് ആ

ബുദ്ധായി ബി. എ. പരിക്കുയിൽ വിജയംപ്രാപിച്ചു് പി
നീട്ടു “ബി. എ. പദ്മപിള്ള” എന്ന പ്രസിദ്ധനായിര
നാ ആരം അനന്തസാധാരണമായ ബഹുമതികളോടുകൂടി
മടങ്ങിവന്നതു്. ഈ സംഗതിയാണു് ലേവകന ഇംഗ്ലീ
ഷു് പരിപ്പിക്കേണ്ടതിനു് രക്ഷകത്താവിനെ പ്രധാനമായി
പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. കായംകുളത്തു് അനും നാലു ക്ലാസ്സുകളാ
ണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഒന്നാംക്ലാസ്സുണ്ണാണു് എററവും ഉയ
ന്നതു്. എന്നാൽ അല്പുംപനവിശയത്തിലും, ചുരുക്ക
രേഖാഗത്തിലും ആശാനമായെ കളിരിയും ഇതുമായിട്ടു് വലി
യ റൂത്രൂസം ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു് സംശയമാണു്
വിഷയങ്ങളും കാണാപ്പാം പരിക്കേണ്ടെന്നായിരുന്നു
നിന്നുന്നു. അടിസ്ഥാനക്കുയാണുകിൽ, അതു് അകാരണമാ
യും, സകാരണഭായും ഉപയോഗപ്രീതിയും വന്നിരുന്നു.
അല്പുംപകർണ്ണ എപ്പോഴും ക്ലാസ്സിലിവിക്കേണ്ടതു്. അതു
സാധാരണയല്ല. അധികം രണ്ടുംഞ്ചും മറൊരു കേട്ടാൽ ഉ
ടനെ ചുരുക്കമായിട്ടു് വന്നു് ക്ലാസ്സിന്റെ രേററം മുതൽ മ
ററ അറററവരെ ഒരു പ്രമാം നടത്തുക പതിവാണു്.
ഒന്നാം വാല്പുരാർ ലാൻസ് ബേക്കു് എന്നും, രണ്ടാം വാ
ല്പുരാർ സിൽവാ എന്നും രണ്ടും യുറേഷ്യനാരായിരുന്നു.
ചുരുക്കപ്രയോഗം മക്കാലും സിൽവായുടെ ചുമതലയിൽത്തെ
നേന്ത്രയിരുന്നു. ഭാഷയും കണക്കം ചരിത്രവും ഭ്രമിതാന്ത്ര
വും പാഠവിഷയങ്ങൾ. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇവി
ടെ മുന്നു കൊല്ലും കഴിച്ചുകൂടിയതിനുന്നേഷം കാരണവ
ശാൽ ലേവനകത്താവിനു് അവിടും വിട്ടപോകണ്ടതായി
വന്നു. ഇതിനു് അല്ലും മുമ്പും മിസ്റ്റർ ലാൻസ് ബേക്കു് സ്ഥ
ലംമാറി പോകകയും പകരം കോഴിക്കോട്ടു് ശിക്ഷാകുമാർ
അല്പസിച്ചു് മിസ്റ്റർ മാത്രു ചൊദ്ദുംഭാസ്സരായി വരികയും

ചെയ്തു. ഇള്ളേഷതിന്റെ കീഴിൽ അല്ലകാലം കഴിയു. ഇതു ലേവനകത്താവും പിന്നൊയും ഒരു കോപ്പും ചേത്തലെ താലുക്കുകളുടെയിൽ ഇരുന്നു എഴുത്തുകളുകൾ പരിശീലിച്ചുവന്നു. അവിടെനിന്നും പിന്നൊയും അല്ലപ്പുണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് പജ്ഞിക്രൂട്ടത്തിൽ രണ്ടാംസ്ഥാസ്ഥിൽ വേഗം പറിച്ചുതുടങ്ങി. ഇവിടെയും പറിത്തം ഒരു മുകളാലും മുൻവിവരിച്ചു റീതിയിൽത്തന്നൊക്കായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പജ്ഞിക്രൂട്ടജോലിലെ പരിശോധനക്കായിട്ടും ലൈറ്റൂൺസിനും എന്നൊരു ധന്തായെ സുപ്രഭാതി ദബമെന്നർത്ഥനിന്നും നിയമിച്ചിരുന്നു. ഇള്ളേ മം കുത്രുനിശ്ചയും കണ്ണിൽവും തന്റെ തൊഴിലിനെപ്പുറി വലിയ അഭിരാമവുമിഴു രഹജായിരുന്നു. ഇള്ളേഷതിനെ കാണാമ്പോരിതനൊ അല്ലോപകരാർ വിറച്ചുതുടങ്ങുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം സായിപ്പു വന്നപ്പോൾ രെല്ലോപകൾ ഒരു നേരിയതും ഉട്ടത്തുംകൊണ്ടാണും വന്നിരുന്നതും: സായിപ്പു ഇതും കണ്ണിൽ ഉടനെ വെളിയിൽ പോകവാൻ ആശങ്കാവിച്ചു. വസ്തും മാറിക്കൊണ്ടവനാൽ തിൽപിന്നു മാത്രമേ പജ്ഞിക്രൂട്ടത്തിനുകൂടുതു കടന്നതിയും ഇതു. ഇതുപോലെതന്നൊ താമസിച്ചു വന്ന രെല്ലോപക നെ അയാളുടെ സ്ഥാസ്ഥിൽതന്നൊ ബണ്ണിന്റെ മുകളിൽ നിരത്തി, അവിടെനിന്നുംകൊണ്ടും പറിപ്പിക്കാൻ ആശങ്കാവിച്ചു. സായിപ്പിന്റെ പരിശോധനാരീതി, അഭേദ്യതാക്ക ഒളിയും വളരെ വിഷമിപ്പിക്കാവുണ്ടോ. സായിപ്പിന്റെ ഒന്നുവും ഉച്ചാരണവും ഭാവവുമൊക്കെ കട്ടികരംക്കും ഭർഖായ്ക്കുവരുന്നു. പോലും മനസ്സിലാക്കാതെയും ഉത്തരം പറയാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെയും പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞി വിഷമിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വില്ലോത്തമികളെ പരിമേപ്പിക്കാമെന്നും ഉള്ളേശമാണും സായിപ്പിനും ആധാരം

മായി ഉണ്ടായിത്തന്നുവേക്ഷി തോനിയേക്കാം. സായിപ്പിനും സക്രീട്ടിവത്തന്നുതു് സാധാരണ മന്റിവു കൊടുക്കാം തെയാണു്. രാത്രി വള്ളത്തിൽ വന്നു കടവിൽത്തന്നു കിട്ടുകയും രാവിലെ ദേവത മൺകും പെട്ടുവു് പഴളിക്കു തത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചനാകയുമാണു് പതിവു്. വാല്ലുാനാർ അവരവരുടെ സൗതകത്തുംപോലെ ഉഞ്ഞും മുടക്കം മറ്റും കഴിഞ്ഞു് പഴളിക്കുന്നത്തിൽ വരുമ്പോഴാണു് കാഞ്ഞും മനസ്സിലാക്കുന്നു്. പിന്നതെ സ്ഥിതി പറയുന്നതിനേക്കാൾ ഉള്ളവിക്കത്തന്നുയാണുത്തമം. അന്നത്തെ അല്ലുാപകന്മാരുടെ സ്ഥിതിക്കു് ഈ നടപടി അത്രുംവശ്രദ്ധമായിരുന്നു. സായിപ്പിന്റെ അധികാരം അല്ലുാപകന്മാരിൽ മാത്രമല്ല പ്രഭാഗിച്ചുവന്നുതു്. സായിപ്പിനു് വള്ളും ചട്ടംകെട്ടി കൊടുക്കാതിരുന്ന ഒരു മജിസ്ട്രേറ്റിനെ തന്റെ ശിപായി യെ അയച്ച വരുത്തി ദേഹപ്പെടുത്തിവിട്ടതായി ഈ ലേവ കനൻവുണ്ടു്. തുണി വില്ലുാലയത്തിലെ സ്ഥിതി നോക്കാം. ഹൈമാസ്റ്റുർ വല്ലേപ്പാഴും ഏകിക്കൽ വരികയെയുള്ളതു്. രണ്ടാം വാല്ലുാർ മിസ്റ്റുർ വീയരാണു് കാഞ്ഞണ്ണബേംകെ നടന്തിവന്നുതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു സൗതമ്പ്രാം സമത്വമുണ്ടു് ആയിരുന്നു. പാഠവിഷയങ്ങളും സംഖ്യാശിരി ചുരുങ്ങിയിരുന്നു. ഓഷ്യറിൽ വായനയും-അക്ഷരം തുട്ടുകയും-ഒററ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പഠിക്കും മാത്രമായിരുന്ന പ്രധാനം. മറ്റൊരും (കണക്കൊഴിച്ചു്) കാണാപ്പാം പഠിക്കത്തന്നു വേണ്ടിയിരുന്നു. റീക്ഷ, സാധാരണയായി ഉള്ളുംകൂടിയിരുന്ന അടിക്കുകത്തന്നുയായിരുന്നു. എന്നാൽ വലിയ കററത്തിനു് വില്ലുാർത്ഥിക്കുള്ള മേശപ്പുറതു് കമത്തിക്കിടത്തി ആസനത്തിൽ ചുരുങ്ങുകൊണ്ടു് പഴത്താ പത്രങ്ങളാണുക്കുന്നും അതു അപൂർവ്വപ്പുായിരുന്നു. ഇവിടെ രണ്ടു കൊല്ലം

കൊണ്ടു പറിത്തു വവകിലും ഒരു കൊല്ലുംതുടി താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ഇതിനു കാരണം അന്ന് തിരുവനന്തപുരം ഇംഗ്ലീഷ് പജൂളിക്രൂട്ടത്തിൽനിന്നും മിസ്സർ ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നാരാധ മഹാദേവ് നാസ്തായി വന്നതാണ്. ഈ ദ്രോഹത്തിന്റെ അതുഗമനത്തോടുള്ളിട്ടിയാണ് അല്ലെങ്കാണ് നിനി പുരിജീരകപ്പെട്ടതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപഭേദമനസ്സാരിച്ചു് ഒരു കൊല്ലുംതുടി അനന്നാത്തെ നന്നാം സ്ഥാപ്പിയ്ക്കുന്നതു മനസ്സിലും ഒരു ലേവകൾ പഠിച്ചു. കൊല്ലാവസാനത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു ചേരായി അനന്നാത്തെ പ്രവേശനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു ദിവസിലും അടുത്ത കൊല്ലും 1873-ൽ അതുപോലെ നന്നാ മരംവിച്ചുപെട്ടു സ്ഥാപ്പിയ്ക്കുന്നതു ചേന്നു. മിസ്സർ സുരേഷ റംപിള്ളിയും മിസ്സർ രാമകൃഷ്ണപും ഇതിനു മുൻപുതന്നു ആലപ്പുഴ സ്കൂളിൽനിന്നും കാജേജിയ്ക്കുന്നതു ചേന്നു് പഠിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും പിന്നീടു് കാജേജിയ്ക്കുതന്നു പ്രശ്നപ്പോരായ വിധത്തിൽ ഉദ്ഘാടനം ഭരിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കിട്ടുണ്ടു്. ഇതു നോക്കുന്നും ആലപ്പുഴ ഇംഗ്ലീഷ് പജൂളിക്രൂട്ടത്തിലെ അല്ലെങ്കാണ് അതു ആര്യാസ്രമായി ആനിലൈക്കിലും അതു് ബുല്ലിമാനൂക്കു് സപ്പരുയ്ക്കാംകൊണ്ടുകൊണ്ടു ഉൽക്കുപാടം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് സഹായമായിരുന്നവനു് ഉണ്ടാക്കാൻ അവകാശമെല്ലുന്നില്ല. ഇതു വിശ്വാസയം പല പരിവർത്തനവും കഴിത്തു് ഇപ്പോൾ ഒരു മഹമഭിയ വില്ലുംല്ലയമായി ചുരുംബികും ശോഭിക്കുന്നവേണ്ട നാളുള്ളതു് ആശപാസജനകമാകുന്നു. ഇതു ലേവനകത്താവിനും ഇന്ത്യ വില്ലുംല്ലയത്തെ തുതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്കൂളിക്കുന്നതിനു് പലവിധത്തിലും അവകാശമെല്ലു്. ഇവിടെനിന്നും ഇതു ലേവനകത്താവും മറ്റൊരു നുണ്ണാ നാലോ ട്രാംതുടി മുകളായമാനങ്ങളായ ആശക്കേഡാട്ടം അവ്വുകളുംജാണകിലും

ആനന്ദപ്രഭാജിയ പ്രതീക്ഷകളോടൊളി ഈ കലാലയ തിലേക്കു കടന്ന. അന്ന് കാഴ്ചിയും പ്രവേശനത്തിന് ഈ നാത്തപ്പോലെയുള്ള തിക്ഷം തിരക്കം പ്രതിബേദ്യങ്ങളും നേന്മാറ്റാൻ പോരാട്ടം പറയുന്നതില്ലപ്പോ. അതി നേരു ഉഠാരങ്ങളായ പ്രാരംഭം സദാ അചാര്യത്വങ്ങളായി തന്നെയിരുന്നു. അന്നുള്ള കലാസഭനും ഇപ്പോറം (101 ക്രിടകകം) ജില്ലാക്ഷേണ്ടതി ഇട്ടു നടത്തിവരുന്ന കെട്ടിക്കാളി ലാഡ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു. എന്നാൽ 1873 മാർച്ച് മാസത്തിൽ തന്നെ ഇപ്പോറം കാഴ്ചിയിട്ടു നടത്തിവരുന്ന കെട്ടിടം പുത്തിയാകയും കാഴ്ചിയും അതിനോട് ചേർന്നിരുന്ന വില്പാലയവും ഇതിലേക്കു മാറ്റി ഇട്ടുകയും ചെയ്തു. അന്ന് രാജുഭാമം ചെയ്തിരുന്ന പ്രമിതപ്രഭാവനായ ആയി ലും തിരുനാൾ മഹാരാജാവും തിരുമന്ത്രിക്കാണ്ണം ഈ പുതിയ വില്പാലയത്തിനേരു കവാടായിലുാടനക്രിയ ആ ഒലാഷപൂർവ്വം നടത്തിയതു. അന്ന് ഇന്നുള്ളവയിൽ മല്ല സ്ഥമായി വത്തിക്കുന്ന കെട്ടിടം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതിനേരു പുകിലായിട്ടും പഴയ ഫൈമാസ്റ്റർ മിസ്റ്റർ ബെൻസിലിയുടെ ബംഗ്രാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലും എതാനം കൂട്ടുകൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അല്ലകാലം കഴിത്തപ്പോറം ഇതും പൊഴിഞ്ഞു മാറ്റപ്പെട്ടു. അന്ന തെരു പ്രിൻസിപ്പോറം ഗംഗിരനായ വിശാവം തിരുനാൾ തിരുമന്ത്രിക്കാണ്ണ് “തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒന്നും ശിശാവയ തിരിലെ നില്ക്കാതകപ്പകൾ” എന്ന് സഖ്യളമാനം അഭിഭാനംചെയ്യു മഹാനായ മിസ്റ്റർ ജാണർറാസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ തിരംബന്തചുത്തതും പ്രസിലബനായ മിസ്റ്റർ പേര മുതൽ ആശനനും കെട്ടിടണ്ണ്. അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്ന കാഴ്ചിയിൽ ആല്ല പ്രിൻസിപ്പോറം. ഇരുമ്പമത്തിനേരു പു

യാന സഹായിയായി തത്പരാസ്യവിഭജനം സന്നദ്ധനി ഘൂയുടെ അവതാരമുള്ളതിനുമായ ഡാക്ടർ ഹാർട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. മട്ടിക്കലേഷൻ സ്റ്റാസ്റ്റിക്ക് മുതൽ മേഡ്ലാട്ട് എന്നും സ്റ്റാസ്റ്റിലും ഇംഗ്ലീഷ് മഴവനും ഇവർ റണ്ടുപേരും തുടർന്നിരുന്നു. ചരിത്രവും ഭൂമിശാസ്ത്രവും മിസ്റ്റർ വാസ്സുഭേദവരായതും കണക്കിൽ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ എന്നും. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി അവർക്കളും പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ലേവകനും കണക്കിൽ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ വാസന കരണ്ടിരുന്നാരുകൊണ്ട് അല്ലോ ബുലിമ്മുട്ടിഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു വിഷയങ്ങളിൽ അധികം പ്രധാനമാണും തുടക്കാതെയാണും കഴിഞ്ഞതു്. മിസ്റ്റർ റാസിഫേസ് എന്നും, ഡാക്ടർ ഹാർട്ടിയുടെയും ഇംഗ്ലീഷ് "ഭാഷാലുംപന്തിക്കേണ്ട പ്രശ്നങ്ങളുമായ രീതിനിമിത്തം അവരുടെ ശിഖ്യരഹാർ മിക്ക വരും ഇതു വിഷയത്തിൽ എറക്കുറെ സുശിക്ഷിതനാരായിരുന്നു. മലയാളഭാഷ അനു പറിപ്പിച്ചിരുന്നിരുന്നതു് സരസനും, സുമ്പാനും, വിഭപാനും, കേരളക്കൗമ്യഭേദങ്ങൾ കുത്താവുമായിരുന്നു കോവുള്ളി നെട്ടഞ്ചാടിയായിരുന്നു. ഈ സ്റ്റാസ്റ്റിക്ക് ഇതു ലേവനക്കുത്താവിണ്ടു സാമ്പ്രദായികളായി അനേകംപേരുടെ തുടക്കത്തിൽ ശ്രീ. സി. വി. രാമൻപിള്ളി, ശ്രീ. പി. രാമകൃഷ്ണയർ, ശ്രീ. കി. ആർ. അനന്തൻപിള്ളി, മിസ്റ്റർ ലേബേംഷൈറ്റ്, മിസ്റ്റർ സൈംഗ്പീൽവാഡും എന്നീ വരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മട്ടിക്കലേഷൻ ഇതിനും അടയ്ക്കാനും കൊണ്ടും എന്നും. അവിടെ മന്ത്രി പരിശീലനവരെ തുടക്കാതെ ശ്രീ.കെ. വി. ശങ്കരമേനോനും, ശ്രീ. മത്തുകമാരസപാമിസ്റ്റിള്ളിയും സാമ്പ്രദായികളായി വന്ന തുടി. ശ്രീ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി മന്ത്രിസിഫ് വേലയിൽ പ്രവേശിച്ചതിനു പകരം കണക്കിൽ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ പ

പിപ്പിജ്ഞാൻ ശ്രീ. രക്കരാവു നിയമിക്കപ്പെട്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് പിപ്പിക്കനാതിനായി മിസ്റ്റർ ഷൈപ്പേറ്റ് എന്നാരാളെ ചുതായി വരുത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസിഡൻസിയിൽ നന്നാമനനായി ബി. എ. ജയിച്ചു രഹാളായിരുന്നവരെ. ഏ കിലും ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രധാനഭാഗം മുഴുവൻ റാസ്സ്. ഡാക്ടർ ഹാർഡിജുംതന്നെ പിപ്പിച്ചുവന്നു. മിസ്റ്റർ ഷൈപ്പേറ്റ് ചെറുപ്പുകാരനായിരുന്നവെങ്കിലും ഭാഷാവിഷയ തനിൽ വളരെ നിച്ചുനന്നായിരുന്നു. കൂടാതെ കാഴ്ചയിൽ സുമ്മവനം സ്പാഡാവത്തിൽ സെന്റമുന്റം ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് സാമാന്യഭാഷ പിപ്പിച്ചുവന്നാതു്. മിസ്റ്റർ റാസ്സ്, ഡാക്ടർ ഹാവിഡും ഇംഗ്ലീഷ് പിപ്പിക്കനാ റീതി ഒന്ന് പ്രത്യേകംതന്നെയായിരുന്നു. സ്റ്റാഫ്പൂരിൽ രഹാളെ വിശ്വച്ചു് എതാനം വരികൾ വായിപ്പിക്കുകയും, അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറയിപ്പിക്കുകയും, തെറവുകളേപ്പാം തിരുത്തികൊടുക്കുകയും, മറ്റുള്ളവക്ക് സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അതു തീക്ഷ്ണകയും ചെയ്യുവരികയാണ് പതിവു്. എന്നാൽ ഇന്ത്യാദി ശരിയായി തന്റെ റാഡിട്ടിലെപ്പുന്നകണ്ടാൽ സാധാരണാട്ടം എത്രവും ഭാവഭേദങ്കൊണ്ട് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ആളുള്ള വാദങ്ങളും ശാസിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഡാക്ടർ ഹാവിഡി ഇതിലേക്കു് ഒരു രജിസ്റ്റർ വയ്ക്കുകയും അതിൽ ചില അടയാളങ്ങളും അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവനു. ഇതിനു് “വിധിപ്പുസ്തകം” എന്ന പേരാണ് വില്രാർത്ഥികൾ കൊടത്തിയുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ പ്രസ്തുക്കരെ ആസ്സുമാക്കിയാണ് വില്രാർത്ഥികൾക്കു് സർട്ടിഫിക്കററുകൾ സാധാരണ കൊടുത്തുവന്നാതു്. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ റാസ്സിനു് ഇപ്പുകാരമൊന്നം വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് മനസ്സ്

അട സപ്പാവത്തെയും ബുലിശക്കിയെയും എഴുപ്പും ഗ
ഹിക്കനാതിനും അസാധാരണ വൈദ്യവം ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഉംപ്പേട്ട ഭാരോയത്തുങ്ങങ്ങയും മുൻ
ദോഷങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്രദ്ധാന്തർഭാഗത്തിൽ ഒരേ
വപ്പേട്ടത്തെപ്പുട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ ദയാദിലനം
അതിയായ ശിഷ്യവാദസ്വർമ്മി ആഴ്ചമായിരുന്നു. ഡാ
ക്ക് ഹാർട്ടി ചിലപ്പോറും ആഴ്ചകളെ തെററില്ലരിച്ചു എ
നും വന്നൊക്കും. പക്ഷേ, വാസ്തവമനേപശിച്ചറിയുന്നോ
രു തെററു സമ്മതിക്കുകയും അഭിപ്രായം ഭേദപ്പെട്ടതുക
യും സാധാരണയായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം നിജീക്കനം, നിഞ്ചാ
ക്കിഞ്ചുവാനം, എല്ലാ വിഷയത്തിലും കണിശക്കാരനം, നീ
തിജ്ഞതനം, ശാന്തനം ആയിരുന്നു. മിസ്റ്റർ റാസിന്റെ
വാസ്തവാനി ഏറാവും സരൂപ്യം മിസ്റ്റർ ഹാർട്ടിയുടെ ഓ
ഷാരിതി ഏരക്കരെ ഗംഭീരവുമായിരുന്നു. ഇം ലേവ
കൻ മിസ്റ്റർ റാസിന്റെ ഭാഷാരിതിയെയാണും മാത്രകയാ
ക്കി സപീകരിച്ചതും. അനും മേര്യൂസ്ക്ലിലെ വില്യാത്മി
കളിൽ മെസ്സേഴ്സ്‌സി.സി. കൂഫ്പിഇളി, ബൈൻസിലി, പത്ര
നാല്ലുൻ, കാരക്കാട്ട് നാരായണമേനോൻ, സുരരംപിഇളി,
രാമകുമാർപ്പും, രാമലിംഗരാജൻ, വള്ളിയാന്ദമതലിയാർ,
പി. താണപിഇളി, എം. കൂഫ്പിഇളി, പജ്ജിയിൽ ഗോപാ
ലമേനോൻ മതലായവർ പ്രധാനമാരായിരുന്നു. എം.
എ. കൂഫ്പിൽ വച്ചും മിസ്റ്റർ മത്രകമാരസപാമിസ്പിഇളിയും
ഇം ലേവകൻറെ സഖ്യവുമാരിക്കായിത്തീന്ന്. എം. എ.
കൂഫ്പി മതലക്കും കണക്കും സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ മിക്ക
വയിം മിസ്റ്റർ റാസ് തന്നൊയാണും പറിപ്പിച്ചുവന്നതും. അനും
“മഎസ്റ്റികവിഷയ” മെന്നാനം ഇല്ലായിരുന്നു. എല്ലാ വി
ഷയങ്ങളും നിർബന്ധസിത്തങ്ങളാണിരുന്നതും. തത്പരാ

നേര ഇങ്ങൻ വായിക്കുന്നതു് പതിവായിരുന്നു. ഈ സമയ തന്റെ ഓരോ തന്ത്രങ്ങളും പ്രതിലാഭിലാസവും മറ്റും പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. അനും കാഴ്ചിയു് വളപ്പിൽ അ ഡിക്കം മുക്കുണ്ടും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തപര ജീളായ ശാഖകളുടെ കൂടിയ ഫൂവുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തിന്റെ സഹായവും ഒപ്പുമാറ്റം ചുവടു് വിശ്രമാവസ്ഥയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു് ഈ കലാലയത്തേപ്പാലെ ആണ്ടിരുത്താറും അനേകകം സർവ്വമാരാളി പ്രഭാനംചെയ്യും വന്നു. ഈ മുക്കം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാ എന്നു് ലേവകനു് നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ അതു് അനേകകം വില്ലാർത്ഥികൾക്കു് അഭ്യരംഗം ചെയ്യു സഹായിച്ചു ഒരു സവാവാകകൊണ്ടു് അതും കൂടി തജ്ജതാചൂര്യമായ സ്വരണക്കു് അധികയുള്ള ദനാക്കന്നു. ഇനിയും അനേകകം കമക്കം പരവാനംബന്ധിലും വിസ്താര ദയംകൊണ്ടു് അവരെ ഇപ്പോൾ വിച്ചകളിയാനേ തരമില്ല. വിവരത്താക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽനിന്നു് മാഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടു്.

ഈ ലേവകൻ ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു ചേന്നതു് 1053-ാമാണ്ടു് കംൺമേസത്തിലായിരുന്നു. അക്കാദാലത്തു് പരീക്ഷയ്ക്കു് ബി. എ. വില്ലാർത്ഥികളുടെല്ലാവരം മദ്രാസിൽ ചെല്ലുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയമുണ്ടു്. ലേവകൻ പരീക്ഷയ്ക്കു പോകുന്നതിനു് കരിച്ച ദിവസം മുമ്പു് സപ്രയർത്തിൽ വന്ന താമസിക്കയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് വടക്കൻവഴി ജൂണു് മദ്രാസിലേക്കു പോയതു്. അനും ചെറുവണ്ണത്തു് ചെന്നു് തീവണ്ടി കയറി പോകയാണു് പതിവു്. അവിടെ എന്തുന്ന കാഞ്ചമാണു് ചുമ്പടം. തീവേംകും കാരം ഒന്നും ഇല്ലാതെ കാലമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു വള്ളുത്തിലാണു് പോയതു്. സഹായത്തിനു് തന്റെ ജോലിയിലും

ങ്ങ ട്രൗണംഗ്രുടി ഉണ്ടായിരുന്നു. വഴി നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ വള്ളുകാരന്തന്തനെ വിച്ചപസിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. റണ്ടുമൂന്ന് ദിവസം വള്ളുത്തിലിരുന്നു കഴിച്ചുശേഷം വള്ളുകാരൻ ചാവകാട്ടാണ് കൊണ്ടിരക്കിയതു്. അവിടെ ചെന്ന സമയമാണോ വഴി തെററി എന്ന മനസ്സിലായ തു്. എത്തെങ്കിലും അവിടെന്നെന്ന മുരുവായും രേഖകൾ. അവിടെ ചെന്ന കൂളിച്ചു തൊഴ്ത്തു് ഉഞ്ഞു കഴിത്തു്, ഒരു കാളിവണ്ടി പിടിച്ചു് അട്ടത്തുള്ള കറവിള്ളുറം ഷൈശ്വനിലേ കൂടു് ഉടനെന്നെന്നു തിരിച്ചു. ധണികാരൻ ഒരു നമ്പ്യാരായിരുന്നു. ഇരയാളിടെ ഭാവവും പെയ്മാറരവും തീരെ വിശ്വാസം ജനിപ്പിയ്ക്കുത്തക്കെല്ലായിരുന്നു. ഇരയാളിടെ എളുപ്പിയിൽ ഒരു വലിയ പിറ്റോത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. റണ്ടം കല്പിച്ചു് വണ്ണിയിൽ കയറി സന്ധ്യാരഞ്ഞകുടി കറവിള്ളുറ തുടർന്നു ചെന്നുചേരുന്നു. അന്നാത്തെ വണ്ടി പോയിക്കഴിത്തുതിനാൽ രാത്രി അവിടെ താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. നമ്പ്യാർ അയാളിടെ വിട്ടിലേയ്ക്കുത്തെന്ന പോകാമെന്ന ക്ഷണിച്ചു. ദത്യന്തരമില്ലാത്തതിനാൽ അങ്ങിനെന്നെന്നെന്ന സമത്വിച്ചു് അവിടെ എത്തി താമസിച്ചു. പക്ഷേ ഒരു മനസ്സുമാധാനം കൂടാതെയാണോ താമസിച്ചതു്. അത്താഴവും അവിടെത്തെന്നായാകാമെന്ന തീർച്ച പ്പെട്ടത്തി. അവിടെ വീടിനുറ തള്ളത്തിൽ ഒരു ഭാണ്ഡം ഉണ്ടായിരുന്നതു് വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കറച്ചു രാത്രിയായ ഷ്ടൂറം, അത്താഴമുണ്ടന്നതിനു് നമ്പ്യാർ വന്ന വിളിച്ചു. വാഴയുടെ വിടിരാത്ത കൂവിലയാണിട്ടിരുന്നതു്. ട്രൗണ് ഹല നിവിത്തിവയ്ക്കുവാനായി ഭാവിച്ചുപ്പോരം രാബ്ദയുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു പാദവു് ചുരുണ്ടിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് വല്ലുതെ ഒരു ഷൈശ്വ. എങ്കിലും ഇവയോടുകൂടി അതിനെ വെളിയിൽ

കൊണ്ടുവെന്ന കൂളത്തു. വേരു ഇല കൊണ്ടുവന്ന് ഉം സം കഴിച്ചും തള്ളത്തിൽത്തന്നെ എത്താം. കിടക്കുന്നതിനും ഒന്നരണ്ട് പാശും നമ്പ്രാർ തന്നു. ഭാണ്യം ഭത്രുന്നേൻ്റെ ലയ്യൽ വച്ചുംകൊണ്ടും കിടന്ന എന്നമാത്രമേയുള്ളൂ. ഉറ കം ഉണ്ടായില്ല എന്നതന്നെ പറയാം. രാത്രി അകത്തും സം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതുക്കു പില ശ്രദ്ധവും മറ്റും കേടുതോട്ടുട്ടി അല്ലോ ഭയവും ഉണ്ടായി. എത്തെങ്കിലും അങ്ങോന്നും സംസാരിച്ചും കൊണ്ടും രാത്രി ഒരവിധം കഴിച്ചുള്ളടക്കി. നേരം വെള്ളത്തെ പ്രോഡ ടെ സമാധാനമുണ്ടായി. രാവിലെ ഉഞ്ഞം കഴിച്ചും നമ്പ്രാരുടെ നേരുപട്ടത്തിൽ സ്ക്രൂഷനിലെത്തി. ടിക്ക രൂ വാണിച്ചതും സേവത്തെക്കായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വണ്ണിയിലിരിക്കാൻ കഴിക്കയില്ലെന്ന വിശാരിച്ചുണ്ടാണെന്നു ചെയ്യുതും. പക്കലെ സേച്ചതും ഒരു ഫോട്ടുലിൽ ചെന്ന ചേറ്റം. അവിടെയും രാത്രി അസപാസ്യതയോട്ടുടക്കിത്തുന്ന കഴിച്ചു. കിടന്നാതും അടവില്ലാത്ത ഒരു നടപ്പുന്തലിലോ യിരുന്നു. സമീപത്തെങ്കിലും അധികം അള്ളകൾ ഉണ്ടായിരുന്നീല്ല. അവിടേയും പ്രജാഗരംകൊണ്ടുവെന്നു കഴിച്ചുള്ളടക്കി. രാവിലെ കൂളിയും ഉഞ്ഞം കഴിച്ചും മാറാസിലേക്കും വരുമ്പാണി കയറി. സന്ധ്യയ്ക്കുമുന്പും അവിടെത്തെ സെൻട്രൽ സ്ക്രൂഷനിൽ ചെന്നാറിണ്ടി, അവിടെന്നും മെലബാസ്തൂരിലേയും വഴിയും ചോദിച്ചു നടന്നു. തെരവിലെത്തിയപ്പോറും രാത്രി അല്ലോ അധികമായി. ഒരു ലക്ഷ്മീല്ലാതെ അല്ലോ ചുറ്റി. ടെക്കം ഉടമസ്ഥന്നേൻ്റെ ദയാപൂർവ്വമായ അന്നവാടത്തോട്ടുടക്കി ഒരു വീടിന്നേൻ്റെ പുരത്തെ തിണ്ണായിൽ നിരാഹാരമാരായി കിടന്നും ജാഗ്രഭാവസ്ഥയിൽത്തന്നു ഉറങ്ങി എന്ന പറയാം. മെലബാസ്തൂരിൽ മലയാളികൾ പാക്കുന്ന ശൈലാറിഞ്ചിട്ടാണും അങ്ങോട്ടു ചുറപ്പുടുതും. രാവിലെ

എഴുന്നോറു° അങ്ങനെപ്പശണത്തിനു° പുറപ്പെട്ടവാൻ അവിള്ള
പ്ലോറം ഭാഗ്യവർമായും ഒരു മാസ്യനായ നായർ അം വഴിക്ക
വരുന്നായും കണ്ട്. അങ്കേയത്രേം ചോദിച്ചപ്പോൾ അട്ട
തു ഒരു വീട്ടിലേയ്ക്കു° ചുണ്ടിക്കണ്ണിച്ചുംകൊണ്ടു° അവിടെ
ചില തിരുവിതാംകൂരുകാർ പാർശ്വനാഥു° എന്ന പ്രജാന്മാരു.
അവിടെ ചെന്നാനെപ്പശിച്ചു. അവിടെ അന്നാത്തെ സർവ്വാ
ധികാർക്കാരായ പി. റോവിനപ്പുംപിള്ളിച്ചു അവർക്കരു, ജല്ലി
വെവ്വേം നീലകള്ളപ്പുംപിള്ളിച്ചു അവർക്കരു, മൻഷി രാമകുറ
പ്ലു° അവർക്കരു, പി. അയ്യൻപിള്ളിച്ചു അവർക്കരു, സി. വി.
രാമൻപിള്ളിച്ചു അവർക്കരു എന്നിവർ താമസിച്ചിരുന്നു.
ഇവരുടെത്തുടർന്നു താമസം ഉറപ്പുംപിള്ളിച്ചു. ഇവരിൽ ആ
പ്ലും പറഞ്ഞു മുന്നപേരും എറം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കും, മറ്റുള്ള
രണ്ടുപേരും ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കും ചേരുവാൻ വന്നിങ്ങനും
നാവരാണം. ലേവകനും മറ്റും സസ്യഭക്തികളായിരുന്നു
കൊണ്ടു° അല്ലെങ്കിലും മറ്റുമാണായിരുന്നുവന്നാല്ലാതെ മറ്റു വി
ധത്തിൽ അംഗീകാരക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ
എന്നുകുറഞ്ഞും പത്രത്തിലെ ദിവസങ്ങളും താമസിക്കേണ്ടിവ
നു. അന്നാത്തെ പരീക്ഷയും മാറ്റാസു° പ്രസിദ്ധന്നും കാഴ്ച
ജിൽ വച്ചായിരുന്നു. സെന്ററു° യെംസു° ഉണ്ടിന്തീൻ്റെ പ്രി
ഡിയായിരുന്നു. പരീക്ഷയുടെ തബ്ലിവസം വൈക്കിട്ടു മുതൽ
സി. വി. രാമൻപിള്ളിച്ചു അവർക്കുള്ള കാണ്ണാനില്ലായിരുന്നു.
എവിടെയാണു° പോയതെന്നും ആക്കം നിശ്ചയമുണ്ടായി
രന്നില്ല. പല ദിക്കിലേക്കും കമ്പിയടിച്ചിട്ടും അവിവുകിട്ടി
യില്ല. പരീക്ഷയ്ക്കു° ദിവസവും ജടക്കം പിടിച്ചാണു° ഫോ
ക്കയും വഹിക്കയും ചെയ്യുതു്: മിസ്റ്റർ ഡാൻകൺറുഡും മി
സ്റ്റർ സുപ്പറിനേറയും പ്രധാന നോട്ടത്തിലാണു° പരീക്ഷ ന
ത്തെപ്പുട്ടിരുന്നായും: രണ്ടുനു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽപ്പും

സി. വി. രാമൻപിള്ള മടങ്ങിവന്നു. അദ്ദേഹം വെറുതു ബാഡിൽ രാജും കാണുവാൻ പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു. പരിക്ഷയിൽ ചേന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പരീക്ഷയ്ക്കും തന്നെ കൂടുതൽ വന്നിരുന്നു തുരുന്നു ഒരു വയസ്ക ടിയുടെ സുവക്കേടും തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവിടെ ചില ചികിത്സകളിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ പിന്നെ ദിവസംതന്നെ എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു. നീലക്കുള്ളിള്ളി അവർക്കുള്ളും ലേവകൾ മുതൽപ്പേരും വടക്കൻവഴിയുള്ളും, മരുളുവർ തൈക്കൻവഴിക്കും മടങ്ങിപ്പോയി. പിന്നെ ദിവസം രാവിലെ ചെറുവൗളും വന്നു കാഴ്വണി പിടിച്ചു തുറ്റിവയ്ക്കും രാത്രി വന്നുചേരും. അപ്പോരുത്തനു ഉള്ളം മറ്റും കഴിക്കാതെ കൊക്കാലക്കടവിൽ വന്നു സ്വന്ത വള്ളും വന്നിരുന്നാതിൽ ലേവകനും കൂടും, നീലക്കുള്ളി ഇളയവർക്കരും ഒരു ബോട്ടിലും കയറി യാത്രതിരിച്ചു. വഴിക്കും തുരുന്നു ദീനം കുലശലായതുനിമിത്തം കരാത്തുശൈലി മുലിമുട്ടും ഒരു ശവുമണംബായി. മുന്നാം ദിവസം വീട്ടിൽ വന്നുചേരും. തുരുനേന്ന സ്വന്തമാന്തരിവേക്ക് കൊണ്ടുപോയി ആക്കി വേണ്ടതുപോലെ ശ്രദ്ധാശകളും ചികിത്സകളും ചെയ്തുവെക്കിലും നിംബുവശാൽ അയാൾ മരിക്കുയാണെണ്ണായതു്. മദ്രസ് യാത്രയിൽ ഇങ്ങനെന്ന ഒരു വലിയ നഷ്ടം നേരിട്ട്. “അലംലഗനിയാ കമലാസനാജ്ഞത്വാ.” ലേവകനും പിന്നീടും കൊരണ്ട മാസം ഒരു ശയിൽ “ശാന്തിനികേതനമായ” സ്വന്തമാന്തരിയിൽന്നെന്ന സ്വന്ധമമായി താമസിച്ചുവന്നു. ഒരു ശ ഇപ്പോരു അപ്പസിലുമായ ഒരു ചെറിയ കരയാണെങ്കിലും രജിക്കൽ അതും തൈക്കംകൂർ രാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനിയായിരുന്നു സ്ഥലമാണെന്നും മുൻപു ആസൂവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. രാജധാനിയുടെ അവഗിജ്ഞാജലം

ഇന്നും അവിടെ കാണുന്നണ്ട്. ആ സ്ഥലത്തിന് ഇന്നും “ഇടത്തിൽപ്പറന്നു” എന്നാണ് പേര്. ഇപ്പോൾ അതു പലതുടെ കൈവശമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അവിടെനിന്നും പലക്കം നിധി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായും അറിയുന്നണ്ട്. കൊട്ടാരത്തില്ലെന്ന് അടിത്തരുണ്ടെന്നും കൊല്ലുണ്ടെങ്കിൽ മുമ്പാണു് പൊഴിച്ചതു്. ഉടമസ്ഥൻ വളരെ കല്പകൾ കിട്ടി. നിധികാണ്ണമെന്ന വിചാരിച്ചു് വളരെ താഴീകിട്ടിച്ചു് നേരും കിട്ടിയില്ല. ചില രേഖികളും, കുറച്ചു് കരിഞ്ഞ നെല്ലും കാണകയുണ്ടായി. രാജാവിന്റെ പരഭവതയായ ചെറുവ തുടിക്കാവിൽ ഭഗവതിക്ഷേത്രം ഇന്നുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സക്കാർ വകയാണു്. ഇതുകൂടാതെ അഞ്ചുവെല്ലുമാരിൽപ്പെട്ട ചിരട്ടമുള്ള മുസ്തില്ലെന്ന് ഇല്ലംകൊണ്ടും ഇതിനു് കുറച്ചു് പ്രസില്ലിയുണ്ട്. ഇവരെ അനാത്ത മഹാരാജാവിന്റെ കല്പനപുകാരം വടക്കനിന്നും വരുത്തി ഇല്ലും പണിചെയ്യിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു് ഇവിടെയാണു് ആല്ലും ചാപ്പിച്ചതു്. ഇന്നു ഇല്ലതേയുള്ളു് ഒന്നാവിഡപുരം എന്നാൽ കരയും കരമോഴിവായി കല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ചേത്രം, പള്ളിപ്പും മതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും വസ്തുകൾ കരമോഴിവായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മറജപത്തില്ലെന്ന് ആവശ്യത്തിലേക്കായിട്ടാണു് ആല്ലും വരുത്തിയതു്. ഇന്നും മറജപ്പവികിതാ ഇന്നു ഇല്ലത്തിനിന്നമാണു് പതിവായി നടത്തിവരുന്നതു്. ഇടത്തിൽ രാജവംശം അട്ടത്തുണ്ടപറ്റി ഇപ്പോൾ കമാര നെല്ലും ചാത്തുവരുന്നു. തുടക്കത്തെ പരഭവതയെ തൊഴനാതിനായി ഒളിശയിൽ വരുന്നതേയുള്ളൂ.

എ ടി റ വിദ്യാഭ്യാസം .

(അതിനേരു സ്ഥിതിയിൽ തതിയിലും)

ഈ ലേവനക്കന്താവിന്നെറ വില്ലാല്ലാസം എഴുപ്പ്
തതിയശ്ച വയസ്സായിട്ടും അ നിലയിൽനിന്നും വഹിയ വു
ത്രാസമാനം ഉണ്ടായതായി തോന്നുനില്ല. “ശ്രദ്ധാനം
സ്വവിസ്തൃതവും കാലം, ക്ഷണികവു്”മെന്നാല്ലൂ ഇതു് ഓ
മ്മപ്പുട്ടത്തന്നതു്. ലേവകൻറ ബാല്യകാലത്തു് “വില്ലാ
ല്ലാസം” എന്നായവക ഇല്ലായിരുന്നു. “എഴുത്തു് പറി
ഡി” “ഇംഗ്ലീഷ്” പറിഡി” എന്നാക്കെയാണു് അന്ന പറ
ഞ്ഞവനിരുന്നാതു്. എഴുത്തു് പറിക്കൊതിരുത്തുനു അ
ഡിഡ കൊല്ലും വേണിവനു. പിന്നു ഇംഗ്ലീഷ്” പറിക്ക
നാതിനും പത്തുപത്തും കൊല്ലും വേണിതായി വനു. ബി.
എ. പരിക്കുയിൽ ഇയിച്ചിട്ടും ഇപ്പോൾ 51 കൊല്ലുമായി.
അതിൽ 31 കൊല്ലും അല്ലുംപകരുത്തിയിലും മറ്റൊരു
കഴിച്ചുകൂടി. 20 കൊല്ലും വിത്രുമതിലുമായി. ഈ കാല
മൊക്കെയും ലേവകൻ എറിക്കുരു ഇംഗ്ലാനസ്വാദന
തതിൽ വ്യയംചെയ്യാണു് ചെയ്യുതു്. എന്നിട്ടും ഇന്ന
നേര സ്ഥിതി എന്തു്? വില്ലാക്കവിടു്? താനെവിടു്? എ
ഴുത്തുപള്ളിയിൽനിന്നും പജ്ഹിക്ക്രൂട്ടാഞ്ചിൽനിന്നും മുകളി
പയാ സപ്പല്ലും വല്ലതും ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു ഇടയായിട്ടണായിരി
യ്ക്കാം. അല്ലുംപകരുത്തിയിൽ ഇങ്ങനു കാലത്തു് അല്ലു
താക്കരിം എന്നിൽനിന്നും വല്ലതും ഗ്രഹിച്ചിട്ടണോ എന്നു്

അവരോട് ചോദിക്കാതെ തീർത്ഥപറയാൻ നിറുത്തിക്കില്ല. എന്നാൽ അവരിൽനിന്നും, തന്റെ അല്ലൂചക്രതൃതി ത്വനിന്നും പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും അല്ലസപ്ലും ഗുഹിച്ചിട്ട് ണഞ്ഞു. സമ്മതിക്കാതിരിക്കാതെയും കഴികയില്ല. പക്ഷേ “അല്ലസുവില്ല” നേന്നാലിമാനിക്കുന്നതിനും ഇന്നും ലേവ കനെ തന്റെ മനസ്സുനവിക്കുന്നില്ല. പ്രചയേരഹന്നു തതിന്റെ എത്രയും മുഴുളായ ഒരു ഭാഗംകൂടി സിലിച്ചിച്ചിട്ടി സിലിച്ചിട്ടി എന്നാണും ലേവകന്റെ ഇന്നാത്തെ മനസ്സാപം. ഇതിനിടയ്ക്ക് എത്രയോ കാലം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടാതെ വുമാ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “ജീവിതമല്ല പ്രധാനം, ജീവിച്ചു വെന്നുള്ള താണം” എന്നൊരു മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്തോരു വച്ചു നോക്കിയാൽ, ഇന്ത ജീവിതകാലത്തിൽ എത്ര കാലം താൻ ജീവിച്ചു എന്ന നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രധാനമാണും. പക്ഷേ സപ്ലും വല്ലതുമണ്ണായേക്കാം. മനഷ്ട്രം ഖണ്ഠാനസവാബനത്തിനുള്ളിൽ സത്കർത്തുങ്ങൾ അനവധിയാണും. എന്നാൽ നമ്മിൽ പലതും പ്രാദേശിക കണ്ണു മുടിക്കെട്ടി യുംകൊണ്ടും നടക്കുന്നതിനാൽ എങ്ങിനെന്നയാണും വല്ലതും ഗമിക്കുന്നതും? പ്രതിയിൽനിന്നും സദാ നിര്‌ദ്ദീംമായ ഒരു ജീവനപ്രവാഹം നമ്മുടെനേക്ക് ദാക്കുന്നുണ്ട്. നാാം അപാരുതങ്ങളായ ഇന്ത്യയാദ്ദോട്ടുടർന്നിരുന്നാലും അതിൽ എറക്കുന്ന നാാം അറിയാതെതന്നും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണും. ഇന്നു നമ്മകളും അറിവിന്റെ ഒരു വാലിയ ഭാഗം ഇപ്പുകാരം ലഭിച്ചതാണെന്നുള്ളിൽത്തിനും തക്കമില്ല. ഇങ്ങിനെയിരിക്കേ നാാം സത്രാലും പ്രകൃതിയുടെ “ഇഷ്ടാനത്തെ” സ്ടീകരിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ നമ്മക്കു മാത്രം അറിവു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഇതിനുംപുരം പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും, ആചാര്യന്തരിക്കുന്നും, സഭ്യവാദികളിൽ

നിങ്ങം സഹവാസികളിൽനിന്നും എൻ്റെപ്പോം ലഭിപ്പാൻ സാധിക്കും? ചിന്തകാണ്ടം അന്തഭവംകാണ്ടം എൻ്റെ പ്ലാറ്റ് നമ്മക് ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും? എന്നവേണ്ട, നമ്മുടെ പരിത്യമിതികളായ എപ്പോൾ വസ്തുക്കളും നമ്മക് ജീവനം നൽകുന്നതിന് ഒരുപാടിയിരിക്കുന്നവയാണ്. ഇപ്പുകാരമുള്ള ആ നീളിച്ചുഞ്ഞെഴുടുടെ നടപിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനങ്ങൾ ജീവനം നം സന്ധാരിക്കാതിരിക്കുന്നവയിൽ ഇതിലധികം മെഴുപ്പ് മാറി മറ്റൊരു വല്ലതും ഉണ്ടാ? നമ്മക് ഉപജീവനമാർത്തം തേടുണ്ടെന്നായിരിക്കുന്നോരും ഇതിനു പോകുന്നോ ജീവനം സന്ധാരിക്കുവാൻ പോകുന്നവോ എന്ന ചോദിച്ചുക്കാം. എപ്പാവാങ്ങം ഒരുപാലു വേണമെന്നാലു പറയുന്നതും: എന്നു രീതിയിൽ ജീവിക്കുന്നവക്കും അതിനുന്നുപമായ വിധത്തിൽ ലോകപരിജ്ഞാനം സന്ധാരിക്കാൻ കഴിയാത്തത പ്ലാ. ശാത്രാജിനേയുമാകട്ടെ, വില്ലാല്ലാസത്തിനായി പുറമ്പുട്ടന്നാവയുടെ കാഞ്ചമാണോ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. ഭവഘക്കണ്ണരു വില്ലാല്ലാസം അഞ്ചു വയസ്സിൽ ആരംഭിച്ചു വെന്നും മുമ്പു പറത്തുവല്ലോ. എന്നാൽ അന്നും “വില്ല” വജ്രതും അല്ലസിച്ചും എന്നുള്ള കാഞ്ചം സംശയമാണും. കുട്ടക്കണ്ണും മല്ലും ഒരു ബാലകക്കും നാഡുമായിട്ടും “എഴുത്തു പറിയ്ക്കാൻ” പോകുകയാണെന്നും ഒരു അവ്യക്തമായ ഭോധം മാത്രം സിലഡിച്ചു. ഇതുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാതെ കൂത്രുമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി. തുകവിനെ വരുക്കണമെന്നും മറ്റൊരു അല്ലെന്നും ചില സന്നാർത്തഭോധവും എൻഡിനേയോ മനസ്സിൽ ഉളിച്ചു. ഒണ്ട കൊല്ലും കഴിത്തെപ്പോരും ഒരു “ഒലപ്പുത്തണ്ണും”യും “നാരാധവും”മായിട്ടാണും എഴുത്തുപരിയിലേക്കു പോക്കും. അതിൽ ഇന്നും പേരു പറവാൻ കാഴ്ചിക്കാത്ത പല ജീവനശക്തികളും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു.

നിലത്തോളമുള്ള കാരക്കാർ അല്ലോ ഉയച്ച് തനിക്കൊണ്ട
ഒരു രാഭിമാനവും ഇപ്പോൾ തോന്തിരുട്ടങ്ങി. അന്നാത്തെ
പാംപലുതി അല്ലോ വിവിധവും വിശേഷപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു.
വാസ്തവം, കാലചീപം, അടിയളവുവാക്കും, രാഖിവടി
വും, നക്ഷത്രവുക്കൾ മുതലായി ജ്യോതിഷസംബന്ധമായ
കാൽങ്ങളിലും, ഗണാഞ്ജികം, ഗസറസപത്രാഞ്ജികം, ബ്രഹ്മാഞ്ജികം
മുതലായി പ്രഭാതത്തിൽ ചൊല്ലുവാനുള്ള കരാൻഡാത്രങ്ങൾ
ഈമാക്കേ പറിക്കാൻണണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചയിൽനിന്നും ഒന്നും
ഗ്രഹിച്ചില്ലെന്ന പറവാൻ തരമില്ല. ലോകത്തിലെന്തോ
ദ്വാരാപുത്രതിയും “അന്തിമമായി രൈദ്വശ്രൂരക്കിയുണ്ടെന്നും
അതിനെ ഏതുമരിച്ചണണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലോ ഒരു വിചാരം
ണായി. അടിയളവു വാസ്തവിന്റെരായും നക്ഷത്രപ്പാനയു
ഒരായും മറ്റൊരായും ഇന്നാത്തെപ്പോലെ അനും അറി
ത്തുകൂടായിരുന്നു. കുത്രുംബാധനിന്റെ ബീജപ്രശ്രൂഹ
വും സുവൃക്തമായപ്പെട്ടിലും അക്കാലത്രുമും ശിക്ഷിലും താ
സനയിലുംകൂടി ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കി എന്ന പറയാം. ഈതു
വില്ലാല്ലാസന്തിന്റെ ഒരു പ്രാഥീതമായ ആരംഭമാണെന്നും
പശ്ച വിചാരിക്കാം. പിന്നെ കയ്യിൽ ചില താളിയോ
ലാറുന്നമണ്ണങ്ങളായിട്ടാണും എഴുത്തുപള്ളിയിലേക്കുള്ള പോ
ക്ക്. അമരവും സിലാത്രപവും പിന്നെ തുടിരോമാഭന്നും,
തുടിക്കുംവിലാസം, രഘവംശം മുതലായവയുമാണും പാം
പസ്തുക്കാം. ഇതുയുമായാൽ എഴുത്തുപള്ളിയിലെ ഉയ
ന്ന് ക്രാന്റിലായി. തനിക്കും ഏതാണണ്ടാക്കേ അറിയാമെ
ന്നുള്ള ഭാവവും അഭിമാനവും ഇടതാടക്കുടി ഉണ്ടാക്കുന്നു.
ഇങ്ങവിനോടും അല്ലോ അടച്ചപ്പോരും ഉണ്ടാക്കുന്നണ്ടും. മറ്റും ശി
ശ്രമാരെ ചിലപ്പോരും പറിപ്പിക്കുണ്ടതായും വരും. അ
പ്പും സംസ്കാരത്തിനുവും അതുവഴി ചില കവികളും

യും പുരാണചുമ്പികൾവരെപറിയും മറ്റും എത്താനും അരിവിധിം ലഭിക്കുന്നു. ഇത് വഴിക്കു് മനസ്സിനും സ്വല്പം വികാസ മണഡാക്കുന്നു. തന്റെ ശ്രീക്ക്രാന്ത ഇടയിൽ സ്വപ്നമായ ഒരു മാനൃസ്ഥമാനും കിട്ടിരെയുണ്ടും വരാം. അതുപോളുള്ള അറിവിനും കൊള്ളിക്കുമുള്ള ഒരു മോഹവും ഉണഡാക്കുന്നു. വില്ലുല്ലാസം ഇവിടെ ആരംഭിച്ചുവെന്നു് പക്ഷേ പറയാം. ജൈവകണ്ഠരുക്കാക്കട്ടു, അതിശാന്തനും വിദ്യാനും ഗംഭീരാശയനമായിരുന്നു. വടി അഭ്രമം ഉപയോഗിക്കാൻ പ്ലി. എന്നാൽ ശിഖുന്നാക്കു് ദേവും ഭക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പരിതസ്ഥിതികളിൽ എല്ലാംതന്നെ ഒരുവിധം അനുഷ്ടുല്ലഭ ഇംഗ്രാമിക്കുന്നു. ഗ്രഹമാണ്ണബല്ലാ ആല്ല വില്ലുല്ലാലയം. അവിടെ തന്റെ സദ്ധാരണരൂപം സദ്ധാരിമാരും സ്വപ്നാവരനെ മംല്പിച്ചുപാർവ്വാനും വരായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് പല ഉണ്ണാംകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഗ്രഹനായകൾ, തന്റെ മാതൃലന്നായിരുന്നു. അഭ്രമത്തിന്തെ നിശ്ചാക്ഷിണ്ണരേതാട്ടുള്ളിയ ശാസനോപ ദേശങ്ങൾം ഗ്രഹാംഗങ്ങളിടെ സ്വപ്നാവത്രപവർക്കരണ തീരുതു ഒരു പ്രധാന ഭാഗം വഹിച്ചിരുന്നു. എല്ലാവരും പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നോറു് കാലും മുവവും കഴക്കി കീത്തി നാജങ്ങളിൽ കീത്തന്ത്രേയോകങ്ങളിൽ ചോല്ലാമെന്നു് നിർബന്ധിച്ച മണഡായിരുന്നു. കൂളിയ്ക്കാതെ ക്രഷ്ണം കഴിച്ചുള്ളൂട്ടാ; സന്ധ്യ സമയത്തു് നാമം ജപിക്കണം; അട്ടത്രു് ക്രഷ്ണതുമണഡായി കണ്ണാൽ ദിവസവും ദശനം മെയ്യണം; അതായു ദിവസ തെരുതു പാംജേരി കേരംപുരിക്കണം; ഇങ്ങനെ പല നിശ്ചയങ്ങളിൽ വച്ചിട്ടുണഡായിരുന്നു. അവ ഇന്നും നടക്കുന്നണ്ടു്. മാതാവു് പത്രവാതസല്പവും തൃപ്രാനിയ്ക്കുയും ശാഭാന്ത്വവും കരണ്ണയും ഗ്രഹഭരണത്തിൽ സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളു ഒരു മഹതിയായിരുന്നു. പിതാവു് ശാന്തനും പ്രത്യാശീലനരം സുപാ

ത്മത്രാഗിയുമായ ഒരു കൂഷിക്കാരനായിരുന്നു. ഇവർക്കു
യെല്ലാം പ്രൂരണാശക്തി വേണ്ടവഴിക്കും അവത്തിച്ചിരുന്നു
തിനാൽ ലേവകൻറു സപ്രാവസംസ്കൂരണത്തിനും വില്ലാ
ഭ്രാസത്തിനും ഏററവും ഉപയുക്തങ്ങളായി ഭവിച്ചു. ഇതു
യുമായതോടുകൂടി വയസ്സും പത്ര കഴിത്തു. ഓരാട്ടുകൂടും ഇ
പദ്ധതിയും കാരി സപ്രാവത്രുപവത്കരണത്തിനും പരി
തസ്ഥിതികൾക്കും കൂടുതൽ ശക്തിയുണ്ടാക്കുകയും വാസ്തു
വമാണെങ്കിലും ലേവകൻ ഇതു ഗ്രന്ഥം ധാരാളം സിലിച്ചു
ടുടം. എന്നാൽ വില്ലാഭ്രാസത്തിനും പ്രാരംഭാവദും മാ
ത്രമെ ഇവിടെ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഓരോ പ്രാബുത്തിയും നിശ്ചി
തസമയത്തും വിരല്ലാംകൂടാതെ ചെയ്യണമെന്നും ഗ്രന്ഥക്കുമാം
രെ ആരുഭരിക്കണമെന്നും ഇതുശ്രദ്ധപരചിന്ത വേണ്ടതാണെന്നും
സപാത്മത കരിയ്ക്കണമെന്നും മറ്റൊരു പാഠപാഠങ്ങളും ഇക്കാ
ലത്തു പറിയ്ക്കാനിടയായി. ഇതും വില്ലാഭ്രാസത്തിനും ഒ
ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത രഹംശമാണെന്നുവേണും വിചാരി
പ്പാൻ. ലേവകൻ കൂടുകാർ അധികമുഖ്യായിരുന്നീല്ല. മി
ക്കവാറും വിവിക്തസേവിയായിരുന്നു ഇതു. അപൂർവ്വം
പില കൂടുകാരിൽ വല്ലുതും വജ്രളായി കണ്ണാൽ അതും താൻ
ബൈഡക്കയാണും പതിവും. ഇതു പ്രായത്തിൽത്തന്നു ഇതു
യും നിമ്മലമായ പരിത്യസ്ഥിതിയും നന്ദിസ്ഥിതിയും ഉള്ളി
ച്ചതും ഒരു ഭാഗ്യംതന്നെയാണെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. കൂടു
തിൽ വലിയ ഭേദമാനും ലേവകൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അതു
മീംസയിൽ അസാമാന്യമായ വെറുപ്പുംബണ്ണായിരുന്നു. കൂടു
തുകാരിൽ പിലക്കമായിട്ടുമുഖിയുന്നതിനും ഇതു പലരുപ്പാണും
കാരണമായിട്ടുണ്ട്. അസ്വാഭാവിക ആരക്കേശപിയ്ക്കുകയോ ച
രിഹസിയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതും തന്നെക്കും വിരോധമായിരുന്നു.
ഇതായിരുന്നു ഇക്കാലത്തെ വില്ലാഭ്രാസം. പത്ര വയസ്സും

ന ശേഷമാണോ ഇംഗ്ലീഷ് പറിക്കാനുള്ള അമം തുടങ്ങിയതു്. ഇതൊട്ടുടക്കി ജീവിതരിതിയിൽ അൽപ്പം ചീല മാറ്റം ചെയ്യുണ്ടതായി വന്നു. അനുഭിക്ഷകളിൽ താമസിക്കുന്നതിനാൽ പരിത്സമിതിക്കും അൽപ്പം മാറ്റം ദണ്ഡായി. കായംകുളത്തും ആലപ്പുഴയുമായിട്ടു് ആത്രേഴ്സ് കൊല്ലുക്കും കഴിച്ചുട്ടുടക്കി. പുതിയ പരിസ്ഥിതിക്കന്നു തണ്ടായി ജീവിതരിതിയിലും ചീലതോക്കേ ഭേദപ്പെട്ട തേതണ്ടതായി വന്നു. രാവിലതേക്കളിലെവക്കേന്നരത്തുക്കു മാറി. ഒക്സാസ്റ്റയവും അൽപ്പം ഭേദപ്പെട്ടതാണി. വിഭ്രാംയത്തിൽ പോകാതു കളിയ്ക്കുന്നതെ വീടിൽ കയറ്റകയില്ല. റണ്ടിക്കിലും താമസസ്ഥലത്തു് ഓരോ കാരണവന്മാരാണുണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ ധാമാസ്ഥിതിക്കന്നാരായിരുന്നതു കൊണ്ടു് ശ്രദ്ധാർത്ഥിലും മറ്റും വലിയ നിർബ്ബന്ധമണ്ഡായിരുന്നു. ഇവരുടെ അധിനിന്ത്യിൽപ്പെട്ടനാവരെയൊക്കേ അവരുടെ അനന്തരാവരാക്കാൻ ഇവക്കു് നല്ല സാമർത്ഥ്യമണ്ഡായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് സപ്രഹരിതിയിൽ തീരിച്ചുവരുന്ന പ്രഭാതരിതിലും അനുഷ്ഠിതവിട്ടാക്കുന്നതു അനുസ്ഥിതവരും ഇവക്കു് നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതും സപ്രഹരിതിയിൽ അനുഷ്ഠിതവരും ഇവക്കു് നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. മതവും സന്മാനവും ഇവക്കു് നല്ല സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലാണു് മരക്കുപ്പിടിച്ചിരുന്നതു് അഞ്ചു ശാസ്ത്രമായ കൂട്ടുകെട്ടും അനവളിക്കുന്നപ്പട്ടികയുണ്ടായിരുന്നു. ഏറ്റവും പിംഗാംകും പുസ്തകംതന്നെ പാതയിലും സപ്രകാവത്രുപ്പവര്ക്കുന്നതു് ബൗദ്ധക്കൂട്ടിലും

ഉണ്ടായിരുന്നു. സപ്താതത്രും നിയന്ത്രിയ്ക്കപ്പെട്ടവേദന യുള്ളി. എക്കിലും ചുറ്റും ഭജിക്കാത്ത ഒരു നദോമണ്ഡലം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഹനിപ്പത്തിക്കുടങ്ങലിലെ കാൽന്തരം നോക്കാം. അതു അല്ലെങ്കിലും കഴിപ്പത്തിലായിരുന്നു. അവിടെ കണക്കും കാപ്പിലെ ചുത്തും ഒഴിച്ചാൽ എല്ലാം കാണുന്നും പറിക്കുതുന്നായാണ് ജോലി. ധാരണാശക്തിയെ അസാമാന്യമായി മുന്തിരിപ്പിച്ചുവന്നു. പരിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അത്മം പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനും അനന്നും അതു സാധാരണമല്ലായിരുന്നു. കഴിയുന്ന മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം. ഇതു സപ്താതയശീലതയിൽ പററിയ ഏപ്പാടാണല്ലോ. അനന്നും പത്തിക്കുടുത്തിൽ ഒരു വിധം “യുലു നിയമമാണോ” നടപ്പായിരുന്നതും. തെററ വല്ലതും കണ്ണാൽ വിചാരണയും മററുമാനമില്ല; ഉടനെ അടിത്തനും. വലിയ കിറങ്ങംകും മേഖലപ്പുറത്തും കമത്തിക കിടത്തി പ്രസ്താവിക്കാണോ അടി പതിവും. വില്ലാർത്ഥിക ഇൽ അത്യുധികം ദേഹം ഇനിപ്പുറിക്കുന്നതിനും ഇതു പോര യോ? രക്ഷകത്താക്കമൊക്കും ഇക്കാൽത്തിൽ ശമ്പുംചുള്ള ടാ. എല്ലാം സേപച്ചായികാരത്തെനും. സപ്രാവത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനോ, ബുദ്ധിയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനോ അവിടെ സൈക്കൽജൂഡി കിരുവുതുന്നായിരുന്നു. ഇതുവെവ്വെണ്ണിയെ കടക്കുന്നതും കിരുവു പ്രയാസമായിരുന്നു. ചുരുക്കം ചിലക്കിട്ടുമാത്രമെ ഇതു സാധ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. ലേവകന്ന മുന്നും കായംകൂളിലുന്നതിനും രഹാർക്കും ആലപ്പുഴെ നിന്നും രണ്ടിലേക്കും മാത്രമെ തിരുവനന്തപുരത്തു പോയി പറിക്കാൻ കഴിത്തെടുത്തുണ്ട്. പിന്നീടും ലേവകനും, ജേരഞ്ഞ സഭമാരംഗം വേറെ നേരംഞ്ഞ പേക്കും സാധിച്ചു. അതുപും ഒട്ടവിലത്തെ കൊല്ലും തിരുവനന്തപുരം സ്ഥാപിക്കിയ

നിന്നു് ശേഷയ്ക്ക് എന്നാരല്ലോപകൾ വന്നതൊട്ടുടർന്നു എന്നു് അബ്രൂപനവറിതിയിം ഭേദപ്പെട്ടതു്. അതുവരെയുള്ള “യുഖനിയമം” തന്നെ നടപ്പായിരുന്നു. പണ്ടു് ഒരു പ്രസി ഡാനം ബുദ്ധിമാനമായ രാജാവിനു് അത്മസാധനങ്ങൾ “രണ്ടുമാത്രമെ” ഉണ്ടായിരുന്നുള്ള വെന്നു് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്:—

“ശാഖ്യപ്പ കന്തിതാബുദ്ധി
മഹിയനശിതാതാ”

എന്നാൽ നമ്മുടെ അബ്രൂപകമാക്കു് ഇതിനു് ദാനമാത്രം മതിയായിരുന്നു. അതു “വടി” തന്നെയാണു്. അക്കാല തു് വില്ലാലയങ്ങളിലെ ഒരു പ്രധാന ഉപകരണം ഒരു ചു രലായിരുന്നു. ഇതു് വാബ്രൂമാക്കു് ആശാനിൽനിന്നും അരു വകാശവാഴിക്കു സിലിച്ചുതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അനും ഇംഗ്ലീഷു് മതലായ യുറോപ്പൻ രാജുക്കളിൽ ചുരുലിനു പ കരം ഭ്രംജവുക്കുംത്തിനെന്നു കമ്പായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചു വെന്നതു്. ഇതിനും ചുരുലിനെന്നു തുണ്ടാക്കിരിക്കാം. എ) നാൽ ലേവകനു് അധകാരവും ചിരിയും കളിയും ഒന്നു മില്ലാതിരുക്കോണ്ടു് അധികം ദയപ്പെടാനില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും കൂട്ടയടി വരുന്നോം—

“അനു കൊള്ളാതവരില്ല കഞ്ചകളീൽ”

എന്ന പരഞ്ഞപോലെ വിലഫോറം പററാറുണ്ടു്. എ) സാൽ ഇതിനൊക്കെ അബ്രൂപകമാരെ കുറം പറയുന്ന തു് യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അക്കാലത്തു് ഇംഗ്ലീഷു് അല്ലോ അവിയാവുന്നവരെ തിരിഞ്ഞുപിടിച്ചുണ്ടു് അബ്രൂപകമാരായി നിയമിച്ചതു്. അപ്പും വൃത്രസ്സും ഇ സ്ഥാതനയമില്ല. അവക്കു് അബ്രൂപനവിഷയത്തിൽ പല്ല

గന്യവും ഉണ്ടായിരുന്നവോ എന്ന സംശയമാണ്. അതു
കൊണ്ട് അവരാൽ കഴിയുന്നതുപോലെയെങ്കെ അവർ
പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നായുള്ളൂ. അന്ന് അല്ലൂപകമാർ താ
മസിച്ചുവന്നാൽ ബാഡിൻറെ മകളിൽ കയറിനിരുത്തുന്ന
കാലമായിരുന്നവല്ലോ. പിന്ന ഇവരെ എന്തിനാണ് കു
റപ്പുട്ടത്തുന്നതു്. അവരുടെ അടിസ്ഥാനപോലെ അവർ പ്ര
വർത്തിച്ചു. ലേവകനം അവരോടു് പലവിധത്തിലും കട
പ്പട്ടികയാണ്. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു് ലേവകന് വല്ലതും ലഭി
ച്ചും എന്ന ദോഷം. ലേവകൻ താൻ വായിക്കുന്ന ചു
സ്തുക്കത്തിൽനിന്നും വല്ലതുമെക്കിലും ഗ്രഹിക്കാതെ വിട്ടുകളി
യാറില്ല. തന്റെ അന്നാത്തെ ബുല്ലി എന്തിയെടുത്താളിം
ഒന്നും വല്ലതുമെക്കിലും ഗ്രഹിക്കയും സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യു. സപ
ജാവത്തിലും വലിയ വകുതയെന്നാം വരാതെ കഴിച്ചു.
താൻ പണ്ണേ ശീലിച്ചിട്ടുള്ള മാർത്തിയനിന്നും വ്യതിചെലി
ക്കുവാൻ ഏകശ്ലം ഇടയാക്കാതെയാണ്” കഴിച്ചുവന്നതു്.
അല്ലൂപകമാശ്” തന്നൊക്കറിച്ചു് നല്ല അഭിപ്രായമാണു
ഈ തന്നൊള്ളു ബോധവും സർസ്പഭാവസംരക്ഷണത്തിനു്
ഈ അന്തുലശക്തിയായി ഭവിച്ചു. തന്റെ ജൈവ്യസ
ഫോറസ്റ്റുടെ നയവും കൂട്ടകെട്ടിൻറെ കരവും ഇതിലേക്കു്
വലിയ സഹായമായിരുന്നു. പ്രതിക്രിയമായ പരിത്സമ്പി
തിക്കിലും വേരോദ്ധരിയിം ഓരു സപഭാവത്തിനു് വളരു
യും” വലിയ പ്രതിബന്ധമാക്കകയില്ലല്ലോ. ബുല്ലിയും
സപഭാവവും മരഗത്തിയിലംബനക്കിലും വികസിക്കാതിരുന്നീ
ല്ല. ഇംഗ്ലീഷ്” വില്ലാത്തിനും അക്കാലത്തു് ഒരു നവീനപ്ര
സ്ഥാനമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിൽ ആകർഷണീയങ്ങൾ
ഇംഗ്ലീഷ് പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും അല്ലുപോലും തുള്ളി
പ്പെട്ടതുാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലോതു “ജിജ്ഞാസ” ലേവകനിൽ

അന്ന് അക്കരിച്ചിട്ടിണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പതിയ ഭാഷയിൽ നിർപ്പിന്നേങ്ങളായി കിടക്കുന്ന ആര്യരാജ്ഞിയും മറ്റൊരു ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഒരുസുക്രവും സാമാന്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. വയസ്സും പതിനേഴു കഴിഞ്ഞു. അണ്ണാനേന്തൃത്യങ്ങൾ എന്നതാണ് ഗ്രഹിക്കാൻ തുടരുന്നു. ദാവത്തിൽ സദാ ബുദ്ധിമുഖവാദിളായി വീഴ്ചു. ലോകവും പൂർണ്ണാധികം വിസ്തൃതമായി തോന്തി. യുവജനസമജകായ ഉന്നേശവും ഉത്സാഹവും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. മിസ്റ്റർ ശേഷജ്ഞകെ കീഴിൽ ഒരു കൈപ്പെട്ടതു ശരിയായ. അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞതശേഷം തിരുവന്നെപ്പുരത്തെങ്ങ് “പഠിയ്ക്കാനായി പോയി. അവിടത്തെ പ്രാവേശനപരീക്ഷയിൽ ചേന്ന് ജയിച്ചു. വേവകനും മരുറാരാളിയും മാത്രമെ വിജയിക്കുന്നായുള്ളൂ. ജോഫ്രൈസ് ഫോറേം ജയിച്ചില്ല. അക്കാലത്തു് കൈവുവഴിക്കാർഷിയുള്ള ശ്രദ്ധാദശയായിരുന്നു. ചാവക്കാട്ട് മത്തൽ തിരുവന്നെപ്പുരം വരെയുള്ള ഗതാഗതവ്യാപാരം മുഴുവൻ ഇവയുടെ കൂട്ടിലായിരുന്നു. ധാരാക്കാരുടെ സർവ്വവും ഇവയുടെ കുറഞ്ഞാക്കാക്കാക്കിയുള്ള അതുരുത്തിലുണ്ടാണിരുന്നതു്. ഇവർ അവയുടെ അഞ്ചുഡിനും യിനന്നും മായായിരുന്നു. തിരുവന്നെപ്പുരത്തു് പോകുക എന്നിഷ്ടതു് നാലഞ്ചു ദിവസത്തെ ജോലിയായിരുന്നു. എന്നാലും, കരച്ചും അപകടവും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. ഇത് വർദ്ധകാർഷിയും ഇപ്പോൾ നാമാവശ്യമായിപ്പോയി എന്നു വ്യസനക്കാതെ നിറുത്തിയില്ല. അവയുടെ താവളിനുമുഖം മറ്റൊക്കുത്തുന്നു വന്നിയും പ്ലിട്ടിണ്ടു്. ഇവ കിൽ പലതുതുക്കളിലും കാവല്ലായിരുന്നു.

“കൊല്ലും—പോന്നായിരം തെങ്ങു”

രുക്കന്നപ്പുഴയും

ആത്രം അന്താഴക്കാട്
വൈയ്യും കൂറ്റും മഴുക് ശക്ക്‌ര
ഉഴം—കാക്—തുലചാ.”

ലോകാപകാരികളായ അവരുടെ അത്ഥാക്കൾക്ക് നിത്യം ശാന്തിക്കു പ്രാതമിക്കുന്നു. അതു സുവണ്ണകാലം ഇനി ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നവോ? കേവുവള്ളൂതിലെ ധാരുത നേരു ഒരു വില്ലാല്ലാസം നൽകിയിരുന്നു. വള്ളക്കാരുടെ ഭാഷ അസാധാരണമാണ്. നിവണ്യുവിൽ കാണാരുത പദ്ധതികളിലും വ്യാകരണങ്ങളിലും ലജ്ജിക്കന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ മൊക്കെ അവരിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കും. മന്ദിരപ്രഭാവം വിവിധമാണുന്നാണ് പരയുന്നതെങ്കിലും കേവുവള്ളൂക്കാരുടെ സ്പാദം ചെട്ടിക്കാലും തൈപോലെത്തു നേരായാണുന്നാണ് അനുഭവംകൊണ്ട് തോന്നുന്നതും. അതു പോകട്ടെ, കല്പിലും മുക്കുതിലും നദിയിലുംനിന്നും ഇരും ഗ്രഹിക്കാമെന്നാണല്ലോ ഷേഷ്ട്വിയർ പരയുന്നതും.

ലേവകൾ തിരുവന്നുപുരം കാളേജിൽ ട്രിക്ക് ലേഡിൾ കൂസ്റ്റിലും, ജൈബ്യസഫോറത്തിൽ അതിനു കീഴുള്ള കൂസ്റ്റിലും ചേൻ “പറിപ്പു തുടങ്ങി. ഒരു പുതിയതും ശോന്നുമായ വോകം ലേവകൾന്റെ മുമ്പിൽ അപാരുതമായി കാണപ്പെട്ടു. ഒരു ശാന്തവും പ്രസന്നവുമായ നഭോമണ്ഡലം ചുറ്റും കാണാറായി. അഞ്ചു കൊല്ലും ഇവിടെ വിശ്വാസിച്ചു. താൻറെ കുടംബവകയായിരുന്ന പരമ്പര ഗ്രഹവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻറെ ഒരു ജൈബ്യസഫോറത്തിൽ തുല്യാഗമായി അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. അതു കൊണ്ട് “അവിടെയും ബുദ്ധിവികാസത്തിനും സ്പാദാസം കൂടുണ്ടാത്തിനും പ്രതിക്രിയമായി യാത്രാനുംതന്നു ഉണ്ടാ

യിങ്ങനില്ല. ഇരുമ്പത്തിന്റെ ശംസനയും ഉപദേശവും വേണ്ടവഴിക്കുതന്നാണ് “ഉണ്ടായതു”. അല്ലതെല്ലാവർത്തിച്ച ലിപ്പിക്കുന്ന ശല്യങ്ങളും കഠിനതിങ്ങനും. അംമാൻ കഠിനവും മീനുവെന്നും അടിത്തുതനും താമസിച്ചിരുന്നതിനാൽ സംശയനിറുത്തിക്കും സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതോക്കെയും കൊണ്ട് ലേവകന്റെ വില്ലാല്ലാസത്തിന്റെ രുഹ്യവശം സുരക്ഷിതമായിതന്നായിരുന്നു. കുമേണ ഒരുവിധം ആവശ്യകരിയ്ക്കപ്പെട്ടുന്ന സപ്ലാനാംഡ്രേംഗംഗ് സപയം വഴി ചെയ്യും പ്രധാനമായും ലഭിക്കുന്നതിന് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടായില്ല. ഉറച്ചുവരുന്ന ശീലങ്ങൾക്കും വിചാരിത പരിത്യസ്ഥിതിയുടെ അഭാവത്തിൽ ഇഷ്ടക്കം തട്ടുന്നതിനും ഇടയായില്ല.

ഈനി വില്ലാലയത്തിലെ സ്ഥിതി നോക്കാം. കാഞ്ഞജുമ്പ് തന്നെ അതുരംഭിച്ചിട്ട് നാലു കൊല്ലും മാത്രമെ ആയിരുന്നുള്ളത്. അതിന്റെ യശസ്സും സ്വജ്ഞിയടക്കത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദാവമെമ്മൻറും പുതിയ മേധാവികളും അതിന്റെ പോഷണത്തിലും വിജയത്തിലും സഭാ ജോഗങ്ങൾക്കുന്നരായിരുന്നു. അബ്ദാലകുമാരേയും മററാം. വിവേകചുട്ട് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. എല്ലാക്കാണ്ടിലും അരുളും ഒരു മാത്രകാമ്പമാപനമായിരുന്നു. ദേശവ്യവസ്ഥയും ഉത്സാഹവും ഉൽക്കാശവും ചെവിക്കുപെട്ടിരുന്നു. പ്രസിദ്ധമാരായ മി: റാസ്, ഡാക്ടർ മാർവി ഇവരായിരുന്ന പ്രധാന ഉപദേശ്യാക്കരിം. ഇതു മഹാനാശത്തെ സുപുജിതമായ അധിനിഷ്ടിയിൽ അല്ലെങ്കാബംപോലും ഇരിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചുവക്കിയും ജനസാമൂഹ്യം സിഖിച്ചുവെന്നതനും പറയാം. അവർ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ജനതാനക്ഷേപ പ്രധാനമായുള്ളതും. അവരുടെ സുവരിതാന്ത്രികനിനും നിറ്റുണ്ടുകൂടി സുഖം തന്നെ

ബുദ്ധിക്കന്ന അനന്ത്രസാധാരണമായ പ്രേരണാശക്തിയാണ് “അവരുടെ ശിഷ്ടവർദ്ധനയിൽ” സപ്രാവസന്നൈരണ്യവിഷയത്തിൽ മലഭ്രാംജിയുമായി ഭവിച്ചുള്ളൂ. നാം വിഭ്രാംജാസ മെന്ന ചേർ പറയുന്നതല്ല, അപുകാരം ഗണിക്കാത്തതും പറയപ്പെട്ടാത്തതുമായ വസ്തുവാണ് “നമ്മക്ക് ധമാത്മി വിഭ്രാംജാസമായി ഭവിക്കുന്നതെന്ന്” മഹാന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എത്രൊക്കെ വാസ്തവമാണ്. മി. റാസാക്കട മനഷ്യസപ്രാവം ഗ്രാമിക്കനാതിൽ അതിവിഭജ്യനായിരുന്നു. ഡാ കൃഷ്ണ ഹാർഡി തത്പരിയാനിയുമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ വകീരണവരുടെയും സംയുക്തവും ബവവത്രതുമായ പ്രേരണാശക്തിക്കും ഏറ്റവും ഏറ്റവും അസാല്പരമായിരുന്നു? ഈവരുടെ ശിഷ്ടവാസല്പവും അപാരമായിരുന്നു. അണ്ണു കൊണ്ടും ഈ സുപ്രസന്നസാന്നിശ്ചം അനുഭവിക്കാൻ ഓഹ്നും സംഭായ ലേവകനിൽ ഈന്ന വല്ല ഇണവുമണ്ണങ്ങിൽ അതു് തൽപ്പലംതന്നൊന്നാണോ “കുതിജ്ഞതൊഴുവും പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. ഈവർ യശോദാരിന്മാരാണ്ണങ്ങളിലും ശിഷ്ടരുടെ സുരണ്ണയിൽ ഈന്നം ജീവിക്കുന്നു. ഈവരെ ഇങ്ങവരേയും കൂടാതെ ഒഴുമാം പ്രത്യേക ദോഹ്നതകർക്കും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കും പലവിധികളിൽ, വാസുദേവരാവു, രക്ഷരാവു, ആർ.എസ്.ജേപ്പുറും, വള്ളിയാനന്ദമുത്തിവിധാർ, സുരരംഗപിള്ളി, കോവുള്ളി നെട്ടണ്ണാടി, രാമകൃഷ്ണു് മുതലായി പലവിധത്തിൽ പ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്നവരും ഇക്കാലത്തിൽ കാഴ്ചിയിൽ അബ്ദ്രാപകന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ സുനിയന്ത്രിതമായ അല്പാപകന്തിൽ നിന്നും അനുകരണിയമായ പ്രജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും ലേവകൻ പലതും ഗ്രാമിച്ചിട്ടണ്ണും നബിപുവം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സുചതിതന്മാരായ അവരുടെ സപ്രാ

വന്നെന്മല്ലത്തിന്റെ അല്ലമായ ചരായയും ലേവകൻറെ
ചേരുതാജ്ഞിപ്പണത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.
ഈനി ലേവകൻറെ സത്തിത്ത്വമാരെ നോക്കാം. ഓരോ
സ്ഥാപ്പിലും ഇപ്രകാരം ടൈറേക്കംപ്പേൾ ഉണ്ടായിരുന്നവുകു
ം ഇവരിൽ കുറച്ചുപെട്ടും മാത്രമെ ലേവകനെ അവക്കു
നിരന്തര സാഹചര്യാദികൾക്കാണ്ട് അല്ലെങ്കിലും ഫേ
രിപ്പിക്കവാൻ സാല്പ്പമാക്കിരുന്നുള്ളൂ. ഇവർ മെസ്സേഴ്സ്‌സ്
ലേഡീസ്‌ഷഡിയർ, രാമകൃഷ്ണയും, രാമചന്ദ്രറാവു, കെ.പി.
ശക്കരമേനുകാൻ, സി.വി.രാമൻപിള്ളി, മത്തുകമാരസപാ
മിപ്പിള്ളി, ടി.ആർ.അനന്തപിള്ളി മുതലായി പിന്നീട്
എറക്കരെ പ്രസിദ്ധി സന്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു. ഈ
വർ കൂടാതെ അടുത്ത ഒലും കീഴിം സ്ഥാപ്പകളിൽ വായിച്ചി
രുന്ന മെസ്സേഴ്സ്‌സ് താണ്ടപിള്ളി, ഗാഹപാലമേനോൻ, എം.
കുള്ളപിള്ളി, കണ്ണതികുള്ളപ്പണികർ, ശക്കരപ്പിള്ളി, സി.എം.
മാതേവൻപിള്ളി മുതലായി കണാചില്ലേസാഹചര്യംകൊ
ണ്ട ഫ്രേരിപ്പിച്ച ചിലക്കംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേവകൻ
ഇവരിൽ പലരിൽനിന്നും പല സപ്രാവാംശങ്ങളും ആരും
നൂറും ചെറുതിയിൽനിന്നും ഏതുവരെ അനുകാനം അനുകാനം
നുണ്ടെന്നും ഇന്നുതെത്തപ്പോലെ കഠിനതിയിൽനിന്നും
സാരാംശങ്ങൾ മാത്രം ഗ്രഹിക്കാനെന്ന സന്നാലുന്നായിരുന്നുള്ളൂ.
എത്തക്കിഭും ഇവരും അന്നേര വില്പാല്പാസവിഷയത്തിൽ
രൂപരൂപം വഹിച്ചിരുന്ന എന്ന് സംവാദിക്കാതെ തരമില്ല.
ഇവരിൽ മിക്കവരും സപ്രാവത്തിൽനിന്നും ഒരുവിധം
ഗൈറരവും അസ്ത്രജൂഡിഷ്മായി കണ്ടുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഈനി പാർപ്പസ്സുക്കങ്ങളിടെ കാഞ്ഞമാണ് ചിന്തി
ക്കാനുള്ളതു്. പാർപ്പസ്സുക്കങ്ങൾ ഒരു വില്പിൽസഭയാൽ
നിശ്ചിയുക്കപ്പെട്ടവയായതുകൊണ്ട് അധികമാണെങ്കിലും

അവിധം സാധിച്ചു. ഈ പതിവ് നിരന്തരമായ പുസ്തക സഖ്യംകൊണ്ട് കുറിപ്പിച്ചിരുന്ന പ്രധാന ജ്ഞാനാശനങ്ങളിൽ മായ നയനത്തിനും മനസ്സിനും പുതിയതായ ഉന്നേഷ്യവും പുവത്തിശക്തിയും നാൻ കുറാതിന് ഉപയുക്തമായിരുന്നു. സദാ ആകർഷണീയമായ പ്രക്രിയയുടെ സ്നേഹവഭന്നഗംഗൾ നംതരുന്ന ഒരു വില്ലോബ്രാഡാമായിരുന്നു. ഒരു കവി പഠിയുന്നതുപോലെ “ഉപത്രകയിലിള്ളി ചെറുപുസ്തകങ്ങളിൽ നാണ്ണിൽ പ്രസരിക്കുന്ന ലഘുഗോളങ്ങളിൽ നിന്തുപരിചിത അജ്ഞായ വായ്പും ഭ്രമിയും ആകാശവുംതന്നെ അപാരുത പ്രാരംഭത്താട്ടങ്ങളിൽ സപ്രദാംഗങ്ങായായിരുന്നു.” ഉത്തരമ നാരായ അല്ലോപകരായം സരസന്മാരായ സതീക്കത്തു നായം വിശിഷ്ടങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രക്രിയയുമായുള്ള സല്ലാപവും ശല്ലുഫീനമായ ഒരു ഗ്രഹവും വില്ല യിലേക്ക് പ്രചണമായ ഒരു മനസ്സും ഉണ്ടായാൽ പിന്നു വില്ലോബ്രാസത്തിന് മറ്റൊക്കരണങ്ങളുണ്ടാണും ആവശ്യമില്ല ശ്ല്ലാ. ആതിവഷ്ടം കാഴ്ചിയിൽ മഹാരാജാക്കന്മാരെഴുന്നാള്ളി സമ്മാനഭാനം നടത്തിവന്നാതും പ്രോത്സാഹണക്കമായ ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പരിത്വസ്തി തിയിൽനിന്നും ഒന്നും ഗ്രഹിക്കാതെ എറ്റത്ര പോകവാൻ ആക്ഷം സാധിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ലേവകനും ഏതെത്തു ശ്ലാമോ കൈയെല്ലം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് “ എന്തിരങ്ങിയ തുംബും ആരുംബിച്ചുവെന്ന പറയാനെ തന്മുള്ളൂ.

കാഴ്ചി “വിട്ടതിനശേഷം ലേവകൻ രഖല്ലോപ കനായിട്ടാണ്” ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതും. മാവു ലിക്കര സ്നേഹിയൽ സ്നേഹിലും, പിന്നീട് ആലപ്പുഴ, കോട്ടാർ, പറവൂർ മുതിരായ മെസ്റ്റുള്ളകളിലുംകൂടി ലേവ

കും മുപ്പത്തിനും കൊല്ലും ജോലിവച്ചിരുന്നു. അവിടെ
യും അബ്ദ്രാപകനെന്ന പേരിലാണെങ്കിലും “അദ്ദേഹതാ
വൈ”നു നിലയിലാണു് ലേവകൻ വത്തിച്ചിരുന്നതു്. അ
നുസ്രാരെ വില്ല അഭ്രഗിള്ളിക്കുന്ന ചുമതലയാണു് തന്നിൽ
നിക്ഷിപ്പിച്ചമായിരുന്നതെങ്കിലും തന്റെ വില്ലാബ്ദ്രാസത്തിൽ
പ്രത്യേക ജാഗറുകനായിരുന്നു. താൻ പറിച്ചുതു് പറിപ്പി
ക്കുന്നു, പറിച്ചു പറിപ്പിയ്ക്കുന്നു” ചെയ്തു്. ഉഴുതും
വച്ചുംകൊണ്ടു് പറിപ്പിയ്ക്കാൻ പുറപ്പെട്ടുനാ അബ്ദ്രാപക
നാരെ വില്ലാത്മികൾ “കൂഴിയാക്കക” പതിവാണുന്നു് ത
നിക്കറിയാമായിരുന്നതിനാൽ ലേവകൻ പാർപ്പണുക
അംഗ മാതൃസ്ഥി, അവബൈ സംബന്ധിച്ചുള്ള മറ്റൊരുതും
സത്രം വായിച്ചു് വില്ലാത്മികളുടെ അനന്ത്രസാധാരണ
മായ ജിജ്ഞാനങ്ങൾ തുള്ളിപ്പെട്ടതുവാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നു.
എതബ്ദ്രാപകനേറയും വിജയം ഇതിനെന്നുണ്ടു് ആ
ആയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഭാഷയും വ്യാകരണവുമാണു് ലേവ
കൻ പ്രധാനമായി പറിപ്പിച്ചുവന്നതു്. അതിൽ അല്ലോ
വാസനയുമണായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയത്തിൽ
അസാമാന്യമായ പരിഗ്രാമം ചെയ്തുവന്നു. ഭാഷാത്തപം
കൂടാതെ ആര്യങ്ങളും ആദർശങ്ങളും കൂട്ടിക്കും സംഗ്രഹി
യ്ക്കുയും അവസരംപോലെ ഉച്ചഭദ്രിയ്ക്കുയും ഉച്ചയാഗിയ്ക്കു
യും ചെയ്തുവന്നു. ഇന്നതെത്ത ലേവന്നങ്ങളിൽ വല്ല കഷണങ്ങൾ
ഒരുണ്ടെങ്കിൽ ഇവതന്നൊന്നുണ്ടു്. ഇതുകൂടാതെ സംസ്കൃത
ത്തിലും മലയാളത്തിലും പ്രത്യേകം പരിഗ്രാമിച്ചുവന്നു. അ
ബ്ദ്രാപകവും തിയിലിരുന്ന കാലത്തെല്ലാം താനാണു് അ
ബ്ദ്രതാക്കണ്ണേക്കാഡി അധികികരിക്കുന്നതിനും ലേവകനു് സൗകര്യത്തും ലഭി
ച്ചു. എന്നാൽ താൻ പ്രധാനമാബ്ദ്രാപകനായിരുന്നു

கொள்கு “ அல்லுப்பன் மாஞ்சம்பூயிடைன் தன்ற ஜோலி. ஸஹாயால்லுப்பக்ஞாரைக்கொள்கு ” ஶரியாயி ஜோலிவே ஆபீக்கனாதின் அரசுப்பூர் விழுாத்திக்கல்லெடு ஸுநிக்ஷ ஸத்தினம் தான் சுமதலப்பூட்டியை. ஸஹாயால்லுப்பக்ஞாரை கைமாதிரி நாயைபாயும்கொள்கு அல்லுதாகவே ஒழுக்கவாஸப்பும்கொள்கு வஶங்வரமாக்கக்கூடியும் பிரிக்கக்கூடியும் செய்யுவான். ஸ்ரீ பிளவுநூ ஏப்பு வாலங்காஞ்செடுயும் ஹரிதும் பொலிதும் மாண்புவிலாக்கக்கூடியும் அவங்கெட நடத்த யேறும் பரிபீளேயும் நியாடுதியூடும் செய்யுவான். ஏப்பு அல்லும்கொள்கு விழுாலயும் மாஞ்சம்பூயிடைன்ற வீஜபூ சோஷலின்னியாயியை. அங்கு ஸ்ரீநூக்கல்திது வாக்களைக் கியிடுதல் பல அல்லுப்பக்ஞாரையும் தன்ற கிழிக்கியமிக்கனாது “ ஸாயாரளமாயியை. ஏங்கால் தன்ற கிழிதல் வாடின்னாலேயெல் அவர்க் காதொடு கூபுதியும் காளித்திட்டிலேயும் மாதும்பூ, மாதுகால்லுப்பக்ஞாராயும் தின்னியை. இது தீடாதெ மேலயிகாரிகளோடு ஒத்துரூப்பு பரேயென்றதாயியை. பூரை அவராகும் லேவக் கீர் கேரை புரிகும் சுதியூக பதிவில்லை. ஏங்கால் திரை ஹபூங்கமில்லை. ஹது தன்ற விழுாத்துப்பார்த்தின்ற கை டீவ்டமல்டுமாயியை. ஏங்கால் லேவக்கு ஹவிடெ நினங் பல பாங்கூதும் பரிகொடியைகில்லை. ரக்ஷாக்குத்தாக்கைநூரித்தினங் தெரிவில்லாரளமுல்ல பலபூாழும் பராதிகரம் உள்ளகாருள்கூடு. அவரேயும் யெங்கேந்தான் என துஷ்டிபூட்டுத்தெளை ஓரவும் உள்ளாயியை. அதுக்கூடு செவிழுாலயாயிப்பறும் கேவலம் கை கள்கூக்கஶலை அதியின்னிலேக்கில்லை நியையமாயும் கை புஜ்தலைமல்லுயியை. மேலயிகாரிகரம், ஸஹாயால்லுப்பக்ஞார், விழுாக்குவி

കും, രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർ, സാമാന്യജനങ്ങൾ ഇവരോടെപ്പൊം ഉത്തരം പറയേണ്ടതായി ഇതുപോലെ വേദാ വിള ജോലിയുമണ്ഡാ എന്ന സംശയമാണ്. ഇതിൽ സാമാന്യജനങ്ങളിടെ കാൽമാണം വിഷമം. ഇവർ ചുറച്ചു ഭവിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും കല്പിക്കുന്ന വിധികൾക്കും അടിസ്ഥാനം വേണമെന്നു വച്ചിട്ടില്ല. ഇതു അവരുടെ സ്വതന്ത്രാവകാശങ്ങളിൽ നന്നാണെന്നു. ഇവർക്ക് ആരുരോടും ഉത്തരവാദിത്പരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവരെ തുഴിപ്പെടുത്തുന്ന കാൽമാണം പ്രയാസം. ക്ഷമ, ശാന്തി, മെഴുനം, സാമം മുതഖായവയുടെ സഹായംകൊണ്ട് ഇതു വൈവരം സ്ഥിരയും ഒരുവിധം കടന്ന എന്ന പറയാം. ഇതാക്കിം ഒരു അത്തമസംയമന ത്രുപ്പേണ്ണുള്ള വില്ലുഭ്രാസം നൽകാതിരിക്കുന്നില്ല. ലേവകൻ വിവിക്തസേവിയും യതവാക്കായ കാനസന്മായിങ്ങനാതിനാൽ അധികം സ്നേഹിതനാഞ്ഞായിങ്ങനില്ല. എന്നാൽ ഉള്ളവർ അവരുടെ സത്തുപാലവത്തിനവേണ്ടി വരിക്കപ്പെട്ടുവരായിരുന്നു. മറ്റു പലതരം ആളുകളുമായി ഇടപെടുണ്ടിവന്നായിരുന്ന എങ്കിലും ലേവകൻറെ സ്വഭാവം ഇങ്ങാലംകൊണ്ട് ഒരുവിധം ഉറച്ചിയന്നാതിനാലും അനന്തരണാസപാലവം ഇല്ലാതിയന്നാതിനാലും അഭത്താനം ബാധകമായി ഭവിച്ചില്ല. ഇതു മല്ല നൽകിലും ഇതാനസന്ധാരനത്തിനുള്ള അവസരം ലേവകൻ മുമാ കൂളിത്തില്ല. പ്രത്തിലോകം മനസ്ത്വോകം ഇവയുടെ നിരീക്ഷണം, പുന്നുക പത്ര പാരാധനം, ചീനനം, അംഗ്രോപനം മുതലായ വഴിക്ക് ലേവകൻ തന്റെ തുണിക്കായ ശിഖാനാഡിഡിനും അല്ലാലുമായി വല്ലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കടംബാദണവും ഇതിനിടയ്ക്ക് വഹിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന് വില്ലുഭ്രാസവയും കു

റത്തിരുത്തിനാൽ ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കണമെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ഇവിടെനിന്നും ഒന്നം പറിക്കാതിരുന്നില്ല. നാട് ഭരിക്കാം, വീട് രേഖക്കാൻ പ്രയാസമാണോ എന്നാൽ ലോകോക്കിയുടെ വാസ്തവം പ്രത്യക്ഷമായി ഗ്രഹിച്ചു. ഒരു വില്ലോലയം ഭരിച്ചു ആരംക്കു ഇതു അതു ദിശയിൽ മല്ലെന്നോ എറക്കുന്നു മനസ്സിലായി. എന്നാലും, ജീവിതത്തിൽനിന്നും വിവിധ സരണികളിലും തുറന്ന കണ്ണാട്ടുടിയ മനസ്സും വില്ലാല്ലാസ്ഥിനാം ധാരാളം സെഴുക്കുമുണ്ടോ. ജീവിതം മുഴവും വില്ലാല്ലാസകാലമാണോ. എന്നാൽ എത്രയോപേക്ഷ അതിനെ പലവിധത്തിൽ വ്യത്യസ്തക്കയും, മുത്തപ്പേരാഗപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്യുന്നു. വില്ലാല്ലാസമന്നാതു ഇതര ആരുക്കൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാതെ ഒരു സെഴജന്മമാണോ. എന്നാൽ ഇതു പരമാത്മം നമിൽ അധികംപേരും ഇതേവരെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും നമ്മുടെ പ്രവർത്തിച്ചിൽനിന്നും സംശയിക്കുന്നില്ലരിക്കുന്നു. ലേവകൻ ഒന്നരുടെ കൊല്ലും വില്ലാലയ പരിശോധകസ്ഥാനവും വഹിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്തും താൻ ഒരു വില്ലാത്മിയായിരുത്തുന്ന വത്തിച്ചിരുന്നു. മനസ്സുപ്പാവത്തിൽനിന്നും വിവിധത്പോ നോക്കി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള ധാതൊരവസ്തരവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൂട്ടണ്ടില്ല. അനേകം ആളുകളുമായി ഇടപെടുണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ തന്നെ സപ്പാവത്തിൽനിന്നും പാശ്ചാത്യരാഗത്തെ പരോപദ്ധവും തട്ടാതിരിക്കുന്നതെങ്കിലും കഴിയുന്നതും ഉരച്ചു നിരപ്പാക്കവാൻ ശ്രമിയ്ക്കാതിരുന്നില്ല. ഇനിയും നിരപ്പാക്കവാൻ പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള ബോധവും ഉണ്ട്. ഇതു ജോലിക്കിമിത്തം രാജ്യംഭാട്ടുക്കു സമ്പരിക്കുന്നതിനും അനേകം മഹാന്മാര്യിട്ടും പരിചയപ്പെടുന്നതിനും പലതും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ലേവകൻ

സൗക്രാന്തികായി. ഇതൊക്കെയും കഴിഞ്ഞു[”] ലേവകൻ 1084 കംഡത്താട്ടുടി സക്കാർ ജോലിക്കിൽനിന്നും വിരമിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കും പല വിപ്പരീതകളിൽ അവയുടെ വീതം ആത്മീയ വിഭ്രാംഘവം ചാരംങ്ങളിൽ ലേവകൻ നൽകാതിക്കാണില്ല. എന്നാൽ ലേവകൻ പിന്നുയും വിഭ്രാംഘവ വിഷയത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞില്ല. അന്നും ഇന്നും വിഭ്രാം ത്തിൽനെന്ന് പാക്കി ഇന്ന് മുല വിഭ്രാംത്തിയാണെന്നു മാത്രമെയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിലും കഴിഞ്ഞു[”] വിശ്വാസം അല്ലെങ്കിലും തടഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതാണും ഒരു പിലത്തെ വിഭ്രാംഘവ സഹിച്ചു. ഉദ്ധൃതാഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞിട്ടും ഇപ്പോൾ ഇതുപറ്റ കൊല്ലും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു കാലം വിഭ്രാം മതിനായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുകൂടിക്കുന്നതാണെങ്കിലും അധികാരിക്കുവും ശ്രദ്ധിക്കുവും അല്ലെങ്കിലും വിനിഡിയാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. അല്ലും പലവത്തായ വിഭ്രാംഘവയും ഇക്കാലത്താണും ലേവകൻ[”] സിഖിച്ചിട്ടുള്ളിട്ടുള്ളതെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇപ്പോഴിൽ സ്ഥിതി അഭിനന്ധിക്കുന്നതിനും കഴിഞ്ഞു[”] രംഗം വിട്ടതുപോലെയായി കുറഞ്ഞു. ലോകദിഷ്ടിയിൽനിന്നും അല്ലും മറഞ്ഞു; ഉദ്ധൃതാജീവിതത്തിനും സഹജങ്ങളായ വ്യാകലതകളിൽ ശല്ലങ്ങളിൽ അല്ലും കരഞ്ഞു; വാല്മീക്രയും ആസനനാമായി; പരാധിനത്യിൽനിന്നും മോചിക്കപ്പെട്ടു; സപ്രത കാഞ്ഞങ്ങളിൽനിന്നുടി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ അവസരം കിട്ടി; തുന്തിജീവിതം അവസാനിച്ചു; വിവിക[”]ത്രസവനത്തിനും ഷുഠ്യാധികം സൈകളും സിഖിച്ചു; ചരംബാഡിയിൽനിന്നും സ്ഥിരരാശിയിലെത്തി; ഇങ്ങവരര എറക്കരെ ബഹിർമ്മവമായിരുന്ന മനസ്സും അന്തർമ്മവമായി ഭേദിച്ചു; യമാർത്ഥമം വിഭ്രാംഘവത്തിനില്ലെ സൈകളും ഏലും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ മനു കഴിഞ്ഞെല്ലാം എന്നപോലെ ഇവിടെയും വിപ്പരീതു[”] ഈ

ഡ്രാതിങനില്ല. അതും കയറരം മുക്കരമായ വില്ലാല്ലോ സംതനനായായിരുന്നു. ജീവിതത്തെ അതിന്റെ അലക്കാ രാവരണാജാജൈ നിദ്ര്രേഷം മാററി നഗ്നതുപത്തിൽ പ്രത്യ ക്ഷപ്പുചെന്തി. ചുരക്കത്തിൽ നാം “മനഷ്ട്രരാ”ഞാൻ നമ്മ ബോധചപ്പുചുത്തുനാതു് വിപരത്തനായാണോ. ഉ ലോഹത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചതിന്റെശേഷം തന്റെ കുട്ടികളുടെ വില്ലാലൂസത്തിലും തന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ലഭ്യമന്നതിലും തുടക്കം ചുണ്ടാ വിഷയങ്ങളിലും സപ മനോനിയമന്നതിലും തുല്യാഖ്യാം പ്രബന്ധിച്ചുവന്നു. പതിനെട്ട് വർഷത്തെ വില്ലാലൂസംകാണ്ടം മുപ്പതു വർഷത്തെ അല്ലൂപ്പനംകാണ്ടം ലഭിക്കാതെ ചല മുണ്ടാജ്ഞിലും ഇയ മുക്കപ്പതു വർഷത്തെ അന്നലോഹജീവിതം ലേവകനു് നംകി എന്നു് നിസ്സംശയം പറയും. “തന്നൊ താനറിയുക” എന്നുള്ള അപൂർവ്വ വും വിശിഷ്ടവുമായ പാഠം ഇക്കാലത്താണോ പറിക്കാൻ സൗകര്യം ലഭിച്ചതു്. ഭാഷാസാമിത്രത്തിലേയുള്ള ക്രിയ തിരിച്ചതും ഇക്കാലത്താണോ. പുസ്തകങ്ങൾ സത്രാലം വാക്കിക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലം ലേവന്നതുപത്തിലും മറ്റൊ പ്രകാരിപ്പിക്കുകയും, തന്നൊ അലിമുവികരിക്കുന്ന വിവിധ വിഷയങ്ങളുപരി ചിന്തിക്കുകയും, ആ ചിന്തകളെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും, വില്ലാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹിക്കുകയും, വിക്രാത്മികളെ അല്ലെങ്കിലി സഹായിക്കുകയും, അല്ലൂപ്പനാണോടു് അനുകമ്പാപൂർവ്വം പെഞ്ചമാടകയും, പലവിധത്തിൽ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, അവരുടെ ഉല്ലാസരംഗങ്ങളും ഉപഭോഗങ്ങൾ നടക്കുകയും, ഒരു പത്രം, ഒരു മാസിക ഇവയുടെ പത്രാധിപത്രം വഹിക്കുകയും, ഒരു ചെറിയ കുടംബത്തെ വഴി തെററാതെ പരിപാലിക്കുകയും, പരോപദ്രവം ചെയ്യാൻ തുരു

ങ്ങിയവിധം ജീവിക്കുകയും, ചുരുക്കം വില സൗഹ്യത്തോളം ടുച്ചടി പറോപകാരം, ആരബർമ്മാരി സ്പീക്കർഷു് പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഭോഗത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും വിരക്കിയേണ്ടം, തുാഗത്തിൽ ദുശാഖാഖിയേണ്ടം, ശാന്തിയെ കാശസുരഖിയായി അവലംബിച്ചും, പ്രശാന്തമായ ആത്മിച്ചവിന്റയേണ്ടംതു ടി ജീവിതം ഒരുവിധം നയിച്ചുപോകുന്നു. ലേഖകൻറെ ജീവിതം വില്ലോള്ളാസപരമായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനുജും സെന്റക്കുന്നു ജീവിച്ചും ഉപദേശാഗ്രഹപ്പെട്ടതാൻ സാധിച്ചു കുണ്ടലും പറയാതെ തരമില്ല. കളരിയിലും പദ്ധതിക്കുട്ടത്തിലും കാഴ്ചിയിലും, പിന്നീട് അഖ്യാപകൾ എന്ന നിലയിൽ വില്ലാലയങ്ങളിലും മന്ദിരങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ലോകമ഻്റ്റു തിലും ഗ്രഹത്തിലും വെളിച്ചിലും നിരന്തര സഭക്കുലും ഒഴി ഞൈ മുഖയിലും ബാല്യത്തിലും ദേശരൂപത്തിലും മലപ്പും യത്തിലും വാല്പുക്കുത്തിലും പലപല സ്ഥലങ്ങളിലും വിഹാരതിലും സന്ധവത്തിലും വിവിധ അവസ്ഥകളിലും സഞ്ചാരതിലും സ്ഥിരവാസത്തിലും ഇന്ത്യാനസന്ധാനന്തരിനം സ്വന്തം അവസംഗ്രഹക്കരണത്തിനം ജീവിതനിയമനന്തരിനം നാംവും തീരങ്ങളായ അവസരങ്ങൾ നേരിട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പരാധിനന്തരിലും അവയിൽ എത്രയോ തുച്ഛമായ ഒരു ഓഗം മാത്രമെ ഉപദേശാഗ്രഹപ്പെട്ടതുവരും സാധിച്ചിട്ടുള്ള എന്ന വ്യസനിക്കുന്നു. അവയിൽ ഭ്രിഡാഗ്രവും ഇന്ത്യാനന്തരായങ്ങളെ സ്വർണ്ണിക്കാതെയും മനസ്സിൽ പ്രവേശിക്കാതെയും പിന്താവിഷയാകാതെയും സ്പാതമാംമേമായി ഔവിക്കാതെയും പ്രവൃത്തിയിൽ പരിശീലിക്കാതെയും വിഫലമായിരുപ്പോയതെയുള്ളതു. മന്ദിരങ്ങളിലെയെ പലവഴിക്കും ആകർഷിക്കുന്ന പലവിധ ശൈത്യകളെക്കാണ്ടു് ലോകം നിരന്തരിക്കുന്നതിൽ എക്കാറബുഖിയേണ്ടിള്ളീ വർത്തിക്കുന്നതു് ദേഹ

അക്കംകേണ മരറാ അല്ലോതെ സാധാരണക്കാർഷി സാധ്യ മല്ല. കിട്ടിയതു ലാഭമെന്നു വിചാരിക്കാനുള്ളിട്ട്. ഒരു റാജാവും തനിക്കിനി ഇതിക്കുവാൻ ഭൂമിയില്ലെന്ന വ്രസനിച്ചു പോലും. അനന്തമായ വിജ്ഞാനത്തിനും അനേകം ജ തിക്കാൻ നോക്കിയിരുന്നവെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ ദരിക്കലും വ്രസനിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

1878-ൽ ഈ വേദകൾ ബി. എ. പരീക്ഷയും ഇ തന്റെ “ധർമ്മമാതാവായ” കലാലയത്തെ വിച്ഛപി രിംഗ്രേജ് സർവ്വവും ഗസിക്കാൻ ഒരു വിവൃത മുഖ തന്ത്രാട്ടിക്കിയിരിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ വകുത്തതിലേയുള്ള കാരി വച്ചു. അവിടത്തെ കമ്മ്യൂണിംഗ് ഇവിടെ പറയു ണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. പറഞ്ഞാൽ അവസാനിക്കയുമില്ല. ഒന്നു പറയാം; കാളേജിയൻനിന്നും സവാലിച്ചു കൊണ്ടുപോ നു ആദർശംകൊന്നിനും ഇവിടെ വലിയ വിലയോന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു സപാണാവികമാണെല്ലോ. പ്രമാണവും പ്രയോഗവും രണ്ടം വെള്ളേരിയാണെല്ലോ. ലേവു കന്റെ വില്ലാഭ്രാസ സ്കൂൾക്കുളിൽ മനിച്ചനില്ലെന്നാതും ഈ കലാലയത്തെയും വിശ്വാസമാരായ പ്രകാശമനാരേയും പററിയുള്ളവയാണെന്നും കേതിപ്പുൾപ്പെടും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ലേവുകൾ കാളേജ് വിച്ഛപിരിംഗതകിലും അതുകൂ യിച്ചുള്ള ബന്ധം ഇന്നും തുടന്ന് നില്ക്കുന്നണണ്ടുള്ളതും ചാരിതാർത്ഥമുജനകമായിച്ചുള്ള ഒരു സംഗതിയാണും. മിസ്റ്റർ റാസും, ഡാക്ടർ ഹാർവിയും ഇവിടെവിച്ചപോയതിൽപ്പി നോയും ആദ്ദേഹത്തോടും കൂടുമസ് “കാലത്രു” ശ്രദ്ധാശംസിയായ ഓറോ സദ്വാരം ശിശ്രമായട കൂട്ടത്തിൽ ഈ ലേവുകൾ അയച്ചുതരാണെന്നും. മിസ്റ്റർ റാസ് എധിന്നുവരും പട്ടണത്തിൽ ഒരു ഗൃഹം പണികഴിപ്പിച്ചും” അതിനും ത

என்ற ஜோலிஸமலதை ஸ்ரீகிள்ளாதினாயி “கேரளஸ் பிரூ” என்ற பேரை நான்கிடியினா. தன்ற ஜிவிதத்தை முபவர்களிக்காதின் மேற்குறுதமாய ஹெ விணிஷ்ட கு லாலயங் மேற்கூரை அனிவூலிசை பூஷித் தூநியும் தீய்காவலம் வர்த்திக்கை என்றமாறுமே ஹெ லேவகன் ஹனி பூந்தமிகான இழை.

കുദ്രോഗികളിവിതസ്വരണക്കിം.

(മാവേലിക്കര സ്റ്റേഷ്യൽ സ്കൂൾ)

ലേവകൻ സ്പദ്ധയന്തിൽ താമസിച്ചിരിക്കുന്നോ ആണ് പരിക്ഷയിൽ വിജയം സിദ്ധിച്ചുവെന്ന് മിസ്റ്റർ കുന്തു കൃഷ്ണപുണിക്കരുടെ എഴുത്തു വന്നതു്. എന്നിട്ടും കറ ചു ദിവസം തുടി അവിക്കെത്തന്നു താമസിച്ചു. ആ കൊ പ്ലത്തിൽ ലേവകന്റെ പ്ലേസ് പേര് മാത്രമെ ബി. എ. പരിക്ഷയിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചുള്ളൂ. അവർ പ്രാഹ്ലാദ റായിന്റെ മിസ്റ്റർ ലബ്ദിഷ്യിൻ, ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റന്റ് റായിന്റെ മിസ്റ്റർ മത്തുകമാരസപാമിപ്പിച്ചു, പേജുാരാ യിങ്ങനു മിസ്റ്റർ പി. രാമകൃഷ്ണൻ ഇവരായിരുന്നു. എം. എ. പരിക്ഷയ്ക്ക് പോയിരുന്നാവതും മറ്റും അക്കൗണ്ടം വി ജയംപ്രാപിച്ചില്ല. ലേവകൻ അന്ന് ഡിസ്ക്റീട്ട് സ്കൂളിൽ ചാർജ്ജുക്കുടി വധിച്ചിരുന്ന മിസ്റ്റർ റാസിന്റെ ഒരു കത്തു കിട്ടി. മാവേലിക്കര കൊച്ചുതന്നുരാക്കുന്നാരെ പറിപ്പിക്കുന്നതിന് തക്കണ്ണായ ഒരു തെളിവും തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് അ നും രാജൂം വാണിജ്ഞനു ആയില്ലും തിരുന്നാറു തിരുമനസ്സു് മിസ്റ്റർ റാസിന് ഒരു തന്ത്രയുള്ളതുന്നുവിശ്വാസം. ലേവകൻ കത്തു ചെയ്തു. ഇം ജോലി സ്പീക്കർപ്പാൻ സെയക തുമ്പേഡാ എന്നായിരുന്ന എഴുത്തു്. വീട്ടിലുള്ള വരുന്നെയും മറ്റും ചില ദേവിയായിരുന്നു. വെറെ നല്ല ഉദ്ഘാടനം കിട്ട

വാൻ വഴിയുള്ള പ്ലാറ്റ് ഇതിനെ പോകുന്നതു് മേൽഗതി ക്കു് ബംധകമാണെന്നായിരുന്നു ഇവരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ലേവകനു് ഉല്ലോഡമേം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും അല്ലൂപ്പകവുത്തിയിൽ അസം അല്ലും അഭിരച്ചിയിരുന്നായിരുന്നതിനാലും ശാഖിപ്രായവുത്ത്രാസം ഉണ്ടായി. ഈ സംഗതിയും ഗ്രാവിക്കർന്നിനു് വന്ന സഞ്ചാരത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതു് യുക്ക് തമപ്പേരുളിൽ ബോധവും മറ്റൊളിവരും ധരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരും ഇതിനെ സ്പീകരിക്കണമെന്നതുനു അഭിപ്രാധാരം ആക്കിയപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചു് മിസ്റ്റർ റാസിനു് മറ്റപടിയും അയച്ചു. തന്റെ ഈ നിശ്ചയം അസ്ഥാനത്തിലായില്ലെന്നു് പിന്നീടു് ലേവകനും നല്ലപോലെ ഒബ്ദായുംവന്നു. അനും ഈ ജോലി സ്പീകരിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നുള്ള മനസ്സുമായാനത്തോടും ആത്മവിശ്രദ്ധാസന്തോടും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അസംതൃപ്തി തുടക്കതെയും ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുനുവന്നാണു് ലേവകൻ തെററായോ ശരിയായോ വിചാരിക്കുന്നതു്. തുടെ ജയിച്ച വർ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചുകാണാൻ ഭൂടയായതും ലേവകൻറെ മനസ്മിരിയുള്ളു് ദേശജിച്ച ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. ഒരു മുപ്പതു കൊല്ലുത്തോളം അല്ലൂപ്പകവുത്തിയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു് കഴിച്ചുതുട്ടി. അതിനിടയുള്ളു് പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും ഇഷ്ടാഭംഗങ്ങളും മറ്റൊളിവുടെ വികുന്നകളും ഉണ്ടായി ഏകിലും തന്റെ ശാന്തമായ ചിന്തവും തന്റെ ക്ഷമയും തന്റെ ഇട്ടങ്ങളിൽ അനല്ലുമായ ആശ്രദ്ധാസം നൽകിയിരുന്നു.

മറ്റപടി അയച്ചു് അധികം താമസിയാതെ തന്റെ സതീർത്തമുന്നും സുസ്ഥിര മിത്രവുമായ ഭാതാവിനോടൊക്കെമിച്ചു് മിസ്റ്റർ റാസിനെ കാണുന്നായി തിരുവന്നെന്നു

ஏற்றுக்கூடிய போயி. அவிடெ வென் " ஸாயிப்பி ன க
ஷ உடனத்தை உத்தரவு" எழுதினதறிக்கிறும், அது அவ
டேவத்தின்ற விலையில் உபலேசனமாகிறும் அதற்கு மாறு
வாணி அவிடெக்கிணங்கத்தை மாவேலி கிரயீக்" திரியீ
யும்செய்து. திரியீக்காதினமாபு" அதிலிரும் திருக்காரம்
திருமதன்ஸ்ஸிலே இவும் காணித்து" கூபித்து" பருத்த ஒன்
ரள்ளி வாசுக்கத்தும் ஸுடுபுமாயி யரித்துக்கொண்டு" மாவேலி
காரை கொட்டாரத்திற் சென்று போன். மாவேலி கிரயீம் மரூ
முத்து கொத்துக்காரமாக்கி" பரியீக்காதிகாயி ஒண்
ஸ்ஸுப்புத் ஸ்ஸுரை குறைத்து நிறுத்தை ஸமாவித்திக்கூன்.
அங்காத்த அலுப்பாபகன் மிழை துழ்ச்சு ஏற்கொாராம்
அதிக்கூன். அதேயத்தினை ஈவுக்குஞ்சுதலோடுக்குடி த
கலவியீ மாரி. அதுதுதை அலுப்பாபகன் மிழை நாட
மதுாயுடு ஸாஹோமரன் ஸுங்கரியும் வி. ஏ. அதிக்கூன்.
அதேயே பிளிடு" முடாஸிற் கை யிஸ்ஸுக்கு" ரஜிஸ்ஸுாரா
யி வகுக்கைலால் உதேராயால் வகித்திக்கூன். ஹடக்கொலத்து"
திருவிதாங்குடியிற் ரஸியன்ராயித்தை மிழை வொலாய்
ஸாயிப்பின்ற உபலேசனப்ரகாரமாளை" ஹட ஸ்ஸுரை ஸமா
வித்துதையை" பருத்துக்குடிக்கொண்டு. ஹட ஸ்ஸுரை விலு கேல
கடிசோாக்குடி ஹாம் நடக்கைள்ளு".

പരിക്ഷാ വിജയാനന്തരം ലേവ്പനകർത്താവു് ആലു
മായി സ്വീകരിച്ച ജോലി മാവേലിക്കരെ സ്റ്റേഷ്യൽ സ്കൂള്
ക്കിലെ അബ്സ്റ്റ്രാപകസ്ഥാനമായിരുന്നു. ഇതു് മാവേലിക്കരെ
യും സമീപത്തുമിഴു തന്നുരാക്കേണ്ടതെങ്കിലും കോയിതന്നു
രാക്കേണ്ടതെങ്കിലും ഖാലയും പ്രത്യേക വില്ലുഭ്രാംഗാശാ
ത്മം ഗവണ്മെന്ററിൽനിന്നും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വില്ലുഖ
യമാണു്. മറ്റൊരുത്തികൾക്കു് ഈവിടെ പ്രവേശനം

അനന്നവദിച്ചിരുത്തുന്നീലു. കൊട്ടാരവള്ളപ്പുൽത്തന്നോയാണ്⁹ ഇതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൂടിരിക്കുന്നതു്. ലേവൈകൻ 1053-മാണ്ട് മിപ്രസം 1-ാംനും യാണു് ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്. അനന്നതന്നു ഈ വില്ലാലുഡയത്തിനു് ആരുരേഴു കൊല്ലുത്തെ പ ഷക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലേവൈകൻ കലാലുഡയത്തിൽനിന്നും സന്ധാരിച്ചു ആരുഭർജ്ജാഞ്ചോട്ടോടു്, ഇങ്ങവത്രുന്നാരിൽനിന്നും ലഭിച്ചു ഉപദേശങ്ങളോട്ടോടു്, അവങ്കുടെ സപ്രാപ്രവും ജീവിതവും നൽകിയ ദ്രോഗത്താഞ്ചോട്ടോടും കൂടിയാണു് അല്ലെങ്കിലും കരുത്തിക്കിൽ ആല്ലെന്നായി കാബെട്ടത്തുവച്ചതു്. ലോകപരിചയം ലേശംപോലും ഇല്ലാതെയും, പ്രമാണവും പ്രയോഗവും തമ്മിലും ആന്തരാഖ്യത മനസ്സിലാക്കാതെയും, വിദേശകളം മതലായ മനോനൃണാങ്കരം വികസിക്കുന്നതിനു മുമ്പും, താൻ രേഖരീതിക്കൂട്ടു ജോലിയുടെ ഗൈരവത്തെ യഥാവൽക്കരിക്കാതെയുമാണു് ലേവൈകൻ സദാ അപോഹംസ്ത്രീകരിക്കുന്ന ലോകപാരാഖത്തിന്റെ പട്ടികക്കാത്തു കടന്നു. മുന്നാൽ ദൈവാധിനംകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെങ്ങളുടെ അനന്തര മംകൊണ്ടു് താൻ തന്റെ ജീവിതോദ്ദേശമായി സപീകരിച്ചു വുത്തിയിൽ വലിയ പരാജയാംകൂടാതെ തന്റെ കൂടുന്നിൽവും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു്¹⁰ ഇന്നും അസാമാന്ത്രമായ ചാരിതാത്മ്പത്തിനു് ഘോത്വായ ഒരു സംഗതിയായി ടാണിരിക്കുന്നതു്.

ലേവൈകൻ ജോലി കൈയേററപ്പോറു ഈ വില്ലാലുഡയത്തിൽ ആരോ, ഏഴോ വില്ലാത്മികരം മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുമേണ വില്ലാർത്ഥികളുടെ സംവൃതം വല്ലിച്ചുവന്നു. മംബേവികരെ, എണ്ണക്കാട്, പ്രായികരെ, അനന്തരും, ആരമ്പിക്കും, ചെരുകോൽക്കും മതലായ കൊട്ടാരങ്ങളിൽനിന്നും വില്ലാത്മികരം വന്നുചേരുന്നതുണ്ടോ. മുരൈയു

ഒരു മാവേലിക്കരത്തനെ താമസവുമാക്കി. അല്ലോപ കനായിട്ട് ലേവകൻ മാത്രമേ അന്നംഭാഗ്യിയെന്നിള്ള. വി ഭ്രാർത്ഥികൾ പല സ്ഥാപ്പകളിലായിയെന്നാതിനാൽ അല്ലോ പന്ന കുറച്ച് ഭയ്ക്കമായിട്ടാണെന്നു. പത്ര മണിയും ഓം സ്ത്രീ രൂപ തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ആ സമയത്തു തന്നെ എല്ലാവരും വന്നചേരുക അതു സാധാരണന്നെല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ലേവകൻറെ നിഷ്കർഷക്കാണ്ടം മറ്ററം ഈ വി ഷയത്തിൽ വളരെ വ്യത്രാസം വന്നിരുന്നു. വിഭ്രാത്മി കൾ ലേവകൻറെ സാമനയം നിമിത്തം ദ്രോഹവും സകല ഉപദേശങ്ങളും അന്നസരിച്ചു് പ്രവർത്തിച്ചുവനു. പത്ര മണിക്കൂട്ടു് ക്രഷണം തദ്ധാരായില്ലെങ്കിൽ വിഭ്രാത്മികൾ ഉണ്ണം കഴിയുംതെങ്കിൽ :സ്ത്രീളിൽ മാജരായിവനു. ക്രഷണം തദ്ധാരായി എന്നു് അറിവിക്കബോധം ചെന്നു് ദ ക്രഷണം കഴിച്ച വരവാൻ അന്നവാലവും നൽകിയിരുന്നു. വിഭ്രാത്മികളുടെ അന്നസരണ മതലായ പ്രധാനമായ സങ്കപ്പാവംനിമിത്തം സ്ത്രീ രേണും വളരെ സുകരമായി തന്നെ ഇരുന്നു. ഇവിടെന്നു് ലേവകൻ ആല്ലും പഠിച്ച പാഠം ദ്രോഹമാണു്, വിശ്വിഷ്ടവും വിജയപ്രദവുമായ രേണുപകർണ്ണം ദ്രോഹിതതാണു്. ലേവകൻ താൻ വരിച്ച തൊഴിവിൽ ആല്ലുവന്നാനും അവവംബിച്ചുവന്ന നയവും ഇതുതന്നെയാണു്. അല്ലോപക്രൂതിയിൽ ലേവകൻു് വല്ല വിജയവും സിലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഈ നയാവലംബനനിമിത്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണു് എന്നിള്ളതും അ ദ്രോഹങ്ങാഗ്രമായിട്ടുള്ളതാക്കനു. വിഭ്രാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ വലിച്ചുതോടുള്ള രേണസ്ഥാപനരിനേയുംകൂടി നിയമിച്ചു. മംഗ്രീഷ് സ്ത്രീ പരിശോധിക്കവാൻ മിസ്റ്റർ ബർബി എന്നാൽ യുദ്ധശ്രൂണ്ട സാധിപ്പും നിയമിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ലേവകൻ ആരു കൊല്ലും തികച്ചു് ദ്രോഹത്തും സ്ത്രീളിൽ ഇരു

നൂ. അതിനിടയ്ക്ക് “അല്പുംപക്വമുത്തിയെക്കരിച്ച്” പല തും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും തനിക്കും സെറക്കുമ്പോൾ. ഇതി നൂമുറാമെ പ്രസിദ്ധനായ കിളിമാനുകൾ ചിത്രമെഴുത്തു കോ കിത്തനുരാൻ, വിശ്വവായനയിലും മറ്റൊരു അതിനിട്ടണായ ക്ഷേത്രാങ്കരനുരാൻ വെല്ലും, സംഗീതം ഇവയിൽ വിശ്വനായ അനന്തചുരുത്തു വെരുള്ളു കോകിത്തനുരാൻ, അതിബുദ്ധിമാനം എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഇന്താനമുള്ള യാളിം മിസ്സർ കൂളിനു പണ്ഡാല മതലായവരുടെ പിതാവുമായ “കാവലിത്തനുരാൻ” എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഉദയവമ്മ രാജാവും മതലായവരുടെ പരിചയവും പിന്നീടുണ്ടാക്കിയും സംഖാദിക്കുന്നതിനും ഇടയായി. ചിത്രമെഴുത്തു് രവിവമ്മ കോകിത്തനുരാൻ അക്കാലത്തു് അധികവും ഭോംബേ മതലായ സ്ഥലങ്ങളിലാണു് താമസിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഗൈകവാർ മഹാരാജാവിന്റെ ചുത്രതായി പണികഴിപ്പിച്ചു കൊട്ടാരത്തെ സവിശ്ശേഷം അലക്കരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ട ചിത്രങ്ങൾ എഴുതിവരികയായിരുന്നു. അലപ്പുഴ വൃംഘാരം മിസ്സർ ഡാറാ സായിപ്പിനും അമേരിക്കയിലേക്കു് അയക്കുന്നതിനും അനേകം ആലോച്ചപ്പേരും മാവേലിക്കരെ വച്ചു് ഇദ്ദേഹം എഴുതുന്നതു് ലേവകൻ കണ്ടിട്ടണ്ടു്. കണ്ണതായ രാജാവിനും കാവലിത്തനുരാനും ഇംഗ്ലീഷിലും നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. കാവലിത്തനുരാനമായിട്ടാണു് ലേവകൻ അധികം പരിചയിക്കാനിടയായതു്. രണ്ടുപേരും അഞ്ചുംപതും നിർവ്വാജമായി സ്നേഹിച്ചുവന്നു. തൊറാളു തോറാം ഇദ്ദേഹത്തിനേയും മാസത്തിൽ രണ്ടു തവണ വിതം മറുള്ളവരെയും ലേവകൻ സന്ദർഭിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇന്ന് തെത്തെ പരപ്പനാടു് വലിയ രാജാവായ രാജരാജവമ്മ കോകിത്തനുരാനും, മാവേലിക്കരെ വലിയ രാജാവായ ഉള്ള

വമ്മരാജാ ബി. എ.-യു., ദേവസപം കമ്മീഷണറായിരുന്ന രാജരാജവമ്മ എം. എ., ബി. എൽ.-൦, പദ്ധതിനായ ഡ പ്രൂട്ടി കളക്കുർ ചവിഹമ്മശാജാ എം. എ., ബി. എൽ.-൦ അംഗങ്ങൽ റിഷ്യവർത്ത്തിലുംപ്രേട്വരാജിരുന്നു. ഇതുടക്കാ തോറും ഇപ്പോൾ പേരു് ഓമ്മയില്ലാത്തതായി പല തന്നെ താക്കരാങ്ങം പറിച്ചുവന്നു. ദേവസപം കമ്മീഷണറവർക്ക് ഒരു രണ്ട് സഫോററമാരും ഒരു മാത്രലുന്നു ഉചയവമ്മരാജാവിന്റെ ഒരു സഫോററനും ചിത്രമെഴുത്തു കോയിത്ത നുംബരാഞ്ഞൻ ഒരു ചതുരം അനു പറിച്ചുവരുന്നണഭായിരുന്നു. ഇതു തുടക്കാതെ ന്രാധാധിപനായ മിസ്റ്റർ രാമൻതന്മീ, പ്രസിഡന്റ് മജിസ്ട്രേറ്റ് തുള്ളിൻ പണ്ഡാല, പോലീസ് അസിസ്റ്റന്റ് സുപ്രഖ്യാത് മി. ഗോവിന്ദൻതന്മീ മതലായ വർക്ക് മറുപ്പ് പാളിക്രൂട്ടിലുണ്ട് പറിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും ലേവക്കണ്ണൻ വാസസ്ഥലത്തു വന്നു് പലതും ഫോടിച്ചു പിക്കാറുണ്ട്. സക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രൂലിലെ അന്നങ്ങൽ ഷൈഡിലറമായ അതുളായിരുന്നു. പിന്നൊരു അരു സ്ഥാനം സാത്തീകനായ മി. കൈരൻ പണ്ഡാല വഹിച്ചിരുന്നു. ആരു കൊല്ലംകൊണ്ട് ഒരു തോതും ലാക്കാക്കാതെ പറിച്ചിരുന്ന ഇരു വില്ലാത്തിക്കുളു ഗ്രാമാദ്യർമ്മം അല്ലെസിപ്പിച്ചു് അന്നു തെരു മട്ടിക്കുളവും ജീവാർധനാർധവും വരെ ആക്കവാൻ ലേവക്കനു് സാധിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലർ ലേവക്കൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതിൽപ്പിനൊ വന്നചേന്തിട്ടുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇരു മാസുനാരായ റിഷ്യനാക്ഷ് ഇന്നും ലേവക്ക നോട്ട് നിവർത്താജമായ സ്ക്രൂമവും ഭക്തിയും ഉണ്ടാക്കാം ആളുമായി സർദ്ദുകലാശാലാ പരിക്ക്ഷയിൽ ചേന്ത്

വിജയം സന്ധാരിച്ചതു് മേലുറെതെ ശിഷ്ടനാരാധിങ്ങൻ വെന്നാളുള്ളതും സൃഷ്ടിക്കമാണ്. 1059-ാമാണ്ടു് മേടത്തിൽ മിസ്‌റർ റാസ്” ഫല വിച്ഛോകനാതാധി അറിപ്പത്രു് ലേവകൻ തിരുവനന്തപുരത്തു് ചോയിരുന്നു. മിസ്‌റർ റാസിനെ ചെന്ന കണ്ണദ്ദോപ്പാദം ലേവകനെ കൂട്ടത്തെ ശബ്ദം തിരുവന്തിൽ ആലപ്പുഴ മഹയുമാസ്‌ററരാധി നിയമിച്ചു് ഒരു കിലേക്ക്” എഴുതിക്കിട്ടുണ്ടു് അഭ്യുദയം പറഞ്ഞു. അനും ആലപ്പുഴ മഹയുമാസ്‌ററരാധിയിൽനാ കണ്ണതുണ്ണിമേനുവൻ അവക്കെള്ള വിശാവം തിരുനാടം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി ലേ പുതുൻ ശ്രീ. നാരായണൻതയി അവക്കെട ട്രുട്ടാ യി കൊട്ടാരത്തിൽ ഏരുച്ചത്തിനു പകരമാണ്” ലേവകനെ ആ സ്ഥാനത്തിൽ നിയമിച്ചതു്. മിസ്‌റർ റാസ്” സാധി പ്പു് ഓപാകന അവസരത്തിൽ നന്ദകിയ സർട്ടിഫിക്കേഷൻ റിൽ ഒരു ദിക്കിൽ ലേവകനെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുനെ പറഞ്ഞി ട്രുട്ടു്: “ശാന്തനം ബുദ്ധിമാനം സ്ഥിരപ്പുരാതനശിലനമായ ഇംഗ്ലീഷു, ഇപ്പുകാരമാണു ഒരു വിദ്യാലയത്തിനു് സമജമായ ഫല ഭംഗംഡാരം ഇന്ത്യാട്ടം, തന്നെ ശിഷ്ടനാരം സരുലും ശിക്ഷിയ്യും അല്ലെപ്പിയ്യും ചെയ്യുതുകൊണ്ടു്, അവരിൽ പലങ്ങം തിരുവനന്തപുരത്തെ രാജകീയ വിദ്യാലയത്തിൽ വന്നു് മാറ്റിക്കലേപണൻ സ്ഥാപ്പിക്കുന്ന പ്രവേശനം സന്ധാരിക്കുന്നതിനു് പ്രാപ്തനാരാധിതീന്റു്.” മിസ്‌റർ റാസ്” ഉടനെതനെ ശീരക്ക്” ചോകയുംചെയ്യു. ചീവുകഴിപ്പത്രു് പാട്ടിക്കുടം തുറന്നുപ്പോറം ലേവകനു് സ്ഥലം മാറ്റ ഇത്തരവു കിട്ടി. സ്റ്റേഷ്യൽ സ്കൂളിനെയും തന്നെ ശിഷ്ടനാരേയും പിരിഞ്ഞുചോകനതാണു് ലേവകനു് അ നല്പുമായ വെമ്പന്നപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശിഷ്ടനാരുടെ മനസ്മിതിയും ഇപ്പുകാരമാധിക്കാവനു് വിശ്വാഗാവസ്ഥ

രത്തിൽ അവക്കുട ഭവഭാവവും നയനങ്ങളും സ്പീഷ്യിലായി തെളിയിച്ചു. ഏതായാലും ഇടവം 30-ാം ഷൈം "പാശ്ജ" വിട്ട് അലപ്പുഴക്കു തിരിച്ചു. ലേവകൻ സ്പീഷ്യർ സ്ക്രൂ തീർ ഇരുന്ന കാലത്തു് ആറുഡണഡൽ ഇളിയ തന്മുരാൻ തിരമനസ്സുകൊണ്ടും, അവിടത്തെ പുതുനാരായ കൊച്ചുതന്നു രാക്കുമായോ, അവക്കുട ട്രെറായ മി. റംഗരായകും, ദിവാൻ പേജ്ഞാർ മി. ശങ്കരസബ്രഹ്മായും, ദിവാൻ മി. രാമതൃഷ്ണകുമായും, മി. റാസും ഈ സ്ക്രൂ റംഗാക്കുയിട്ടുണ്ടാക്കിയതും ഇവിടെ പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ലേവകൻ അവിടെ ഇരുന്ന അരുടു കൊല്ലുക്കാലവും തന്നെറു വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും തന്മുരാക്കുമുകളും ധാരതാരത്തുള്ളിയും ഇടകൊട്ടതിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ അവതിരിക്കിനംധാരാ തൊട്ട് അനിഷ്ട വചനമോ പ്രവൃത്തിയോ ഭാവമോ ദരിക്കു മും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. മാവെലിക്കരെ സ്പീഷ്യർ സ്ക്രൂ റംഗ ലേവകൻ" വാസ്തവതിൽ അല്ലോ പനവിഷയത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷാക്രമപാഠംശാഖയെന്നു അഭിരുചിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നാണു" ലേവകൻ ബാലന്മാരെ ദരിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ സംശ്ലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ റിതിയും പ്രായോഗിക പരിക്ഷകൊണ്ടും ഗ്രഹിച്ചതു്. ഈ തിരിക്കിനുമാണു" ലേവകൻ" പിന്നീടു് അലപ്പുഴ, കോട്ടാർ, പറവുർ മുതലായ വലിയ വില്ലും ചുരുക്കുന്നതു് ഓരോധി തപം കയ്യേറു നടത്തുന്നതിനു് പ്രാണ്ടി ലഭിച്ചതു്. പിന്നീടും നന്നാരണ്ടു തവണ ലേവകൻ തന്നെറു അതല്ലത്തെ പ്രവൃത്തിരംഗമായ സ്പീഷ്യർ സ്ക്രൂളിനേയും, തന്നെറു ശിശ്രൂന്നാരിൽ പലരേയും സംശ്ലിക്കകയും അവക്കുടയും—ഹരിപ്പാടു് അനന്തപുരത്തു് കോട്ടാരത്തിൽ തന്നെറു ശിശ്രൂന്നായ മാണജർ കോയിതന്മുരാൻറെയും—ഒന്നുമഹപ്പുത്രമായ അതു

തിമ്രം സപ്രീകരിച്ചു് നാബദ്ധ ദിവസം താമസികയും വെ
യുട്ടണ്ടു്. ഇവരും അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലുണ്ടു്. ഇവരിൽ ചിലർ ലേവകൾ തന്റെ
വാസസ്ഥലത്തു വന്നു് സദർിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം
അവരിൽനിന്നും പല സ്കൂളും ചിന്മാരും ലേവകൾ ഉണ്ടു്.
നാലുത്തിഎഴു കൊല്ലും മുമ്പു് ഉത്തബിച്ചു ഒരു
തരം ശിഖാശ്രൂഢാം ഇന്നും അങ്ങെ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ നില
നില്ക്കുന്നാണെന്നുള്ളതു് ഇങ്കുടക്കിം അനുസ്ഥായ കുതാര്യം
തയ്ക്കു് മേതുവായിട്ടുള്ള ഒരു കാൽഞാണു്. 1057-ാംബന്തു്
മീനമാസത്തിലാണു് ലേവകൾന്റെ പ്രിയ മാതാവു് പരലോ
കം പ്രാപിച്ചതു്. സുവക്ഷണാണു് എഴുത്തു വന്ന
പ്രസാദം അതുപരിവസതെ അവധിയുള്ളപെക്കിച്ചുംവച്ചു്
സപദേശത്തെയ്ക്കു പോയി. മാതാവിന്റെ ചരമത്തിനശേ
ഷം കുറച്ചുംകൂടി അവധിയുള്ളപെക്കിച്ചു. ഇക്കാലം മഴവു
നും സുരിന്തു് വൈക്ഷണായിട്ടാണു് അനവദിച്ചുവന്നതു്.
ഇതു് മിസ്റ്ററർ റാസിന്റെ ലേവക്കേന്നുള്ളതു് പ്രത്യേക
ഭാവത്തിന്റെ ഒരു ദിശാന്തരമാനുണ്ടെന്നും വിചാരി
പ്പാൻ. മിസ്റ്ററർ റാസ് തീരുമാനം സ്ഥാനം മിസ്റ്ററർ
ഹാർട്ടിയാണു് കൈയ്ക്കുറഞ്ഞു. അദ്ദേഹവും ലേവകൾന്റെ
ഗ്രാനാമല്ലതെന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിക്കയ്ക്കിനാണു്
ലേവകൾ ആലപ്പുഴയുള്ളതു് സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവു കിട്ടി
യതു്.

ലേവകൾ ആലപ്പുത്തെന്ന സാഹിത്രവിഷയത്തിൽ
എക്കണ്ണൻ അഭിരുചി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ
പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവസരം കി
ട്ടേബാളാക്കേണ്ണും ഇംഗ്ലീഷു് പുസ്തകങ്ങളും സംസ്കൃത കാ
വ്യാജകളും മലയാള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഒന്നാക്കിവന്നിരുന്നു. ഇക്കാ

ലത്താണ്" പഴയ മാപ്പിള തിരുമത്തപ്പാട് മേൽപ്പത്തുർ ഭട്ട
തിരിയുടെ നാരാധൻനീയം മഴവനും ഭാഷാവ്യാഖ്യാനങ്ങളും
ചക്രടി പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതു്. ഈ പുസ്തകം കൊട്ടാരത്തിൽ
നിന്ന് വാഞ്ചിച്ചു് ആവാദചുഡാം ഒരു പരിപ്പുത്തി വായി
ചു. ഇതിൽനിന്നും അല്ലെങ്കിലും സംസ്കൃതജ്ഞനും, ഭാഷാപ
രിചയദ്വും, ഇവ രണ്ടിനേയുംകാരം കൂട്ടുതലായി അനേകം
സാരങ്ങളായ ശത്രപ്പാട്ടും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനിടയായി. ലേവ
കൺറ ഗ്രന്ഥപാരാധനരീതികോണ്ട് തനിക്കു് അന്നല്ല
മായ മുന്നം സിലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പറയാതിരിക്കാൻ നിവു
യില്ല. അധികം പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കയില്ല. നല്ല പുസ്ത
കങ്ങൾ മാത്രം വായിക്കു പതിവുള്ളൂ. വായിക്കുന്നതിൽ
നിന്നും സാരമായി വല്ലതും ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കണമില്ല. ഈ
നാം ഇതുതന്നും പതിവു്. ഈ വിധത്തിലാണ്"വി
ഗ്രമാവസരങ്ങളെ നയിച്ചുവന്നതു്. ഇതിനുംപുരാമ മി
ക്ക ദിവസവും സാധാരണകാലത്തിൽ മാവേലിക്കരനിന്നും എക്കു
ഞ്ചേരം രണ്ട് മെത്തൽ കൂറുകളും ക്ഷേത്രത്തിൽ
ശൈരൻ പണ്ഡാല മുതലായവരെംടക്കൂടി പോകുന്നതും പ
തിവായിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾടെ വിശയത്തിലെന്നാപോലെ
സ്ക്രിപ്റ്റുകളും വിശയത്തിലും ലേവകൾ ഒരു നിയമം
തന്നെയാണ്"സപ്രീകരിച്ചിരുന്നതു്. സ്ക്രിപ്റ്റുകളാർ ചുരു
ക്കമായിരുന്നു. അവരിൽനിന്നും വല്ല മുന്നങ്ങളും ഗ്രഹി
ക്കാൻ നോക്കി. ഈ റിതിയിലാണ്" ആളുമേതനെ ജീ
വിതം ആരംഭിച്ചതു്. വിനോദങ്ങളിലും മറ്റൊം ലേവകൾ
വലിയ താല്പര്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ലേവകൾ
മാവേലിക്കരെ ഇരുന്ന സമയമാണ്" സർക്കലബാശാല വക
ക്കാൻവെക്കേണ്ടതു് മദ്രാസിനു പോയതു്. അന്നും ത
നിറ ജേപ്പുണ്ടായിരുന്ന സെസാഫ്പുട്ടയിൽ കൂഷി വില്ലാള്ളാം ചെ

യുവരികയായിരുന്നു. അവിടെ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കൂടുതൽ തൊട്ടത്തിലാണ് “താങ്കൾ ചുമ്പിച്ചുതു”. കാണ്ടബേക്കേഷ്യൻ
സെനറു “ഭൗതികിൽ വച്ചായിരുന്നു. ബക്കിങ്മാം പ്രഭവാ
യിരുന്ന അന്നാത്തെ ചാൻസലർ. പ്രസില്ലന്റെ രംഗനാ
മ മുതലിയാർ അവർകളാണ്” കഴുതിൽ ഇട്ടു “എന്ന
ചിന്മാന ധരിപ്പിച്ചുതു”. ഇതു 1056-ൽ ആയിരുന്നു. ലേ
വകൻ മാവേലിക്കരെന്നിനും പിരിഞ്ഞുപോയെന്ന അവസ
രത്തിൽ തന്റെ ശിശ്യന്മാരായ കൊച്ചുതന്ത്രവാക്കന്മാർ
ലേവകൻ “ങ്ങൾ അന്നമോദനപ്പെട്ടതവും സ്നേഹചിന്നവും ന
ല്ലെങ്കിലുായി.

(ആലപ്പുഴ, കോട്ടാർ ദൈവസ്ഥലം)

1059-ാമാണ്ട് മിറ്റുനം 1-ാം ലേവകൻ ആല
പ്പുഴ എത്തി അന്ന ചാർജ്ജു “വധിച്ചിരുന്ന വാനേൻഡപ
രാജു രണ്ടാം വാല്ലുരാരിൽനിന്നും ചാർജ്ജു” എററു “ജോ
ലിയിൽ പ്രഭവിച്ചു. ആലപ്പുഴ സ്കൂൾ അന്ന് ഒരു ഡി
സ്കൂളുക്കും സ്കൂൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഇവിടെ പതിമുന്നു കൊ
പ്പുത്തിനു മുമ്പ് “ലേവകൻ രണ്ട് കൊപ്പുക്കാലത്തിലബ്യികും
പഠിച്ചിരുന്നവെന്നുള്ളതു” മന്ത്രപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. ലേ
വകൻ 60 മുതൽ 80 വരെ സ്നേഹിതാട്ടക്കൂടിയാണ് ഇവി
ടെ നിയമിക്കപ്പെട്ടതു. സ്നേഹിതു സ്കൂളിൽ 45 ആപാ ആ
യിരുന്നു വേതനം. ഇതു സ്കൂളിൽ 16 കൊപ്പുത്തിലബ്യികും
ലേവകൻ മഹാദൈവയായിരുന്നു. ലേവകൻറെ ശൈത്യ
നം മുഴുവനും ഇവിടെയാണ് വ്യയംചെയ്യുതു. 45 കൊ
പ്പുത്തെ പാവനചരിത്രതാട്ടക്കൂടിയ ഇതു സ്കൂൾ 1084-ാ
മാണ്ട് ഗവൺമെന്റ് റിയൽനിന്നും നിരത്തുകയാണെങ്കായതു.
ഇപ്പോൾ ഇതാ ആതു വിണ്ടും മഹമ്മദിയ വില്ലുലയമെന്നു

നാമദയയത്തിൽ പുന്നജ്ജീവനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈതി റന്തിനം ആ വില്ലുാലയയത്തിന് ഒരസാധാരണഭായ ജീവ മഹക്കളിയുണ്ടുണ്ട്. അനുഭാവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങേകെ കൊല്ലുംഡിക്കായിട്ടു് അങ്ങേകം ബാലന്നായടെ ഉള്ളിൽ വി ജീവതാനവാപനംചെയ്യു ഒരു ഫ്രേഞ്ചുഭായ സ്ഥാപനത്തിന് ശ്രദ്ധാദാനം വരുന്നുണ്ടോ എന്നാക്കാമെങ്കിലും, അതു ഒഴിപ്പും നാശം സം ഭവിക്കാൻ ഇടയില്ലല്ലോ. മനഷ്യർ ഇനിക്കും, മനഷ്യർ മ രിക്കും, എന്നാൽ വില്ലരുടു് രിക്കലും നാശമുണ്ടാകയില്ലെങ്കിൽ തത്പരം ഇതിൽനിന്നും നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണോ.

ലേവകൾ ആളുപ്പുഴ ഡിസ്ക്രീട്ടു് സ്ക്രൂ ദ ചാഞ്ച ട്രിപ്പോറ്റ അവിടെ ചില കഴിപ്പുങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടുതലാളായി മൈറ്റ്‌മാറ്റുർ ഇല്ലാതിരുന്നാതിമിത്തം ഒരണ്ടിവിശയത്തിൽ പല നൂറ്റന്തകളും വന്നചേരുവാൻ ഇടയായി. അന്തുനിമിത്തം ലേവകൾന്റെ ആളുത്രാത്രം കഴിപ്പുങ്ങൾ പരിധിച്ചിട്ടു് ദരിംബായ ഭരണരീതി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈതിന് അധികക്കാലം വേണ്ടിവനില്ല. താൻ മാവേലിക്കരെ ആളുമായി പരിക്കൂട്ടുത്തം, അവിടെ പിജയമായി കലാശിച്ചുതുള്ളായ ഭരണനയം ഇവിടെയും മലവരത്തായിരുന്നു പരിണമിച്ചു. മാവേലിക്കരെപ്പോലെ ഒരു തരം വില്ലാത്മികരു മാത്രമല്ല ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു്: വിവിധവർഗ്ഗത്തിൽ തുംസ്ക്രൂവയും, വിവിധ സ്വത്വാവമജ്ജുവയമായ വില്ലാത്മികളാണു് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഇവരിൽ പ്രായം കവിത്തവയും, യുദ്ധസൂക്ഷ്മകൾ എന്നാണുപോയും ഇല്ലാതിരുന്നില്ല. ഇവർ കേവലം നേരണ്ടുവാക്കിനായിട്ടാണു് വന്നിരുന്നതു്. സ്ക്രൂളിക്കൾന്റെ സ്ഥാനംതന്നെ അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. അധികം വില്ലാത്മികളും രണ്ടും മൂന്നും നാഴിക കിഴക്കും, തെക്കും, വട

കണ്ണ നിന്നായിരുന്ന വന്നകൊണ്ടിരുന്നതും പഞ്ചിക്രൂടം പിണ്ഠാവും കടപ്പറത്തിനും അങ്ങാടികൾ അട്ടത്തായിരുന്ന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും പഞ്ചിക്രൂടം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥല തിനു “വലിയ കപ്പിത്താൻ പറന്തു” എന്നായിരുന്ന പേരും പണ്ടു് ഒരു ഉണ്ണശസ്ത്രഗായ ഡച്ചു് കപ്പിത്താനോ മരോ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമാണെന്നു് പറത്തുകേട്ടിട്ടുണ്ടു്. രാത്രികാലഘട്ടിൽ കപ്പിത്താൻറെ ഉപദ്രവമുണ്ടായിരുന്നതു. സമീപവാസികൾ അനും വില്ലാല്ലാസതല്ല രന്നാല്ലോതിരുന്നതുകൊണ്ടു് പല അസൈരക്കുംഞ്ഞുള്ളും, ചില്ലുര ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വില്ലാലയവളപ്പിനും അടവില്ലാതെയും ഇരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു് പലവിധമായ അസഹ്യതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ലേവകൾ വന്നു് അധികം താമസിയാതെതന്നു ഇഴ വിവരം കാണിച്ചു് ദ്യാക്ഷർ ഹാംഗ്രി സാധിപ്പിനു് എഴുതിഅയയ്ക്കുയും, അഭ്രേഹം അചിരേണ ലേവകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ വളപ്പിനു ചുറവും മതിലകൾ കെട്ടി ഗൈരകൾ ഇടുന്നതിനു് ഏപ്പാട്ടചെയ്യും ചെയ്യു. ഇതുകൂടാതെ വളപ്പിനകത്തും ഒരു കിണറം കഴിപ്പിച്ചു്. ഇതുയും സാധിച്ചതോടുകൂടി വെളിയിൽനിന്നു മുള്ളു ഉപദ്രവങ്ങൾക്കു് വളരെ കുറവും വന്നു. അനും സ്കൂളിലെ എററവും ഉയൻ സ്കാലു് അബ്യാംസ്കാലു് (ഇന്ന തെരു അബ്യാം ധാരം) ആയിരുന്നു. ലേവകൾ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചേപ്പാടം നുറിന്നാലുതോളം വില്ലാത്മികളും, ആരോ എഴശാ വാല്ലുാമായം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാറം “കട്ടി” എന്ന പേരായ ഒരു ഇഴചിവനമായിരുന്നു. ഇരു മനഷ്യന്മാരുണ്ടായാണ് തോന്നുന്നു, ഇഴ സമുദ്ദായത്തിൽനിന്നും അല്ലെങ്കിലും സക്കാർ സബ്രീഡിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചതും. ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു് വില്ലാത്മികളുടെ സംഖ്യ ഇരട്ടിക്കണ്ടായിരുന്നു.

യും, കൂട്ടതൽ വാല്പ്പാനാരെ നിയമിക്കും ചെയ്യു. 1061-ഓ
മാണ്ഡ് അല്ലോ വിശാവം തിങ്ങനാൽ മഹാരാജാവും അതുല
പുഴു സ്ക്രിപ്റ്റിലും സമ്പ്ലിക്കേഷൻ അവസ്ഥയിൽ വില്ലോ
ത്മികൾ ഒരു മംഗളിച്ചതും സമ്പ്ലിക്കേഷൻ ചെയ്യു. അട്ടഞ്ഞ
കൊല്ലും അവവരി മാസത്തിൽ ഡാക്ടർ ഹാർഡി അവർക്കുള്ള
ടെ ശ്രദ്ധാർപ്പകാരം അതുലപുഴു സ്ക്രിപ്റ്റിലും ഒരു മംഗളി
അക്കക്കേയും, വേറെ അപേക്ഷകന്മാരണായിരുന്നിട്ടും ലേ
വകനെത്തന്നെ 100 മുതൽ 200 ശ്രദ്ധാവരെ ശന്വളിത്തിൽ
മെഡ്യമാസ്റ്റുരാക്കക്കും ചെയ്യു. പിന്നീട് പോലീസും സു
പ്രണായ മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ തന്ത്രിയെ സഹായാല്പ്പാപ
കനായും നിയമിച്ചു. അല്ലത്തെ കൊല്ലും പരീക്ഷയിൽ ഒ
രിച്ചവരിൽ ഒരാളാണോ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടറായി ഈ
പ്ലോറു പെൻഷ്യർ പററിയിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ പരമേശ്വര
രംപിള്ള. മെസ്കുളിക്കിയതോടുള്ളിട വില്ലോത്ത്മിക്കുള്ള
ടെ സംഖ്യയും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. അന്നും അട്ടഞ്ഞങ്ങളം
മെസ്കുളിക്കുള്ള ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവവലപുഴു, ചേ
ത്തല, ചൈയ്യും, പറവുർ, ചങ്ങനാട്ടുരി, തിങ്ങവല്ലും, മാ
വേലിക്കര, ചൈങ്ങന്തുർ, ഹരിപ്പുട്ട് ഇതലായ സ്ഥലങ്ങൾ
കൂടിനിന്നും അന്നേകം വില്ലോത്മിക്കുള്ള അതുലപുഴു ചെ
മസിച്ച പഠിച്ചിരുന്നു. ഇതോടുള്ളിട മുമ്പണായിരുന്ന മു
ന്ന കെട്ടിങ്ങഡിക്കം പുറമെ ഒരു കെട്ടിടവുംതുള്ളിട പുത്രനാ
യി പണികഴിപ്പിച്ചു. കൂട്ടതൽ അല്പാപകനാരേയും ഒരു
മുൻഷിയേയും നിയമിച്ചു. ഒരു കായികാല്യംസശാലയും
സ്ഥാപിച്ചു. കോട്ടാർ മെഡ്യമാസ്റ്റുരാക്കിയന്നു മിസ്റ്റർ ഡ
ണ്ണി എന്നാരു ധനരായെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രിപ്റ്റിലും പ്രണായിയും
നിയമിക്കുണ്ടായി. ഡാക്ടർ ഹാർഡി ഡയറക്ടർസ്ഥാനം
വഹിച്ചിരുന്നു. അതിനെമുമ്പു മി. വാസുദേവറാവു ഇംഗ്ലീ

ഈ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ രായിൽനാം. ഇള്ളേഖനത്തെ കോട്ടാർ എഹഡ്യ്‌മാറ്റുരായും അരയച്ചു. ഡാക്ടർ ഹാർപ്പി നേരംഞ്ചു തവണ പദ്ധതിക്രാന്തം സമർപ്പിക്കുകയും, വേണ്ട ഉപഭോഗ അംഗീകാരം നല്കുകയും ചെയ്തു. സ്കൂൾ കുമേഖ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവന്നു. ലേവകൻ അന്നാത്തെ ജില്ലാക്കോർട്ടിനു സമിച്ചു ഹിന്ദുകൾ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തും താമസ മാക്കിയിരുന്നതിനാൽ കാലത്തും വൈകീട്ടും ഏകദേശം രണ്ട് നാഴിക മുരം നടക്കുംബന്ധത്തായിരുന്നു. അന്ന് യൈത്ര്യനു മായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു സാധിച്ചുവന്നു. ആലും സ്കൂൾ സമയം 9 മുതൽ 4 മണിവരെ ആയിരുന്നു. പിന്നീടാണ് “10 മുതൽ 4 വരെ ആക്കിയതും” ശനിയാഴ്ച സാലും സ്കൂൾ ദിവസമായിരുന്നു. ലേവകൻ 62-ാമാണ്ടിൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. അന്നും തന്റെ വിത്രുമാവസ്രത്തെ മുമാ വൃയ്യം ചെയ്തിപ്പി. “കോയിമ ശാസ്ത്രി” എന്നാരാളിന്റെ സഹായത്തെടുത്തുകൂടി ഭോജച്ചംബു, രഹസ്യം മുതലായ ഏതു താനം സംസ്കൃതത്തിലും വായിച്ചുവന്നു. ഒരു പട്ടാ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന കുറച്ചും ഹിന്ദുസ്ഥാനിയും പഠിക്കുന്നുണ്ടായി. അന്ന് “കമേംഷ്ട്രൽ ഏജന്റും” എന്നാൽ വായനശാല കോട്ടാരം മെമതാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. ലേവകൻ അംഗിട പോയി പതിവായി പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഷിവഭിവസ്ത്രങ്ങളിൽ കളർക്കോട്ട്, തിരുവാംപാടി മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി സ്വാമിഭർണ്ണനം ചെയ്തുവെച്ചുണ്ടു്: അലപ്പുഴ സ്കൂൾ മെമ്പ്രൈംജാക്കി കുറച്ചു കഴിത്തു് ഡാക്ടർ ഹാർപ്പി തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടുപോയി. പോകുന്ന അ

വസരത്തിൽ അദ്ദേഹം അയച്ച ഒരു ഏഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: “നിങ്ങളുടെ ഹസ്തസമിതമായ ആലു
പുശു മെസ്തുളിന്റെ ഭാവിയെപ്പറി എനിക്കും നല്ല വി
ഗ്രാസം ഉണ്ട്. എന്നീൻ ഇന്ത വിശ്രാസത്തെ നിന്തിക്കി
ക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾ കഴിയുന്നതും പ്രയതിക്കുമെന്നും താൻ
ആര്യിക്കുന്നു.” അദ്ദേഹം നല്ലിയ ഒരു സർട്ടിഫിക്കററിലും
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ആലുപുശു മെസ്തുളിന്റെ
ഇന്നത്തെ അഭിവൃദ്ധികരമായ നില, മിക്കവാറും നിങ്ങൾക്കു
ലഭാണ്ണം ഇതിനും ഏനിക്കും യാതൊരു സംശയവു
മില്ല.” ഇദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ വിച്ചേപായ അവസര
ത്തിൽ ലേവകൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ വിഡ്യാഗത്തിലു
ണ്ണായതുപോലെയുള്ള വ്യസനം ഉണ്ണായി. മിസ്റ്റർ റാസും,
ഡാക്ടർ ഹാർപ്പിയും ശിജുവാസുല്ലവിഷയത്തിൽ അംഗ്രീ
തീയമാരായിരുന്നു. ലേവകന്നണ്ണായിട്ടുള്ള സകല അല്ലെങ്കിലും
യങ്ങളും ഇവർ നിമിത്തം ഉണ്ണായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറയാ
തിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പിന്നീട് വന്നിട്ടുള്ള മേധാവി
കളുടെ പെയ്മാററം വളരെ വൃത്ത്യാസപ്പെട്ടാണിരുന്നിട്ട്
ഈ തുംബാം: 1066-ാമാണ്ട് കുംഭമാസത്തിൽ മി. ഡത്തിയുടെ
നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയന്നസരിച്ചും ലേവകൻ
കോട്ടാർ മെഡ്മാസ്റ്ററായി പോയി. അനും അവിടെ ഇ
ങ്ങനെ ആരം ലേവകന്റെ ഇരുന്നാമനായ മി. വാസുദേവ
റാവു ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനെ ആലുപുശുയ്യും സ്ഥാവം
മാററി. ലേവകൻ കോട്ടാറേറയ്ക്കു പോകുന്നതു് വളരെ അ
സൗകര്യമായിരുന്നുവെക്കിലും തന്റെ തൃത്രഭേദാധം നിമി
ത്തും അപുകാരം ചെയ്യുന്നാണു്. ഇവിടെ ഒരു കൊല്ലം
മാത്രമെ ഇരുന്നായിരും ചെന്നു് രണ്ടുമുന്നു മാസം
കഴിഞ്ഞു ഉടനെ വില്ലുന്തമികളുടെ സംവൃ പെട്ടുന്നു് എ

റിലയികം കൂടി. വേവകൾ താമസിച്ചിരുന്നതു് നാഗർ കോവിൽ കീഴെ തെരുവിലായിരുന്നു. സുചുളിലേയ്ക്കു് അം ഹിന്ദനിനു് എക്കണ്ണേം രണ്ട് മെത്ത മുരുഖായിരുന്നു. അവിടെ കാരാറിന്റെ ശക്തിനിമിത്തം നടന്നഫോകനുതു് സാല്പ്രമല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഒരു വണ്ടി വാടകയ്ക്കു വാങ്ങിയിരുന്നു. അവിടങ്ങളിലേക്കെയ്യും ജലം ലവണ്ണരസ മായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒഴുകണ്ണേറു ആറരിൽനിന്നും വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു് അരിച്ചു് ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. അവിടെ ആലപ്പുഴെ അസിസ്തന്റരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ആർ. ഗോവിം പ്രീഷ്ടു യും മാറിവന്നിരുന്നു. അക്കണ്ണലും മദ്രിക്കലേഷൻ സ്റ്റാസ്റ്റിൽനിന്നും ജയിച്ചുവരിൽ 4 പേര് കനാം സ്റ്റാസ്റ്റിൽ വിജയികളായി. അവിടെ അന്നു് മലയാളികൾ വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. പിന്നീടു് പ്രോഫീസാരായ മി. വി. കെ.എ. കേ ശവപിള്ളു് എം. എ. അവിടെ തഹശീൽദാരായിരുന്നു. മഹാക്ഷേരക്കു് ജയ്യിയായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ടി. പ്രപുപിള്ള ഉപള്ളം പ്രോഫീസാരാഫീസിൽ അന്നു് ഖരപത്ര ത്രപായിൽ ഒരു സ്റ്റാക്കായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ എം. സി. റക്കരപ്പിള്ള ജില്ലാ കോർട്ടിൽ ശീരസ്സുഭാരം മിസ്റ്റർ മാത്താബ്യപ്പിള്ള സക്കാർ വകുലും ആയിരുന്നു. പാചകചിന്താമന്ത്രി കത്താവായ മിസ്റ്റർ വേലപ്പിള്ള ഇൻസ്പെക്ടരായിരുന്നു. ഇവരായിരുന്ന ലേവകൾന്റെ സ്കൂൾമിത്തമാർ. മുമ്പുതന്നെ പരിചയമുള്ള മിസ്റ്റർ പത്മനാഭരൻ എം. എ. ജില്ലാജയ്യിസ്റ്റു്, മിസ്റ്റർ രത്നസപാമി അയ്യർ ഉപള്ളം പ്രോഫീസാരമായിരുന്നു. ലേവകൾ അവിടെ താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് കന്നുകമാരി, ശ്രൂച്ചീ ദ്രോ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഓരോഞ്ചു തവണ പന്നീസമേ തം സന്ദർഭക്കയുണ്ടായി. നാബുനാട്ടിലെ പ്രസിദ്ധ നേതാവായ മിസ്റ്റർ ശാമിസ്പിള്ളയായിട്ടു് പരിചയമായി. അന്നു്

കിങ്കവനന്തപുരത്തുനിന്നുമുള്ള യാതു ഒക്കെതരം തപാൽവ
ണ്ടിയിലായിരുന്നു. സസ്യരേഖാചക്രടി കിങ്കവനന്തപുരത്തു
നിന്നും വണ്ടി കുറിയാൽ പിറററിവസം രാവിലെ പത്ര
മൺഡോചക്രടി കോട്ടാരം ചെന്നുചെയ്യം. ഇടയ്ക്ക് കാഴ്ച
കളുടെ തപാൽമാറ്റം രണ്ടുനൂറ് ദിക്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഈ മുപ്പുത്തിയു കൊല്ലും മുപ്പു ഉണ്ടായിരുന്നു സ
ഞ്ചാരബേശകളുമാണ്. ഇന്നാത്തെ സ്ഥിതി എത്രയോ ഒ
പ്രേപ്പട്ടിരിക്കുന്നു; കൃഷ്ണ രണ്ട് മൺഡോക്രൂർ വേണ്ടിവന്നു
ക്കൊം. ലേവകൻ കോട്ടാരെ താമസം നിമിത്തം ഒരു ഗു
ണമണ്ഡായി. പതിവായി തനിക്കണ്ഡായിക്കൊണ്ടിരുന്നു ഒ
രു ജലദോഷം തീരെ വിട്ടുമാറി. അവിടത്തെ കാറ്റ് ഒ
മഹത്തിനും ഒരുവിധം ആരോഗ്യപ്രദമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്ന
തു. ലേവകൻ 67 കുങ്കുമതിൽ ഒരു ഭാസത്തെ അവധി
യിൽ സ്വപ്നഭരണത്തെയ്ക്കു പോന്നു. അവധിയുടെ അവസാ
നത്തിക്കൽ ആലപ്പുഴയുടെതന്നെ സ്ഥലംമാറ്റപ്പെട്ടുകയും
ഉച്ചയ്ക്കു. ലേവകൻ മീനമാസാവസ്ഥാനത്താചക്രടി രണ്ടാമ
തും ആലപ്പുഴ വന്നു ചൊജ്ജുത്തു. ലേവകൻ പിന്നോ
യും പത്ര കൊല്ലുക്കേതുമുള്ളും ആലപ്പുഴ സ്ക്രൂളിൽതന്നു ഇ
രുന്നു. 1069-ാമാണ്ഡാബന്നു തോന്നുന്നു, അന്നാത്തെ പ്രിൻ
സിപ്പാലായിരുന്നു ഡാക്ടർ മിച്ചലിനെ പില പരിപ്പൂര
ണ്ണം ചെയ്യാനായി മജ്ജരിൽ വില്ലാല്ലാസ് സെങ്കുട്ടിയായി
മിവാൻ മിസ്റ്റർ ശങ്കരസുഖ്യുർ നിയമിച്ചു. പരിപ്പൂര
ന്തിന്നുറ പ്രാംമോധ്യിട്ട് ഡാക്ടർ മിച്ചൽ ഇംഗ്ലീഷ്
മെഹസ്ക്രൂളികൾ പരിശോധിച്ചുവന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആലപ്പു
ഞ്ച ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രൂളിം പരിശോധിച്ചു. മിസ്റ്റർ പി. റഹു
സപാമിശ്രയുങ്കുടി ഉണ്ടായിരുന്നു. പഴളിക്രൂട്ടത്തിൽ വ
നിട്ട് ചില റിക്കാർഡുകൾ പരിശോധിക്കുന്നു, ഒട്ടവിൽ

வெய்மாணுகரியங்குடி என பரிசுவிழும் வெறு. பரிசுவிதல் வேவகன் விஜயம் பூபித்திலைஞ் பராயா தெளிவுத்திதிலை. எதுவித்த நபை ஒழுகையொட்டுகிதயபை பிரின்தது. ஹை பரிசோயநயத் உடனடியை மலவும் பினிகாஸ் வெஞ்சிலைபூக்கு. ஒன் ரேணு ஹஸ்ரஸ்துக்ரமா ரேயும் ஏதான் அஸிலைஞ்சு ஹஸ்ரஸ்துக்ரமாரேயும் நியமிக்கையான் அதற்கு உள்ளாய்து. 16 கொபும் ஹால்டிங் ஸ்டீல் வெய்மாணுரையி அங்காத்த மேயாவிக்குக்கூட துவியாகும்வளையும் ஜோலி நோக்கிவந் வேவகன் ஹஸ்ரஸ்துக்ரவேலஜ் வலை அவகாசவும் உள்ளாயிரிக்கமென விவாரித்து வோயி. ஏதான் அண்ணினையைானம் ஹலைங்கா ஸ் அங்காத்த புதிய அயிதுத்தங்காற் தீஷ்புதாக்கிவது. ரேணு ஹஸ்ரஸ்துக்ரமாக்கி மின்சுக் காத்தி, மின்சுக் காஞ்சு பூங்பிதூ, மின்சுக் காமஸ்பாமி அதுக் குடும்பாவரையானம் அதற்கு நியமித்து. ஏதான் மி. யத்தியூக் காத்திக்கைபை நூ பரான்துகொங்கு அதிலேயூக் மி. ஸி. குஜர்பிதூ கை வேவகந்து மேலாவாயி கோடுக்கு நியமித்து. ஏதான் மி. குஜர்பிதூ கை பாய ஸ்தூபித்து உடலூர் சுக்கிலூத்த அதுது அதிகாரத்துக்கொங்கு வேவகநோடு ஸ்தூபித்து பெற்றுவிவந்து ஏதான் கை ஸ்தூபித்து பெற்று விவந்து நியமித்து. ஏதான் தான்து ஸ்தூபித்து மி. காத்துக்குஜர்புளிக்கைத்தெயும் தான்து ஜூரூ ஸ்தூபித்து விவாரித்து தான்து ஸ்தூபித்து ஸ்தூபித்து கைக்கொந்துதிரிப்பு நூ நிவுத்திக்கிலூத்த வந்திகாந் அண்ணினை வெறியில். உடலூரவுத்திதித்து புவேஶித்துங்கு ஹபுக்காரமாதூ அத்தை

ഒംഗണ്ഠം, അവകാശവിസ്തികളം കൂടാതെ ഇരിപ്പാൻ മുഖ്യം യാസമാണെന്നും, പ്രദേശിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് ഈനി അവ ചോക്കേയും സഹിക്കേയും നിരുത്തിയുള്ള വെന്നും ഇവർ ലെ വക്കോട്ടും ഉപദേശിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ലേവകൻറെയും മരിം അനുഭവംകൊണ്ട് ഇതും എറക്കരെ വാസ്തവമാണെന്നും ബോല്പുംവനു. “ക്ഷമാബാലമരക്കതാനാം” എന്നുള്ള പ്രമാണത്തെ ആസ്തുദമാക്കിയാണും പിന്നീടും ലേവകൻ വര്ത്തിച്ചതും.

(ആലപ്പുഴ, കോട്ടപ്പര ദൈവസ്ഥലം)

(രണ്ടാം തവണ)

പിന്നീടുള്ള ഉള്ളാഗകാലം മഴവൻ ലേവകൻ ഇൻസ്പൃഷ്ടുൾമായെടു രേണ്ടത്തിനധിനന്നായിരുന്നു. ഇക്കാല തന്ത്രാം മിസ്റ്റർ റാസിനേയും, ഡാക്ടർ ഹാസ്റ്റിനേയും പ്രത്യേകം സ്കൂൾക്കുന്നതിനും ലേവകനും ഇടയായതു്. മിസ്റ്റർ ക്രൂഷ്ണപിള്ള ലേവകൻറെ സ്കൂളിതനായിരുന്നതുകൊണ്ടും വലിയ തരങ്കേടുന്നും ഉണ്ടായിരുന്ന പറയാം. ചിവ സ്കൂളിതനായെടു ഉപദേശമനസ്സിൽച്ചും ലേവകൻ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നും ഡാക്ടർ മിച്ചലിനെ കണ്ടും ചിലതെ പ്ലാം പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. “നിങ്ങൾ ഒരു ഇൻസ്പൃഷ്ടുൾമായിരിക്കുന്ന തിനേക്കാഡി ഒരു ചെഡിമാസ്റ്റുരായിരിക്കുന്നതാണും ഇനങ്ങൾക്കും അധികം അധികം പ്രദയാജനകരമായിരിക്കുന്നതു്.” “അങ്ങിനെയാണെന്നുകുണ്ടിൽ തന്നീക്കും അവരോടൊപ്പുമുള്ള ശൈലിയും നില്ക്കുണ്ടാണെല്ലാം” എന്നും ലേവകൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞുപോറ്റും “അതും ഇവിടെനിന്നും പ്രത്യേകം ആലോചിയ്ക്കുന്നതാണും” എന്നും അദ്ദേഹം പിന്നുയും മുപടി പറഞ്ഞു.

ആ ആലോചനയുടെ ഫലം ഇന്നും വെളിയിലായിട്ടില്ല. ലേവകനും മലയും കന്നും കേരി നടക്കുന്നതിനും ഒറ്റമശക്തിയില്ലെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. ലേവകനും വലിയ ഇടം കൊണ്ട് ഉണ്ടായി ആകില്ലോ തന്റെ അസാധാരണമായ ക്ഷമാർഥം ഇന്ത ഘട്ടത്തിലും വളരെ സഹായമായിത്തീർന്നു. ലേവകൻ പിന്നീടും ഒന്നരണ്ട് തവണ അപേക്ഷകൾ ഗവം മെന്തുരിലയ്ക്കും അയച്ചിരുന്നു. അവയ്ക്കു ലഭിച്ച മുഹൂർത്തം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതും യുക്തമല്ലെന്ന വിചാരിച്ചും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല. തന്റെ മേലാവായി പിന്നീടും മിസ്റ്റർ അയുപ്പുക്കുള്ളിൽയും മിസ്റ്റർ രാമോപനാഥി അയ്യുനും രാജരാജവമ്പത്തുരാഞ്ചി കോട്ടയത്രും വടക്കൻ രേഖയും ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടർമാരായി നികമ്മിക്കപ്പെട്ടു. ലേവകൻ അനുംതം തന്റെ തുത്രുതെത തനിക്കു പ്രത്തരൂപങ്ങളും ശാന്തതയോടു കൂടി ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടർമാരാഞ്ചം ലേവക നോട്ടും വലിയ വഴക്കിനൊന്നും വന്നില്ലെന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നുണ്ടും പെരുമാറിവന്നു. ലേവകൻ ആലപ്പുഴ സൗംഖ്യിൽ ഇരുന്ന കാലത്രും ദിവാൻ നിസ്റ്റർ ശക്രസ്സുഡ്രും, മി. കുള്ളസപാമിരായർ, ശ്രൂവകൾ മുൻ മി. സുരജരംപിള്ള എന്നിവക്കും അനുംതാസം ചെയ്യുന്നുണ്ടും കേണ്ടും വക്കീലായിരുന്നു സർ. സി. ശക്രൻനായർ അവക്കളിൽ ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ സ്ക്രിപ്റ്റും സദർഖിച്ചിട്ടുണ്ടും. ലേവകൻറെ ആയത്താം മുഴവന്നും ആലപ്പുഴ സൗംഖ്യിന്റെ അസ്ഥാനസ്ഥിതിമിത്തം ഫലിക്കുന്നതിനുടയായില്ല. അധികം കട്ടികളിൽ മുരസ്സമലങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടും വന്നിരുന്നതും. ഇവർ ഉച്ചയ്ക്കും കേണ്ടണും തുടക്കത്തെയാണും കഴിച്ചുവന്നതും. കിണർ കഴിച്ചതിൽപ്പിനൊ വെള്ളിം മാത്രം കട്ടിച്ചും കഴിച്ചുകൂടി. ഇത്തരം വില്പാർത്ഥിക്കുക്കൂട്ട് പഠിപ്പിച്ചാൽ എത്തു

മാത്രം ഫലപ്പെട്ടുമെന്നും ഉത്തരിയ്ക്കാവുന്നതാണെല്ലാ. വിഭ്യാലയം അവിടെനിന്നും നാറുനാതിനും പല എഴുത്തുകളും കൂഴിം നടത്തിയിട്ടും ഒരു ഫലവുണ്ടായില്ല. ടെവിലത്തെ എഴുത്തുക്കരിഞ്ഞു ഫലമായിട്ടുണ്ടും സ്ക്രൂ ഡി റീരേ നിന്തി ക്കൊള്ളാൻ ഗവൺമെന്റ് റിസൈനിന്നും ആര്ഥിക്കാപിച്ചതും. ലേവകൾ തന്റെ കുത്രും ചെയ്യുവെന്നു മാത്രം ഒരു സമാധാനമുണ്ട്. ലേവകൾ ദേശവ്രൂപകക്കും മുഴുവൻം ഫലവിധി അസഹൃതകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇരു സ്ഥലത്താണും വ്യയം ചെയ്യാനിടയായതും. അതുപോഴും, ഫേത്തല, ദൈവക്കണ്ണ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കൊതുകാൻഡിരും, വാതപ്പുനിയുദ്ദേശ്യം, ദ്രോഖനം എന്ന രോഗത്തിന്റെയും വിഷാരനമൂന്നാണും ണം. ഇവിടെ സ്ഥലമുാറി വരുന്ന ഉഴ്ലൂഗാസ്ഥമനാക്കും ഇവർക്കു ഭേദനും ഇവിടെനിന്നും കഴിയുന്നതും ഒരു ഗതിയിൽ ഷോകണമെന്നാണും താല്പര്യം. ദൈവാധികാരിമിത്തം ലേവകൾ വാതപ്പുനിയോ, അതിന്റെ ഫലമായ ദ്രോഖന മോ ഇരു പതിനാറു കൊല്ലുക്കാലത്തിനിടയും ഉണ്ടായിട്ടും ബൈനും കീഴിലും, ഏതെങ്കിലും കുറും ചെയ്യുന്ന വാല്ലും മാരിക്കയായി ആലപ്പുചേരുവും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഏവിടെ ക്കുക്കിലും, ഏതെങ്കിലും കുറും ചെയ്യുന്ന വാല്ലും മാരിക്കയായി ആലപ്പുചേരുവും സ്ക്രൂ ഓലേയ്ക്കാണും അനും സ്ഥലം മാറിവന്നതും. ലേവകൾ കാലത്തും ഇങ്ങനെ ഭാഗ്യമീനമാരായ മുന്നനാലു വാല്ലും മാരാലിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇവർ ലേവകൾന്റെ കീഴിൽ തുള്ളിയോടെ ഭേദഭേദ്യം വന്നു. ഇവരിൽ ആരുംതന്നെ ഇന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ പേരുകൾ പറയണമെന്നു വിശദിക്കുന്നീല്ല. ആലപ്പുചേരുവും ലേവകൾന്റെ അസിസ്റ്റന്റ് വാല്ലും മാരായാരായി പരേതനായ മിസ്റ്റർ പി. നാരായണൻ, വേല പിട്ടുപിരിത്ത മിസ്റ്റർ പി. എസ്. സുന്ദരമജുൻ, മിസ്റ്റർ എ. മാധവപുണിക്കർ,

മി. എന്റെ രാത്രിക്കളിൽ, ജോലിയിലിരിക്കുന്ന മി. ഡംഗാജ് ആണ്, മി. നാരായണപിള്ള ഇവർ ജോലിക്കൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർ എല്ലാവരും ലേവകൾന്റെ കീഴിൽ സത്തുംലും വേല ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. വില്പാർത്ഥികളിൽ ആരുദ്ധരങ്ങൾ ലേവകൾന്റെ അരുജത്തെയെ ലംഘിച്ചതായി ഒരു പ്രഷ്ടാന്തവു മില്ല. ലേവകൾന്റെ അഭല്ലാപനരിതിയും, രേണുന്നയ തിരുന്നറയും പ്രലംക്കാണ്ഡായിരിക്കും ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതും. ലേവകൾന്റെ കട്ടംബാംഗങ്ങളിൽ ഇവിടെ പറിച്ചു വന്നിരിക്കും. അതല്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യവരും, മഹമഹിയരും, ബനിയാന്മാരും ധാരാളിം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവെക്കിലും അവരിൽ ചുക്കംപെരുമ മാത്രമേ അക്കാലത്തും ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ചേന്ന് പറിച്ചുവന്നുള്ളൂ. ബനിരാന്മാർ കണക്ക തുടക്കം കുറയ്ക്കാനും പറിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പറിത്തും നിത്രുകയാണ് പതിവും. ഇന്ന മഹമഹിയർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സ്കൂളിൽ ചേരുന്നതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് “ലീഡ്യാറ്റുരേഡശൻ”എന്ന പേരിൽ വേബോടെ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും റണ്ട് സ്കൂളുകളിൽ സുവർണ്ണഭാവത്തിൽ തന്നെ വർത്തിച്ചുവന്നു. അതല്ലെങ്കിൽ സ്കൂളിൽ ലേവകൾന്റെ കൂടുന്നിൽകൂടി കടന്നപോയിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലയിടെ പേരുകളിൽ ഇവിടെ വക്കത്തുമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചെയ്യക്കൊട്ട് ജൗളി മി. എൻ. ജി. നാരായണരാവു, എൽക്കോൺ കുമുകൻ മി. വാൺറാസ്, ദ്രുവസായ ഡയറക്ടർ മി. എൻ. സി. ചാക്കോ, രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടർ റാധിക്കനു മി. കെ. പരമേത്രപരംപിള്ള, അധികാരി ചെയ്യുന്ന സക്കാർ വകീൽ മി. കൃഷ്ണലാലം പരമേത്രപരംപിള്ള, അധികാരി ചെയ്യുന്ന സക്കാർ വകീൽ മി. ടി. എൻ. നീലകുമാർപ്പിള്ള, അസിസ്റ്റന്റ് കുഷി ഡയറക്ടർ മി. പി. സി. പരമേപരം

പിള്ള, അസിസ്റ്റന്റ് അവക്കെണ്ണാഫീസർ മി. മാത്തൻ, വൈഫേറ്റ്‌വകീൽ മി. പി. കെ. നാരായണപിള്ള (എം. എൽ. സി.), പ്രോഫസർ മി. രാമകൃഷ്ണയുർ, ഡപ്പട്ടിസർ ജണർ മി. ടി. കെ. വർദ്ധീസ്, സെങ്കുട്ടി മി. എൻ. നീലകുമാർപ്പിള്ള, ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റന്റ് മി. വി. ആഞ്ചിപ്പിള്ള, മൺസിപ്പായിൽനാ മി. വർദ്ധീസ് ചാണ്ടി, പ്രോഫസർ മി. നമ്പ്രാട്ടവീട്ടിൽ പരമേശപരൻപിള്ള, ഫെബ്രുവരി 20 അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻ മി. എം. കെ. നീലകുമാരുൾ, ബാകുർ മി. കെ. സി, ഹൗസ്റ്റൻ, എബ്രാസ് ഫെൽത്താഫീസർ മി. മാത്രം, അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷൻരായിൽനാ മി. കെഡവ പിള്ള, തഹശീൽദാരനാരായ മെസ്സുച്ചസ് പത്രനാഭപോളി, ഗ്രോവിങ്പുത്രവാർഡ്, നീലകുമാരുൾവാർഡ്, ദാവിഡ് പരമേശപരൻപിള്ള, എൻജിനീയർ, മി. എം. എൻ. പരമേശപരക്കരപ്പുൾ, വജനാ ആഫീസർ മി. വാസുദേവകുർ രപ്പുൾ മതലായവർ ഇക്രൂട്ടത്തിൽ ഉംപ്പേട്ടവരായിൽനാ. ഇതുകൂടാതെയും പലരം ഇനിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവക്കു ഒപ്പെക്കും എല്ലാം ഇപ്പോൾ ഓമ്മിക്കെന്നില്ല. അതിനാൽ അവക്കൊട്ട് മാപ്പുചോദിക്കുന്നു. മോഡൽ സൗം ഫൈംഗൾ മി. രാമനാമൻ എം. എ. കോട്ടാർ സൗം കൂത്ത് ഇങ്ങനാ കാലത്തെ ശിഷ്യരിൽ ഒരാളാണ്. 1076-ലാം നേരം തോന്തനും, മി. അജുപ്പൻപിള്ള വില്ലാല്ലാസ് സെങ്കുട്ടിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ ശീവിലും ലേവകുന്നു കയറരം ഉണ്ടായില്ല. ആ സ്ഥാനം വേറെ രോറംകും നല്കുണ്ടായിട്ടിൽനാ. എത്തെക്കിലും ആ കൊല്ലുത്തിൽ ലേവകുനു ദുന്നു മാസത്തെയ്ക്കു് തനിക്കുള്ള രഘവൗത്തിൽ തനു മല്ലഞ്ചേരിയിൽ ഇന്നുസ്തുരായി നിയമിച്ചു. അവി

ഒന്തെ കാലാവധി തീന്നപ്പും രണ്ടു മാസങ്ങളും കോട്ടയത്തിനും നിയമിച്ചു. അവധി കഴിത്തേരുമുട്ടാണി ആ ലഘുശേ വന്നായുടെനു ലേവക്കെന പറവുർ ഹൈസ്കൂളിലേ യും സ്ഥലം മാറ്റി. ആലഘുശേ സുരക്ഷയുർ എന്നാംരാ കൈയും നിയമിച്ചു. ഇപ്രകാരം ലേവക്കെൻറ ആലഘുശേ താമസം അവസാനിച്ചു. അലഘുശേ ദീംഗകാലം താമ സിച്ചുതുകൊണ്ട് അവിടെ തനിക്ക് അനേകം ഫ്ലൂഹിതനാ ഔദ്യാനങ്ങൾ അവരിൽ പ്രധാനമായിരുന്നാവർ ആലും കച്ചവടം വക അസിസ്റ്റന്റും ഒന്നാം സ്നാൺ മജിസ്റ്റ്രേറ്റും ഡിക്ഷിതും ഡി. പ്രഫെസ്റ്റിഷ്ടും സുപ്രേണ്ട്, മി. സി. മാധവൻ പിള്ള, മി. എം. കൃഷ്ണപ്പൻകുമാർ ഇവരായിരുന്നു. മി. പണിക്കരമായിട്ട് കാര്യജിത്യവച്ചു തന്നെ പരിചയമായിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ ഡാക്ടർ ഓജാൻ ലബ്സ് ഷ്യൈത്രൻ, ജപ്പിമാരായിരുന്നു മെഡ്സീൻസ് വാക്കലിംഗംപിള്ള, രാമചന്ദ്രറാവു, രാമലിംഗമയ്യൻ, എസ്. പത്നന്നഭയുർ, നാരായണമനവൻ, ഗ്രീനിവാസരുകാർ, ഇത്തിരിയിൽ കുപ്പി പിള്ള മുതലായവരും, വകീലന്മാരായ മെഡ്സീൻസ് ടി. ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, എം. ആർ. നീലകുമാർപ്പിള്ള, അപൂതൻപിള്ള, രജിസ്റ്റാർ മി. നരസിംഗൻപിള്ള മുതലായ പലക്കം ലേവക്കെൻറ ഫ്ലൂഹിതനാരായിരുന്നു. മി. പണിക്കരം ആലഘുശേ പത്ര കൊല്ലുത്തിലായികും ജോലി യിലിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കണ്ണാറബുദ്ധിയും, ഡീരനം, സപ്താ തന്ത്രപരിലംസം, കമ്പിശക്കാരനമായിരുന്നു. മജിസ്റ്റ്രേറ്റി കെൻറ നിലയിൽ ഇന്നങ്ങൾക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിനെ വലിയ ഭേദമായിരുന്നു.

അടുത്തു് താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, പഠിക്കുന്ന കാവത്തിലെ അസാധാരണ പരിചയംകൊണ്ട് ലേവക

നീം ഇരുവെച്ചും തമിൽ നിജുളക്കമായ സ്റ്റേറ്റം ഉണ്ടായി കന്ന. പല സദ്ദേശങ്ങളിലും അന്വേഷാനു സഹായവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നരസിംഗൻവിള്ളു രജിസ്യൂറേഷൻസിൽ ഉള്ളോഗ തത്തിൽ വളരെ കണ്ണിക്കാരനും സ്പാഡാവത്തിൽ മുല്ലന മായിരുന്നു. വിശ്വാസിച്ചു ലേവകനമായിട്ടും അല്ലോ ബന്ധു തപവുമണ്ണായിരുന്നു. മറ്റൊരു പരിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും പഴയ പരിചയവും പുതിയ സ്റ്റേറ്റുവുംകൊണ്ടും ലേവകനമായി ബന്ധിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്തും “കൊട്ടാരവള്ളൂപ്പിൽ” ഒരു “ടെനിസ് കോട്ട്”ണ്ണായിരുന്നു. സാധാരണകാലത്തും പലരും മുവിടു കളിക്കാൻ വരിക പാതിവാണും. മി. പണിക്കരം രജിസ്യൂഷം ഇതിൽ ആസക്തചിത്തമാരായിരുന്നു. ലേവകനും ഈ കളികളിൽ ചേന്നിരുന്നവെക്കിലും അപൂർവ്വമായിട്ടും മാത്രമേ കളിക്കാറുള്ളൂ. ലേവകനും “പ്രസപ ട്രസ്റ്റി” ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും മറ്റൊരു കളിയിൽ ട്രസ്റ്റ് പ്രശ്നാഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ കൊട്ടാരം ആലപ്പുഴ തൃശ്ശൂരിലെ പ്രശ്നത്തിയ മഹാനായ കേരവപിള്ളു ദിവാൻജി പണി ചെയ്തിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണും. ഇന്നും അതും കെട്ടുകൂടാതെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കൊട്ടാരത്തിനോടും ചേന്നിരുന്നു മേര ചാവടി മതലായ ചില ഭാഗങ്ങൾ പോലീച്ചുകളിട്ടുണ്ട്. ഇതും അക്കാലത്തും കൂടുവെന്ന് വകുപ്പും കൂജാറ്റിന്റെ നോട്ടത്തിലായിരുന്നു. ലേവകൻ ആലപ്പുഴ താഴസിച്ചിരുന്നു കാലത്തും കേഷാഭ്യനക്കാഡമിയായ റണ്ട് സംഖ്യകൾാം ആ ടെന്നിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് “ചുക്ക കേസ്” എന്ന പ്രസിദ്ധവും ഒന്നരണ്ട് പേരുടെ മുതിയോട്ടുകൂടിയതുമായ ദേങ്കൾ വഹിക്കും, മററത്തും കൂടുവെന്ന് വകുപ്പും വജനാവിലെ പണാപഹരണക്കേസ്റ്റുമായിരുന്നു. വാക്കാം സൈറ്റിന്റെ പണാപഹരണക്കേസ്റ്റുമായിരുന്നു. ഒരു കൂഷണം ചുക്ക്

ങ്ങ അവാവിരൈ മരോരാ എട്ടത്തു തിന്നവെന്നതിൽനിന്നും സ്വർഗ്ഗ ലഹരി ഉത്തവിച്ചുതു്. മററത്തു് വജനാവിൽ 15000 രൂപായുടേരൈ മരോരാ കരവുമായിരുന്നു. ഇതു രണ്ടും മി. പണികൾ അവിടെ ഉല്ലോഗം വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വയാണു്. രണ്ടിലും മി. പണിക്കരുടെമേൽ വീഴ്ചകൾ അനുരോദപിയ്ക്കുന്നു ഇടയാളുകിലും അദ്ദേഹം അതിൽ രണ്ടിൽനിന്നും വിജയപുരസ്സും നിരപ്പരാധാരു യോടുള്ള നില്ക്കുമിച്ചുവെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. ലഹരി സമയത്തു് മി. പണികൾ കടപ്പുറത്തില്ലായിരുന്നവെ കിലും വര്ത്തമാനം കേടുവുടനെ താൻ പതിവായി കൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു വടിയോടും, ഒരു തിരുനോട്ടംകൂട്ടുട്ടി ആയിര തതിൽ കരയാത്ത ലഹരിക്കായടക്ക തുട്ടത്തിൽ നിന്ത്യം കയറി മഹമഹമിയക്കരാടു് “അഹ കാക്കാ! കിങ്ങേളിന്താണു് കാ സ്ഥിക്കുന്നതു്? എപ്പാവയം വീട്ടിൽ ഓക്കുന്നും” എന്ന പറ ഞതു് ഇന്ത്രുട്ടുതെ പിരിച്ചുവിട്ടു്. അനും പോലീസു് ഇൻസ്പെക്ടുരായിരുന്നതു് മി. റാമകൃഷ്ണപ്പു് എന്നാരാധാരം ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അടി ഭ്യനും തോട്ടിൽ ചാടിയാ ണു് രക്ഷപ്പെട്ടതെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. പണാവുമരണ ക്ഷസ്ത്രിയും വിധിയിൽ മി. പണിക്കരുടെമേൽ കരറം ആരോപിച്ചിരുന്ന വില ഭാഗത്തെപററി മി. പണിക്കരോടു് ദ വമേംസ്റ്ററിൽനിന്നും സമാധാനം ചൊഡിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭീമവും യുക്തിയുക്തവുമായ സമാധാനം കണ്ടപ്പോൾ ഗവാമേംസ്റ്ററിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ സർവ്വതു നിരപരാധിയെന്നും വിധിക്കയും ശമ്പളിക്കുന്നതയും നല്കുക യുമാണാണായതു് ലേവകൻ ആലപ്പും ചേ പതിനാറു കൊ ലൈത്തിലധികം ഇരുന്നവുകിലും തന്റെ തുണ്ടിയ ജീവിതം നിമിത്തം “അതിപരിചയാദിവജ്ഞനു്” എന്നുള്ളതു് ലേവക

നെ സംബന്ധിച്ചു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സ്ക്രൂളിലും പറത്തും തന്റെ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും, ജീവാനത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മാർഗ്ഗങ്ങളെ ലേവകൾ ബുദ്ധിപ്പുറ്റും അംഗമായിരുന്നുവും. അധികവും തന്റെ മനസ്സിനെ അനുഭവിച്ചുവായിട്ടാണ് വ്യാപരിപ്പിച്ചുവന്നതു്. ഈനും ലേവകൾന്റെ സ്ഥിതി ഏറക്കരെ അതുതന്നൊന്നാണു്. ചീട്ടുകളിയ്ക്കും മരും ലേവകൾു് വാസനയില്ലെന്ന കണ്ടിട്ടു് ആരും അതിനേയും ക്ഷണിക്കാറില്ലായിരുന്നു. ലേവകൾ കരുളുകാഡം വായനത്താലയുടെ സിങ്ക്രററി അതയിന്നനിട്ടണ്ടു്. മുലം തിങ്കാഡം തിങ്കമനസ്സുകൊണ്ടു് ഈ വായനശാലയെ ഒരീക്കൽ സന്ദർഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ലേവകൾ 76 എടുവത്തിൽ കൊല്ലും രേഖയു് ഈൻ സ്പൃഷ്ടരായി തല്ലാലത്തെയ്ക്കു് നിയമിയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ നിന്നും 77 ചിങ്ഗത്തിൽ കേംബാട്ടും രേഖയിലും രണ്ടു മാസത്തെയ്ക്കു് ഇൻസ്പൃഷ്ടരായിട്ടാക്കി. ഈ ജോലിയും ലേവകൾ തന്നിക്കു സഹജമായ ഒരുക്കങ്ങളും രാന്തരങ്ങളും തുടർന്നു മേഖലയിലെ അതുപുറി കൂടംതെ ഒങ്ങവിധിയും നിൽക്കുമെന്നു. 77 മുകളിൽ ലേവകൾ ആലപ്പുഴയിൽനിന്നും പറവുരേയ്ക്കു് സ്ഥാപംമാറ്റപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ദീർഘകാഡം നന്നെ പ്രവൃത്തി രംഗവും നിവാസശ്രമിയുമായിരുന്ന ആലപ്പുഴയെ തദ്ദേശവാസികളുടെ അതിരീത്യുചനസമേതം സാമീശ്രാസം വിട്ടു പിരിഞ്ഞു എക്കിലും താൻ അല്ലകാഡം വിദ്യുത്താലുണ്ടാണു, ചിന്നിട്ടു് ചീരകാഡം അനുശ്രമാരെ വിദ്യുത്താലുണ്ടാണുപ്പോൾ തുതമായ ആ വില്ലാലയത്തോടു് തന്നിക്കുള്ള നേർച്ചവബന്ധത്തിനും, വാതാവല്ലത്തിനും ഇൻഡം ഓഗം വന്നിട്ടില്ലെന്നും പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ലേവകൾ രണ്ടു കൊല്ലും മുപ്പും കൊല്ലും തുന്നിനും ബോട്ടിൽ പോന്ന സമയം ആലപ്പുഴയുള്ളിട്ടു ഒരു

മാന്യ മഹമഹിൽ സംസാരിച്ച തുട്ടത്തിൽ ഈ അനേക പറകയുണ്ടായി: “സാറിന്റെ കീഴിൽ പറിക്കൊ തിന്” എങ്ങും ഒരു മണിയില്ലെങ്കിലും അവിടന്നിരുന്ന പദ്ധതിക്രൂട്ടത്തിൽ എങ്ങും ഒരു കൂട്ടിക്കുംകും പറിയ്ക്കാനിടയായതിൽ വച്ചരെ സന്ദേശമുണ്ട്. അവിടത്തെ പുതുൻ അതു സ്ഥലിൽ അല്ലോപകനായി വന്നകാഞ്ചാൻ എങ്ങുംകും വലിയ ആരുഗമമുണ്ട്.” ഈ ആരുഗമത്തിന്റെ സാല്പുത്ര തന്റെ അധിനിതിലല്ല ഇരിക്കൊതു് എന്നമാത്രം ലേവകൾ മരപടി പറഞ്ഞു. ലേവകൾ ആരലപ്പുശേ വിട്ടുപോന്നതിൽപ്പിനോ അവിടെ മരാരായ ഏഹസ്തുളംകുടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ഡാക്ടർ നായിഡുവിന്റെ പ്രയതിനിതിന്റെ സ്ഥാരകസ്തുളമോയ സന്നാതനയമ്മ വില്ലുലയം. ഇതോടുകൂടി ആരലപ്പുശേ സക്കാർ ഏഹസ്തുളിൽ വില്ലുതമ്മിക്കും കുറയുകയും 1084-ാമാണ്ഡാബേന്നു തോന്നുന്ന, അതുന്നിന്തൽചെയ്യുന്നതിനും അന്നത്തെ ഗവൺമെന്റും തീരുമാനിക്കും ചെയ്യു. കെട്ടിങ്ങും സ്ഥലത്തെ സക്കാർ മലയാളം സ്തുളം ഇട്ടുന്നതിനായി വിട്ടുകൊടുത്തു. ഈ ആളിഞ്ഞു ചുറ്റുപെട്ടതു് ലേവകൾ ടെവിൽ കോട്ടയം രേണ്ടു് ഇൻഡ്രൂസ്റ്റിക്കായി വന്ന കാലത്തായിരുന്നതിനാൽ അതിലേക്കുള്ള എഴുതുകളുകളും കുറുക്കുകൾ എല്ലാം ലേവകൾത്തെന്ന ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നതിൽ അനും മനസ്സിനല്ലോ അസുവം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കെട്ടിങ്ങുംതന്നെ പിന്നെയും ഒരു സക്കാർ ഏഹസ്തുളം സ്ഥാപിച്ചുകാഞ്ചാൻ ഇടയായപ്പോൾ ആ അസുവം നിന്മേഷം ഇല്ലാതെയുമായി.

“നീചെവയ്ക്കുത്തുചരിച്ചശ്രൂ, ചക്രവർമ്മിക്കുണ്ടാണ്”
എന്നപോലെയാണല്ലോ വോകത്തിലുള്ള സകല വസ്തുക്കൾക്കും അവസ്ഥ.

പറവുർ റെഹിസ്റ്റർ.

1077-அமாள்கு மகரத்திலாஸர் "அறவழூஷனின் ஒன்றை வெவ்வக்குத்தாவினை பரவுரேயூக்" ஸமலங்மாரியிடது. அங்கு "கொலூப் செய்யூட்டி செய்ய" மாஸ்ராயினை மி. ஸுங்ரதூரை எடுத்தோ காரணவரை ஸமலங் மாரேரளை அதவற்று நேரிட்ட. அறவழூஷன்கூட்டு மாரரளமென்னாஸர் "ஏ வகையில்லை தீர்த்தாக்கியிடது". அதனைச் சிரிடு ஒன்றை வெவ்வக்குத்தாவின் "கொலூப்பேற்றையூக்" அல்லாத்தைப் பூர்ணம் பரவுரேயூக் ஸமலங் மாரைந்தின் ஸம்மதமுள்ளோ எடுக்க அங்கினை விழுஞ்சாஸ் ஸிக்ருக்டி மி. அனுப்புங் பித்தி எடுத்திசோலிக்கையூப் பரவுரேயூக் போக்காறு ஸம்மதமாளைன் முடிபடி அயையூயுப் பெற்று. ஹைகென்யா ஸி. ஸமலங்மாரை உள்ளாய்து. 76 சுத்திகால வெவக்கை மி. ஸி. குஜ்பவித்து யூக் பகரங் கொலூப் ரேணு ஹன்ஸூப் குராயி தலூபாலதையூக் "நியமியூயுப் அதிகை துக்கர்" வக்கள் ரேணுவெயூக் 77 ஹைகென்தித் தூக்க மாஸ்கால தேயூக் "நியமியூயுப் பெற்றுயுள்ளாயி. ஹதிகைஶேஷமா ஸி" பரவுரேயூக்குத் தீ மாரர் உள்ளாய்து".

77 മകരം മുന്നാംതീയതി പറവുകൾ എന്തിലേവെ
 കൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പറവുകൾ, ലേവകൾ കേ
 വലം ഒരു പുതിയ സ്ഥലമല്ലായിരുന്നു. 1039-ാമാണ്ട് ലേ
 വകൻറെ മാതൃലക്ക് പറവുരിൽ കുറച്ചു കാലഭരണത്തയ്ക്ക് ത
 മഹിൽക്കാരായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് ലേവകനം ജൈപ്പിസ്
 ഫോറരണം മറ്റൊരു ഇവിടെ കൂടാം താമസിക്കയുണ്ടായിട്ടാണ്.
 അന്ന് ‘കാഞ്ചംപറമ്പ’ താഴെ ‘താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഇവി
 ടെ വച്ചുണ്ടു് ലേവകൻറെയും മറ്റൊരു ഇംഗ്ലീഷ് പർത്തം

அறங்கிலிட்டு. அக்கலாவத்து “ஹங்கீஸ்” பரிசுயனுக்குவர் வழகர சுதங்கமாயின்றன. காரணத்தாலோ அரியாவுடன் தாய குழ பரப்பேற்றுவதனால் ஹவிடெ அளவுள்ளதாயின்றன. ஹட்டுக்குத்தின்ற கீழிலாயின்றன லேவக்கும் ஜூஜு ஸங்கொப்புக்கும் ஹங்கீஸ் விழுதுஞ்சுப்புக்கும் அறங்கிலிட்டு. கோடுக்கும் ஸி. எஃ. ஏஃப். வக ஸ்ரீபாந்தாஷ்டுக்கும் ஸா” அதுமும் பரிசுத்து. பில ரெவுஷஷன்களும் செஷ்வா ஹக்கங்களும் மாறுமெ ஹவிடெ வத்து” பரிசுகளுக்கிடையாய் உத்தி. அனா” பரிசுயனுக்குவரித் லேவக்குன்ற ஸமவ யணுக்கத் பற்றிப்பினுத்தி பழுப்பினுத்தி மாறுமெ ஹன் ஜிவி ஹபிரிப்புத்தி. பரவுகிற ஸ்ரீபது மாஸகலாவும் மாறுமெ த்தும்புக்கான் ஹக்காயுத்தி. மாறுவாற் கார்காக்குப்புத்தி யூ” ஸமலாமாரபூதுக்காஞ்சு” லேவக்கும் ஸமலா வி டெள்கிவன. ஹதிகிடயூஞ்சு” ஹவிடெத்த மலவெஷ்ட தெத் பூரி அதுமாயி லேவக்கு” புதுக்குமாய அனங்கு உ ள்காயத்து. பாத்திரினா ருமத்தின்ற திண்ணுவரேயும் வெஷ்டும் பொன்னியின்றாதிகாத் ரள்ளினா லிவஸ்தெத்தயூக்” அல்லும் கஜ்பூஷாஞ்சாயி ஏற்கு பரவேஷ்டதிலூபூ. அ கலாவத்திவிடெ ஜில்லாக்கொட்டி ஹபூயின்றன. இன்ஸிமூ” கோட்டி மாறுமெ உள்ளாயின்றன உத்தி. காந்துள்ளிக்காஷ்டு” ஏற்காராதுாயின்றன இன்ஸிமூ”. அனா” திகவிடாங்கி ரின்ற கைவசமாயின்றன ஏற்குக்காப்புஷு உதவுவும் நட ழற்காது” பரவுக் கைவசித்தாராயின்றன. கொஷ்டிக்கொட்ட செல்லும் உள்ளாயின்றாதிகாத் ஹதிலேயூக்” திகவுக்குத் துறத்துகின்ற குழ ஸுஷேபாக்கெ கீழித் தூதாக்கும் பட்டு ஒக்காற் வரிக்கும் பதிவுஞ்சு. ஹவிடெகின்ற ஏற்காக்கும் நாயக் புமாளிக்கூம் போக்கு பதிவுஞ்சாயின்றன. ஹ

ങ്ങിനെ ഒരു ഉത്സവം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഇതിനിടയ്ക്ക്[”] അന്നാത്തെ ദിവാനായിരുന്ന രാജാ സർ. ടി. മാധവറാവു അവക്കി പറവുരിൽ സക്കിട്ട് വന്നിരുന്നു. അപ്പോളാശം ലേവകൻ ഇദ്ദേഹത്തിനെ ആല്ലുമായി കണ്ടതു്. ഇദ്ദേഹം ലേവകൻ മുതൽപ്പേരെ ഇംഗ്ലീഷ് പറിപ്പിക്കണമെന്നു് മാതുലനെ ഉപദേശിച്ചു. ചേത്തല ഡിവിഷൻ പേജും ശങ്കണ്ണിമേനവനവക്കുളം കൗരണ്ട തവണ വരുകയുണ്ടായി കുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുതുമാരായ ശങ്കരമേനവൻ, പത്രമനാലിമേനവൻ ഇവർ അന്നു് എറണാകുളത്തു് ഇംഗ്ലീഷ് പറിയുകയായിരുന്നു. ഈ സംഗതിയും ലേവകൻ മുതൽപ്പേരെ ഇംഗ്ലീഷ് പറിപ്പിക്കണാ വിഷയത്തിൽ മാതുല നെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നിടയായി. മാതുലന്റെ സ്ഥലംമാറ്റത്താട്ടുടി ലേവകനും സ്ഥലം വിട്ടു് കായംകുളം ഇംഗ്ലീഷ് പഴളിക്രൂട്ടത്തിൽ ചേന്ന് പറിച്ചു.

ലേവകൻ പറവുർ സുളിൽ 82 ഇടവംവരെ പ്രധാനാല്ലോപകനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക്[”] ആല്ലപ്പാവശ്യം ലേവകൻ കൊല്ലും, കോട്ടയം രേഞ്ചുകളിൽ ഇന്നില്ലെന്നുള്ള രാജി ഇരുപതു മാസത്താളിലും ജോലി നോക്കണമാതിനു് നിയമിതനായിരുന്നു. ലേവകൻ പറവുരിങ്ങനു കാലത്തു് പരിക്ഷാമലാഡം നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായി പഴളിക്രൂട്ടത്തിന്റെ അഭിവൃഥി, വില്ലുത്തികളിൽ സ്വഭാവസംസ്കൃതനും ഇവയാണു് ലേവകൻ ഗ്രരവമായി ഗണിച്ചു് പ്രവത്തിച്ചുവന്നതു്. ഫലവും പ്രയത്നത്തിനു തക്കപോലെ ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നുണ്ടു് നോന്നനുതു്. പറവുർ സുളിൽ ഇരുന്നിരുന്ന കാലത്തു് തന്റെ സഹായാല്ലോപകനാരായി തോന്ത്രമാരായ ഫലങ്ങം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീ. പി. കൈവയപ്പിള്ള,

ആർ. ഗോവിന്ദപുരി, പി. സുന്ദരരാജൻ, നീലകണ്ഠരാജൻ, എസ്. ഇട്ടി, തോമസ്, എ. മാധവപുണികൻ മുതലായ മാനുകാർ ഇവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവരിൽ പലരം പിന്നീട് ഫൈഡ് മാസ്റ്റർമാരായും, അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റൂട്ടർമാരായും ഇരുന്നതിനശേഷം തുല്യാഗതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നും. മി. ഇട്ടി ഇന്നും ഫൈഡ് മാസ്റ്റർമാരുടെ നാമം. ഇവരുടെ സഹകരണം സ്കൂളിന്റെ ക്ഷേമത്തിനും വലിയ സഹായമായി വേദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആലും സ്കൂളം നടത്തിവന്നാതും ഇന്നനെത്ത മലയാളം ആണുംപാളിക്കുടം ഇട്ടു നടത്തിവരുന്ന കെട്ടിടങ്ങളിലായിരുന്നു. 1080-ാമാണ്ട് ആലും പുതിയ കെട്ടിടത്തിലെയും സ്കൂളം മാററിയതും. അതിന്റെ ഉൽ ഘാടനം നടത്തിക്കൂടും അനുബന്ധം ഇപ്പുറിയായിരുന്നു. അനുബന്ധരാഖ ബി. എ., ബി. എൻ. ആയിരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചും ഒരു പൊതു ഫോറേഞ്ചാവും ഔദ്യോഗിക്കരാത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ലേവനകർത്താവും സ്കൂളിലിരുന്ന കാല തന്നാണും സ്കൂളിലെ വില്ലാത്മികളുടെയും അല്ലുംപക്കനായ ഭയും ഉപഫോറത്തിനായി ഒരു ഗ്രന്ഥശാല ആലുംമായി ആരംഭിച്ചതും. വില്ലാത്മികരുക്കായി ഒരു സമാജവും എപ്പുറുത്തി. ഇതു കുടാതെ മൺ അടിയുള്ളനാതിനും ചേക്കിലുണ്ടാക്കിയും ഒരു സ്കൂളംതോടും ആരംഭിയും മറ്റു ചില്ലറ പവ എപ്പുറുകൾ ചെയ്യും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ആലുംമായി പെണ്ണക്കട്ടികളെ ചേത്തു പറിപ്പിച്ചതുട അഭിയത്തും ഇക്കാലത്താണും. കട്ടികരക്ക കടിക്കവാൻ വെളിം തയ്യാറാക്കിക്കാട്ടക്കുന്നതിനും ഒരു ശമ്പളക്കാരനെയും നിയമിച്ചു. അല്ലുംപക്കാഡമ്പ്രതാക്കളെ ഉത്തരവാദിത്വ ഭവാധനത്താട്ടുടി പ്രവർത്തിപ്പിയുള്ളനാതിനും വേണ്ടതായ ചിത്തവുത്തി വേവക്കണ്ണൻ പ്രശ്നനുണ്ടും അവരിൽ ജനി

പ്രിഥിവിയിൽ അതും അനുഭവാദിക്കാരികൾ പ്രേരണാശക്തിയെ കൈയിൽ കൊടുത്തു ദിനം മാറ്റി വരുമ്പോൾ സഹകരണവും സൗഖ്യമനസ്സുവും സംബന്ധിച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങനീക്കുന്ന സ്ഥലത്തോക്കെയും വഴിക്കാരനു നാം പ്രസിദ്ധി സന്നദ്ധിച്ചു ഒരു “താണ്ടവയ്ക്ക്” കുറച്ചുകാലം ലേവകൻറെ കീഴിലും ഇരുന്നിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുമുള്ളു ഇവിടെ യാതൊരുവിധി വഴിക്കിം തുടക്കത്തോണു് കഴിഞ്ഞതും. പിന്നീടു് കോട്ടാറു വച്ചു് എന്നോ വഴിക്കണ്ണാക്കി ജോലിയിൽനിന്നും പിരിക്കപ്പെട്ടവനും കേട്ടു. ലേവകൻ ഇവിടെ ഇങ്ങനു കാലത്തും സ്കൂളിനു പുറത്തും ഉള്ളോഗസ്ഥിനാരാധാരിയിൽനിന്നും ആല്ലാതെയും ചുരുക്കം ചില ദിവസിന്ത്യാദിക്കാർ തുടർന്നു. ആല്ലിമാരായ മെറ്റുപ്പുശ്ശുസു് ഇരപ്പും, തുണ്ണുപിഞ്ഞി, കണ്ണതുണ്ണിമേന്നാൻ, വീരരാഘവയുകൾ മതലായവരും പാളപ്പിളിക്കിൽ കുടഞ്ഞാകരപിഞ്ഞി, പറയത്തു് ഗോവിന്ദമേനോൻ, ടി. ആർ. അനന്തൻപിഞ്ഞി, വകീൽ മി. ധന്മാരാജൻ, മി. തുണ്ണുയും, മന്ത്രിസ്വിപ്പിം മി. സീതാരാമമുൻ മതലായി ഏതാനംപേര് ഇക്കുട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. മെറ്റുപ്പുശ്ശുസു് എ. ഗോപാലക്കരമന്നോൻ എം. എം., എൻ. നാരായണപിഞ്ഞി ബി. എ., ബി. എൽ., ജി. തുണ്ണുയുർ ബി. എ., ബി. എൽ., എൻ. വെക്കിടേശപരതുർ ബി. എ., എൽ. ടി., ആർ. പരമേശപരൻപിഞ്ഞി ബി. എ., ബി. എൽ. മതലായവർ ലേവകൻറെ താഴെ ഇവിടെ പഠിച്ചിട്ടും വരാണോ. അന്നുമിക്കകാരം വേരെ പലയുഥാട്ടും. ഇവിടെയും സ്കൂളജോലിക്ക് പുരാമെയുള്ള സമയം വായിക്കുന്നതിലും എഴുന്നാൽനിലും ഉപയോഗപ്പെട്ടത്തിവന്നു. സമയം വേരെ വിധത്തിൽ വ്യയംചെയ്യു പതിവില്ല. ചീട്ടുകളിൽ മറ്റു വിനോദങ്ങളും നന്നാംതന്നെ ശില്പിച്ചിങ്കി

ஸු. ලෙවකන් සීඩිතතින්ට මුදලවෘතුමායි නොයි
කං පරිජයිකිසාතින් “හුදයාත්‍යිකුපු. හුත් ගෙ ගුන
තයායිකාගේ” පෙනෙන ගණිකිසාතු”. අභ්‍යාගිනෙයාගෙන
කියු ඇත ගුනතය සමතිකාතිරිකාග් නිරූතියි
පු. හුදයුෂිකුයු “විඳුගෙනාදැනුමියාගෙකිවූ පරුදුක්
සුෂ්‍යින්ට ලාභවායිතපය ලෙවකන් තුළපුමායිගෙන
වුන් පරයාතිරියු ග් නිරූතියිපු. නොගොඟා
පුමාය අත්‍යුෂ් ගෙගිලෙයු උ ගස්තකතුපති
තමාය අත්‍යුෂ් සුෂ්‍යිලෙයු පතිශ එ බස්තිත සු
ඩීම්හාය පරිජයතිතිතින් පරුදුරෙයුක්කි මාරිය
තෙනා මත්‍යුන් ගැමිරතින් ගෙ ගවමාය ඉශෝස්
නැඩුෂියතින් යුතුම, මානසිකවික්ෂණතින් කරනු
ක්‍රියි ඩිජාලතයු නොගෙවතින් “ඡැලු බෙවඩිතුවු
ප්‍රභාග්ධෙතුකයු ගෙයු. තෙන්ට කාස්ථිකපුවෙතිස්
කරනුක්‍රියි මෙවරුමාය ගාලුයාවු පරුදුක් ගැලු එම්
නොවෙනා පරවාන්. එතෙකිවූ නොඳුඛාපනසංඛෝ
මාය පුවුණියු නොව්‍යා ගාලුයාවු, ඕස්ඩකන්ටර
හුංජුෂ් ඩිජාලුෂාසනතින්ට පුමරංගධු හුවිංත
ගෙයායිගෙන එගා මෙතියා පෙනෙයාසමෙත් පරයෙන්මියි
කිසෙනා. හුණුගෙනෙනාස් නොව්‍යාමකිවූ නොගාතින් නොවිංත
යුවෙකෙනාස් නොව්‍යාමකිවූ නොගාතින් නොව්‍යාම
කිවූ ගෙස්තකතු ලබු තුළපුමායි පෙනෙන් පාරි
තාත්මුණිකමාය ගෙ සංගතියාගා. හුගා හු ආ
තිතකාලගෙතෙයු පිළිතිමිගෙතුගෙකෙනා නොව්‍යා නිශ්චිතයු
වෙවකන්ට මුෂ්‍යිත නොව්‍යාමාය ගාලුමාගම

ഇപ്പറിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. തന്റെ മേധാവികളായിരുന്നവ രിൽ മി. റാസ്, ഡാക്ടർ ഹാർഡ് എന്നിവരെ ശ്രീചൃഷ്ണ് മറ്റൊരു മിഛുവരും ലേവക്കേന്നടി സെമ്മനസ്യം ഉള്ളവരായിരുന്ന വെന്ന പറവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. അവക്ക് അതിനു വിശ്വ കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലേവകനു “ശാന്തത” അല്ലോ അധികമായിപ്പോരി എന്നായിരുന്നു. ഇൻഡസ്ട്രിൽജാലിക്കേഴ്സ് ഇതു ഒരു നൂന്തയാണെന്തു. മറ്റൊരു വർദ്ധനയും ഉള്ളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും ഒന്നിലുള്ള പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഏതായാലും “ശാന്തത” എന്ന ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു് ലേവകനു ദരിക്കലും വിചാരണായിരുന്നില്ല; ഇപ്പോഴും ഇപ്പോൾ രാഷ്ട്രീയരാജ്യ തനിലെ സന്നദ്ധനിയമങ്ങളും നിന്തിയും ക്ഷേമയും വേഗങ്ങാണുള്ളൂ. “സന്തതം ശാന്തിയെ കാമസുരലി കേരം” എന്നു് നമ്മുടെ പുത്രന്മാരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ലേവകന്റെ ഒഴിയിൽ ഉദ്ദൂരാഗത്തിനേക്കാരം ജീവിതത്തിനാണു് വിലക്കു ടന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ലേവകൻ അവലുംബിച്ചുവരുന്നിരുന്നു ആന്തികാദ്ദുക്കിൽനിന്നും ലേശവും വൃതിചലിയും തയ്യാറില്ലെന്നായിരുന്നു.

1082 ഇടവത്തിൽ തൈക്കൻ രേഖു് ഇൻഡസ്ട്രിൽ മി. സി. തൃജ്ജപിള്ള ജോലിയിൽനിന്നും പിരിയുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭമായി മുന്നു മാസത്തെ അവധിയെത്തുടർത്തു. വില്ലോ ട്രാസ് കാൺട്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. അമൃപുന്നപിള്ളയും സുവക്കെട്ടനിമിത്തം അവധിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. പകരം കാഞ്ചി ദർശായായി മി. റംഗസപാമി അമൃകാരേയാണു് നിയമിച്ചു. ഇത്തേരും മി. തൃജ്ജപിള്ളയും പകരം ലേവകനു ഇൻഡസ്ട്രിരായും മി. രാമവർമ്മതന്മാനെ പറവുകൾ സൗംഘ്രാഹിപ്പിച്ചു. മാറ്റുരായിച്ചും നിയമിച്ചു. ഇതനുസരിച്ചു് ലേവകനു

സക്ടറം ഇടവമാസം 12-ാം— തിരവന്നന്തപുരത്തെ യുള്ള് ധാതുപറപ്പുള്ളി. അതു മാസം 19-ാം— ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. തെക്കൻ ഗോവിൽ ആലൂമായിട്ടാണും വേവകൾ നിയമിതനായതു്. മുന്നു മാസം കഴിഞ്ഞു് മി. കൂടി പിള്ളി ഉല്ലോഗത്തിൽനിന്നു് ടൈം റീതെന്നു. അന്നും എസ്. രാജഗോപാലാചാരി അവക്കളായിരുന്നു ദിവാൻജി. അദ്ദേഹം വും വേലവിട്ടുപോകുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു. മി. അയുപ്പുന്ന് പിള്ളി ചീനം കലശലായി അല്ലും മുന്നും മരിക്കയുംചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു് ലേവക്കനു തല്ലാലത്തെയുള്ള് ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടുരായി നിയമിച്ചു് കോട്ടയത്തെയുള്ള് സ്ഥലംമാറ്റകയും, കോട്ടയത്തിൽനിന്നു തന്നുരാനു ഹാജ്രിയിൽ വില്ലാലൂസകാത്തിലിൽ യായി നിയമിക്കയുംചെയ്തു ഇതിനിടയ്ക്കു് ശ്രീ. എസ്. രാജഗോപാലാചാരി ദിവാന്പദം വിട്ടുപോകയും, പകരം മി. നാഘമര്യാ തല്ലാലത്തെയുള്ള് അതു സ്ഥാനത്തിൽ നിയമിതനാകയുംചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം ലേവകനു് അവതു ശ്രൂപാം സ്വാക്ഷ്രൂട്ടുതൽ നല്ലി. ഇതാണു് ഡാക്ടർ ഹാൻഡി പോയ തിരപിനൊ ലേവകനു കിട്ടിയ ശ്വാസക്രൂട്ടുതൽ. മി. ഒക്ക സപാമി അയുക്കാരു തിരവന്നന്തപുരം ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടുരായി തല്ലാലത്തെക്കു് ആക്കാകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു് മി. പി. രാജഗോപാലാചാരി ദിവാനായും വന്നു. ലേവകൾ കന്നി 22-ാം— കോട്ടയത്താന്തി ജോലി കൈയേറു. ഇവിടെ 84 മകരം 1-ാം—വരെ ജോലിചെയ്യുകയും മകരം 1-ാം—മത്തൽ അവകാശമുള്ള അവധിയെടുത്തു് വേലയിൽനിന്നു് പിരിയുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്താണു് ആൻഡ്, പേൻഡ് പിള്ളിക്രൂട്ടാംഗം രേണും വേർത്തിച്ചുത്തു്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടുടെ രേണു വേർത്തിച്ചുത്തു്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടുടെ രേണുത്തിനായി നിയമിയ്ക്കയും ചെയ്തു.

നുന്നു “എല്ലാംകൊണ്ടും കരയ്ക്കാൻ ദേഹപ്രാന്താണെന്നു് മേലധികാരികൾക്ക് തോന്തിരത്തു് ലേവക്കന്നയാണു്. പകരം നോക്കിവന്ന രോളിനെ സ്ഥിരപ്പെട്ടുചേരുന്നു അവയല്ല വും നേരിട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ലേവക്കൻ പഴയ ജോലിക്ക് പോക്കുയോ അല്ലാത്തപക്ഷം വെലയിൽനിന്നു് പിരിയുകയോ ദ്വാനമെന്നു് ഒരു ഓല്ല് ഉള്ളാഗക്കത്തു് ലേവക്കൻ കിട്ടി. അനു ലേവക്കൻു് 55 വയസ്സു് തിക്കണ്ണിട്ടില്ലായിരുന്നു. ലേവക്കനു വീഴ്ചക്കാരനാക്കി പിരിക്കണമെന്നദേശിച്ചും എറുതാ അല്ലെങ്കിലും മനുഷ്യത്തിലുംതന്നു വല്ലവയും തെരിറിനു് സമാധാനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് പല കൂത്തുകളിൽ തുടരുന്നു. തുടരുന്നു. അധികാരിക്കാനും സ്ഥാപിക്കാനും അവരുടെ കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതായുടെ വില്ലയോ എന്താ? ഇതൊന്നും ഇവിടെ ഇന്നു വിന്മുക്കേണ്ടു ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നു. “അതിനു കാഞ്ഞുന്നതയെന്ന കിം സ്വാത്.” ലേവക്കൻ ഉള്ളാഗത്തിൽനിന്നും ഷഡിയാൻ സനാലംനാണെന്നു് മേലധികാരികളും അറികിള്ളും അങ്ങനുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായത്തിനു് ഗവർണ്ണറിനൊട് നാലി പറഞ്ഞുംവയ്ക്കു് വെലയിൽനിന്നും പിന്നാറി സ്ഥലം ഷഡിത്തുകൊടുത്തു. ഇതാണു് ലേവക്കൻറെ ഉള്ളാഗചരിത്രത്തിന്റെ ഒട്ടവിലം തെരുതു കടലാസ്സു്. അവസാനം ശ്രമായി പരിഞ്ഞമിച്ചു എന്ന പരയുന്നതിൽ ലേവക്കൻു് അശന്തമായ ചാരിതാത്മക്കാനു്. ലേവക്കൻ കാലാവധി നീട്ടലിനോ മറ്റൊരു അളവും കൂടിലും അപേക്ഷിച്ചു് അധികുതന്മാരെ അസഹായപ്പെട്ടതുകയും മറ്റൊരു ചെയ്തില്ല. ലേവക്കൻു് ഉള്ളാഗകാലത്തു് തന്റെ മേലധികാരികളിൽ ചുങ്കം ചിലരെ ഷഡിച്ചു് മറഞ്ഞിവരെ മുഴീപ്പെട്ടത്താൽ സാധിച്ചിട്ടുമില്ല. തന്റെ സ്വന്നാവത്തിനു് അതു സാധ്യവുമല്ലായിരുന്നു. ഇ

എംഗൈസറാം പിന്നാറിയതുകൊണ്ടു് അതും കുടാതെ കഴിച്ചു. എന്നാൽ തന്റെ അധിനിന്ത്യിൽ മാറിമാറിവന്നുകൊണ്ടിന്ന വില്ലാത്മികളേയും എത്രതു ദിക്ഷകളിൽ ഇങ്ങനും അതായും ദിക്ഷിലുള്ള ജനസാമാന്യങ്ങളും വിശേഷ്യ മനസാക്ഷിയേയും അല്ലെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും തുള്ളിപ്പുട്ടത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ” പിന്നീടുള്ള അന്വദവത്തിൽനിന്നും അന്നു മാനിക്കേണാംതു്. ലേവകൻ ഒരു തമാജർത്തെ ഏരപ്പു വിച്ചു് തന്റെ തുത്രങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ശുമിച്ചു വെന്നാലും തന്റെ അവളുടെ പ്രവൃത്തികളും പൂണ്ട് സാമല്ലതയെ പ്രാപിച്ചു എന്ന് ദരിക്കലും പറവാൻ തയാറില്ല. ഈ ലേവകൻ അരുങ്ങേണ്ടും സേവ സമ്പാദിക്ഷാനിനു് തുനിന്തില്ല. അതു് വശവുമല്ലായിരുന്നു. പരേതനായ ശ്രീഹാൻ താണ്ടപിള്ള അഥവക്കുള്ള ദരിക്കൽ സന്ദർഭിച്ചു സമയം അഭ്യേഖം ലേവകഴനാടു് “നിങ്ങൾ കുടക്കുന്ന തിരുവന്നുപുരത്തു വന്നു് ഉള്ളാഗസ്ഥമാരെ കാണാതെത്തുകൊണ്ടാണോ” നിങ്ങളെ ആരും ഗണിക്കാതെത്തു്” എന്ന് സന്ധിതം പറയുകയുണ്ടായി. ഈഭ്യേഖവും റി. അമൃപ്പൻപിള്ളയും യമാത്മത്തിൽ ലേവകൻറെ കാഞ്ഞത്തിൽ എറഞ്ഞരെ താല്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു. നിംബാഗ്രവശാൽ താണ്ടപിള്ള അവക്കരം പിന്നീടു് അധികരം ഇരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂരിനു് ഒരു ഭാസുരമായ ഭാവിയും ഇരുന്നാട്ടുടി നഷ്ടിച്ചായി. ലേവകൻ ഉള്ളാഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞേണ്ടും സകടംബും പറവുകൾ വന്നുതാമാണിച്ചു.

ലേവകൻ പരിഞ്ഞേയകൻ എന്ന നിലയിൽ എന്തല്ലാം ചെയ്യുവെന്നു് വിസ്തരിക്കണമെന്ന വിചാരിക്കണില്ല. എന്നാൽ തന്റെ “ശാന്തത്”നിമിത്തം കാഞ്ഞങ്ങൾക്കു് വിള്ളുമോ വിള്ളംബുന്നും സംഭവിച്ചതായി നാം ഒരു

വപ്പുട്ടതിയോ പറഞ്ഞൊക്കെ സ്ഥില്ല. താൻ തന്റെ സ്വംഗികമം ദേഹികമം തക്കവള്ളം വേലചെയ്യുവാനു മാത്രം ലേവകനും പറവാൻ തരമിൽക്കൂട്ട്. എന്നാൽ ലേവകനും തിരവിതാംകൂർ ടെക്കും സഖ്യരിച്ചും വിവിധ ജനങ്ങളുമായിട്ടും പരിചയപ്പെട്ടുനാതിനും അല്ലോപകലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെല്ലും വില്ലോല്ലാസത്തിന്റെ ഗതിയെല്ലും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും തന്റെ ശണ്ടാനന്മീമണ്ഡലം വിസ്തൃതമാക്കുന്നതിനും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കഷ്ടതയെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും തന്റെ ചിന്തയും വിഷയം സമ്ബാദിക്കുന്നതിനും ഇതു ജോലി തന്നെ വഴിരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയാതിരിപ്പും നിവൃത്തിയില്ല. താൻ ഉള്ളാഗത്തിലിങ്ങുന്ന കാലത്തും ജീവിതത്തിന്റെ മാഡാത്തുവരെ ഉള്ളാഗത്തിന്റെ ആതാപത്തിയും നിമശ്മാക്കിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നു. ഇന്നൊന്ന് സമ്ബാദനത്തിനും അവസരങ്ങൾെല്ലാം ഒരിക്കലും വിട്ടുകളില്ല. അല്ലോപകരുത്തിയിലും പരിശോധകാഭ്ലൂഗത്തി വുന്നിനും ജീവിതത്തിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും സ്ഥിതി ഗതികളെപററി പലതും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ലേവകൻ അഡാപ്പും അമിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ പറിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനേക്കാളും പാരിയും ഹാണിയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും. ഈ സമാധാനത്തോടുള്ളിരാണും ലേവകൻ ഉള്ളാഗത്തിന്നനിനും വിരമിച്ചതും. ഉള്ളാഗാനന്നരമിഴു ജീവിതവും ഈ ശിതിയുടെ അവിച്ചിനാമായ തൃപ്തിതന്നേന്നയാണും. “ഒരു” എന്ന അരംഗ്രൂഹകവി പറയുന്നതുപോലെ ലേവകൻ “ജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തമായ ഉപത്രകയിൽ നിന്തുമ്പുവും ശാന്തവുമായി തന്റെ കാലം നയിച്ചുവന്നു.”

വിഹിന സുരണക റം .

(കായംകുളം)

അവകൻ ആദ്യമായി ഇന്ത്യീഷ്യ് പറിശാൻ തുടങ്ങിയതു് കായംകുളംനാണനു് മനു പറഞ്ഞുവശ്വാ. അവിടെ മുന്ന കൊല്ലേതോളം താമസിച്ചിരുന്നു. കമ്മം പെള്ളിൽ എന്ന ഗ്രഹത്തിലാണു് താമസിച്ചിരുന്നതു്. അനും ഇതു തന്റെ നല്ല സ്വത്തുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ഈ ദ്യൂറം ഫോഡിപ്പിതിയിലാണനു് കുറഞ്ഞായു്. ഇവിടെ “കമ്മംപെള്ളിൽ മുപ്പുിൽ” എന്ന വിളിച്ചുവന്ന ഒരു കാരണവാദായിരുന്നു. ഇതേഹം ഏലു തുമിമാനായിരുന്നു. എഴുത്തർഭവത്തുകാ എക്കിലും ജനസമ്മതനും നല്ല കൈച്ചുണ്ടുള്ള ഒരു വൈദ്യുതമായിരുന്നു. ചികിത്സ നിയമയിക്കുന്നതിനു് വൈദ്യുത്യുകും ആരാക്കേണ്ടുകൂലും വായിപ്പിയ്ക്കുന്നാണു് പതിവു്. ലേവകരണാടക്കുടി തന്റെ ഒരു ജോലിസ്ഥമാദരം മാതൃഖ്യത്വത്താം ഒരു ഉള്ളിയും പഠിച്ചതാമസിച്ചിരുന്നു. ഇവരെ കൈക്കയും കാരണവാൻ പിതുനിയ്തിശേഷമായ വാസല്പ്പത്തോടുകൂടി നോക്കിവന്നു. അവിടെ എതിയടയ്ക്കിര എങ്ങനായ വലിയ കൂളിമണ്ണു്. അതിൽ മതലകളുടെ ഉപദാനം അല്ലോ ഉണ്ടാക്കാറണ്ണു്. കാരണവാൻ മതലകളെ പിടിക്കുന്നതിനു് പ്രസിദ്ധി സന്ദേശം ആളുകയിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടതായ “ചാണ്ടളികൾ”, “ടെക്കളികൾ” മതലായ ഉപകരണങ്ങൾ അവിടെ കു

തിവച്ചുരീതിനുതു് ലേവകൻ കണ്ണിട്ടണ്ടു്. ലേവകൻറെ താമസത്തിനിടയിൽ ഒരിക്കൽ മതലാപിടിത്തതു് കൂടും ഇതുമാം നിത്രഗ്രൂഹമചാരിയായിരുന്നു. ലേവകൻ കൂടും കൂളം പഴളിക്കുട്ടിൽ പറിക്കുന്ന കാലഘട്ടാണു് — 43-ാമാം ഖണ്ഡാണ്ണന്നു തോന്നുന്നു — അനും മദ്രാസു് ഗവൺമെന്റ് അമുഖിയുണ്ടു് നേപ്പിയർ പ്രഭാവും പത്തിയും തിരുവനന്തപുരം സന്ദർഭിച്ചുതു്. ഇതുമെന്തായിരുന്നു അതല്ലൊരു തിരുവനന്തപുരം സന്ദർഭിച്ചു മദ്രാസു് ഗവൺമെന്റ്. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒമ്പാഷയാത്രയ്ക്കും മറ്റൊരു നാട്ടിലുള്ള ഏപ്പാ ഹംഗ്രീഷു് സുള്ളകളിൽനിന്നും എടുത്ത പത്രത്വാ കട്ടികളെ തിരുവനന്തപുരതു് അയയ്ക്കുന്നുമെന്നു് ദിവാൻ മി. മാധവരായങ്ങൾ ഉത്തരവു വന്നതനുസരിച്ചു് മേൽസ്ഥാസ്ഥകളിൽനിന്നും എടുത്താം കട്ടികൾ സക്കാർ ചിലവിൽ രണ്ടുപ്പക്കൻറെ നേരുത്തപ്രതിൽ തിരുവനന്തപുരതു് പോകയുണ്ടായി. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള കാഴ്ചവും അല്ലെങ്കിൽ “മുസിയം” ഇരു പ്രഭാവിൻറെ സ്ഥാരകമായി “നേപ്പിയർ മുസിയം” എന്ന പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതിൻറെ ഉൽപ്പാടനം 48-ാമാണ്ഡായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരു മുസിയം “നേപ്പിയർ” എന്ന പേരേണ്ടുടർന്നുള്ള ഇപ്പോൾ ഘടിപ്പിച്ച പരിധാദശഭാഗം എന്ന സംശയമാണു്. ലേവകൻ കായം കളിത്തു താമസിക്കുന്ന കാലതു് ചെട്ടികളുണ്ടാരെ “കത്തിയോടു്” മുള്ളുപുരതു് “കത്തിരകെട്ടു്” എച്ചിറ പടനിലതു് ആരുണ്ടുതോറും നടത്താറുള്ള “ഓച്ചിറക്കളു്” മതലായ ആരോധാശാഖയാം കാണ്ണാൻ നേരംണ്ടു തവണ പോയിട്ടുണ്ടു്. അനും എച്ചിറ ഇന്നൈരു രണ്ടു സംഘമായി നിന്നു് പയനിക്കുകാക്കാണ്ടു് അങ്ങുംപും എറിത്തു് ഒരു നമ്മ യുദ്ധം നടത്തുന്ന കാലമായിരുന്നു. വാഴേട്ടത്തുള്ള അല്ലുസ്

ഐഴ്ദം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ ദിവിവേദ്ധുനാവക്ക് അഖ്യാ
ട മാസക്കാലം പരമസ്വനായിരുന്നു. പ്രതിബിനം തേച്ചു
കളിയും പിഴിച്ചിലും പ്രലഹാരവും മറ്റൊ ധാരാളമാണ്. അതുകൊണ്ട് ദിവിവേദ്ധുവാൻ ആളുകൾ ഒരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലപചക്രത്തിന്റെ തിരിച്ചിലിൽ ഇന്ന്
സംഗതികാളാക്കണഡയും ഏതുയോ ഭേദപ്പെട്ടുപോയി. “ഓ
ശ്ശിറക്കളി” എന്നൊരേപ്പാട് ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ട്. പ
ക്കു ഇന്ന് “കളിയല്ല, കാൽമാണം” നടക്കുന്നതും. ഒരി
ക്കൽ യമാത്മ യുലുവും, പിന്നീട് ആയുധാല്പാസവും, പി
നൊ ധമ്മയുലുവും ആയി മാറി ഓച്ചിറക്കളി രൈ പ്രദർശന
മായിത്തീന്തിരിക്കുന്നു. ഇന്തി എന്തായിത്തീരുമെന്ന് ആക്ക്
റിയാം? എന്നാൽ ചെട്ടികളുണ്ടെന്നു കത്തിയോച്ചത്തിന് വ
ലിൽ മാറ്റമെന്നും ഉണ്ടായതായി കാണുന്നില്ല. പുരംത
നജ്ഞാളം മനഷ്യൻ്റെ മനസ്സിനോട് രസബന്ധംകൊണ്ട്
ലഭിപ്പിയ്ക്കുപ്പെട്ടവയും ആയ മനഷ്യന്മാപനങ്ങൾ എ
ന്നെല്ലാമായാലും എറക്കരെ മനഃഗോജ്യികളും, ശപാസ
വികാരവും കൂടാതെ പെട്ടുന്ന് മുതിപ്പെട്ടുക സാധാരണമ
പ്ലീന്തു വാസ്തവം ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. “ചേര്ത്ത
ലപ്പുരം”തന്നെ നോക്കുക. 45, 46 ഇതു കൊല്ലുണ്ടിൽ
ബേബകൾന്റെ മാതുലൻ ചേര്ത്തലെ തഹശിൽജാരായിരുന്നു.
പൂരകാലവത്തു് പാടാരളി അറുപ്പീലംജുഡായ പാട്ടുകൾ നിറ
തന്നെമെന്നുംതും അതാസഗാനങ്ങൾ പാഞ്ചലൈന്നം, പാ
ടിയാൽ ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം മന്ത്രക്കി പരസ്യങ്ങൾ
പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയുണ്ടായി. ഇതിനുംപുരും പംഠനാവ
രെ സാമംകൊണ്ട് സാധിയ്ക്കുമെല്ലുന്ന കണ്ട് മറ്റൊരിയ
തനിലും ഭയപ്പെട്ടതുകയുണ്ടായി. എക്കിലും അന്നത്തെ ജ
നജ്ഞാളുടെ മനസ്മിതിയെ,

“പീനൽക്കോഡിൻ വക്കെപ്പുതു വന്നിക്കിലും
മീനപ്പുത്തിനും നീക്കമെണ്ണു”

എന്തു വണ്ണയപ്പുംമുലം അവർ വെളിപ്പെട്ടതുകയാണണായതു”. ഇതിന്റെ ചരമേച്ചുകൾ അവസാനിക്കുന്നതിനും പിന്നൊയും 55 കൊല്ലുംതുടി വേണ്ടിവന്നതായി കാണുന്നു. 45-ാമാണ്ടും ലേവകൻ കായംകുളം വിച്ച്. പിന്നീട് 53 കൊല്ലും കഴിതു് താൻ കൊല്ലുത്തു് ഇൻഡ്രൗ കൂരാധിക്കനാ കാലത്തു് നൂറ്റണ്ടു തവണ കായംകുളം സദ ശ്രീക്കയും തന്റെ പഴയ വാസസ്ഥലത്തു് അന്നത്തെ മുഹമ്മദായകനായ മി. ശങ്കപ്പിള്ളിയുടെ അതിന്ത്യം സ്വീകരിച്ചു് താമസിക്കയും വിസ്തൃതപ്രായങ്ങളായ തന്റെ പല അന്വേഷങ്ങളും മുവ.പരിചയങ്ങളിലും മറ്റും പുതുക്കിക്കയും ബാല്പുകാലരംഗങ്ങളായ പള്ളിക്കൂടം, പുതിയടത്തവിര, ക്ഷേത്രം, ഖരങ്ങ പരിച്ചിക്കുന്ന പുമ്പബം മതഭാഗങ്ങൾ സകരുകും വീക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പണ്ടത്തെ മുഹമ്മദിൽക്കൂടിയും ശാല്ലും മൂന്നവദനയായിട്ടാണു് അന്നു കാണപ്പെട്ടതു്. “ലക്ഷ്മിയുമസ്മിരയെല്ലാ മനസ്സുകൾ” എന്നാണെല്ലാ പറയുന്നതു്. കായംകുളത്തു താമസിക്കുന്ന കാലത്തു് നൂറ്റണ്ടു കൊല്ലും തന്റെ മാതൃലം ക്രിനാഗ്രപ്പിള്ളിയിൽ തഹരിൽ ദാരാധികനും. അനല്പ്പായകാലങ്ങളിൽ ലേവകനും മറ്റും അവിടെ ചെന്ന താമസിക്കുക പതിവായിക്കുന്നു. അവിടെ വച്ചു് ലേവകൻു് മനുഖിൽനും ഉണ്ടായി. അതിനമുന്നു് തന്റെ ജീവിജീവനാദരനു് കായംകുളത്തു വച്ചും ഇതു ടിനം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അതു് ഒരുമാതിരി ലഭ്യവായ മന്ത്രിലായിക്കുന്നു. പിന്നീട് മാതൃലം അതു പകൻ. അതു് അതു കടപ്പമായിക്കുന്നു. കായംകുളം വിച്ചതിനുശേഷം നൂറ്റണ്ടു കൊല്ലും പരിത്തമില്ലാതെ മേത്തലെ താമസമാ

கிணங். பின்னொலோ அலுப்புச்சியூ போயது “ ஹடயூக் ஸாய ஹா விரல்லு ” லேவகன்ற விழுஞானகாலதை அலும் தீவிப்பியூதொயைப் பெற்று; பரிசுவ ஏர க்கர மாசுக்காதினம் ஹடயாக்கிடிற்று. ஏனால் ஹா விழுங்வென் ஷித்துக்காதை அரசைக்கண்டு நிமித்தம் உள்ள கிடுநித்தாஸ். ஹதுக்காதை அடித்துதொன மரோடு விரல்லுவும் கேரிடு. 47-ாமாண்டு தனை பரிபூஷிதுவென த கென்ற மாதுலங் பெட்டுள் பார்த்தாயி. அனங் பரி தை நிருத்தமென்று மதுத்திலாயி. ஏக்கிலும் தகெந்ற தீ எல்லாரியாய ரள்ளமாதை ஜூஜூக் லேவகன்றயும் மாநா பரித்தம் துடங்காதினங்வளை ஏழப்பாடுக்கர பெற்று. அது கொண்டு ஹதுயாமாக்க ஸாயித்துவென பாயா.

கீடுக்குடி.

லேவகன் ஒரு கொலூப் (66 காலீ ஒத்தல் 67 காலீ வரை) கோட்டாற் ஹால்லீஸ் வெஹஸ்துர் வெயீமாஸ்க் அறுயிக்காவென் “ முன் ஸ்டீர்ஸ்கூக்கூலித் பரித்திடுங்கலை. ஹா ஒரு கொலூப்புத்தினிடயூ ” லேவகன் ரண்டு தவண பு ஸிலுப்பூடு “கஞ்சாகமாரி” முன்னும் கேஜுறுவும் ஸங்கி ஆ. ஹ.பி.டெ சூரது தாமஸ்காற் குஸ்துமதக்காலைய ம-க் காவாஸ். அவர் ஹவிடதை ஓவியை “காநிமேரி”யை காங்கா “ பாயுக்காது ”. அவக்கி ஹா ஸமலும் கைவியம் ம- ஹாதூருமுத்துத்தாவென்ன “ விஶபாஸதுங்காயிக்கா. கேஜுறும் முவெனம் கரிக்கலூகொண்டுத் தெள்ளாகமாஸ் : பக்கு ஸமயவும் அக்குது “ விழுக்கை தூக்காதை ஸவைக்காங் பு யாஸமாஸ். லேவகன் ஹா கேஜுறும் ஸங்கி தித்துது ” அ

തൃഞം ശ്രാംകയമാനവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഭവിയുടെ “നാ സാരത്താം” മോഴിക്കല്ലേപ്പട്ടനാതിനു മധ്യായിരുന്നു. ഇതു കഴിഞ്ഞു രണ്ടുമുന്നു കൊല്ലുത്തിനു ശ്രേഷ്ഠമാണ് വടക്ക് പെജ്ചവാറിൽനിന്നുന്ന മരുരാ വന്ന ഏതാനം പട്ടാണികളിലും ചില മരവന്നായംകൂടി ഗ്രീരമപ്രയത്നംചെയ്തും വെ സ്ഥാനത്തിന്റെ കരിക്കപ്പിള്ളക്കി അക്കത്തു കടന്നു. മുങ്കുത്തിയും, കല്പരയിൽ വച്ചും ഭദ്രമായി സുക്കാടുവന്ന കിരീടം, മാ ലക്ഷ്മി, മിത്രായ ട്രധികരം ആരംഭണാജ്ഞയും മോഴിച്ചുകൊണ്ടപോയതും. കരിച്ചുകാലത്തെന്നും. ഒരു തെളിവും ഇല്ലാതെയിരുന്നു. ടുവിൽ അന്നാത്തെ കലാൽ കുത്തകക്കാരൻ തവശിന്തനാടാർ മവാനിരമാണ്. തെളിവു കിട്ടിയതും. ഇദ്ദേഹം തീവണിയിൽ സവാരി പോക്കേംഡ വണിയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില പട്ടാണികളിലും സംഭാഷണത്തിൽനിന്നാണ് കാഞ്ഞും മനസ്സിലായതും. ഇതിലേയ്ക്കായി അന്നാത്തെ പോലീസും സുഖ്രൂഢന്തും മി. പോന്നാമ്പലംപിള്ളയും പേജ്ഞാർ മി. താണ്ടപിള്ളയും ഡൽഹിയിൽ നൊഴി കൊച്ചക്കനാതിനായി പോയിരുന്നു. ഏതാനം സാമാന്യങ്ങൾ മാത്രം തല്ലിപ്പൂട്ടിച്ച നൈക്കകളായി കിട്ടിയതെന്തെങ്കിലും. എക്കിലും മോഴിക്കലെല്ലാം ശിക്ഷിക്കയുണ്ടായി. കേൾത്തതിൽ സംഖ്യാത്തിത്തമായ ധനം നിശ്ചയപിച്ചിട്ടിട്ടണാൽ കേരം വിയാണ്. ഇവരെ ആകഷിച്ചുതും. കന്റുകമാരി ഇന്നും ഒരു പുണ്ണാഗമലവും സമാദ്ദൂഢനത്തിനും സുവവാസത്തിനും ഏററെവും പററിയതും കാഴ്ചകും പലവിധത്തിലും സാമ്പ്രദായികക്കാട്ടുകിയതുമായ ഒരു പ്രദേശവും സംബന്ധിച്ചുണ്ടാണ്. പണ്ടതന്നെ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഇതു സ്ഥലം ഇന്ന് സ്വർഘാരതീയ നേതാക്കന്മാരുടെയും വിദേശരീതുകളുടെയും ശ്രദ്ധ യേജും സവിശേഷം പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു സ്ഥലത്തെപ്പ

ററി ഇനിയും വ്യക്തമായി രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടാൽ പെ അനുലോചനകളിൽ ഉണ്ടാകുന്നും കേൾവിയുണ്ടോ:

കന്ദ്രാക്കമാരിയിൽനിന്നും മടങ്ങിവരുന്ന വഴിയ്ക്ക് “ഭേദഗതിയും അനിന്ദന മുകളിൽ കയറി അവിടെയുള്ള ഒരു വാപിയും കരിക്കല്ലേക്കാണ്ടിള്ള മണ്ണപറ്റം മുഹകളിൽ മറ്റും കാണുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ പല ദിവസങ്ങൾക്കും വളരുന്നുണ്ടെന്നു. അവ എന്തെല്ലാമാണുന്നിയുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഈ മെതാനസ്ഥലത്തും ഇംഗ്ലീഷ്. ഒരു ചെറിയ മല ഉണ്ടായതിനെപ്പറ്റി ഒരെതിഹ്യമുണ്ടോ: പണ്ട് രാമ-രാവൻ യുദ്ധത്തിൽ രാവൻനും രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ ഗ്രൂവമാറ്റും പ്ര ഫോഗിച്ചു. മോഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ ശാവരുടെ മോഹാലസ്യം തീക്കാനായി ജാംബവാനും ഉപദേശിച്ചുകാരം ഹനുമാൻ ദൗഷധപർവ്വതത്തെ കൈയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയ ദേവാർഡ് ഒരു ശകലം അടഞ്ഞവീണപോയതാണുന്നാണോ. ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതു. അതുകൊണ്ടാണോ ഇന്നും ഇതിലെ ദൗഷധങ്ങൾക്ക് ദിവസത്തം തീരുന്നതു. മടങ്ങുന്ന വഴി പലപ്പുകാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ളതും ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ “ഗ്രൂചീഞ്ച്” ക്രേദിതും സദർഖിയുണ്ടായി. ഇന്ത്യൻ ശാപമോക്ഷം സിംഗിച്ചുതും ഇവിടെവച്ചും നാനും അതുകൊണ്ടാണോ ഗ്രൂചീഞ്ചാമനും പേരു വന്നതെന്നും പറയപ്പെട്ടുന്നു. ഇവിടെ ഇടക്കാലംവരെ അപരാധികളിലൂന്നു സംശയിക്കുന്ന ഗ്രൂവമണ്ണനെ ദോഷികളോ, നിങ്കാഷികളോ എന്ന പരിക്ഷീക്കുന്നതിനും തിളപ്പിച്ച നേരിൽ “കൈ മക്കൈ” എന്നാരെപ്പറ്റാടണ്ടായിരുന്നു. കൈപൊള്ളുകയാൽ കരിവാളികളുമാണുന്ന വിധിക്കപ്പെട്ടവനും. ഇതു സംബന്ധി

ஆகூ பல வட்டாரங்களில் உள்ளது. அவரை ஹவிடெ விஸ்தி கண்ணில். பிவான் மி. மாயவராயரான் ஹதினெ நிர்த்த லாக்கியதென தொன்று. ஹவிடெ அறுபாதவும் விடை செப்பேட்டுமாய் என ரோபுர் உள்ளது. ஹது அக்காலத்து மி. வசூலானலாலயுடை மேற்கொடுத்தின்து ஜிரீஸ்லாரென வும் செய்துகூடின்தின்று. வேவக்கு ஏழேடு நிலத்தில் ஹதினெ முகலூத் மி. வசூலானலாலயுமொன்று அல்லது செய்தொட்டுத்தியானைகிலும் கருதக்கூடியது. அவிடெ நினை ஞாகியாற் ஸம்முற காளாவுக்காதான். ஹதினெ முன்வரைத்து பல புராணக்மகாதீரையும் விதிபூளிக்கு கொள்ளும் மரை புறுக்கிரிதீட்டுள்ளது. ஹது புராதன காலதெனதையும் ஆதியுள்ளிக்காலதெனதையும் தமிழ்த் தோஜிப்பு கூனா என சுவாலக்காள்ளியாயிடும் ஸமிதிசெய்துள்ளது. கேஸ் நுத்தினெ கரிக்குப்பளிக்கு பல து அதூதகரவும் ஜில்லைபாஜக்குவுமாயிடுாளிரிக்கூனாது. ஹது ஸில்கு லயுடை மனோஹாரிதப்பத்தினை பரிசூன்றத்திலையும் குறைதம ஓச்சான்மாயித்தொன் ஹரிக்கூனா. ஹன்தித்துபோலையும் கேஸ்துண்டு ஆதைக்கிலும் நிம்மிக்கூனோ? துக்கவரை தொனா ஸஂக்ஷிக்கூனாது புராஸமாயிடுாளிரிக்கூனாது.

കെ. എല്ലോ.

ഒലവകൾ നാലു തവണ കൊപ്പത്തു് ഇൻസ്പൃഷ്ടു് റൈറ്റിംഗ് ചെയ്യാൻ വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതല്ലോ രണ്ടും മാത്രം ദുന്ന മാസ കാലം ജോലി നോക്കി. പിന്നീടു് 76-ൽ ഒരു തവണയും 80-ൽ ഒരണ്ടു് തവണയും തല്ലാലമായി ഉള്ളൂറം വഹിച്ചു. 76-ൽ ഏപ്രിൽ താലൂക്കം സന്ദർഭിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ ചെങ്കൊട്ടു് ഒരു സന്ദർഭിച്ചു അന്നു് തീവണ്ടി നടപ്പായിട്ടില്ലെങ്കിൽ

തിനാൽ ചെങ്ങാട് സക്കീടും അതു സുകരമോ സുവകരമോ അല്ലായിരുന്നു. വഴി മിക്കവാറും രലയിലും കാട്ടിലുംകൂടി ആയിരുന്നു. ചില ദിക്കിൽ കാട്ടുഗണങ്ങളുടെ ശല്ലവും എ റക്കര ഉള്ള തായി ശരിത്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടും ലേവ കൻ പകൽ മാത്രമേ സബ്രഹ്മണ്യം കൂടിയിരുന്നു. കൊപ്പത്തുനിന്നും തിരിച്ചും അന്ന കൊട്ടാരക്കര താമസിയ്ക്കും, അട്ടത്ത ദി പസം ചുനലുൾ എ ഞി അവിടെ താമസിക്കുകയും, പിരീറ നാറ ദാരക്കല്ലിൽ എത്തി. അവിടെ രാത്രി കഴിക്കുകയും അ ടത്ത ദിപസം ആത്രുക്കാവിലെത്തി താമസിയ്ക്കും ചെയ്തു. ഒരുക്കല്ലും അലത്രുക്കാവിഭും അല്ലും ഭയങ്ക്രമാട്ടുകിയാണു് താമസിച്ചതും. ദാരക്കല്ലിൽ ഒരു ഉണ്ടുംരായും സത്രവും ഉണ്ടും. മറ്റ വീടുകൾ നേരംതന്നെ അന്നനില്ലായിരുന്നു. സ തുതിന്റെ തിന്നു ആനയ്ക്കു കയറുവാൻ പാടില്ലാത്തവി യം പൊക്കിയിരുന്നു. അവിടെ ഒരു രാത്രി അല്ലും ഭയങ്ക്രമാട്ടുകി കഴിച്ചുകൂടി. ആത്രുക്കാവിൽ ഒരു പ്രധാന ക്ഷേത്രവും ഒരു കൊട്ടാരവും ഉണ്ടും. അന്നും കടപാളപ്പും വളരെ ചുരുക്കുമായിരുന്നു. ലേവകൻ രോധികിലുണ്ടായിരുന്നു കൊട്ടാരത്തിലാണു് താമസിച്ചതും. രോധിന്റെ മദ്ദവയം കാണായിരുന്നു. ഭയവും ഖല്ലാതിരുന്നാണു്. ആത്രുക്കാവിൽ താ സൗംഖ്യം, പണ്ടും അതുത്തിന്നധനലഭജിൽ രാജുരക്ഷയ്ക്കായി പ്രതിജ്ഞിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ശാസ്ത്രക്കമാരിൽ നേരായിരുന്നു. അച്ചുന്നകൊവിൽ, ശ്രേബരിമല, കൂളിത്തുപ്പും മിത്രാണും ചെങ്ങാടയ്ക്കു ചുരപ്പുട്ടും. ക്ഷേത്രസദർജ്ജ ത്തിനു വരുന്നവക്കും കൂളിക്കുന്നതിനും ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം ഏപ്പോഴും വെള്ളം ചുട്ടപിടിപ്പിച്ചിട്ടിക്കുന്ന പതിവുണ്ടും.

അവിടെത്തു പച്ചവൈഴളിൽ കളിച്ചാൽ പനിപിടിക്ക നാഥാണെന്തു. അഭ്യും ദിവസമാണ് ലേവകൻ ചെങ്കാട്ടയിൽ എത്തിയതും. അരുള്ളുകാവു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഭൂമി സമനിരപ്പുണ്ടാം. അങ്കിയുടെ മഖാവം മുഴവനം നീനു മാറിയാണ് ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടുന്നതു്. ഇതേവരെ മരിതവള്ളുങ്ഗത്രംട്ടുടിയ വസ്തും ധരിച്ചു ശോഭിച്ചിരുന്ന പ്രതി തി ഇപ്പോൾ ഇതാ മികവൊരും നശിയായിട്ടാണ് അതു ക്ഷപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു്. പ്രതിയുടെ രഹ്യതയിൽ ഒഴുിയുള്ള വക്ക് കേവലം നിരസ്സുപാദ്ധാരിയ സമ്പ്രദേശങ്ങളേൽ കാരി ഭ്രാവധാരാജാന്മാസിലും റൂമായമാനങ്ങളായ വന്നപ്രദേശങ്ങളാണെല്ലോ അധികം ആക്കഷണിയങ്ങളായിരിക്കുന്നതു്. എന്നെല്ലാമാരാലും “ഇന്തമണ്ഡല ചുംബിന്റെ മമണിതങ്ങളായ” ഇംഗ്ലീഷിനും നാലു മലംപ്രദേശങ്ങൾം “കണ്ണിനും നാലുനാലും നാലുനും” കാഴ്ത്തെന്നാണെന്നുള്ള തിനും സംശയമില്ല.

ലേവകൻ നാലു മൺഡയാട്ടുടി ചെങ്കാട്ട ടെരണിൽ എത്തി അവിടെയുള്ള പഴയതാണെങ്കിലും പുതുക്കിയ സക്കാർ കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചു. ഈ കെട്ടിടം അതു മനോഹരമാല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ മുൻവശത്തുള്ള ഉള്ളാംകൊണ്ടും സുഖർന്നിയമായിരുന്നു. ലേവകൻ ഒരു വാരത്തോളം ഇവിടെ താമസിച്ചു. അവിടെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷും പാളിക്കുടം, മലയാളം ആൺപുളിക്കുടം, പെൺപുളിക്കുടം മതലായവ പരിശോധിച്ചതിന്റെന്നാൽ ഒരു ആയിക്കടി, ശാന്തുർവ്വ വടക്കരെ എന്നീ പ്രേമരി സ്ത്രീകളും സന്ദർഭക്കയ്ക്കായി. ശാന്തുർവ്വ വടക്കരെ തന്റെ ഒരു പ്രിയ ശിഷ്യം ധനികന്മായ രാമസ്പാമി അനുർവ്വി. എ...യുടെ താല്പര്യമനസ്സിച്ചും ഒരു ദിവസം ശാന്തു

மந்தினர் அதிமுறை ஸ்டிக்ரிட் மந்தில் தாமஸி ஆக் மட்சிழூன். வெங்காட்டதாமஸதினிடியூக் கே எய்யாத்திவஸ் ராவிலெ அவிடென்னீஸ் அல்லும் கீர முக்கும் ரீரிகிற்கீகாஷ் புஸிலப்பூட்டும் அதய கீ ரொல்தும் ஸ்ரூவதின்காயிட் அவிடெஷ்டித் பில அல்லுரை பக்காக்கமாயிட் போயி. ஹதுக்க்கெக்கமாஸதிலாயி கை. அஃப்புஷாஸ் அவிடெதை ஸ்ரூவகாலம். கை நீ ஆக கீரத்துவத்துதை மலையெட இக்கிற்கு தூடேவஸு கூரை விரியூட்டுப்பூட்டுபோலெய்து மனோமூரமாய காத்துக்கீர்ப் பீஜியை உபயாரிடு. அதின்ற ஹரபூம் அல்லும் கூக்குடு டைபி. ஏக்குப்பை கீர்ப்பு மனியோட்டுடி அவிடெ ஏது. ஸ்ரூவதின் ஸெதக்குடு கிட்டும்தும் புராஸமானை கீலும் அரை அயிகும் திரக்கில்லாயிக்கை. ஈஙவி வான விழுன லிக்கிற கரிக்குத்தரையும் ஜலம் ஸங்ரஹிக்கை கூ லிக்குகொஷ் கெட்டிய கை அரையமாய கூவும் உஷ். ஸ்ரூவம் செறுநாடு கூத்தில்லை. கரிக்குத்தரையிற்கை கீ ஸகொஷ் இக்கிற்கிணை பாட்டு வாரி புவாமதிற்கையான். வேவக்கை மரங் ஸ்ரூவம் காதிடு அவிடெயுதை “திருக்கரைலாம்” கேச்சுத்திற்கோயி ஸ்பாமி பல்கை காதிடு மட்சிழூன். கேச்சுத்திற்கை ஏல்லாவ க்கும் அத்தும் செறுவாவுநாதான். ஹா ஸமலம் ஹடக்கொலம் வரை திருவிதாத்துர் வக்காயித்தைவென்ற அதித்திற்கை தீர்மானத்திற்கை ஹிட்கீஸ் ஸங்ஸமாநதையூக் கிடக்கொட்டு கை கொட்டுத்தைவென்ற கெட்டிடுஷ். ஹா புருவானத்திற்கை கீர்ப்புமலையுமாய உபுத்திஸ்மாநம் கள்ளப்பிடிக்கைத்தையிடுஷ் புதுதிப்பியாயித்தை பக்கிக்கேடும் ஸுப்புஷ் மி. வெறுநிஸ் ஸாது மலையெட இக்குலேயூக் புராஸ்

പ്രേക്ഷ അല്ലോ കയറുകയും, അവിടെനിന്നും കാലു തെററി വിശേഷം മരണംപ്രാപിക്കുമുണ്ട് ചെയ്യുതു്. പ്രത്തി അതി നീറു ഫഹസ്യങ്ങളെ സാമ്പൂധ്യം ഗസറക്കിച്ചുവരുന്നുണ്ടോ ഇതിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ഈ ഇരു നിൽക്കിയിട്ടുടർന്നു സു വിസ്തൃത ചരിത്രത്തിനീറു ഒരു അംഗം മാത്രമാണോ. കൂടിയിലും പല അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ. ടെന്നിസം നീറു “നദി” പറയുന്നതുപോലെതന്നെ ഈ ഗിരിനിൽക്കിയും നമ്മോടു് ഉപഭേദമിക്കനും:

“മനഷ്യർ വരുന്നമണ്ട്”, മനഷ്യർ പോകുന്നമണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ എന്നും പോക്കുണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു.”

ലേവകൻ പിന്നീടു് 80-ാമാണ്ടിലും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ എഴുന്നളിത്തു് സംബന്ധിച്ചു് ചെങ്കൊട്ട യും പോയി. അന്നു് തീവണ്ടി നടപ്പായിരുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രയാസമണ്ഡായില്ല. അന്നും കററാലത്തു പോയിരുന്നു. സ്ഥാനത്തിനല്ലെ. അവിടെ എഴുന്നളിത്തി താമസിച്ചിരുന്ന മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മുഖം കാണിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. കൊല്ലും ദൈഖിക്കിൽ മറ്റു ദിക്കുകളിലെ സക്രീട്ടിനുള്ള തുപോലെ വിഷമതയില്ലായിരുന്നു. അതു് മിക്കവാറും വഴിയുള്ളിട്ടായിരുന്നു. ചെങ്കൊട്ട തമിഴു് നാടായിരുന്നാവെ കുലും അവിടത്തെ പ്രൂഢികളിൽ അന്നു മലയാളമാണോ പരിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. അച്ചുരൂപകമാണു് വില്ലാത്മികളും മിയുവാറും തമിഴരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഭാഷയ്ക്കാണു് തന്നെ കേട്ട പററിയതു്. ഭാഷാഭാബുങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ പല വൈകല്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. എഴുന്നളിത്തി പിന്നെ പറയണമെന്തു്? ആവശ്യമില്ലാത്ത ദിക്കിൽ ദീഘംങ്ങളും, വരുക്കാരങ്ങൾ വേണ്ട ദിക്കിൽ മുള്ളശ്ശും മറ്റും പ്രയോഗിക്കു

നാതു° സാധാരണായേണ്ടോ. ഇപ്പോൾ അവിടെ തമിഴും മുളാറും പഠിച്ചുവരുന്നതെന്ന ദോന്നുണ്ട്. ചെങ്കാടു വച്ചു° ലേവകനെ എടുക്കാണിവിഷം ശാധികരാൻ രണ്ടു വാരത്തൊളം സുവർഖില്ലാതെ കൊല്ലുത്തു താഴസിച്ചു. 80 കുക്കിടക്കം ഒട്ടവിൽ ലേവകൻ അവിടെ വിട്ടു. വരുന്ന വഴിയും° അവലപ്പും ക്ഷേത്രത്തിൽ വച്ചു° തന്റെ ഇളംയുള്ളിയെല്ലുകും അവിടെനിന്നും പറവുരിയേല്ലും പോന്നു. അക്കാലത്തുനാതെന്നും തന്റെ ഒഴുക്കുസദ്ധാരണനും അവലപ്പും കണ്ണീരും തുടർന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ലേവകൻ കൊല്ലുത്തു ജോലിനോക്കിയിരുന്ന ഒരു വസ്ത്രത്തിൽ കൂൺസപാമിരായർ അവക്കളുടെ തുടെ സക്കിട്ടായി കൊട്ടാരക്കര, പുനലൂർ, കോന്മി, പത്തനാട്ടുരു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയിരുന്നു. മരുരാവസ്ത്രത്തിൽ ദിവാൻ വി. പി. മാധവരായർ അവക്കളുടെ തുടെയും വിലയിടുത്തില്ലോ സക്കിട്ടു പോകയുണ്ടായി. ലേവകൻ ഒരിക്കൽ ഹരിപ്പാട്ടു° സക്കിട്ടു പോയിരുന്നപ്പോൾ വിഭ്രാംഗം ഗംഗിരായയന്മായ കേരളവർമ്മ കോയിത്തന്നുരാൻ തിരുമന്ത്രിലെ ഷഷ്ഠിപ്പുംപുത്തി സ്ഥാരകമായി കാത്തിക്കപ്പീഈക്കിൽ സ്ഥാപിച്ചു വായനശാലയുടെ ഉൽല്ലാടനം അഞ്ചു മത്തിന്നേറയും, മാവേലിക്കര ഉദയവർമ്മ രാജാവിന്നേറയും, റബ്രാജവർമ്മ കോയിത്തന്നുരാൻനേരയും, മരം പല മാന്യമാങ്കേന്നും സാന്നില്ലത്തിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. ലേവകൻ ഇതുമാവുമായി ഇതിന്മുമ്പിൽത്തന്നു പരിചയം സ്വാഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ലേവകൻ ഒരു കാളേജും വില്ലും തമിയായിരുന്ന കാലത്തുനാലുവർമ്മയിൽ ചാലയിൽ മലയാളം പഴക്കിക്കൂട്ടുന്നു.

അതിൽവച്ചു° നടത്തിവന്ന ഒരു സമാജത്തിൽ ഇദ്ദേശ്യമാം അഥവാക്കണക്കായിരുന്നു. അന്നുംതല്ലോണോ° പരിചയം ആരുംഭിച്ചതു°. അങ്ങളുമാം ഭേദവക്രനാട്ടോ ഫേസ്റ്റ്.ചൈറ്റും പെത്തമാറിയും വന്നിരുന്നു. മലബാറിലാജുഡിക്കും ഭാഷാബാധിത്രാതിനം എഴുത്തുപുന്നർക്കുന്ന കാദ്യം കഴിത്തെത്തിൽപ്പിന്നു പലവിധത്തിലും ഉന്നതി നല്ലിയതു° ഇദ്ദേശ്യമാണെന്നാജീതു° വിസ്തൃതിക്കുത്തക്കുതല്ലു. കുഞ്ചിബാസത്പരയായിരുന്ന ഭാഷയുടും മഹ്മാവഖംബം നല്ലി രക്ഷിച്ചതും ഭാഷയിൽ ഗല്ലബാധിത്രാതിനു° ആലുമാരി മാറ്റനിശ്ചലം ചെയ്തും ഇദ്ദേശ്യമാണെന്നാജീതു° പരംതുകിഴയ്ക്കിട്ടുണ്ട് ആവശ്യമില്ലപ്പോ. ഇദ്ദേശ്യത്തിന്റെ വിജ്ഞാനമജ്ജരി, മയ്യരസദേശം, ശാക്രന്തി, ആക്കംബർ മതലായവ സാമ്പത്തികവിഷയത്തിൽ അപ്പൊരീയങ്ങളായിട്ടാണോ° ഇരിക്കുന്നതു°. സംസ്കാരത്തിലും, ഇംഗ്ലീഷിലും, മലയാളത്തിലും ഇദ്ദേശ്യത്തിനു° തുല്യപാണിയിൽപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നാനാഭവശായ ബുലിവൈദ്യവിജ്ഞാനയും പാണിയിൽപ്പെത്തയും പരിഗണിച്ചു° സി. എസ്സു°. ചെ.°, എ.°. ആർ. എ. എസ്സു°. മതലായി ട്രേനേക്കം ന്യാമണ്ണപാം ഇംഗ്ലീഷിലും ചങ്കവത്തിനു° ചങ്കവത്തി തീരുമനസ്സുകൊണ്ടും, മററുന്നുകും വിദ്യപരമാസമിതികളും നല്ലിയിട്ടുണ്ടു. ഇദ്ദേശ്യത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തുപരമായ അങ്ങൾം പിൻവലിയുക്കുടങ്ങേണ്ടതുടർന്നിട്ടാണും ഭാഷയും ഭാഷാബാധിത്രാവും കേവലം “കുപ്പിസ്താകളരി”യായിത്തുന്ന തീന്ത്രിക്കിലുണ്ടോ എന്നും സംശയിക്കണമെന്നിരിക്കുന്നു. “പുച്ചയിലുംത്തിട്ടുള്ളുലി ഗന്ധർവ്വന്തു” എന്ന മട്ടിലാണോ ഇന്നാത്തെ സാമ്പി

സ്വത്തിന്റെ സ്ഥിതി. ഇന്നാത്തെ പ്രധാന സാമ്പിത്രകാര മാരോക്കേ ഓരോ പ്രത്യേകമായീം അവലംബിച്ചു് വർത്തി ക്കൊതപ്പാതെ ഭാഷാസാഹിത്രങ്ങളെ പൊതുവേ യഥാമാ യീം നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നില്ല. എതായാ വും ഇതു വിശയത്തിൽ ഒരു നിയന്ത്രണശക്തി ഉണ്ടാകു ണ്ട കാലം അതികുമ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദ്യോഗാനന്തരാസ്ഥരിന്കൾ.

(i)

ജീവിതത്തിന്റെ ഇത് അപരമല്ലെങ്കിൽ ലേവക്കന സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നും പലവിധത്തിലും ഗൗരവമേറിയ നോണാണന്നം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതേവരെയും ജീവിതത്തിന്റെ സാമാന്യം മുഴുലമായ വശവുമായിട്ട് മാത്രമേ പരിചയിക്കുന്നതിനുംയായിട്ടുള്ളൂ. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് അപൂർവ്വമായി അതിന്റെ പരിഷ്വാശസ്ത്രം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും തീച്ച്ചയായി പറയാൻ തരമില്ല. ഉദ്ദോഗം വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലും അതിന്റെ ആരംഭമല്ലെങ്കിൽ തന്റെ വിശിഷ്ട ഇരുക്കണാതെ കീഴിലും ആരക്കിങ്ങനാതുകൊണ്ട് അക്കാദം വലിയ ഭാർത്തമൊന്നം കൂടാതെത്തന്നെ കഴിഞ്ഞെത്തുടി. പിന്നീട് വന്ന മെഡാവികളിൽ മിജ്ഞവും ഇത് നിലയിൽത്തന്നെന്നാണോ “പെരമാറിവന്നാതു”. എന്നാൽ ഉദ്ദോഗകാലത്തിന്റെ അവസാനം ഇതിൽനിന്നും അല്ലോ വ്യത്യാസാസ്ഫുട്ടാണിങ്ങന്നതും. ലേവക്കന്റെ ശാന്തസപ്തഭാവം ഇവിടേയും അനാശസ്യസംഭവങ്ങൾം നേരിടാതെ കഴിക്കുന്നതിനും സഹായമായി ഒവിച്ചു. ഉദ്ദോഗവും നിയിൽവിൽവിനും ചെണ്ടതേരോടുള്ളിയാണോ ജീവിതത്തിന്റെ പരമാത്മസ്ഥിതിയും ഉത്തരവാദിത്തപരവും മറ്റും പലതും ഷുർവ്വാധികം ലേവക്കന അഭിമാനവീകരിച്ചതും. ഉദ്ദോഗം യഥാത്മത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ എത്തും നിസ്സാരമായ രേഖാശാഖന്നം അവിടെ മനസ്സുണ്ടാക്കാനും കത്തവ്യക്രമങ്ങൾക്കും സുവിസ്തുതമായ

പ്രാപാരസൗക്രംഖം ഇച്ചുനം അതായുടെ തീരെ മനസ്തിപ്പോലേങ്കാ മറേറാ ആശാനം ഇള്ള ബോധം ഇച്ചുപാശാണം[°] ഉണ്ടായതു്. ഉദ്ദോഗത്തിലിരിക്കുവോടു തന്നെ സപ്താവത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും പല ദിവസങ്ങളും വികസിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അടക്കിവയ്ക്കു ണ്ടതായും ഇരുന്നു. എങ്കിലും ലഭിച്ച അവസരങ്ങൾ തീരെ ഉച്ചപ്രക്ഷിച്ചിപ്പ്. പലരുടെയും ഉദ്ദോഗവും ജീവിതവും ഒന്നാച്ചാണം[°] അവസാനിച്ചുകാണുന്നതു്. ഇതു് ജീവിതത്തെ പാരിഷ്ഠീള തൊറിലുംശാരണകൊണ്ട് മാത്രമാണുന്നവേണ്ടം വിചാരിപ്പാൻ. ഉദ്ദോഗം ഏട്ടിക്കിട്ടുന്നതിനും മറ്റും തന്നെ രമ്പ്രയത്താം ചെയ്യുവാൻ അണ്ണിനെ ചെയ്യാതെ ഉദ്ദോഗാനന്തരജീവിതം ഏട്ടുന്നതിനും മാർജ്ജങ്ങൾ ഗവേഷണം ചെയ്യുന്നതായാൽ ലോകം ഇന്നാത്തെ നിലയിൽനിന്നും അല്ലെങ്കിലും മുഴുവാടു ചെന്നുകൊതിനു് സാധിക്കുമെന്ന തോന്നും. ഇണ്ണിനെ ചെയ്യിതുന്നാൽ ഇന്ന പലരും ഉപയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞു വെറുതു വെച്ചു ചെയ്യുന്നതു് നിശ്ചയിപ്പുരായി വര്ത്തിപ്പിയില്ലായിരുന്നു. ഉദ്ദോഗം ദശിന്തനാൽ പിന്നു സപ്താഘാരിക്കുയാണു് യുക്തമെന്നും ചിലക്കൾ അഭിപ്രായമുല്ലാതിപ്പി. ഇതു് കൂടുന്നവൈപറവി മാത്രമേ ശരിയായിരിക്കാൻ തന്നെയുള്ളതു്. അപ്പുകാരമുള്ളവർ എത്രയുണ്ടാവും? ജീവിതവീഡി ആദ്യനം കത്തവ്യക്രമങ്ങൾക്കൊണ്ടു് സക്കിന്നുമാണു്. അതിന്റെ അവസാന ഘട്ടമാണു് കാൽമായിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഘട്ടത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിതിയാണു് മനഷ്യനു ലോകത്തിൽ വിജയിയേ പരാജിതനോ ആക്കിത്തീക്കിയുന്നതു്.

108 1-ാമാണ്ടു് കുട്ടേശാസം 24-ാം-യാണം[°] ഫെവ്രുവരി സക്കാർ ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞതു്—അമ്പവാ

പിരിയാൻ ഇടയായതും ലേവകൻ മപ്പതു കൊല്ലുവും എടു മാസവും ഇങ്ങനെത്തിമുന്ന ദിവസവും സക്കാർ ജോലി യിൽ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. 82-ാമാണ്ട് ഇടവം 19-ാം മാത്രം, അന്ന് തെക്കൻ രേഖയും ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടുരായിരുന്ന മി. സി. കു ഷ്ണുപിള്ള അവധിക്കെടുത്തതിനു പകരം ലേവകൻ ആരു സ്ഥാനത്തിൽ നിയമിതനായി. മി. രംഗസപാമി അദ്ദുക്കാ രാണം അന്ന് വില്ലാലൂസ് കാഞ്ചിബർത്തായിരുന്നതും. അവധി കഴിഞ്ഞതശേഷം മി. കുഷ്ണുപിള്ള ഉല്ലോഗം ഫീയുക യും തന്റെ സ്ഥാനത്തും ലേവകൻ ശമ്പളമുള്ളതിൽ നന്നം ഇ പ്ലാതെ നിയമിതനാക്കയും ചെയ്തു. സിക്രൂട്ടറി മി. അദ്ദു പുന്നപിള്ള മരിച്ചപ്പോൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തെയ്ക്ക് വടക്കൻ രേഖയും ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടർ മി. രാജരാജവമ്മ തന്മുരാനെ നിയമിക്കുന്നും ലേവകനെ 83 കമ്മിറ്റാസ്റ്റത്തിൽ കോട്ടയത്തേക്കു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. അന്ന് തല്ലാലം ദിവാൻവേല നോക്കിയിരുന്നതും മി. നാഗമന്മാരായായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലേവകൻ അന്വതു തുപാ ശമ്പളമുള്ളതിൽ നല്ലുകയുണ്ടായി. 83 തുലാമാസം ആലും മി. പി. രാജഗൗപാലാചാരി ദിവാൻപദം പ്രാപിച്ചു. ഇരുപതം ഉല്ലോഗഭാനവിഷയത്തിൽ അന്ന് ധാതൊരയികാരവും ഇല്ലാതിരുന്ന രേഖയും ഇൻസ്റ്റിറ്റുറമാക്കി ഇരുപതു തുപാവരെ ശമ്പളമുള്ള അല്ലാപക്കനാർ മുതലായവരെ ആക്കാനും മാറ്റാനും മറ്റു ചില അധികാരങ്ങളും നല്ലി. ലേവകൻ ഒരു കൊല്ലുത്തിലധികം വടക്കൻ രേഖയിൽ ഇരുന്നു. അതിനിടയ്ക്ക് ദിവാൻജി അവക്കി അന്വല്ലച്ചു ചീ അസ്ക്രീട്ട് വരികയും ലേവകൻ; അവിടെ വച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ കൂണാകയുമുണ്ടായി. പലതും സംസാരിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു് സുവക്ഷണ്ട രാഘവത്തുണ്ടോ എന്നും അവധിക്കാവശ്യമുണ്ടായെന്നും അദ്ദു

തിക്കിത്തമായ ഒരു ചോല്ലും ഉണ്ടാകി. തനിക്കിപ്പും സുവക്ഷക്കൊന്നമില്ലെന്നും, തല്ലൂലും അവധിക്കാവല്ലുമില്ലെന്നും മറപടി പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഈ ചോല്ലത്തിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് ലേവ് കുന്ന് അപ്പും ഒന്നും മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പിന്നീടിണ്ടായ സംഗതികളിൽനിന്ന് അപ്പേഴ്മത്തിന് എന്നോ തെററിഡ്യാരണ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഉദ്ധീക്ഷിച്ചവാൻ കാരണമെന്തായി. അവിടെയുള്ള പഴക്കിക്രൂട്ടങ്ങൾ സദ റിക്കകയും കെട്ടിടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ലേവകുന്ന് ഉത്തരവാദിത്വമില്ലാത്ത ചില അററക്കററങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കയും ചെയ്തു. 84 വുഡ്യികത്തിൽ ലേവകുന്ന് അന്ന് ചീമ് സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന മി. വിയറായുടെ ഒരു “അംഗം ഒരുപ്പാർത്തിക്കാരുള്ളു” കിട്ടി. ഈതിൽ ഭരണവിഷയത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ലേവകുന്ന് ഒന്നുകൂടി പഴയപടി മെഡ്യമാസ്യരായി പോകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പഴയപടി മെഡ്യമാസ്യരായി പോകുകയോ ചെയ്യുന്നമെന്ന് അവവശ്രൂപ്പെട്ടിരുന്നു. ലേവകുന്ന് 55 വയസ്സു തികയുന്നതിന് ഇന്ത്യയും എട്ട് മാസ.ക്കാലം തുടർന്തെ ഉണ്ടായിരുന്നവേങ്കിലും ഗവമെംന്ററിന് തന്റെ സർവീസ് അതുവശ്രൂപിലെപ്പെട്ടു കാണുന്ന നിലയ്ക്കും താൻ ജോലി വിചുന്നതിന് സന്നദ്ധനാണെന്ന് ഒരു മറപടി അയച്ചു. ഗവമെംന്ററിന് അതു സന്ദേശമായിരുന്നതിനാൽ 84 ടെക്കറം 1-ാംബ-മിത്തയും തനിക്കു് അവകാശമെന്തായിരുന്ന അവധി മാത്രം എട്ടുത്തുകൊണ്ട് വേലയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു. മറ്റു ചിലകൾം ഇതു് സന്ദേശമുഹൂര്ത്തകമായിരുന്നു ഇരുന്നു. ഇതിനുമുമ്പു് പല തവണകളിലായി ലേവകുന്ന് 25 ടെക്കാലിലും ഇൻസ്റ്റിറ്റുടെ ജോലി വഹിച്ചിട്ടിണ്ടായിരുന്നു. താൻറെ

ജോലിനിൽ്ലെ നാമത്തപ്പറ്റി ഒരബിപ്രായം പറയുന്നതു് വേ
വകൻറെ കുത്രുമല്ലപ്പോ. താൻ കുത്രുനിശ്ചയോടുകൂടി ജോ
ലിചെയ്യുവെന്ന മാത്രമെ തനിക്കു പറവാനുള്ളൂ. വാസ്തവ
അതിൽ അതു മാത്രമാണപ്പോ ആക്കം മനസ്സുഭാഡ്യാന്തനിന്ന്
നിഭാനമായിട്ടുള്ളതു്. തന്നെന്ന ശാഖകാരേതെന്ന തുടങ്ങെ
ഡാക്കുർ മിച്ച ദ്രോഖം ലേവക്കനിൽ ആരോഹിച്ചിട്ടുള്ളൂ
കററം സപാംവത്തിൽ ശാന്തനാണേന്നും ആകുതിയിൽ
“സാലപ്പാംതു്”വല്ലേന്നമഴുള്ള മാത്രമാണു്. ഒരു വില്ലു
ലയം ഭരിക്കുന്നതിനു് തെയ്യാളാഞ്ചേന്നും അരഞ്ഞുഘംംതനേ
അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. മേൽപ്പറത്തവ രണ്ടം സപാംവ
ശന്മുഖായ ദോഷസ്ഥലാക്കഹീണ്ടു് അവവെയെ മാറ്റാനും
തരമില്ലപ്പോ. എന്നാൽ അലസ്യാപകന്മാരോടു് പ്രദയുല്ലം
ചെയ്യുല്ല ഇൻഡസ്ട്രിന്മാരുടെ കുത്രുമെന്നാണുള്ളതു് ആലോ
ചിക്കനോറും കുറത്തും തിണ്ടിരിയും സ്ഥാപതയുടെയും അവ
സ്വകത അതു സ്ഥാപിച്ചാകന്നില്ല. എന്നായാലും, “ആരുഭാരാ
ത്രാനാംഹ്ര വിചാരണീയ” എന്നാണെപ്പോ മഹാമാരി
ടെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു് ആ ഭാഗം “അവിച്ചാര
ണീയ”മായിത്തനു കിടക്കാതെ. കോട്ടയത്തിങ്ങനു കാല
ത്രു് തന്നെന്ന ഒണ്ടല്ലാഗികളുടെത്തിനു പുറമേയും പലതും
ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കോട്ടയം യുവജന ഹിന്ദു സമാജത്തിന്നെന്ന്
ഒരു വിശ്രഷണാൽ യോഗത്തിലും ഒരു വാഷ്ണവയോഗത്തിലും
സി. എ. എസ്. കാര്ഷേജ്ഞു് വാദപ്രതിവാദ സംഘത്തി
ന്നെന്ന വിശ്രഷണാൽ യോഗത്തിലും, സി. എ. എ. എ. സു
ഷു ശിലൈ പ്രഭർന്നോൽഹാടന യോഗത്തിലും മറ്റും അലസ്യ
ക്കിട്ടം വാഹിക്കയുണ്ടായി. അവകളിൽ ചെയ്യു പ്രസംഗതെ
പററി വധാന്നു് മി. പാമർ, പേജ്ഞാർ മി. എ. എ. സുഖു
വമൻ ആർ മുത്തചാരവർ പ്രശംസിച്ചു പറകയും എഴുതി

അയയ്ക്കുന്ന മഹയിട്ടണ്ണും ഇതുകൊതെ മറ്റ് രണ്ടുന്ന ഫോറണ്ടുമുണ്ടാവിയും പ്രസംഗിയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതുകും ചുറ്റുതും, ലേപ്പുകൾന്റെ സാമ്പത്തികതയെത്തെ കാണിക്കാനായിട്ടുണ്ട്. വാചകനക്കാർ വില്പാരിക്കുകയും: തന്റെ ഒരു ഗിക്കതുത്രത്തിനു, ചുറ്റുമെയുള്ള സമയം മുമാ വ്യയം ചെയ്യിട്ടില്ലെന്നു, കാണിക്കാൻ മാത്രമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കോട്ടയെത്തെ താമസം അല്പകാലങ്ങളായി “മാത്രമായിരുന്നതിനാൽ അധികരണം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടിരുന്നും പരഞ്ഞെണ്ണിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രദ്ധാഗഭാഷിതരായുടെനെ ലേവകൾ സപ്രദേശ ത്വിൽ പോയി കരെ ദിവസം താമസിച്ചുതേപ്പാ തന്റെ കട്ടികളുടെ സ്ഥിരതാമസസ്ഥലഭാക്കണമെന്നും ഉള്ളിച്ചിരുന്ന പരവുരിച്ചലയ്ക്കും കട്ടംബുസാലെതം പോന്നു. പറവുൻ വൈഹാസ്ത്രിക മെഡ്യോസ്ക്രൂരായിരുന്നു കാലത്തുതന്നു ഒരു സ്ഥലം വിലയ്ക്കു വാണികക്കയും അവിടെ രഥക്കളിയും ഒരു കളിപ്പുരയും പണിയിക്കുയും ചെയ്തിട്ടായിരുന്നു. കട്ടികളും ചട്ടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ തില്ലാലും അവിടെതന്നെ താമസമാക്കി. അവിടെ താമസ ത്വിനായി ഒരു ഗ്രഹം പണിയിയ്ക്കുന്നും ആരംഭിച്ചു. ഇതു ഘട്ടത്തിലാണും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വിശമവും ഗൗരവവും ഏറിയതായ പല തൃത്രങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നതും. കട്ടികളുടെ വില്ലാല്ലാസം ഇന്നിയും അനന്നരബുമായിട്ടുതന്നുചാണിയുന്നതും. ഗ്രഹനിമ്മാനവും ആരംഭിച്ചു വൈകില്ലും പൂത്തിയായിട്ടില്ലായിരുന്നു. ധനക്കരവുനിമിത്തം ആ വഴിയ്ക്കും പ്രയത്നം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതേവരെ ചെതനം ഏന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന ആഭായം പാതിയാ

അ കാണു. എന്നാൽ വില്ലുത്രാസം അണം വ്യയസാധ്യം കണ്ണായാകുന്നു. മറ്റ് ഹിലവുകളും പല കാരണങ്ങൾം കൊണ്ട് വല്ലിച്ചുകണ്ണ വന്നു. ഇതേവരെ തനിക്ക് വലിയ സമ്പൂർണ്ണത്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒന്നുവാഗ്യമാണ് ഉള്ളോഗത്തിന്തിനും പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ലേവകവൻ അഭിദ്വീകരിച്ചുതുരു: എങ്കിലും ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ട് ഗ്രഹനിന്മാണം കൈവിധി ചുത്തിനാക്കി. എന്നാൽ ഈ സദാംത്വത്തിൽ ലേവകവൻ ഒരു മെറഞ്ഞായ വിവരം സംഭവിയ്ക്കുന്നും ദിനപേതരനു കഴുപ്പുത്തിൽ ഇന്നനു കാഞ്ഞജീഡു ചുട്ടുയിക്കുന്നുപ്പോറുക്കുന്നും ചെയ്തു. 86-ാമാണ്ട് തന്റെ മുഖപത്രിയിൽ ഒരു കട്ടിയും അനും അതി കലശലുഡി ദിക്കുങ്ങിയും വ്യാപിച്ചിരുന്നു മനുഷി മോഗ തൊൻ പുരത്തൊക്കെ ഭവിച്ചു. ഇതേവരെ ഗ്രഹണംവിഷയത്തിലും കട്ടികളുടെ ശുശ്രാഷ്ട്രലികളിലും അണ്ണന്നുസാധാരണമായ ബൈജിവന്തോട്ടുടർന്നും ലേവകവൻ ഒരു വിശയക്കും ഒരു ചീഡിപ്പിക്കാതെയും സ്വവന്തിച്ചുവന്നു ഒരു സാധ്യപിയുടെ നില്ക്കുമാണ് കട്ടികളു സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതോളം ഈ സദാംത്വത്തിൽ അപരിഹരാത്മാനി ഭവിച്ചുതുരു: ഇതുനിന്തി ഒരു ലേവകവൻറെ ഓരോ പ്രതിരുണ്ടായിരുന്നു. അപുതിക്കുത്തമായ ഈ സംഭവം ലേവകവൻറെ പിന്നിട്ടുള്ള ശീവിത്തുകാണുന്നു: ആവാംചൂഡ്യം ഒരു ബൈവർണ്ണം ഉണ്ടാക്കിത്തുരു. കട്ടികൾ എല്ലാവയം കേവലം ബാഹ്യഭിശമിലും ശരിയായ ക്ഷണംക്കണ്ടാക്കുന്നാൽ വേറെ ഒരു ഒരു ഇല്ലാത്തയും ഇന്നനുത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ സാരക്ഷണം മാത്രാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ ലേവകവൻറെ ചുമലിയ്ക്കുന്നു പ്രസ്തുതയിരുന്നു. എന്നാൽ ലേവകവൻ വാല്പക്രമത്തിലും ഒരു കാരം തന്ത്രിട്ടു ചുമ്പടവട്ടം എഞ്ചിനോയാ

എ" തമിഴുമുച്ചുരാവന്തെ" നിയേയമില്ലാതെ ഭേദകൾ അല്ലെങ്കിലും പരിപ്രേക്ഷ. ശൈലീയ ഉപദേശ്യാക്കളും ആരും തണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അങ്ങൻ ശൈലീയിൽക്കൊടുത്ത ഫലമായി "ഇരുന്നതെന്തെന്ത് വിശ്രദിച്ചു" എന്നും അതുമുണ്ടാക്കിയാണ് മഹായി "ഇരുന്നതെന്തെന്ത് വിശ്രദിച്ചു" എന്നും അതുമുണ്ടാക്കിയാണ് മഹായി. അങ്ങൻ ഇരു നിർവ്വായം അപചാരങ്ങിലല്ലായി തന്നെ എന്നും പിന്നീടുള്ള അന്വേഷം പ്രത്യുഖ്യപ്പെട്ടതാണ്. കട്ടികരം എഴു പേര് ഉള്ളവർക്ക് ഒരു പേരാർക്കട്ടികളും ദിനോ ആറാർക്കട്ടികളും വില്ലാല്ലാസവിഷയങ്ങൾക്ക് ബി. എ. ബിനാലോധാരികളും; ഒരു പേരാർക്കട്ടികരം വൈവാഹിക ബന്ധങ്ങൾക്ക് പെട്ടിട്ടുള്ളവക്കമാണ്. ചിലർ ഇതിൽ കവി ഞഞ്ച പദ്ധതി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവും സാധിക്കുന്നതിന് 17 കൊല്ലുത്തെ പ്രയത്നവും മനസ്ത്രൈവും വേണ്ടിവന്ന എന്നിങ്ങനൊല്ലും ഇവരെല്ലാവരം ആറക്കണ്ണ സപാം ശുദ്ധിപ്പി ആളുവക്കം അവരവരുടെ കാൺം നോക്കുന്നതിന് ശേഷിയുള്ള വക്കുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടാക്കണമെന്നതും ആരു ടാസജനകമായി കൂടി സന്തോഷിയാണ്. ഇതുവും സാധിക്കുന്നതിന് ഇന്ന് ഏതെന്തില്ലെന്ന് എന്നും ധനവും ധനാദിവും സ്ഥിരപരിപ്രേക്ഷയും ആവശ്യമാണെന്ന് പറയാതെത്തന്നെ ഇരു പിഷ്യങ്ങൾക്ക് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അഭിയാവുന്നതാണ് ക്ലീ.

മുന്നത്തു റിപ്പറ്റർ കൂട്ടിൽ

(ക്രിസ്ത്യൻ വിഷയമല്ലട്ടം)

86-ൽ ലേവകന് സംഭവിച്ച വിപത്തിന്റെപ്പോൾ നാലുമുണ്ടായിരുന്നു മാസം സന്താനസദേശം തൊഴുക്കിയിൽ സ്വന്തമായി ചെന്ന താമസിച്ചു. അവിടെ തന്റെ ഭാതാവും ഇതുപോലെതന്നെ സുതൻ, സഹായത്തിനിലി ഇവരുടെ മരണാനന്തരം വന്ന താമസിയ്ക്കുന്നായിരുന്നു. തല്ലാലം കട്ടികളെ സ്ഥലത്തെ വില്പാലയങ്ങളിൽ ചേരുതു് പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. 1087 തുലാമാസത്തിൽ പറവുരിലെ മസ്ജിദാധിക്രമം ഒരു ശമിച്ചുവെന്ന കണ്ടു് അവിടെ വന്നു് സ്ഥലരക്ഷ ദത്തായതു കഴിച്ചു് പാത്രത്രടങ്ങി. കട്ടികളെ നോക്കുന്ന തിന് അവരുടെ രണ്ട് മാതാമഹികളും തുടി താമസിക്കുന്ന ശാഖയിരുന്നു. എക്കിലും അനിവാർപ്പനിയായ മാഹാത്മ്യരംഗത്താട്ട തുടിയും മാതൃസ്ഥാനം ചേരിഞ്ഞതുനു കിടന്നു. മാതാവിശ്വാസി ലാളിനാം ശാസനാലികളുടെ സ്വാഭാവിക അവരിൽ പല ക്ഷീം അനാഭിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞതില്ലു. ആ സുന്നത രഹികലും തിന്ത്താൻ തീരുന്നതല്ലെല്ലാം. ലേവകൻറെ കാഞ്ചും പറയുകയാണെങ്കിൽ നന്മരണ്ട് കൊല്ലുങ്ഗതെയ്ക്കു് വലിയ വല്ലായ്ക്കു തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ നന്മം പുരത്തു് കാണിയ്ക്കാതെ ഉള്ളിൽതന്നെ നിയമനംചെയ്യുവച്ചിരുന്നു.

“പ്രായഃ സമാപനാ വിപത്തികാബ
ധിയോഹി പുംസാം മവിനി ഭവനി”

എന്ന പരഞ്ഞതിട്ടിൽ തിൽ ടെറം അസത്രമില്ലോ” ഡോവ്
കന് “അനന്തരാകാണ്ട്” മനസ്സിലായി. എന്നാൽ കാല
തിനും അസാമാന്തരമായ മനോഭ്രംഖവിരോധാനുഷ്ഠയിൽ
ഈതുകാണ്ട് ആലൃസമിതിയും “പിന്നിട്ട് വളരെ ഭേദം വ
നിട്ടാണ്ട്: “വിപ്രതിനിശ്ച ഫലജ്ഞം മധുരങ്ങളാണ്”
എന്ന് മഹാകവിയായ ഷശ്രീപിതർന്നനൊ പരഞ്ഞതിട്ട
ണ്ട്. അതും ഒരു വിത്രപമായ സത്പമാണെങ്കിലും അതും
അതിനിൾവിരുദ്ധിയും ഒരു അനംഗരനാം വഹിക്കുന്നണെ
നാണ് അലങ്കാരത്രപത്രതിൽ ആ കവി പരഞ്ഞതിട്ടിലും
ബിവ്രന്മാങ്കട വാക്ക് നിരത്മകമാകയില്ലെല്ലാ.

“നഹിശ്രേര വ്യാഹ്രതയഃ കഥാചിത്ത
പുണ്യന്തിലോകേ വിപരീതമത്മം”

രതാം ഘവംഗാം ത്രികാതെ ശ്രാംക്രമയില്ലെല്ലാ. അതുപോ
ലെതനന്ന് മനശ്ശുന്ന് വിപത്രത ത്രികാതെ ചുണ്ണനൈയ പ്രാ
ഹികയുമില്ല. സന്ദേശത്തിൽ വികസിക്കവാൻ സൗഖ്യകത്തിലി
ല്ലാതെ കിടക്കുന്ന മുണ്ണങ്ങൾ ഒക്കയും ആപത്രതിൽ പ്രാഥ
ലജ്ജക്കായി ഓഹികയും മറ്റു മുണ്ണങ്ങൾ ഉണ്ടവികയും ചെ
യുന്നു. എന്ന വിചാരിച്ചും ആരം വിപത്രതെന വരിയും പ
തിവില്ലെല്ലാ. എന്നാൽ അതും ഇംഗ്രേഷ്യരന് പരിചുണ്ണനാ
പ്രാണിക്കായി നല്ലുന്ന ഒരു ശിക്ഷാനുമപാലതിയാണെ
നാവേണം വിചാരിക്കാൻ. ഇന്ത തത്പം മനസ്സിലാക്കി മു
വത്രതിപ്പുനാവക്ഷം മാത്രമേ ഇതു “പ്രയോജകീഭവിക്കയുംതും.
ഇപ്പുകാരം,

“ആപത്രത വരുന്നോര മേരുമെ മേഹിയാതെ
താപതെത ത്രജിക്കനു”വക്ഷം മാത്രമേ ഫലപ്രാ
ഞ്ചിയുണ്ടാകയുള്ളൂ. ലേവകൻ ഇന്ത വിശേഷി തത്പരത കൂ

“വിധിരേഖാനി വഡയൽ
യാനിപ്പമാണ് ന ചിന്തയൽ.”

85-ാമാണ്ട് കമ്മിറാസത്തിൽ വൈയ്യേരു വച്ച്
കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തന്നുരാൻ അവക്കൂട്ടെ അദ്ദു

ക്ഷതയിൽ നടന്ന ഭാഷാപോഷിണി സദയിൽ ലേവകൾ “നാട്ടഭാഷാ” വില്ലോള്ളാസത്തെപ്പറ്റിരി ഒരു പ്രസംഗം വായിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സദസ്സിൽ രാജഗ്രീ ഉള്ളിൽ പരമേപരഞ്ഞു അവകർ, ടി. കെ. തൃപ്പിമേനോൻ അവർകൾ, ശ്രീമതി ബി. കല്യാണികുമാർ, ശ്രീ. പുനാദ്ദേരി നീലകുമാർ, ശ്രീ. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കൺ, മാവേലിക്കര ഉദയ വമ്മരാജ് അവകർ, ശ്രീ. മാമന്നമാപ്പിള മതലായി പല ഒം സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇവരിൽ പലതുദേഹം പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽപ്പെന്ന ഭാഷാപോഷിണി സഭ ഓക്കലോ മറ്റൊരു മാത്രം തുടർന്നുള്ള വെന്നാണ് അറിയും. പ്രവത്തകനാജുടെ ശ്രദ്ധ ആവരെ വഴിക്കു തിരിച്ചെത്തുപോയതുറക്കാണുണ്ടായിരിക്കാം. ഭാഷാപോഷിണിമാസിക ഇപ്പോഴും നടക്കുന്നബഹും കാണുന്നതിൽ സദനാഫിക്കുന്നു. 86-ാമാണ്ട് ധനമാസത്തിൽ ചേത്തല എറമ്പ്പുൾ എന്ന സ്ഥലത്തു ചതുരം ജൂൺസ് മി. എ. ഗോവിംഗപ്പിളിയുടെ അവക്കളുടെ അഭ്യർഷ്യത്തിൽ സമ്മാധാനത്തിന്റെ നേതാവായ ശ്രീ. സി. തൃപ്പിമേനോൻ ഉത്സാഹത്താൽ നടന്ന നായർ സമാജത്തിൽ ലേഡുകൾ സന്നിഹിതനാകയും വില്ലോള്ളാസത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗം ചെയ്യും ചെയ്യും. ഇവിടെ ബാംഗരിപ്പുൾ ശ്രീ. ഗോപാലമേനോൻ, ശ്രീ. മജുളുൾ ഗോവിംഗപ്പിളിയുടെ, ശ്രീ. ജി. ശങ്കരപ്പിളിയുടെ, ശ്രീ. മാത്താണ്ണൻ തന്റെ, ശ്രീ. എം. സി. ശങ്കരപ്പിളിയുടെ മതലായ പല മാസങ്ങളാണ്, ശ്രീമതി ചീനമംഗലം ധാരാളംണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു സ്കൂളിനാജവും നടത്തപ്പെട്ടു.

86-ാമാണ്ട് കൂൺമോസത്തിൽ ലേവകനെ അന്നത്തെ നിയമസഭയിൽ കോട്ടയം ഡിവിഷനിലെ പ്രതിനിധി

യായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട്. ഈ ലേവകൾന്റെ ശുമച്ചോ
അപേക്ഷയോ തൃടാതെയാണ്. ഈതിലേയ്ക്ക് തന്നെന്ന് ഒ
രു സ്നേഹിതനായ മി. മാമൻമാസ്തിഷ്ഠ ഒരു സ്ഥാനാത്മി
യാക്കിയുംവെന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി. ഈപ്പോറി അ
നാതെ “മരോരമ”യിൽ ആരോ അനക്ഷരത്തിൽ ചില
തൊക്കെ എഴുതിയിരുന്നതായി വാക്കിനണ്ട്. ആ പഴയ
കമദേശാം ഇന്ന വിസ്തൃതിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമില്ലെന്ന
വിചാരിക്കുന്നു. മി. മാമൻമാസ്തിഷ്ഠ ഈ ലേവകൾന്റെ
ഒരു സൂര്യത്രം മന വിസ്തൃതിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമില്ലെന്നു
ഡിക്കുന്നു. മി. മാമൻമാസ്തിഷ്ഠ ഈ ലേവകൾന്റെ
ഒരു സൂര്യ സൂര്യത്രം മന കൂടാം കൂടാം കൂടാം
സൂര്യ കേവലം നിയമനിന്ത്തിരിജോലി മാത്രമേ ഉണ്ടാ
യിരുന്നുള്ളൂ. ഈനാതെപ്പോലെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാ
നോ ഉചക്കുപങ്ങൾ ഹാജരാക്കുവാനോ ആയവ്യയപ്പെട്ടി
ക്കയെപ്പറി നിങ്കു ചന്നം ചെയ്യുന്നതിനോ അധികാരമില്ലാ
യിരുന്നു. അന്തല്ലാതന്മനാക്ക് ശ്രീപക്ഷവും ഇല്ലായിരു
നു. അനാതെ ഡിവിഷൻ പ്രതിനിധികൾ നാലുപേരും
നായനാരായിരുന്നു എന്നായ വിശ്വേഷവുമണ്ഡായിരുന്നു.
പത്മനാഭപുരം ഡിവിഷനിലേയ്ക്ക് ശ്രീ. മാതൃത്വവിജ്ഞം,
തിരവനന്തപുരത്തെയ്ക്ക് ശ്രീ. ശ്രീനാരായണൻതവിജ്ഞം,
കൊല്ലേതയ്ക്ക് ശ്രീ. ഇല്ലിക്കുളം കേരവപിള്ളയും, കോട്ട
യത്തെയ്ക്ക് ലേവകനമായിരുന്നു പ്രതിനിധികൾ. അംഗ
ങ്ങളും അതാരു ഡിവിഷനിലെ പ്രജാസംഘങ്ങളാണ് തി
രഞ്ഞടത്തുവന്നതു. സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയും
പരിമിതമായിരുന്നു. 15 പേരും മാത്രമേ ഉണ്ഡായിരുന്നുള്ളൂ.
ലേവകൾ നായർ ബിൽ, പഞ്ചായത്ത് ബിൽ, രജിസ്ട്രേ
ഷൻ റിസ്റ്റലേഷൻ, ആഞ്ചേരി റിസ്റ്റലേഷൻ, പരസ്പര സഹാ
യസംഘം റിസ്റ്റലേഷൻ മതലായി പല നിയമങ്ങളും സം

ബന്ധിച്ചുള്ള സെല്ലുൾ കമ്മററിയിൽ അംഗമായിരുന്നു. ഈ സഭകിലാണ് നായർ നിയമം ആളുമായി അനുവദിച്ചപ്പെട്ടതു്. അനാവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ താവഴി ഭാഗം ആടി ഉം ചുപ്പട്ടിയിരുന്നവെക്കിലും അതു് അവസാന റത്തിൽ താഴെപ്പെട്ടകയാണണായതു്. നായർ അംഗങ്ങൾ മികവെങ്കം അതിനെ അനുകൂലിക്കാതാൻമായെന്നതു്. അനുകൂലിക്കുന്ന വാദിക്കനാതുപോലെ വ്യക്തിസ്പാതത്രപ്രതിനിശ്ചാരിയാണെങ്കിൽ താവഴി ഭാഗം അതൊരുവിധത്തിലും നല്ലനില്ലെന്നും നേരേമറിച്ചു് കാരണവന്നാൽടെ സംഖ്യ അതു് അനാശാസ്യമായി വലിപ്പിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെട്ടകയുള്ള വെന്നമായിരുന്നു വേദവക്കൻറെ അനുവദത്തെ അഭിപ്രായം. എത്തെങ്കിലും ഇക്കാരണത്താലും മറ്റൊരു പല കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും നായർ നിയമത്തിൽനിന്നും ഭാഗവ്യവസ്ഥയെ തിക്കാലം ഒഴിയ്യുന്നാണായതു്. ലേവക്കൻറെ ഈ നിലയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു് പിന്നീടു് മെസ്സേഴ്സ് ടി. കെ. വേദപ്പിജ്ജു, കല്ലർ നാരായണപിജ്ജു മുതൽപ്പേര് വാദംമയാന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചതായും ഓഫീസ് ണ്ടു്. അഭിപ്രായവുത്താസം ചിലാള്ളും ഈ ആപത്തി വും ഉണ്ടാവുന്നതു് സമജമാനംപ്പോലും പിന്നീടണായ നിയമം എല്ലാവരുടും പ്രതീക്ഷകന്നുപരമായിട്ടാണപ്പോലും ഇരിക്കുന്നതു്. നിയമസഭയിൽ അംഗമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് തിരുവന്തേപ്പമായു് കൂടെക്കൂടെ പോകുന്നതിനും കൂടികളും വില്ലാല്ലാസത്തെപ്പറ്റി അനേപാഷിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരുവെക്കുന്നതിനും ലഭിച്ചു്. അനാവത്തെ നിയമസഭയുടെ സ്ഥിതിയും ലേവക്കൻറെ ശാന്തസ്പദാവത്തിനും വലുതായി നേരം സാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സഭ ഇതിൽനിന്നും ഏ

രുചയാ വൃത്രാസപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. അധികാരവിപുലത, അംഗങ്ങളുടെ ബഹുപത, അനഭ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുടെ ഭ്രിപക്ഷം, നിയേഖകമണ്ഡലങ്ങളുടെ വിവിധത്പോ, തിരഞ്ഞെടുപ്പ് രീതിയുടെ ചടങ്ങകൾ മുതലായവ ഇന്നാൽ സഭയുടെ വിശേഷലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടാണ്. എന്നാൽ ആദർശവും വാസ്തവവും തമിൽ മുൻം വലുതായ അകലം ഉണ്ടാക്കാണ് തോന്നുന്നതു്. ലേവകൻ നിയമസഭാംഗമായിരിക്കുന്നവാരംതന്നു പറവുന്നിന്നും പറപ്പെട്ടതുടങ്ങിയ “ഉത്തരതാരക്” എന്ന പ്രതിവാസപ്പെട്ടത്തിന്റെ പത്രാധിപത്രം കുറച്ചുകാലം വഹിച്ചിരുന്നു. തന്ത്രജ്ഞിൽ അംഗി. ഇട്ടിച്ചു നിന്റെ വക ബി. ബി. പ്രസ്തുതിനിന്നാണ് ഈ പത്രം അച്ചടിച്ചു് പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്നതു്. ഒരു കൊല്ലും കഴിഞ്ഞു് ദേശാസ്പദാസ്ഥ്യംനിമിത്തം ഈ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു് ചെയ്തു്. പത്രം പിന്നുയും ഒരു കൊല്ലുംതുടി നടന്നിരുന്നു. അതിന്റെശേഷം തീരെ നിന്നുപോയി. ലേവകൻ പത്രപ്രവർത്തനവിഷയത്തിൽ ഇതൊരു പ്രാരംഭംപോറ്റ മായിരുന്നവെങ്കിലും പത്രം സാമാന്യം നല്ല നിലയിലാണ് നടന്നവന്നതനു് പലതും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിനുള്ളിൽ വിഷമതകളുാക്കുയും അതിൽ പ്രചോദിച്ചുവക്കുമാതൃകമെ സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ തന്മുള്ളൂ. പത്രപ്രവർത്തനം നിശ്ചയമായും ഒരു “ചുജ്ഞിയൽ” അല്ലെന്നാണ് ലേവകൻ നിന്റെ അനഭ്യവം പറിപ്പിച്ചതു്. എത്രക്കിലും അതിനിന്റെയും അല്ലെങ്കിലും സപാട്ട നോക്കാൻ ഇടയായി എന്നുള്ളതു് സന്ദേശാവധമാണു്. വർത്തമാനപ്പെട്ടതും ശരിയായി നടത്തണമെങ്കിൽ അസാമാന്യത്വായ ഭാവാക്കണ്ണാനവും, കൂത്രനിശ്ചയും, ധർമ്മഭോധയും, സമചിത്തതയും അത്രാവശ്യമാണു് ലേവകൻ ചുരുങ്ഗിയ കാലംകൊണ്ടു് ഗ്രഹി

ഇതും നിയമസഭാവിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞതിനുന്നശേഷം ലേവകൻ രണ്ട് കൊല്ലും പാലുചുണ്ണുക്കമെമ്പിറിയിലെ അംഗമായും ഇങ്ങനിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ലേവകൻ നേരിട്ട് ബുദ്ധി ദിട്ട്, സംഖ്യാതീതങ്ങളായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചുണ്ണുക്ക അങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു് രഹിപ്രായം പറയുന്ന കാര്യത്തിലായിരുന്നു. വല്ല ചുണ്ണുകവും സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ പെട്ടുന്നു് വലിയ പ്രയത്നം കുടാതെ കണക്കില്ലാതെ പണം കിട്ടുമെന്നുള്ള മോഹം പലരെയും ബാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ ചുണ്ണുകങ്ങളും കണക്കില്ലാതെതന്നെ ഉത്തരവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ വിഷയത്തിൽ ലേവകൻ അംഗും പിന്നോക്കമായിരുന്നവുന്നു് സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോഴും ഈ മാതിരി തിരക്കിനു് വലിയ കരവുണ്ടോ തോന്നുന്നില്ല.

(ii)

88-ാമാണ്ഡിയുള്ളു് പറവുർ ആലൂർമായി നഗരമുച്ചികരണകമെററിയെ എപ്പെട്ടുത്തി. അതിൽ ലേവകൻ ഒരംഗമായി ഗവമെം്റ്‌റിൽനിന്നും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കൊല്ലുത്തിലധികം ഈ നിലയിൽ ഇങ്ങനു. പിന്നീടു് മുന്നു കൊല്ലുത്തോളം പഞ്ചായത്തു കോട്ടിൽ സിനിയർ ജീവിയായും ഇങ്ങനാശശേഷം അതിൽനിന്നും പിന്നാറി. 95 തുലാം മുതൽ പറവുർ മുനിസിപ്പാലിററിക്കിൽ ലേവകൻ ആക്രൂതിയെ അനുഭ്രാന്തനായ പ്രസിഡന്റും ഗവമെം്റ്‌റിൽ നിന്നും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അതുവരെയുള്ളും ഉള്ളാഗസ്ഥമന്ന രാധിരുന്ന പ്രസിഡന്റു് സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ഉള്ളാഗത്തിലും പ്രതിമാസം മുപ്പുത്തു അപാ അലവൻസോ

ടക്കടി നോറക്കൊല്ലത്തിലയിക്കുന്നു. ഈ ജോലി തനിക്കു “പലവിധത്തിലും അധികമായി തോന്തിക്കിനാലും സൗര്യസ്ഥാനം ശേഖരത്തും”. ഇതിനിടയ്ക്ക് “ടെന്റിലെ സെൻസർ” ജോലിയും നടത്തുകയുണ്ടായി. ഒരു നിമിത്തമുന്നായ ക്ഷാമനിവാരണത്തിനു് കാരച്ചുകാലം അരിക്കു ചുവടെവും മഹിസിപ്പാലിററിയിൽനിന്നും നടത്തിച്ചുവന്നു. അതിൽപ്പീനു പുതിയ മഹിസിപ്പാൽ റഹ്മേഷൻ നടപ്പിലായതുടുടി പ്രസിധൻറിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തുവരികയാണു്. ഇവിടെയും നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെ വലിയ വാഴിയും വഴിക്കും ഉള്ളതായി കാണുന്നതു്. ഇതോക്കെയും രദ്ദിയായ വഴിയുണ്ടാണോ എന്ന മാത്രമെ സംശയമുണ്ട്. പങ്കു സ്വന്തമാരണപ്രാണി യുടെ പ്രാരംഭവട്ടത്തിൽ പല വൃത്തിചവനങ്ങളും അധികാരം ഏകാക്കുന്നതു് സാധാരണയായിരിക്കാം. ഇവയെക്കെയും കാലക്രമംകൊണ്ട് നീംഗിപ്പോകാനിടയിൽനിന്നും സമാധാനപ്പെട്ടുന്നു. ലേവകൾ ഉള്ളാഗം ശേഖരത്തിൽ പിന്നീട് “വില്ലാല്ലാസവിഷയത്തിലും ആശിക്കാതെയിരുന്നില്ല. ഇന്നു് ഇവിടെയുള്ള “വില്ലാവിലാസിനി” ഇംഗ്ലീഷ് ബാലികാ പാഠാലയയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും, കാരച്ചുകാലം മന്ത്രവരെയും അതിന്റെ ഭരണത്തിലും ഒരു അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഭാഗം വഹിച്ചിരുന്നു. ഇതിനുള്ള പും ഇവിടെ പജ്ഞിവക ഒരു ബാലികാ പാഠാലയത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു് എല്ലാവക്കും അതു സൗകര്യത്തു മനായും ഇരുന്നില്ല. ദിവാൻ മി. കുള്ളൻനായൻ പറവുർസക്കിട്ട് വനിക്കുന്ന സമയം പരയത്തു് ഗോവിദ്ധേനുവൻ, എ. ജി. മേനുവൻ, എ. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ, ലേവകൾ മതലായി പലരും ചേന്നു് ഒരു സക്കാർ ബാലികാപാഠാല

സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടണമെന്ന് ഒരു ഹർജി കൊടുത്തു. എ നാൽ അതിനു മറ്റപടി കിട്ടിയതു് ഇന്നും ഒരു വില്ലോല യം ആരംഭിക്കുന്നതായാൽ അതിനു് സഹായയനം കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു മാത്രമായിരുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു് പത്ര പേരടങ്ങിയ ഒരു വില്ലോലൂസകമ്മറിയെ തുപവല്ലൾ കൂടിയും ഇം വില്ലോലയം തല്ലൂലം ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിൽ ആരംഭിക്കുയും ചെയ്തു. ലേവകൻ ഇം കമ്മറിയിലെ പ്രസിദ്ധൻറായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്ക്രൂളിനു് പല പ്രതികൂലശക്തികളെ നിരോധിക്കുയും ചുമ്പുലവട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്യും ചെയ്യുണ്ടതായി വന്നു. അതെതാഴെക്കുയും ഒരുവിധം സാധിച്ചുവെന്നു പറവാൻ തന്മുള്ളൂ. വില്ലോലയത്തിനു് വിശാലവും മനോഹരവുമായ ഒരു കെട്ടിടവും തോട്ടവും ദേശ സാമഗ്രികളും മി. പറയത്തു് ഗോവിന്ദമേനവൻറെ ഒരു പ്രാഞ്ചത്തിന്റെ ഫലമായി സിലിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു് അതിന്റെ ഭരണവിഷയത്തിൽ വല്ല ഭാഗവും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. ലേവകൻ ചില ദിവസങ്കളും അനിഴ്സംഡേവണ്ടും നിമിത്തം കമ്മറിയിൽനിന്നും പിന്നാരേണ്ടതായി വന്നു. ഇതിനുംപുരാമെ മുതൽ കൂനാത്തു് ഇഴുവുക്കുടുത്തു വകയായി ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രൂ സ്ഥാപിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും ലേവകൻ തന്നാൽ കഴിയുന്നതു് ശ്രമങ്ങൾം ചെയ്യും ദേശ എഴുത്തുകളുകൾ നടത്തുകയും ഉപഭോഗങ്ങൾം കൊടുക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുവനു. തന്റെ ബന്ധം വിട്ടവുകൂലും ഇം സ്ക്രൂളിം ഇപ്പോൾ ശരിയായി നടന്നവകുന്നശൈലാവിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതുകാതെ സാധുകളും വില്ലോത്മീകരക്കു് സപ്ലൈമായ ധനസഹായവും ചെയ്യാറുണ്ടു്. തന്റെ കൂട്ടികളുടെ വി

ഭൂമ്പാസത്തിലും സംരക്ഷണത്തിലും സ്വന്നാവസ്ഥിരീകരണത്തിലും ലേവകൾ നിന്നിരേഷ്യചക്ഷിപ്പായി വർത്തിച്ചുവന്നു.

86-ാമാണ്ട് മുതൽ 100-ാമാണ്ടിലെ ലേവകൾ നിയമസഭ സംബന്ധിച്ചും കൂടികളുടെ അനേപാഷ്യണത്തിനും മറ്റൊരു തീരുമാനം ചെയ്തുവരുത്തു പോകയും അഭിരുചി നാല്ലും ദിവസം താഴ്സിക്കകയും ചെയ്യാറാണോ എന്നു. ഇതുകൂടാതെ ദിവാൻജി മുതലായ അപൂർവ്വം ചില ഉഭ്യാഗസ്ഥന്മാരെയും പല പഴയ സ്കൂൾത്തമാരെയും കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരെ ആരൈയും വസ്തു അപേക്ഷയും ശ്രദ്ധയും മറ്റൊക്കാണ്ട് മഹിപ്പിക്കാറില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവക്കും ലേവക്കോട് സെഞ്ചമനസ്ത്ര അനിന്ന് കരവുമില്ലായിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്ക് 91-ാമാണ്ട് കംൺക്രീസം 7-ാംഐ- മധ്യത്തെ കൊല്ലം മുൻപും താൻ സനിത്യപാസം യാത്രപരിപ്രേക്ഷ പിരിഞ്ഞതും തന്റെ ധർമ്മമാതാവുമായ തിരുവന്നേപ്പരം കാഴ്ചിക്കേണ്ട 19-ാമത്തെ ജനഭിനാശവാഡം സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായതും ദിവാൻ മി. കുള്ളൻനായർ മുതലായ പല മഹാമാരാട്ട് സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് ശോഭിതവുമായ മഹാദേശാഗത്തിൽ അന്ന പ്രിൻസിപ്പാലായിരുന്ന ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തന്നുരാൻ അവക്കൂടുടെ ക്ഷണം അന്നസരിച്ചും അഭ്യർഥിയം വഹിക്കയും ഒരു സ്വഭീമ്പമായ പ്രസംഗം വായിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ആ സംഗത്തപ്പറ്റി മി. ഹദ്ദുസൻ, രാമവർമ്മതന്നുവാൻ മുതലായവർ തുണ്ടരാഹ്മാജീഷാഖായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരുറാവസരത്തിൽ ജൂബിലി ശാലയിൽ വച്ചും പെരുന്താനായിലുജ്ജീ ഒരു സംഗത്തിക്കേണ്ട വാഷ്ണവയേശാഗത്തിലും അഭ്യർഥിയം വഹിക്കയേണ്ടതാണു.

ഒരു ചരമാനന്തരം വണ്ണനാദ്ദേരി പരമേശപരൻപിള്ള
അവക്കളുടെ ഉത്സാഹത്താൽ 92 മേടമാസത്തിൽ മാനാ
ആ വച്ചു് തുടിയ നായർ സമാജത്തിലും ലേവുകൾ അല്ല
ക്കും വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്:

89-മാണ്ഡ് മേടത്തിൽ കോട്ടയത്തു വച്ചു്, കോഴി
കോട്ടു് വകീൽ മി. കെ. പി. രാമൻമേനവൻറെ അല്ല
ക്കുതയിൽ തുടിയ നായർ സമാജത്തിലും ലേവുകൾ സന്നി
ഹിതനായിരുന്നു. അവിടെയും സക്ഷിപ്പിച്ചമായി ഒരു ആ
സംഗം ചെയ്യുന്നുണ്ടായി. ഇതിൽ മി. സി. കുള്ളപിള്ളയെ
കൂടാതെ മെസ്സുച്ചു് സു് കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ, എം. കുള്ളപി
ള്ള, ടി. കെ. വേലപ്പുജിള്ള, ഗോപാലമേനോൻ, ശ്രീനാരാ
യണ്ണരുത്സപാമികർ, പേജ്ഞാൻ അയ്യപ്പൻപിള്ള, കേര
വൻ വലിയത്താൻ, സി. വി. രാമൻപിള്ള, മാറായിൽ കു
ള്ളമേനോൻ മുതലായി പലരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു.
കോഴിക്കോട്ടനിന്നും മറ്റൊരു ചിലരും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പിന്നീടു് 91 മേടത്തിൽ മി. കൊച്ചുകുള്ള മാരായുടെ
ഉത്സാഹത്തിലും ശ്രീ. കെ. പി. പ്രതമനാഭ മേനവൻറെ അ
ലുക്കുതയിലും തുട്ടിവച്ചേരുക്കുവെച്ചു് നടന്ന നായർ സമാ
ജത്തിലും ലേവുകൾ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അവിടെ നാ
യമാങ്കുടെ അവാന്തരവിഭാഗത്തെപ്പറ്റി ലേവുകൾ അ
ലും പറയുകയുണ്ടായി. ഇവിടെ കൊച്ചുകുതിരുന്നിനുമുള്ള
മാനൃഗംാരെ കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂരിൽനിന്നും ട്രേനേക്കം
പേര് വന്നുചെന്നിരുന്നു.

95-ൽ പറവുകൾ വച്ചു് മലയാളം സ്ക്രൂ അല്ലെങ്കിൽ
പക്കമാങ്കുടെ ഉത്തരത്തിനെ ചുന്നുവിച്ചു് രംബൂപക മ

മാര്യാദം നടത്തപ്പെട്ട്. അതിൽ അവക്കുട്ടികൾ സംസ്ഥാനം ലേവകൻ അല്പുക്കഷം വഹിച്ചു. ആ യോഗ ത്രിശ്രീക്കുടിയിൽ കാളും അല്പും വക്കുമാ കുട്ടികൾ വകയായി ഒരു മാസിക അനുബന്ധക്കണ്ണമെന്നം ലേവകൻ അതിന്റെ അതിവരും എല്ലാം മാര്യാദായിരുന്നു. ഈ നിഘയയം അനുസരിച്ച് പറവുക്കാർ പിലത്തെ ഉത്തരവാദിക്കാൻ കാലതാമസം കൂടാതെ 96 മകരത്തിൽ “മുരുക്കാമൻ” എന്ന ഫേരിൽ ഒരു മാസിക അനുബന്ധിച്ചു. ഈ എഴു് വയസ്സു തികഞ്ഞ മുരുക്കാമൻ ഭാസികയുടെ ഉത്തരവം ഇങ്ങിനെയാണ്. ഇന്നനാലു കൊല്ലം ലേവകൻ അതിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. ആ സ്ഥാനം വാ ലംകൃംനിമിത്തം ഉപേക്ഷിച്ചു. എങ്കിലും ഈ സ്ഥാനം മാസിക യൂട്ട് വേവനം എഴുതിക്കൊടുത്തും അവശ്യംപോലെ ഉപ ദേശങ്ങൾ നല്കിയും മുരുക്കാമനെ സഹായിച്ചുവരുന്നണണ്ട്. മാസിക ഉപയോഗപ്രദമാണെന്നുള്ളതും അതിന്റെ എഴു കൊല്ലിത്തെ നിലനില്ലോ സാമാന്യമായ പ്രചാരവുംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ലേവന്നങ്ങൾ പ്രായേണ വിഭ ശ്ലഘനാംബ എഴുതപ്പെട്ടനാവയും, വിഭ്രാംഭം, സാമി തും മതലായ ഗൈത്രവദ്മരിയ വിശ്വാസങ്ങളെ പ്രതിപാദി ക്കുന്നാവയും തന്മുചം അതാന്നപ്രദാജ്ഞാളം രസാവഹങ്ങളുമാ കിട്ടാണോ കാണപ്പെട്ടുന്നതു്. സക്കാരിയ്ക്കിനും ഈ മാ സികയുടെ എത്താനം പ്രതികരി വിഭ്രാലയങ്ങളിലെ ഉപ യോഗത്തിനായി വാങ്ങിവരുന്നാരും മാസികയുടെ പ്രയോജ നാലേത്തിനുണ്ടു് തെളിയിക്കുന്നണ്ട്. പ്രയോജത്തിൽ ഈ മാ സിക ഇന്നുള്ള മാസികാവലിയുടെ മല്ലുത്തിൽ ഒരു ഉത്തര മ സ്ഥാനം വധിക്കുന്നശേഷം നിരാക്കരിച്ചപരായി പറയാം.

ശ്രൂത മാസികയ്ക്ക്⁹ മേലും ഉത്തരോത്തരം പ്രചാരവും പ്രശ്നങ്ങളും പ്രഞ്ചാജനവും ഉണ്ടാക്കുമ്പെന്ന വിശപ്പസിഗ്രഹം.

1100 കുംഭം 18-ാം ഫെവ്വറി തുറന്തിര മാതൃല കെന്ദ്ര സക്കാർ സേവനത്തിന്റെ അന്ത്യരംഗമായ നെയ്യാ റഡിയോറബ്ലൈഷ്ട് ‘ജണാനപ്രഭായിനി ഗ്രന്ഥശാല’യിട വാ ഷ്വികയോഗത്തിൽ ശ്രീ. എ. പി. നായക്കുട നിന്ത്യന്യ നൊൽ അല്ലെങ്കിലും വഹിച്ചു. ശ്രീമാന്മാരായ മജുളുൾ ശോ വിഘ്നപ്പിള്ളി, പി.കെ. നാരായണപിള്ളി മതലായവർ പ്രാ സംഗികനാരായിരുന്നു. ഇവിടെയും ചില സ്കൂളുകളിൽനാരെ പാഠിക്കാനിടയായി. ഇതിൽപ്പിനൊ ഫേഖകൾ തിരുവന ന്നപുരത്തു പോകാറില്ല. കണ്ണൂർ കാചം (തിമിരംപോ ലെയ്ക്കിളി ഒരു നയനത്തോഗം) നിമിത്തം സംഭവിച്ച സുക്ഷ്മ ക്കരവും മറ്റു പല അസ്പാന്ത്യമുണ്ടായെന്നും നിന്തിയും കൂടി യാതു അല്ലെങ്കിലും വിശമനത്തിലായിരുന്നീൻ. അന്ത്യാവല്ലുംപോ ലെ ഒളുള്ളുകയിൽ സ്വന്തമായിരുന്നീൽ പോകുന്നതല്ലാതെ മരുര ക്കും പോകുന്ന പതിവില്ല. എക്കിലും 102 മേടത്തിൽ നി ന്ത്രുന്നും നേരിട്ടുകയാൽ വളരെ നേരാദി മധ്യകവിയ്ക്ക്¹⁰ ചേ ത്രംഖക്കാരുടെ വകയായി അവിടെ വച്ചു¹¹ ഒരു സുവണ്ണമില നല്ലുന്നതിനുവേണ്ടി തുടക്കിയ കരഞ്ഞാഗത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും വഹിയ്ക്കാൻ ഇടയായിട്ടിട്ടുണ്ട്. അനു രാത്രി, അനു¹² എ. എൽ. സി. ആയിരുന്ന കുടിയാട്ട് റിവരാമപ്പണിക്കുടെ വസതിയിൽ നടന്ന ഒരു വിവാഹത്തിനു¹³ പോകുകയും പി രേഖിവസം മടങ്കയും ചെയ്യു. ഫേഖകൾ 45-ആംശിട യ്ക്ക്¹⁴ അനു¹⁵ ചേത്തവ തമശീൽ ഉള്ളാഗം വഹിച്ചിരുന്ന മാതൃല ശോഖവിഘ്നപ്പിള്ളി അവക്കുളം കുടെ ഒരു വഷ്ടം

താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴെന്തെ ഇരു നദിയാം അംഗാ
തെ സുരണകളെ പുനജ്ഞിവിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്ത
മായും ഭവിച്ചു. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ദഹവതിക്കേഷ്ഠരം, പജ്ഞി
ക്കിളിം, താലുക്കക്കേച്ചരി മുതലായവ ലേവക്കൻറെ നിത്ര
സദർന സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു. അവയുടെ പുനഃസദർനം
ലേവക്കനെ വിഴുരത്തിൽ അററുക്കുത്തമായി മങ്ഗിക്കിടക്കുന്ന
തന്റെ ബാല്യകാലത്തിലേക്കു് ക്കുന്നേനരത്തെയ്ക്കു് ആകു
ഷ്ടിച്ചു. ഇതിലേയ്ക്കു് ലേവക്കനെ പ്രധാനമായി ശ്രാത്സാ
ഹിപ്പിച്ചതും അനന്തരമിച്ചതുമായ വക്കീൽ ശ്രീ. പരമേഷ്ഠ
രഹ്മാനിക്കൻ ഇന്നില്ലെന്നാറിയുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു.

ആക്കപ്പാടെ ലേവക്കൻറെ ഇങ്ങനെ രേഖയിൽ ജീവി
തം മുഴുവനും വില്ലാല്ലാനുപരമായ ജീവിതംതന്നെ ആയി
നന്നാവെന്നു് പറയുന്നതിൽ അധികം തെറവുണ്ടെന്ന ഒരൊ
നന്നില്ല. ആല്ലോ ബാലവില്ലാത്മിയും പിന്നീടു് യുവ
കില്ലാത്മിയും അതിൽപ്പിനൊ അല്ലോപകാരം അനന്തരം
വില്ലാലയപരിശായകനും ആയിരുന്നു. ആല്ലെന്നും രണ്ട്
മുട്ടങ്ങളിലും പരാധിനന്തരിൽ വില്ല സന്ധാരിക്കുകയും പി
ന്നീടു് തനിക്കു ലഭിച്ചതിനെ വല്ലപ്പിച്ചു് വിതരണംചെ
യ്ക്കും ചെയ്തു. ഇതിന്നശേഷം മാതുമാണു് (അതായു്
ഉല്ലാഗ്രത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞത്തിന്നശേഷം) സ്വന്തമായി
താൻ വില്ല സന്ധാരിക്കുവോൻ തുടങ്ങിയതു്. ബാല്യത്തിൽ
അതശാൻറെ കൂളിയിൽ പറിച്ചു എഴുത്തും വായനയും ത
നന്നായാണു് ഇന്നും ഇരു വാല്ലക്കുത്തിലും ലേവക്കൻ ശീലി

ചുവങ്ങന്തു". ഇന്ന് 'വായനയും എഴുത്തു' എന്ന ഭേദമേ യീളി. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം വാല്പ്പുത്തെ 'രണ്ടാം ശ്രേണിവെമ്പന്' പറത്തുകാണുന്നതു". വാസ്തവം നോക്കി യാൽ മനസ്സുജീവിതം അത്രവസാനം വില്ലാല്ലാസകാലം തന്നെയാണ്. പ്രധാനം ഒരു പാടപ്പറ്റുകവുമാണ്. ആ തിന്റെ വശങ്ങൾ അംഗാനീയങ്ങളും പാംങ്ങൾം പറി ചൂഢാക്കി തീരാത്തവയുമാണ്. ഇതോന്നം അപാരവും ജീവി തം പരിശിതവുമായതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെയിരിക്കാതെന തന്ന മീളി വല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥകാലത്തിൽ കഴിയുന്നതിനെ ഗ്രഹിയ്ക്കാൻ ശുമിക്കാത്തവരുടെ ജനം വ്യത്യാസാനം.

